

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

**Πρόγραμμα Σπουδών
ακαδ. έτους 2018/2019**

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Έκδοση 3.0-Ιανουάριος 2019

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [1]*

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ – ΕΠΟΠΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^o / A'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΤΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	katiapap@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα επιχειρεί μια εισαγωγή στην Ιστορία της Τέχνης της Δύσης προκειμένου να αναδείξει τη θέση της ανάμεσα στις υπόλοιπες ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες. Για το σκοπό αυτό, οι φοιτητές διδάσκονται τα σημαντικότερα εικαστικά κινήματα και τους εκπροσώπους τους, από την πρώιμη Αναγέννηση έως τη νεωτερικότητα και τη σύγχρονη εποχή. Σημαντικό ρόλο κατέχει επίσης στο μάθημα η παράλληλη αφήγηση της ιστορίας της διαμόρφωσης και αναδιαμόρφωσης του επαγγέλματος του καλλιτέχνη και της ταυτότητάς του, των μέσων και τεχνικών του, του εργαστηρίου/ατελίέ του, των μακήνων και χορηγών της καλλιτεχνικής δημιουργίας ανά τις εποχές, αλλά και της διαμόρφωσης των κοινών και

*Τα περιγράμματα μαθημάτων παρατίθενται εδώ με τη σειρά που εμφανίζονται στο ΠΣ 18/19. Δεν περιλαμβάνονται εδώ η Πτυχιακή Εργασία και η Πρακτική Άσκηση σε σχολείο· γι' αυτά τα μαθήματα βλ. ΠΣ 18/19.

	<p>του ιστορικού/καλλιτεχνικού βλέμματος.</p> <p>Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με τα σημαντικότερα κινήματα της Ιστορίας της Τέχνης της Δύσης με έμφαση από την Αναγέννηση έως τις μέρες μας και τις σχέσεις τους με την κοινωνικοπολιτική κατάσταση των εποχών και των τόπων όπου αναδείχθηκαν.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις έννοιες τέχνη/μουσείο/συλλογή και την ιστορικότητά τους, καθώς και λοιπές έννοιες από το λεξιλόγιο της Ιστορίας της Τέχνης, • να αναγνωρίζουν την περιοδολόγηση και να ταξινομούν τη βασική βιβλιογραφία της επιστήμης της Ιστορίας της Τέχνης. • να διακρίνουν τη χρησιμότητα ένταξη ερωτημάτων σχετικά με την αξία του έργου τέχνης, την αγορά της τέχνης. • να εκτιμούν την τετριμένη προσέγγιση της Ιστορίας της Τέχνης ως ιστορίας των κινημάτων - κατανόηση των πολλαπλών ιδεολογιών και καλλιτεχνικών τάσεων που διέπουν κάθε ιστορική περίοδο και • να κρίνουν τα εκάστοτε έργα τέχνης, ώστε να τα τοποθετούν με μεγαλύτερη διαύγεια στο ιστορικό τους πλαίσιο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Εποπτική εισαγωγή στο σύνολο των περιόδων, ρευμάτων, κινημάτων και τάσεων της Ιστορίας της τέχνης της Δύσης από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας καθώς στα σημαντικότερα θεωρητικά ζητήματα που τα συνοδεύουν:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αρχαία, Ρομανική, Γοτθική Τέχνη • Αναγέννηση και Μπαρόκ (Ιταλία, Ισπανία και Βόρειες Χώρες) • Από το Νεοκλασικισμό στη Μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, 18ος-20ος αι. (Θεσμοί, κινήματα, καλλιτέχνες)
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Ιστορία της Τέχνης (περιέχει cd) Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 16668 Έκδοση: 1η έκδ./2010 Συγγραφείς: Jansen & Jansen ISBN: 978-960-697-059-7 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Γ. ΠΑΡΙΚΟΣ & ΣΙΑ ΕΕ</p> <p>Καθρέφτης του κόσμου: Μια νέα ιστορία της τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 24154 Έκδοση: 1η έκδ./2009 Συγγραφείς: Bell Julian ISBN: 978-960-455-605-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): METAIXMIO ΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε.</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Argan, Carlo Julio, Η Μοντέρνα Τέχνη 1770-1970, ΠΕΚ, 2014. • Gombrich, Ernst, Το Χρονικό της Τέχνης, MIET, 1998. • Haskell, Francis, Η Ιστορία και οι εικόνες της. Η τέχνη ως ερμηνεία του Δυτικού πολιτισμού, Εκδ. Νεφέλη, 2012.

	<ul style="list-style-type: none"> • Hauser, Arnold, Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης, Αθήνα, Κάλβος, 1984.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με τη μορφή 3ωρων διαλέξεων, παρουσιάσεις ppt
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [2]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / A'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/TMB157/ (είσοδος με εγγραφή)
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΔΟΝΟΣ (Υπεύθυνη Καθηγήτρια: Καλλιρρόη Λινάρδου)
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	dimdonos@yahoo.de
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές/-ήτριες με την ολοκλήρωση του μαθήματος είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν βασικά χαρακτηριστικά των πολιτισμών της εποχής του χαλκού στον ελλαδικό χώρο και θα διαθέτουν ένα επαρκές γενικό γνωστικό περίγραμμα της εξελικτικής πορείας της αρχαίας ελληνική τέχνης.• να διακρίνουν βασικά έργα σημαντικών καλλιτεχνών καθώς και τα κύρια τεχνοτροπικά χαρακτηριστικά και τεχνικές των επιμέρους περιόδων της αρχαίας ελληνικής τέχνης στους τομείς της πλαστικής, αγγειογραφίας-ζωγραφικής, αρχιτεκτονικής και σε επιλεγμένους τομείς της μικροτεχνίας.• να κατανοούν την λειτουργία της αρχαίας ελληνικής τέχνης στις διάφορες εκφάνσεις της και θα δύνανται να τη συσχετίσουν με τις εκάστοτε αισθητικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνισταμένες (π.χ.

	<p>τέχνη και αριστοκρατικά ιδεώδη της αρχαϊκής εποχής, δημοκρατία και κλασικός πολιτισμός, ανάδυση της μοναρχίας και η εξέλιξη της ελληνιστικής και ελληνορωμαϊκής τέχνης).</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συγκρίνουν ανά εποχή και θα συνθέτουν διαχρονικά τις επιμέρους καλλιτεχνικές απαντήσεις σε θεμελιώδεις προβληματισμούς της αρχαίας ελληνικής τέχνης (π.χ. την πορεία προς το νατουραλισμό, την εικαστική προσέγγιση του ανθρωπομορφισμού, τη σωματική αναπαράσταση κ.ά.).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • Είδη, αισθητικές αρχές, πολιτισμικά περιβάλλοντα και επιστημολογικές προσεγγίσεις της ελληνικής τέχνης, όπως ορίζονται από την αρχαιολογία και την ιστορία τέχνης [μία διδακτική ενότητα]. • Προϊστορικοί πολιτισμοί στον ελλαδικό χώρο (κυκλαδικός-μινωικός-μυκηναϊκός πολιτισμός) [μία διδακτική ενότητα]. • Η πρώιμη εποχή του σιδήρου (γεωμετρική κεραμική, μικροπλαστική και αρχιτεκτονική) [δύο διδακτικές ενότητες]. • Ο πολιτισμός της αρχαϊκής εποχής [δύο διδακτικές ενότητες]. • Η κλασική εποχή [τρεις διδακτικές ενότητες]. • Ειδικά θέματα: Εικονιστική πλαστική / μεγάλη ζωγραφική / ψηφιδωτά [μία διδακτική ενότητα]. • Η ελληνιστική εποχή και το ελληνορωμαϊκό περιβάλλον έως το θάνατο του Αυγούστου] [δύο διδακτικές ενότητες].
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Πλάντζος Δ., <i>Ελληνική τέχνη και αρχαιολογία</i>² (Αθήνα 2016) • Bintliff J.L., <i>The Complete Archaeology of Greece. From Hunter-Gatherers to the 20th Century A.D.</i> ([Oxford] 2012) • Βουτυράς Μ. – Γουλάκη-Βουτυρά Αλ., <i>Η αρχαία ελληνική τέχνη και η ακτινοβολία της</i> (Θεσσαλονίκη 2012). • Hodder I. – Hutson S., <i>Διαβάζοντας το παρελθόν. Τρέχουσες ερμηνευτικές προσεγγίσεις στην αρχαιολογία</i>³ (Αθήνα 2010) • Hölscher T. (επιμ.), <i>Κλασική Αρχαιολογία. Βασικές γνώσεις</i> (Θεσσαλονίκη 2005) • Καρούζος Χ., <i>Αρχαία τέχνη. Ομιλίες-μελέτες</i>² (Αθήνα 2000) • Κοκκορού-Αλευρά Γ., <i>Η τέχνη της Αρχαίας Ελλάδας. Σύντομη ιστορία 1050-50 π.Χ.</i>³ (Αθήνα 1995) • Mee C., <i>Greek Archaeology. A Thematic Approach</i> (Chichester 2011) • Μπόρντμαν Τζ., <i>Αρχαία ελληνική τέχνη</i> (Αθήνα 1980) • Ramage N. – Ramage A., <i>Ρωμαϊκή τέχνη</i> (Θεσσαλονίκη 2000) • Schnapp A., <i>Η κατάκτηση του παρελθόντος. Οι απαρχές της αρχαιολογίας</i> (Ηράκλειο 2004) • Smith T.J. – Plantzos D. (επιμ.), <i>A Companion to Greek Art</i>, τ. I-II (Chichester 2012) • Σπάιβυ N., <i>Αρχαιοελληνική τέχνη</i> (Αθήνα 1999) • Χαμηλάκης Γ., <i>Το έθνος και τα ερείπιά του. Αρχαιότητα, αρχαιολογία και εθνικό φαντασιακό στην Ελλάδα</i> (Αθήνα 2012) • Veyne P., <i>Η ελληνορωμαϊκή αυτοκρατορία</i> (Αθήνα 2013)

	<ul style="list-style-type: none"> • Winckelmann J.J., <i>Geschichte der Kunst des Alterthums</i> (Dresden 1764) = Ιστορία της αρχαίας τέχνης, μτφρ. Λ. Αναγνώστου (Αθήνα 2010)
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σε κάθε ενότητα ο διδάσκων ανακεφαλαιώνει σύντομα την διδαχθείσα ύλη και παρουσιάζει με τη μορφή διάλεξης τη διδακτέα ύλη του εκάστοτε μαθήματος. Συστατικό διδακτικό μέσο αποτελούν προετοιμασμένες παρουσιάσεις power-point. Κατά την πορεία της διάλεξης οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά περιγράφοντας τα βασικά στυλιστικά και εικονογραφικά στοιχεία έργων που συζητούνται, συσχετίζοντας τα με άλλα έργα και χρησιμοποιώντας γνώσεις που απέκτησαν στα προηγούμενα μαθήματα. Κατά τη διάρκεια του εξαμήνου γίνεται αξιολόγηση του γνωστικού επιπέδου των εκπαιδευόμενων μέσω ερωτήσεων που τίθενται από τον διδάσκοντα. Όλες οι παρουσιάσεις power point, εμπλουτισμένες με υποτίτλους, σύντομα κατατοπιστικά κείμενα και βιβλιογραφία αναρτώνται στην ηλεκτρονική σελίδα του μαθήματος. Στην τελευταία αναρτώνται επιπλέον για κάθε μάθημα ελληνόγλωσσα ή ξενόγλωσσα άρθρα, κείμενα προς συζήτηση, ενώ γίνεται και παραπομπή σε διδακτικό υλικό open access, ιστοσελίδες μουσείων, συλλογών, τρεχουσών εκθέσεων κλπ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • Προφορικές ασκήσεις περιγραφής κατά το μάθημα. • Τελική γραπτή εξέταση επί της συνολικής ύλης με ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων, σχολιασμό εικόνας ή/και ανάπτυξη θέματος.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS: ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΟΧΙ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [3]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^o / A'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/document/?course=AHT1101
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα από αίθουσα ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 4801271
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kellylinardou@outlook.com klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Επισκόπηση των εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή τέχνη από τον 4ο έως το 14ο αιώνα
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση παρακολούθησης του μαθήματος οι φοιτητές πρέπει να είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν,• να περιγράφουν και• να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα μνημεία και έργα τέχνης

	<p>της περιόδου.</p> <p>Ευρύτερα,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν δομικές διαφορές μεταξύ διαφορετικών πολιτισμικών πραγματικοτήτων μέσω της καλλιτεχνικής παραγωγής που τις προσδιορίζει και • να κρίνουν τα ιστορικά φαινόμενα που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αισθητικής και πλαστικής αντίληψης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το περιεχόμενο των διαλέξεων μοιράζεται ανάμεσα στην τέχνη της Ύστερης Αρχαιότητας, τη Βυζαντινή τέχνη και την τέχνη της Μεσαιωνικής Δύσης, με ιδιαίτερη έμφαση στη μνημειακή ζωγραφική, τη γλυπτική και έργα μικροτεχνίας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Εισαγωγή στη Βυζαντινή τέχνη και αρχιτεκτονική Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 12921665 Έκδοση: 1/2011 Συγγραφείς: Lyn Rodley ISBN: 9789603542667 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ - Α. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΑ & ΣΙΑ Ο.Ε.</p> <p>Γενικά εγχειρίδια για τη βυζαντινή τέχνη</p> <ul style="list-style-type: none"> • Robin Cormack, <i>Byzantine Art</i>, Oxford University Press 2000. • Robin Cormack, <i>Writing in Gold. Byzantine Society and its Icons</i>, London 1985 (για μια θεματική επισκόπηση της Βυζαντινής τέχνης). • Victor Lazarev, <i>Storia della pittura bizantina</i>, Torino 1967. • John Lowden, <i>Πρώιμη Χριστιανική και Βυζαντινή Τέχνη</i>, Καστανιώτης, Αθήνα 2003. • Lyn Rodley, <i>Εισαγωγή στη Βυζαντινή Τέχνη και Αρχιτεκτονική</i>, μπρ. Μυρτώ Βέϊκου, Ινστιτούτο του Βιβλίου, Αθήνα 2010. <p>Γενικά εγχειρίδια για τη βυζαντινή αρχιτεκτονική</p> <ul style="list-style-type: none"> • Richard Krautheimer, <i>Παλαιοχριστιανική και Βυζαντινή Αρχιτεκτονική</i>, Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα 1998. • Cyril Mango, <i>Byzantine Architecture</i>, New York 1976. • Χαράλαμπος Μπούρας, <i>Βυζαντινή & Μεταβυζαντινή Αρχιτεκτονική στην Ελλάδα</i>, Εκδόσεις Μέλισσα, Αθήνα 2001. • Cyril Mango, <i>The Art of the Byzantine Empire</i>, Toronto 1997. [ανθολόγιο μεταφρασμένων πηγών για τη βυζαντινή τέχνη] <p>Ιστορία, τέχνη και πολιτισμός της μεσαιωνικής Δύσης</p> <ul style="list-style-type: none"> • D. Nicholas, <i>Η εξέλιξη του Μεσαιωνικού Κόσμου. Κοινωνία, Διακυβέρνηση και Σκέψη στην Ευρώπη 312-1500</i>, MIET, Αθήνα 2009. • J. Le Goff, <i>Ο Πολιτισμός της Μεσαιωνικής Δύσης</i>, Εκδόσεις Βάνιας, Θεσσαλονίκη 1991. • G. Duby, <i>Τέχνη και Κοινωνία των Μεσαίωνα</i>, Εκδόσεις Ολκός/Μικρή Άρκτος, Αθήνα 2005.

	<ul style="list-style-type: none"> • E. H. Gombrich, <i>To Χρονικό της Τέχνης</i>, MIET, Αθήνα 1998 (τα αντίστοιχα κεφάλαια για το Μεσαίωνα). <p>Γενικές επισκοπήσεις της μεσαιωνικής τέχνης</p> <ul style="list-style-type: none"> • H. Focillon, <i>The Art of the West in the Middle Ages</i>, 2 vols, Oxford 1980. • J. Snyder, <i>Medieval Art. Painting, Sculpture, Architecture, 4th-14th century</i>, New York 1989. • M. Stokstad, <i>Medieval Art</i>, Oxford 2004. • C.R. Dodwell, <i>The Pictorial Arts of the West 800-1200</i>, Yale University Press 1993. <p>Καρολίγγεια, ρομανική και γοτθική τέχνη</p> <ul style="list-style-type: none"> • J. Hubert et al., <i>Carolingian Art</i>, London 1970. • M. Schapiro, <i>Romanesque Art</i>, London 1977. • R. Toman, ed., <i>Romanesque. Architecture, Sculpture, Painting</i>, Ullman & Könemann 2007. • E. Mâle, <i>The Gothic Image. Religious Art in France of the Thirteenth Century</i>, London 1972. (μετάφραση από το Γαλλικό πρωτότυπο) • Martindale, <i>Gothic Art</i>, London 1967. • R. Toman, <i>Gothic. Architecture, Sculpture, Painting</i>, Ullman & Könemann 2007. • M. Camille, <i>Gothic Art, Glorious Visions</i>, London 1996. <p>Ανθολογίες μεταφρασμένων κειμένων για την τέχνη του Μεσαίωνα</p> <ul style="list-style-type: none"> • C. Davis-Weyer, <i>Early Medieval Art 300-1150: Sources and Documents</i>, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall 1971. • T. G. Frisch, <i>Gothic Art 1140-c.1450. Sources and Documents</i>, Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall 1971. • R. Anderson and D. Aidan Bellenger, eds., <i>Medieval Worlds. A Sourcebook</i>, Routledge, London 2003.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του απαραίτητου εποπτικού υλικού, και όπου κρίνεται απαραίτητο, από την ανάγνωση και το σχολιασμό γραπτών πηγών της εποχής. Γίνεται χρήση διαδραστικών εκπαιδευτικών ιστοτόπων.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS: ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΝΑΙ [ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΓΡΑΠΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ]

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [4]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ Ι: ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ – ΝΕΟΤΕΡΟΙ ΧΡΟΝΟΙ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1^ο / A'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	---
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΟΥΛΟΣ [σε εκπαιδευτική άδεια κατά το ακαδημαϊκό έτος 2018-2019]
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	p-poulos@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Γενικές γνώσεις αναφορικά με την ιστορίας της σκέψης, την ευρωπαϊκή φιλοσοφική παράδοση και την αισθητική αγωγή. Περίγραμμα της ιστορίας των αισθητικών θεωριών: προσδιορισμός των κύριων ζητημάτων που έθεσε η φιλοσοφική παράδοση (5 ^{ος} π. Χ. αιώνας-18 ^{ος} αιώνας) απέναντι στην -ενίστε ανταγωνιστική για τη φιλοσοφία- παρουσία της καλλιτεχνικής δραστηριότητας, στην έννοια του ωραίου και το ζήτημα της αισθητικής αξίας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν την ποικιλία των χρήσεων των όρων

μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>«εικόνα», «μίμηση» και «(ανα)παράσταση» και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν το ζήτημα των σχέσεων μεταξύ λόγου και εξεικονισμού. <p>Αφομοιώνοντας τις βασικές πληροφορίες και τις θεμελιώδεις σκέψεις διαμορφώνεται το υπόβαθρο προκειμένου οι φοιτητές να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν και να συγκρίνουν το ρόλο της τέχνης και του καλλιτέχνη στους δύο τελευταίους αιώνες.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περίγραμμα της ιστορίας της φιλοσοφίας από τους προπλατωνικούς χρόνους μέχρι το τέλος του 18ου αιώνα, με έμφαση στην προσέγγιση των ζητημάτων της τέχνης, του ωραίου, της εικόνας, καθώς και τη γέννηση της Αισθητικής ως ξεχωριστού κλάδου της Φιλοσοφίας κατά τα μέσα του 18ου αιώνα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	Ιστορία των αισθητικών θεωριών Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 10339 Έκδοση: 1/1989 Συγγραφέας: Μονρός Μπέρντντσλεϋ ISBN: 960-211-039-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): I. Δουβίτσας & ΣΙΑ Ε.Ε. <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> Πλάτων: <i>Πολιτεία Φαίδρος Συμπόσιο</i> Αριστοτέλης: <i>Ποιητική</i> Αυγουστίνος: <i>Εξομολογήσεις</i> Σπινόζα: <i>Ηθική</i>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σειρά διαλέξεων με αναλυτικές αναφορές στους βασικούς φιλοσοφικούς όρους, στις εκδόσεις αναφοράς, όπως και στις έγκυρες μεταφράσεις φιλοσοφικών και αισθητικών κειμένων.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ που καλύπτουν το σύνολο των κεφαλαίων της εξεταστέας ύλης (4/10), καθώς και ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ επιλεγμένου ανάμεσα σε τέσσερα προτεινόμενα ερωτήματα (6/10).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [5]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / A'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα στην αίθουσα Μικρή Θεωρητικών
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801278
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	adialla@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Δύο είναι τα γεγονότα που άλλαξαν την φυσιογνωμία της σύγχρονης Ευρώπης: η Γαλλική Επανάσταση και η Βιομηχανική δύο επαναστάσεις που επηρέασαν σε διαφορετικούς χρόνους και με ποικίλους τρόπους το σύνολο των Ευρωπαίων. Η σύγχρονη τάξη πραγμάτων που στηρίζεται στις πόλεις δημιουργήθηκε κυρίως με την επίδραση της βρετανικής βιομηχανικής επανάστασης. Η Γαλλική επανάσταση προσέφερε το πλαίσιο διεξαγωγής της πολιτικής προσέφερε το λεξιλόγιο του φιλελευθερισμού, του ριζοσπαστισμού, του εθνικισμού, της

	<p>ταξικής συνείδησης. Οι εξελίξεις αυτές συνέβαλαν ώστε η Ευρώπη του 19ου αιώνα να αναδυθεί ως ένα μοντέλο με παγκόσμια ισχύ.</p> <p>Το μάθημα επιδιώκει να εξετάσει τους διαδοχικούς μετασχηματισμούς που γνωρίζουν οι κοινωνίες της ευρωπαϊκής ηπείρου. Στην οπτική αυτή μελετώνται οι ισορροπίες και οι συγκρούσεις που γνωρίζει η ευρωπαϊκή ήπειρος, οι ιδεολογικές παραμετροί που συνοδεύουν ή και προετοιμάζουν τις εθνικές και κοινωνικές αντιθέσεις, η συγκρότηση των εθνών κρατών και ο πρωταγωνιστικός τους ρόλος, η συγκρότηση και η ενίσχυση του διεθνούς συστήματος κρατών. Η ιστορική αφήγηση εστιάζεται στην πολιτική, οικονομική και κοινωνική ιστορία, καθώς και στην εξέλιξη του πνεύματος και του πολιτισμού.</p> <p>Ο στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνιστώσες που διαμορφώνουν τις ευρωπαϊκές εμπειρίες από την Γαλλική Επανάσταση έως τον Γρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο σκοπός δεν είναι να παρουσιαστεί ένα σύνολο ιστοριών των επιμέρους χωρών της ευρωπαϊκής ηπείρου, αλλά η ταυτόχρονη πραγμάτευση των εξελίξεων που διαμόρφωσαν τον σύγχρονο κόσμο.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Οι φοιτητές είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις υπερεθνικές διαδικασίες, την εσωτερική διαφοροποίηση και την αλληλεπίδραση, την ενότητα αλλά και την ποικιλία των ευρωπαϊκών εμπειριών και • να εκτιμούν τη σημασία τους. <p>Ως εκ τούτου, τα μαθήματα έχουν οργανωθεί θεματικά και γύρω από σημαντικές έννοιες-κλειδιά, όπως κινήματα, επαναστάσεις, ρεύματα ιδεών, έθνος-κράτος, αυτοκρατορίες, κοινοβουλευτικά καθεστώτα, δικτατορίες, συνασπισμοί κρατών, διατηρώντας πάντα στο διανοητικό ορίζοντα τη χρονική ακολουθία, έτσι ώστε οι φοιτητές να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν την ιστορικότητα των φαινομένων και • να κατατάσσουν την ευρωπαϊκή ιστορία στο ευρύτερο πλαίσιο της πλανητικής ιστορίας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • Βιομηχανική Επανάσταση. • Η Γαλλική Επανάσταση. • Παλινόρθωση και Ιερά Συμμαχία. • Η Ευρώπη των Εθνών. • Ο αστικός 19ος αιώνας: οι αστοί στο προσκήνιο της ιστορίας. Φιλελευθερισμός και κοινοβουλευτισμός. Ο σοσιαλισμός και το εργατικό κίνημα. • Η Ευρώπη στο κέντρο του κόσμου: η αποικιοκρατία και ο ιμπεριαλισμός. • Η Ευρώπη των Συνασπισμών: το προοίμιο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Ευρωπαϊκή ιστορία Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 14983 Έκδοση: 1η έκδ./2006 Συγγραφείς: Burns Edward M.</p>

	<p>ISBN: 978-960-6647-35-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Εκδόσεις Επίκεντρο Α.Ε.</p> <p>Ιστορία της Ευρώπης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 10381 Αριθμός τόμου: B Έκδοση: 1/2010 Συγγραφείς: Νόρμαν Ντέιβις ISBN: 978-960-211-897-9 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): I. Δουβίτσας & ΣΙΑ Ε.Ε.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ελένη Αρβελέρ, Maurice Aymard, <i>Oι Ευρωπαίοι</i>, Αθήνα: Σαββάλας, 2003, τόμος B'. • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή των αυτοκρατοριών</i>, Αθήνα: MIET, 2000. • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή των επαναστάσεων 1789-1848</i>, Αθήνα: MIET, 1997, 3^η έκδ. • Eric Hobsbawm, <i>Η εποχή του κεφαλαίου, 1848-1875</i>, Αθήνα: MIET, 1996. • Marc Ferro, <i>Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος</i>, Αθήνα: Ελληνικά γράμματα, 1997. • Edward Said, <i>Κουλτούρα και Ιμπεριαλισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1996. • Stuart Woolf, <i>Ο εθνικισμός στην Ευρώπη</i>, Αθήνα: Θεμέλιο 1999.
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS: ΝΑΙ/ΟΧΙ	ΟΧΙ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [6]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Ι
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	A6 / A7
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1° / Α'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΡ. ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΑ [ανάθεση] / ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΝΕΛΛΗ [απόσπαση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	2
<u>Ωρες γραφείου:</u>	Τρίτη 20:00-21:00
<u>Τηλέφωνο:</u>	-
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	marivara@enl.auth.gr / kkanelli@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Ως εκ τούτου, στόχος του μαθήματος είναι οι φοιτητές/-ήτριες μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος να έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και να έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών

	<p>ΤΟΥΣ.</p> <p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>
	<p>Συγκεκριμένα, οι φοιτητές θα είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν την ορολογία, τις γλωσσικές δομές και τα υφολογικά στοιχεία των ακαδημαϊκών συγγραμμάτων τέχνης στην Αγγλική / Γαλλική γλώσσα, • να μελετούν και να αναλύουν αγγλόφωνα / γαλλόφωνα κριτικά κείμενα, δοκίμια και μελέτες για ζητήματα σχετικά με το αντικείμενο των σπουδών τους, • να αξιοποιούν τις ιστοσελίδες διεθνών μουσείων ως εργαλεία μελέτης έργων και σύνταξης κειμένων τέχνης, • να χρησιμοποιούν σύγχρονες ηλεκτρονικές υπηρεσίες για την πρόσβαση σε αγγλόφωνη / γαλλόφωνη βιβλιογραφία. <p>Ως εκ τούτου, το μάθημα διαμορφώνει τις προϋποθέσεις ώστε οι φοιτητές να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εντάσσονται αποτελεσματικά στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>Το μάθημα Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης I έχει οριστεί ως προαπαιτούμενο του μαθήματος Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης II.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εστιάζει στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων, του ειδικού λεξιλογίου, των γνώσεων και των στρατηγικών που απαιτούνται για τη μελέτη αγγλόφωνων / γαλλόφωνων επιστημονικών κειμένων τέχνης ώστε να διευκολύνει την πρόσβαση των φοιτηών/τριών σε ξενόγλωσση βιβλιογραφία και να συνεισφέρει στη βελτίωση των επαγγελματικών προοπτικών τους στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p>	<p>Για την Αγγλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μούμα Ευαγγελία και Άννα Μπότσογλου Άννα, Αγγλοελληνικό Λεξικό, Τσιγαρίδας, 2004. ISBN: 9789608804227, Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 41965063 • Ελληνοαγγλικό Λεξικό, Εκδόσεις Πατάκη, 2013. ISBN: 978-960-16-4158-4, Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 33154120 <p><u>Προτεινόμενα συγγράμματα για τον Εύδοξο (για προσθήκη στα τρέχοντα)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Kuenzli, Rudolf (ed.), <i>Dada</i>, London: Phaidon Press, 2015. (ISBN-10: 0714869406 ISBN-13: 978-0714869407) • Finlay, John, <i>Pop! The World of Pop Art</i>, London: Carlton Books Ltd, 2016. (ISBN 10: 1847960901 ISBN-13: 978-1847960900)

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- Acton, Mary, *Learning to Look at Modern Art*, London: Routledge, 2004.
- Ades, Dawn (ed.), *The Dada Reader: a Critical Anthology*, Chicago: University of Chicago Press, 2006.
- Chilvers, Ian, *The Oxford Dictionary of Art and Artists*, Oxford University Press, 2009.
- Chilvers, Ian and John Glaves-Smith, *A Dictionary of Modern and Contemporary Art*, Oxford: Oxford University Press, 2009.
- Clarke, Michael and Deborah, *The Concise Dictionary of Art Terms*, Oxford: Oxford University Press, 2010.
- Doherty, Tiarna and Anne T. Woollett, *Looking at Paintings: a Guide to Technical Terms*, Los Angeles: Paul Getty Museum, 2009.
- Elderfield, John (ed.), *Modern Painting and Sculpture: 1880 to the Present at the Museum of Modern Art*, New York: Museum of Modern Art, 2004.
- Ganz Blythe, Sarah and Edward D. Powers, *Looking at Dada*, New York: Museum of Modern Art, 2006.
- Lynton, Norbert, *The Story of Modern Art*, London: Phaidon Press, 1994.
- McCarthy, David, *Pop Art*, London: Tate Gallery Pub., 2000.
- Nelson, Robert S. and Richard Shiff (eds), *Critical terms for Art History*, Chicago: The University of Chicago Press, 2003.
- Pooke, Grant and Diana Newall, *Art History: The Basics*, Routledge, 2007.
- Wilson, Simon and Jessica Lack, *The Tate Guide to Modern Art Terms*, London: Tate Publishing, 2008.
- Turner, Jane, *The Grove Dictionary of Art: From Renaissance to Impressionism: Styles and Movements in Western Art 1400-1900*, St. Martin's Press, 2000.

Προτεινόμενα συγγράμματα:
(για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)

Για την Γαλλική γλώσσα:

Prets... Partez!!!

Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59389079

Έκδοση: 1η έκδ./2016

Συγγραφείς: S APARTIAN N BERTIN

ISBN: 978-618-81-4927-4

Τύπος: Σύγγραμμα

Διαθέτης (Εκδότης): ANOIKTO BIBLIO EPE

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- Serullaz M.: L' impressionisme, Paris, PUF, Coll. "QSJ", 1981 (6^η έκδ.)
- Maupassant, G. de: Au salon: chronique sur la

	<p>peinture. Paris, Ed. Balland, 1993</p> <ul style="list-style-type: none"> • Baudelaire, Ch.: Ecrits sur l' art, Livre de Poche 1992 • Matisse, H.: Ecrits et propos sur l' art. Paris, Hermann, 2014
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διαλέξεις, προβολή οπτικοακουστικού υλικού (μέσω λογισμικού ppt), συζητήσεις και εργασίες λεξιλογίου σε ομάδες, αξιοποίηση ιστοσελίδων διεθνών μουσείων στην εκπαιδευτική διαδικασία, παρουσίαση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για τον εντοπισμό ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις σε αίθουσες τέχνης και μουσεία.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΓΡΑΠΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [7]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ: ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ ΚΑΙ ΜΠΑΡΟΚ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	----
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΑΥΣΙΚΑ ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο δίπλα στην αίθουσα Μικρή Θεωρητικών
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	nancylitsardo@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η Αναγέννηση, το Μπαρόκ και το Ροκοκό ως καλλιτεχνικά φαινόμενα. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με αυτά τα φαινόμενα και τα βασικά ιδεολογικά και κοινωνικά συγκείμενά τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τα χαρακτηριστικά της εικαστικής παραγωγής των συγκεκριμένων περιόδων, με έμφαση στην Αναγέννηση, κυρίως στην Ιταλία, αλλά και στη Γαλλία, τη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες,• να διακρίνουν τα διαφορετικά στυλιστικά ιδιώματα, να εξηγούν τις διαφορές και να εκτιμούν τη σχέση καλλιτεχνικής

	<p>παραγωγής με σημαντικούς αναθέτες και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προβαίνουν σε συγκριτική θεώρηση συγκεκριμένων έργων και εικονογραφικών συνόλων με λογοτεχνικά κείμενα και το θεωρητικό λόγο της εποχής.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η έμφαση στο μάθημα αυτό δίνεται στην αναγεννησιακή εικαστική παραγωγή της ιταλικής χερσονήσου από το 14 ^ο έως και το 16 ^ο αιώνα, ενώ παρουσιάζονται παραδείγματα έργων και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως από τη Γαλλία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες. Κεντρική θέση κατέχουν βασικά ζητήματα, όπως τα διαφορετικά στυλιστικά ιδιώματα, όπως διαμορφώνονται μέσα στην ευρεία αυτή περίοδο, οι διαφορές που εντοπίζονται ανάμεσα σε ορισμένα καλλιτεχνικά κέντρα της ιταλικής χερσονήσου (π.χ. Ρώμη, Φλωρεντία, Σιένα, Βενετία), η σχέση της καλλιτεχνικής παραγωγής με σημαντικούς αναθέτες της εποχής (π.χ. Μέδικοι, πάπες). Το αξίωμα <i>ut pictura poesis</i> εξετάζεται μέσα από τη μελέτη της σχέσης συγκεκριμένων έργων και εικονογραφικών συνόλων με λογοτεχνικά κείμενα, συμβολικά σχήματα και θεωρητικά κείμενα περί τέχνης. Το τελευταίο μέρος του μαθήματος καταλαμβάνει μια πρώτη συζήτηση για την ευρωπαϊκή τέχνη του 17 ^{ου} αιώνα, το μπαρόκ, και την ευρωπαϊκή τέχνη από το 1700 έως το 1770 περίπου, το ροκοκό.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Richard A. Turner Richard. <i>Η Αναγέννηση στη Φλωρεντία. Η Γένεση μιας Νέας Τέχνης</i>. Θεσσαλονίκη, University Studio Press: 2011 • Λιτσαρδοπούλου Ναυσικά. <i>Η Ζωγραφική Παραγωγή των Κάτω Χωρών κατά τον 17ο Αιώνα. Μια Επισκόπηση</i>. Αθήνα, Εκδόσεις Ι. Σιδέρης <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Λεόν Μπαττίστα Αλμπέρτι. <i>Περί Ζωγραφικής</i>. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Μαρίνα Λαμπράκη Πλάκα). Αθήνα, Καστανιώτης: 1994 • Francis Ames-Lewis. <i>The Intellectual Life of the Early Renaissance Artist</i>. New Haven and London: Yale University Press, 2002 • Eva-Gesine Baur, Ingo F. Walther (επιμ.). <i>Rococo</i>. Köln: Taschen, 2007 • Jacob Burckhardt. <i>Ο Πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1997 • Peter Burke. <i>The Italian Renaissance. Culture and Society in Italy</i>. Princeton: Princeton University Press, 2000 • E.M. Burns. <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία. Ο Δυτικός Πολιτισμός: Νεότεροι Χρόνοι</i>. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Επίκεντρο, 2006, σσ. 93-167 • Τζόρτζο Βαζάρι. <i>Οι Βίοι των Πλέον Εξαιρέτων Ζωγράφων, Γλυπτών και Αρχιτεκτόνων. Οι Δύο Αφιερώσεις και το Προοίμιο</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 1997 • Giorgio Vasari. <i>Lives of the Painters, Sculptors and Architects</i>. New York, London, Torino: Alfred A. Knopf, 1996 (2 Τόμοι) • Giorgio Vasari. <i>Καλλιτέχνες της Αναγέννησης</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1995 • Richard A. Goldthwaite. <i>Wealth and the Demand for Art in Italy. 1300-1600</i>. Baltimore and London: The Johns University Press, 1993 • Mina Gregory, Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. <i>Το φως του Απόλλωνα: Ιταλική Αναγέννηση και Ελλάδα</i>. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2003

- Paul F. Grendler. *The Universities of the Italian Renaissance*. Baltimore: John Hopkins University Press, 2004
- Arnold Hauser. *Mannerism: the crisis of the renaissance and the origin of modern art*. London: Routledge & Kegan, 1965
- Frederick Hartt. *History of Italian Renaissance Art. Painting, Sculpture, Architecture*. New York: Abrams, 1987
- Arnord Hauser. *Κοινωνική ιστορία της τέχνης*. Τόμος 2: Αναγέννηση, Μανιερισμός, Μπαρόκ. Αθήνα: Κάλβος, 1969-1970
- Arnold Hauser. *Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Ροκοκό, Κλασσικισμός, Ρομαντισμός*. Τόμος Γ'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 10-53
- Anthony Hughes. *Michelangelo*. London: Phaidon Press, 2003
- Johan Huizinga. *Men and ideas: history, the Middle Ages, the Renaissance*. Princeton: Princeton University Press, 1984
- Melissa Hyde. *Making up the rococo: Francois Boucher and his critics*. Los Angeles: Getty Research Institute, 2006
- F.W. Kent, Patricia Simons (επιμ.), *Patronage, Art, and Society in Renaissance Italy*. Canberra: Humanities Research Centre Australia, 1987
- Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. *Ιταλική αναγέννηση: τέχνη και κοινωνία - τέχνη και αρχαιότητα*. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2004
- Μαρίνα Λαμπράκη - Πλάκα. *Οι Πραγματείες Περί Ζωγραφικής. Αλμπέρτι και Λεονάρντο*. Ηράκλειο Κρήτης: Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, 1988
- Kristin Lohse Belkin. *Rubens*. London: Phaidon Press, 1998
- Ger Luijten, Ariane van Suchtelen (επιμ.). *Dawn of the Golden Age. Northern Netherlandish Art 1580-1620*. Amsterdam, Zwolle: Rijksmuseum: Waanders Uitgevers, 1993
- Πήτερ και Λίντα Μάρευ. *Η Τέχνη της Αναγέννησης*. Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, 1995
- Jonathan K. Nelson and Richard J. Zeckhauser. *The patron's payoff: conspicuous commissions in italian renaissance art*. Princeton: Princeton University Press, 2008
- Diana Norman (επιμ.). *Siena, Florence and Padua: art, society and religion 1280-1400*. New Haven: The Open University, 1995
- Michelle O' Malley. *The business of art: contracts and the commissioning process in Renaissance Italy*. New Haven: Yale University Press, 2005
- Heinrich W. Pfeiffer. *Καπέλα Σιξτίνα: νέα ερμηνευτική προσέγγιση μετά την αποκατάσταση των τοιχογραφιών*. Αθήνα: Καπόν, 2009
- David Rosand. *Painting in Sixteenth-century Venice: Titian, Veronese, Tintoretto*. Cambridge: Cambridge University Press, 1997
- Rémy Saisselin. "The Rococo as a Dream of Happiness". *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*. Vol. 19, No. 2 (Winter, 1960), σσ. 145-152
- John Shearman. *Mannerism*. Harmondsworth, England: Penguin Books, 1967
- Seymour Slive. *Dutch Painting 1600-1800*. New Haven and London: Yale University Press, 1995
- Victor Ieronim Stoichita. *Μανιερισμός και Τρέλα. Η περίπτωση Pontormo*. Αθήνα: Νεφέλη, 1982
- Peter Sutton et al. *The Age of Rubens*. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993
- Manfredo Tafuri. *Venice and the Renaissance*. Cambridge: The MIT Press, 1995
- Rolf Toman (επιμ.). *Η τέχνη της ιταλικής αναγέννησης*:

	<p><i>Αρχιτεκτονική, Γλυπτική, Ζωγραφική, Σχέδιο.</i> Αθήνα: Ελευθερουδάκης, 2008, σσ. 6-11, 176-440</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rolf Toman (επιμ.) <i>Μπαρόκ. Αρχιτεκτονική Γλυπτική Ζωγραφική.</i> Αθήνα: Ελευθερουδάκης, σσ. 372-480 • John Varriano. <i>Caravaggio: The Art of Realism.</i> Pennsylvania: Pennsylvania University Press, 2006. • Martin Wackernagel. <i>The World of Florentine Renaissance Artist: Projects and Patrons, Workshop and Art Market.</i> Princeton, N.J.: Princeton University Press, 1981 • Mariët Westermann, <i>Rembrandt.</i> London: Phaidon Press, 2000 • Heinrich Wölfflin. <i>Η κλασική τέχνη. Μια εισαγωγή στην ιταλική Αναγέννηση.</i> Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1997 • Erwin Panofsky. <i>Μελέτες εικονολογίας: Ουμανιστικά θέματα στην Τέχνη της Αναγέννησης.</i> Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1991 • Άλκης Χαραλαμπίδης. <i>Η Ιταλική Αναγέννηση. Αρχιτεκτονική-Γλυπτική-Ζωγραφική.</i> Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2014 • Níkos Chatzimikoláou (επιμ.). <i>El Greco's studio: proceedings of the international Symposium Rethymnon, Crete, 23-25 September 2005.</i> Iraklion: Crete University Press, 2007 • Χρύσανθος Χρήστου. <i>Η Ιταλική Ζωγραφική κατά τον Δέκατο Έκτο Αιώνα.</i> Τόμος Α. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Βάνια, 1991, Τόμος Β. Θεσσαλονίκη: Εκδόσεις Νέας Πορείας, 1972 • Χρύσανθος Χρήστου. <i>Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του 17ου αιώνα. Το Μπαρόκ.</i> Αθήνα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Αθηνών, 1985, σσ. 264-516
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του σχετικού φωτογραφικού υλικού.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με γραπτό διαγώνισμα στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [8]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΩΝ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ 2: ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΟΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΙΜΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1^ο / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 2
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 4801288
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	akaniari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η μελέτη της Ιστορίας της Ευρωπαϊκής Τέχνης των Νεότερων χρόνων από το Νεοκλασικισμό έως και τον Ιμπρεσιονισμό. Το μάθημα αποσκοπεί στη γνωριμία των φοιτητών με την Τέχνη του 19 ^{ου} αιώνα στην Ευρώπη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν τις διάφορες εκφάνσεις της Τέχνης του 19^{ου} αιώνα στην Ευρώπη, από τον Νεοκλασικισμό ως τον Ιμπρεσιονισμό,

Προγράμματος Σπουδών]	<ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε περιόδου και • να αξιολογούν την ιστορικότητα συναφών εννοιών.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Επισκόπηση της τέχνης από τα καλλιτεχνικά ρεύματα του δευτέρου μισού του 18 ^{ου} αιώνα έως τα τέλη του 19 ^{ου} αιώνα με κύρια αναφορά στη ζωγραφική του Νεοκλασικισμού, τη Ρομαντική ζωγραφική του 19 ^{ου} αιώνα και τα ρεύματα του δευτέρου μισού του 19 ^{ου} αιώνα, από το Ρεαλισμό έως και τον Ιμπρεσιονισμό.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • G.C. Argan, <i>H Μοντέρνα Τέχνη 1770-1970</i>, ΠΕΚ, 2014. • A. Κανιάρη, <i>Το φαινόμενο του Μουσείου και το γεγονός της τέχνης</i>, Εκδόσεις Γρηγόρη, 2015. • N. Δασκαλοθανάσης, <i>Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο από τον 19ο στον 21ο αιώνα</i>, Αγρα. • T. Argan, <i>H Μοντέρνα Τέχνη</i>, ΠΕΚ. • H. Balzac, <i>Το άγνωστο μυθιστόρημα</i>, Άγρα. • M. Beardsley, <i>Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών</i>, Νεφέλη. • N. Δασκαλοθανάσης, <i>Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο</i>, Άγρα. • N. Δασκαλοθανάσης, <i>Ιστορία της Τέχνης, Γέννηση μιας επιστήμης</i>, Άγρα. • M. Φουκώ, <i>Η ζωγραφική του Μανέ</i>, Νίσος. • A. Κανιάρη, <i>Το φαινόμενο του Μουσείου και το Γεγονός της Τέχνης</i>, εκδόσεις Γρηγόρη. • N. Λοϊζίδη, <i>Απόγειο και κρίση της Πρωτοποριακής ιδεολογίας</i>, Νεφέλη. • N. Λοϊζίδη, <i>Ο μοντερνισμός και οι μύθοι του</i>, Νεφέλη.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ppt
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [9]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^o / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 1
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 4801 282

<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ndaskalo@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η μεθοδολογική ιστοριογραφική και ακαδημαϊκή παράδοση της ιστορίας της τέχνης, από τους νεότερους χρόνους ως σήμερα και στόχος του η εποπτική παρουσίαση συγγραφέων και τάσεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τις διαφορετικές μεθόδους που καλλιεργήθηκαν από το 16ο έως το 20ό αιώνα σε ό,τι αφορά την ιστορική μελέτη των έργων τέχνης,• να διακρίνουν τις δομικές ιδιαιτερότητες της κάθε μεθόδου και• να τις εντάσσουν στο ιστορικό περιβάλλον της εποχής τους, ενώ είναι σε θέση, επίσης,• να χειρίζονται τη βασική πρωτογενή βιβλιογραφία που αφορά αυτές τις μεθόδους και• να εφαρμόζουν τις διαφορετικές μεθόδους προσεγγίζοντας τα έργα τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ανάλυση των μεθοδολογικών ρευμάτων που συγκρότησαν την ιστορία της τέχνης ως ιστοριογραφική πρακτική από το 16 ^ο έως το 19 ^ο αιώνα: βιογραφική ιστορία, ειδημοσύνη, μορφοκρατικές θεωρίες, εικονολογία, κοινωνική ιστορία της τέχνης, σύγχρονες προσεγγίσεις
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Johann Joachim Winckelmann, <i>Ιστορία της αρχαίας τέχνης</i>, μτφρ. N. M. Σκουτερόπουλου, Αθήνα, εκδόσεις Gutenberg, 2010. • Έρβιν Πανόφσκι, <i>Μελέτες εικονολογίας. Ουμανιστικά θέματα στην Τέχνη της Αναγέννησης</i>, μτφρ. Ανδρέας Παππάς, Αθήνα, εκδόσεις Νεφέλη, 1991. • <i>Πλίνιος ο Πρεσβύτερος, Περί της Αρχαίας Ελληνικής ζωγραφικής. 35ο Βιβλίο της Φυσικής Ιστορίας</i>, μτφρ., T. Ρούσσος-Α.Β. Λεβίδης, Αθήνα, Άγρα, 1994. • <i>Giorgio Vasari: Καλλιτέχνες της Αναγέννησης</i>, εισ.-μτφρ. (από τα γερμανικά) - σχ. Στέλιος Λυδάκης, Αθήνα, Εκδόσεις Κανάκη, 1995. • <i>Tζόρτζο Βαζάρι: Οι βίοι των πλέον εξαίρετων ζωγράφων, γλυπτών και αρχιτεκτόνων. Οι δύο αφιερώσεις και το προσίμιο</i>, μτφρ. K. Βαλάκα-Ν. Σκουτέλη-Ν. Χατζηνικολάου, Αθήνα, εκδόσεις Πατάκη (Ιστορία της τέχνης), 1997. • "Karel van Mander, 1548-1606". Digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren, http://www.dbl.nl/tekst/mand001schi01_01/ • «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφιές, η οποία υπερβαίνει τη φύση», Διάλεξη του Giovan Pietro Bellori προς την Ακαδημία του Αγίου Λουκά στη Ρώμη (1664), επιμέλεια-μετάφραση: Τίτινα Κορνέζου, <i>Ιστορία της Τέχνης</i>, 1, Χειμώνας 2013, σσ. 150-161.

	<ul style="list-style-type: none"> • I.I. Βίνκελμαν, <i>Σκέψεις για την μήμηση των ελληνικών έργων στη ζωγραφική και τη γλυπτική</i>, μτφρ. N. M. Σκουτερόπουλου, Αθήνα, εκδόσεις Ίνδικτος, 1996. • Heinrich Wölfflin, Βασικές έννοιες της ιστορίας της τέχνης. Το πρόβλημα της εξέλιξης του στιλ στη νεότερη τέχνη, μτφρ. Φώτης Κοκαβέσης, Θεσσαλονίκη, εκδόσεις Παρατηρητής, 1992. • Νίκος Δασκαλοθανάσης, <i>Ιστορία της τέχνης. Η γέννηση μιας νέας επιστήμης: από τον 19ο στον 20ό αιώνα</i>, Αθήνα, εκδόσεις Άγρα, 2013.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διάλεξη, προβολή και ανάλυση έργων τέχνης, ανάγνωση κειμένων της γραμματείας της τέχνης, συζήτηση, παράδοση σημειώσεων μέσω eClass, επίσκεψη στη Βιβλιοθήκη.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΕ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΜΑΚΑ 1-10 (ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ, ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [10]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ II: ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΕΟΤΕΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΩΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1° / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	---
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΦΑΝΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	fani.paraforou@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ευρωπαϊκή φιλοσοφική παράδοση των τελευταίων δύο αιώνων και ο ρόλος της αισθητικής αγωγής. Στόχος του μαθήματος είναι να δοθεί ένα περίγραμμα των βασικών αισθητικών θεωριών και των ζητημάτων που τίθενται.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα ζητήματα που θέτει η φιλοσοφική παράδοση από τον Καντ μέχρι σήμερα, και, ιδιαίτερα,• να κατανοούν τη σταδιακή αναπτροσαρμογή της στάσης του φιλοσοφικού λόγου απέναντι στις προκλήσεις της τέχνης και των αντικειμένων της. Οι φοιτητές αποκτούν επίγνωση της ποικιλίας των συσχετισμών μεταξύ του λόγου και της διεργασίας του εξεικονισμού, μια ποικιλία που

	προσδιορίζει με τη σειρά της την έννοια της νεοτερικότητας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Κανένα
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περίγραμμα της ιστορίας της φιλοσοφίας από την εποχή του Καντ μέχρι τον εικοστό πρώτο αιώνα, με έμφαση στα διακυβεύματα που αντιμετωπίζουν ο στοχαστικός καλλιτέχνης και ο αισθητικός φιλόσοφος την εποχή της νεοτερικότητας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Μονρόε Μπήρντσλεϋ, <i>Ιστορία των αισθητικών θεωριών</i>, κεφ. VIII-XI. • Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης τον 20ό αιώνα</i>. • Φαίη Ζήκα (επιμ.), <i>Τέχνη, σκέψη, ζωή. Η αισθητική φιλοσοφία του Αλέξανδρου Νεχαρά</i>.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σειρά διαλέξεων με επισήμανση των βασικών εννοιών της σύγχρονης αισθητικής φιλοσοφίας και αναλυτικές αναφορές στα βασικά φιλοσοφικά ρεύματα, όπως και στις έγκυρες μεταφράσεις φιλοσοφικών, καλλιτεχνικών και αισθητικών κειμένων. Οι φοιτητές εμπεδώνουν κατ' αυτόν τον τρόπο τις βασικές πληροφορίες και τις θεμελιώδεις σκέψεις, που θα τους επιτρέψουν να κινηθούν στη συνέχεια με άνεση στα διλήμματα και τα διακυβεύματα που τους θέτουν μετ' επιτάσεως τόσο η σύγχρονη τέχνη όσο και η ψηφιακή τεχνολογία.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ που καλύπτουν το σύνολο των κεφαλαίων της εξεταστέας ύλης (4/10), καθώς ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΝΟΣ ΘΕΜΑΤΟΣ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΟΥ ανάμεσα από πέντε προτεινόμενα ερωτήματα (6/10).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [11]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1 ^ο / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	adialla@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Ο 20 ^{ός} αιώνας καθορίζεται από δύο χαρακτηριστικά: από την μια μεριά την αλματώδη τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο που επιφέρει βαθύτατους οικονομικούς, κοινωνικούς, ιδεολογικούς και νοοτροπιακούς μετασχηματισμούς και από την άλλη την συνεχίζομενη και εντεινόμενη βία. Την περίοδο αυτή η Ευρώπη χαρακτηρίζεται από συγκρουόμενα συστήματα αξιών και κυρίως την σύγκρουση ανάμεσα στον φιλελευθερισμό, τον φασισμό, και τον κομμουνισμό. Είναι η εποχή των ολοκληρωτικών πολέμων. Η Ευρώπη αντιμετωπίζει την ενσωμάτωση των μαζών στον πολιτικό και κοινωνικό βίο, ενώ προς το τέλος της περιόδου αναζητεί εκ νέου την θέση της σε ένα μη ευρωκεντρικό κόσμο. Ο 20 ^{ός} αιώνας που στιγματίζεται από τους δύο Παγκόσμιους Πολέμους, φέρνει -μετά το 1945- τους Ευρωπαίους αντιμετωπους με δύο σημαντικά προβλήματα: α) το τέλος του

	<p>ευρωκεντρισμού· η Ευρώπη παίει να είναι το κέντρο του σύγχρονου κόσμου και β) την επαναδιαπραγμάτευση των κοινωνικών, πολιτικών, ιδεολογικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών της.</p> <p>Ο στόχος του μαθήματος είναι να παρουσιάσει τις κυριότερες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές συνιστώσες που διαμορφώνουν τις ευρωπαϊκές εμπειρίες κατά το σύντομο 20^ο αιώνα. Ο σκοπός δεν είναι να παρουσιαστεί ένα σύνολο ιστοριών των επιμέρους χωρών της ευρωπαϊκής ηπείρου, αλλά η ταυτόχρονη πραγμάτευση των εξελίξεων που διαμόρφωσαν το σύγχρονο κόσμο</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Οι φοιτητές είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κατανοούν την ιστορικότητα των φαινομένων, • να αντιλαμβάνονται την εσωτερική διαφοροποίηση και την αλληλεπίδραση, την ενότητα αλλά και την ποικιλία των ευρωπαϊκών εμπειριών και • να αποτιμούν τη σημασία των υπερεθνικών διαδικασιών και την θέση της Ευρώπης στο πλαίσιο μιας πλανητικής ιστορίας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος • Η Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση • Η κατάρρευση των Αυτοκρατοριών • Η Ευρώπη του Μεσοπολέμου: οικονομική, πολιτική κρίση, ιδεολογική πόλωση και ολοκληρωτισμός • Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος • Αποαποικιοποίηση • Επίλογος. Ο ορίζοντας του τέλους του 20^{ού} αιώνα: Ο Ψυχρός Πόλεμος (1945-1989)
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Mark Mazower, <i>Σκοτεινή Ήπειρος: Ο Ευρωπαϊκός Εικοστός Αιώνας</i>, Αθήνα: Αλεξάνδρεια, 2001. • Norman Davies, <i>Ιστορία της Ευρώπης</i>, τόμος Β', Αθήνα: Νεφέλη, 2009.
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Ελένη Αρβελέρ, Maurice Aymard, <i>Οι Ευρωπαίοι</i>, Αθήνα: Σαββάλας, 2003, τόμος δεύτερος. • Barkey, Karen and Hagen, Mark Von (eds), <i>After Empire. Multiethnic Societies and Nation Building. The Soviet Union and the Russian, Ottoman, and Habsburg Empires</i>, Colorado: 1997. • E. Burns, <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία</i>, Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2005 (ανατύπωση), τόμος Β'. • Marc Ferro, <i>Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος</i>, Αθήνα: Ελληνικά γράμματα, 1997. • Eric Hobsbawm, <i>Η Εποχή των άκρων. Ο σύντομος Εικοστός Αιώνας, 1914-1991</i>, Αθήνα: Θεμέλιο, 1995. • I.S. Κολιόπουλος, <i>Νεώτερη Ευρωπαϊκή Ιστορία, 1789-1945</i>, Θεσσαλονίκη: Βάνιας, 1990. • Charls Tilly, <i>Οι ευρωπαϊκές επαναστάσεις, 1492-1992</i>, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 1998.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της

ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	διδάσκουσας, ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ *Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [12]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ II
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	B6 / B7
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	1° / B'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΡ. ΜΑΡΙΑ ΒΑΡΑ [ανάθεση] / ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΑΝΕΛΛΗ [απόσπαση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	3
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 2
<u>Ωρες γραφείου:</u>	Τρίτη 20:00-21:00
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	marivara@enl.auth.gr / kkanelli@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο σπουδών του Τμήματος Θεωρίας και Ιστορίας της Τέχνης. Ως εκ τούτου, στόχος του μαθήματος είναι οι φοιτητές/-ήτριες μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος να έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και να έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι

<p>[Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>φοιτητές/-ήτριες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Θα έχουν αναπτύξει τις δεξιότητες κατανόησης και παράγωγης λόγου στην Αγγλική / Γαλλική Γλώσσα και θα έχουν εξοικειωθεί με το ειδικό λεξιλόγιο που σχετίζεται με το αντικείμενο των σπουδών τους. • Θα είναι σε θέση να κατανοούν την ορολογία, τις γλωσσικές δομές και τα υφολογικά στοιχεία των ακαδημαϊκών συγγραμμάτων τέχνης στην Αγγλική / Γαλλική γλώσσα. • Θα είναι σε θέση να μελετούν και να αναλύουν αγγλόφωνα / γαλλόφωνα κριτικά κείμενα, δοκίμια και μελέτες για ζητήματα σχετικά με το αντικείμενο των σπουδών τους. • Θα είναι σε θέση να αξιοποιούν τις ιστοσελίδες διεθνών μουσείων ως εργαλεία μελέτης έργων και σύνταξης κειμένων τέχνης. • Θα έχουν εξοικειωθεί με τη χρήση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για την πρόσβαση σε αγγλόφωνη / γαλλόφωνη βιβλιογραφία. • Θα είναι σε θέση να εντάσσονται αποτελεσματικά στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>Το μάθημα <i>Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης I</i> έχει οριστεί ως προαπαιτούμενο του μαθήματος <i>Αγγλική / Γαλλική Ορολογία της Τέχνης II</i>.</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Το μάθημα εστιάζει στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων, του ειδικού λεξιλογίου, των γνώσεων και των στρατηγικών που απαιτούνται για τη μελέτη αγγλόφωνων / γαλλόφωνων επιστημονικών κειμένων τέχνης ώστε να διευκολύνει την πρόσβαση των φοιτητών/τριών σε ξενόγλωσση βιβλιογραφία και να συνεισφέρει στη βελτίωση των επαγγελματικών προοπτικών τους στο διεθνές περιβάλλον της αγοράς εργασίας που σχετίζεται με τις τέχνες και τον πολιτισμό.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p>	<p>Για την Αγγλική γλώσσα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Μούμα Ευαγγελία και Άννα Μπότσογλου Άννα, Αγγλοελληνικό Λεξικό, Τσιγαρίδας, 2004. ISBN: 9789608804227, Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 41965063 • Ελληνοαγγλικό Λεξικό, Εκδόσεις Πατάκη, 2013. ISBN: 978-960-16-4158-4, Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 33154120 <p><u>Προτεινόμενα συγγράμματα για τον Εύδοξο (για προσθήκη στα τρέχοντα)</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Kuenzli, Rudolf (ed.), <i>Dada</i>, London: Phaidon Press, 2015. (ISBN-10: 0714869406 ISBN-13: 978-0714869407) • Finlay, John, <i>Pop! The World of Pop Art</i>, London: Carlton Books Ltd, 2016. (ISBN 10: 1847960901 ISBN-13: 978-1847960900) • Acton, Mary, <i>Learning to Look at Modern Art</i>,
<p>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</p>	

- London: Routledge, 2004.
- Ades, Dawn (ed.), *The Dada Reader: a Critical Anthology*, Chicago: University of Chicago Press, 2006.
 - Chilvers, Ian, *The Oxford Dictionary of Art and Artists*, Oxford University Press, 2009.
 - Chilvers, Ian and John Glaves-Smith, *A Dictionary of Modern and Contemporary Art*, Oxford: Oxford University Press, 2009.
 - Clarke, Michael and Deborah, *The Concise Dictionary of Art Terms*, Oxford: Oxford University Press, 2010.
 - Doherty, Tiarna and Anne T. Woollett, *Looking at Paintings: a Guide to Technical Terms*, Los Angeles: Paul Getty Museum, 2009.
 - Elderfield, John (ed.), *Modern Painting and Sculpture: 1880 to the Present at the Museum of Modern Art*, New York: Museum of Modern Art, 2004.
 - Ganz Blythe, Sarah and Edward D. Powers, *Looking at Dada*, New York: Museum of Modern Art, 2006.
 - Lynton, Norbert, *The Story of Modern Art*, London: Phaidon Press, 1994.
 - McCarthy, David, *Pop Art*, London: Tate Gallery Pub., 2000.
 - Nelson, Robert S. and Richard Shiff (eds), *Critical terms for Art History*, Chicago: The University of Chicago Press, 2003.
 - Pooke, Grant and Diana Newall, *Art History: The Basics*, Routledge, 2007.
 - Wilson, Simon and Jessica Lack, *The Tate Guide to Modern Art Terms*, London: Tate Publishing, 2008.
 - Turner, Jane, *The Grove Dictionary of Art: From Renaissance to Impressionism: Styles and Movements in Western Art 1400-1900*, St. Martin's Press, 2000.

Για τη Γαλλική γλώσσα:

Για τον Εύδοξο:

Prets... Partez!!!

Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59389079

Έκδοση: 1η έκδ./2016

Συγγραφείς: S APARTIAN N BERTIN

ISBN: 978-618-81-4927-4

Τύπος: Σύγγραμμα

Διαθέτης (Εκδότης): ANOIKTO BIBLIO EPE

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- Kandinsky. V. Du spiritual dans l' art et dans la peinture en particulier. Paris, Gallimard 1988.
- Apollinaire, G.: Les peintres cubists. Méditations esthétiques. Paris Éditions Christian de Bartillat

	<p>2013.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jean Guichard-Meili: <i>Regarder la peinture: introduction à l'art contemporain</i>. Paris: Editions de Seuil 1960 • Catherine Millet: <i>L'art contemporain en France</i>. Paris: Flammarion 1987 • Eugène Pittard: <i>Histoire générale de l'art</i>. Paris: Flammarion 1950-51 [2 τόμοι]
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διαλέξεις, προβολή οπτικοακουστικού υλικού (μέσω λογισμικού ppt), συζητήσεις και εργασίες λεξιλογίου σε ομάδες, αξιοποίηση ιστοσελίδων διεθνών μουσείων στην εκπαιδευτική διαδικασία, παρουσίαση σύγχρονων ηλεκτρονικών υπηρεσιών για τον εντοπισμό ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας, εκπαιδευτικές επισκέψεις σε αίθουσες τέχνης και μουσεία.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ΓΡΑΠΤΗ ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΑΓΓΛΙΚΗ / ΓΑΛΛΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [13]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ I / 1401-1914
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	πίσω από την αίθουσα Ντε Κίρικο
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801278
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	agiacum@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ευρωπαϊκή αρχιτεκτονική από το 1401 -έναρξη της μοντέρνας εποχής- ως το τέλος του 19 ^{ου} αιώνα (1914). Στόχος του μαθήματος είναι η κατανόηση των συναφών αρχιτεκτονικών φαινομένων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση να: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν την ιστορία μέσω των κτιρίων και των αστικών σχηματισμών,• να συνδέουν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα με τα αντίστοιχα

Προγράμματος Σπουδών]	<p>Ιστορικά και πολιτισμικά φαινόμενα και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συντάσσουν ιστορικές, κριτικές και θεωρητικές μελέτες σχετικές με την αρχιτεκτονική του απώτερου και πρόσφατου παρελθόντος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το περιεχόμενο του μαθήματος συνίσταται στη διερεύνηση των αρχιτεκτονικών ζητημάτων από την έναρξη της «μοντερνας εποχής» (Αναγέννηση) ως το τέλος του «μακριού 19ου αιώνα» (1914).
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • D. Watkin, <i>Iστορία της Δυτικής Αρχιτεκτονικής</i>, MIET, Αθήνα 2005. • J. Ackerman, <i>Origins, Imitation, Conventions</i>, Κέιμπριτζ, Μασαχουσέτη 2002 (Μιλάνο 2003). • L. Benevolo, <i>Storia dell' architettura del Rinascimento</i>, Laterza, Ρώμη-Μπάρι 1978. • L. Benevolo, <i>Storia della Città</i>, Ρώμη-Μπάρι 1982. • M. Brusatin, G. Pizzamiglio, <i>The Baroque in Central Europe. Places, Architecture and Art</i>, Νέα Υόρκη 1992. • V. Franchetti Pardo, <i>Storia dell' urbanistica dal Trecento al Quattrocento</i>, Ρώμη-Μπάρι 1982. • E. Kaufmann, <i>Architecture in the Age of Reason. Baroque and Post-Baroque in England, Italy and France</i>, Κέιμπριτζ, Μασαχουσέτη 1955 (Τορίνο 1966). • H.W. Kruft, <i>Geschichte der Architekturtheorie von der Antike bis zum Gegenwart</i>, Μόναχο 1985 (Μπάρι 1988). • P. Murray, <i>Architettura del Rinascimento</i>, Μιλάνο 1972. • C. Norberg Schultz, <i>Architettura barocca e tardo barocca</i>, Μιλάνο 1971. • P. Nuttgens, <i>The story of architecture</i>, Phaidon Press, Λονδίνο 1997 (Μιλάνο 2001). • N. Pevsner, <i>An Outline of European Architecture</i>, Harmondsworth 1960 (Μιλάνο 1984). • P. Portoghesi (επιμ.), <i>Dizionario Enciclopedico di Architettura e Urbanistica</i>, Ρώμη 1969. • S. Settis, <i>To μέλλον του 'κλασικού'</i>, μτφ./επιμ. Α. Γιακουμακάτος, Νεφέλη, Αθήνα 2006. • M. Tafuri, <i>L' architettura dell' Umanesimo</i>, Ρώμη-Μπάρι 1969. • R. Wittkower, <i>Architectural Principles in the Age of Humanism</i>, Λονδίνο 1962 (Τορίνο 1964). • R. Wittkower, <i>Art and Architecture in Italy: 1600 to 1750</i>, Harmonds. 1958 (Τορίνο 1972).
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή διάλεξης – ερευνητικές εργασίες – συχνή προβολή οπτικοακουστικού υλικού και χρήση διαδικτύου – εκπαιδευτικές εκδρομές
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΣΤ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ + ΓΡΑΠΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΟΣ + ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [14]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/TMB126/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Δίπλα στη Μικρή Θεωρητικών
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	2104801271
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορία της φωτογραφίας από τις απαρχές της τον 19 ^ο αιώνα ως τις μέρες μας και στόχος του η επισκόπηση βασικών θεωρητικών κειμένων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τις βασικές χρήσεις της φωτογραφίας κατά το 19^ο αιώνα,• να πλαισιώνουν ιστορικά το έργο σημαντικών φωτογράφων του

	<p>20^{ου} αιώνα,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εκτιμούν τη σημασία βασικών κειμένων τη φωτογραφικής θεωρίας στην καθιέρωση της φωτογραφικής τέχνης και • να καλλιεργούν μια κριτική ματιά της εικόνας στον κόσμο που τους περιβάλλει.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Σειρά διαλέξεων πάνω στη θεωρία και την ιστορία της φωτογραφίας από το ξεκίνημά της κατά την δεύτερη δεκαετία του 19 ^{ου} αιώνα μέχρι και τα πρόσφατα χρόνια. Θα εξεταστούν αρχικά οι βασικές χρήσεις της φωτογραφίας κατά το 19 ^ο αιώνα και στη συνέχεια θα επιχειρηθεί μια τεχνο-ιστορική πλαισίωση του έργου σημαντικών φωτογράφων του 20 ^{ου} αιώνα. Παράλληλα θα συζητηθούν κείμενα κλειδιά της φωτογραφικής θεωρίας (W. Benjamin, R. Barthes, S. Sontag).
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Μπαρτ, Ρολάν (1983) <i>Ο Φωτεινός Θάλαμος: Σημειώσεις για τη Φωτογραφία</i>, Αθήνα: Κέδρος. • Jeffrey, Ian (1997) <i>Φωτογραφία: Συνοπτική Ιστορία</i>, Αθήνα: Εκδ. Περ. Φωτογράφος. • Sontag, Susan (1973), <i>Περί Φωτογραφίας</i>, Αθήνα: Εκδ. Περ. Φωτογράφος. • Barthes, Roland (2000) <i>Camera Lucida: Reflections on Photography</i>, London: Vintage. (Γαλλικό το πρωτότυπο) • Batchen, Geoffrey (1999) <i>Burning with Desire: The Conception of Photography</i>, Cambridge, Massachusetts, London: MIT Press. • Baudelaire, Charles (1995) <i>Αισθητικά Δοκίμια</i> (μετφρ. Μ. Ρέγκου), Αθήνα: Printa. • Clark, Graham (1997) <i>The Photograph</i>, Oxford, New York: Oxford University Press. • Emerling, Jae (2012) <i>Photography: History and Theory</i>, London & New York: Routledge. • Flusser, Villem, <i>Προς μία Φιλοσοφία της Φωτογραφίας</i> (1998) (μετφρ. I. Duennebier, H. Παπαϊωάννου), Θεσσαλονίκη: ΜΜΣΤ, University Studio Press. • Frizot, Michel (1994) <i>Nouvelle Histoire de la Photographie</i>, Paris: Bordas. • Goldberg, Vicki. (1991) <i>The Power of Photography: How Photographs changed our Lives</i>, New York: Abbeville Press. • Grundberg, Andy (1987) <i>Photography and Art, Interaction since 1946</i>, New York: Cross River Press. • Jeffrey, Ian (1980) <i>Photography: A Concise History</i>, London: Thames and Hudson. (Υπάρχει στα ελληνικά.) • Jeffrey, Ian (2009) <i>How to read a photograph. Understanding, Interpreting and Enjoying the Great Photographers</i>, London: Thames and Hudson. • Marien Warner, Mary (2002) <i>Photography: A Cultural History</i>, London: Laurence King. • Newhall, Beaumont (1982) <i>The History of Photography, from 1839 to the present. Completely revised and enlarged edition</i>, London: Secker and Warburg. • Newhall, Beaumont (ed.) (1980) <i>Photography: Essays and Images. Illustrated readings in the History of Photography</i>,

	<p>London: Secker and Warburg.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Rosenblum Naomi (1994) <i>History of Women Photography</i>, New York, London, Paris: Abbeville Press Publishers. • Rosenblum, Naomi (1997) <i>History of Photography</i>, New York, London, Paris: Abbeville Press Publishers. • Scharf, Aaron (1969) <i>Art and Photography</i>, Baltimore: Penguin Press. • Westerbeck and Meyerowitz, (2001) <i>Bystander, A History of Street Photography</i>, Boston, New York, London: Little, Brown and Company (Bulfinch Press). • Sontag, Susan, (1979) <i>On Photography</i>, London: Penguin. (Υπάρχει στα ελληνικά.) • Szarkowski, John (1989) <i>Photography Until Now</i>, New York: The Museum of Modern Art. • Szarkowski, John (1973) <i>Looking at Photographs, 100 Pictures from the Collection of The Museum of Modern Art</i>, New York: The Museum of Modern Art. • Tagg, John (1993) <i>The Burden of Representation</i>, Minneapolis: The University of Minnesota Press. • Wells, Liz, (1997) <i>Photography: A Critical Introduction</i>, London and New York: Routledge. (Υπάρχει στα ελληνικά.) <p><u>Κατάλογοι εκθέσεων</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Jeffrey, Ian (1999), <i>Revisions: An Alternative History of Photography</i>, London: The National Museum of Photography, Film and Television. • Szarkowski, John (1966) <i>The Photographer's Eye</i>, New York: The Museum of Modern Art. • Weaver, Mike (ed.) (1989), <i>The Art of Photography 1839-1989</i>, London: The Royal Academy of Arts. <p><u>Γενικές ιστορίες της τέχνης</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Kemp, Martin (ed.) (2000), <i>The Oxford History of Western Art</i>, Oxford University Press. • Μπελ, Τζούλιαν (2009), <i>Καθρέφτης του Κόσμου</i>, Αθήνα: Μεταίχμιο.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Εκτενής χρήση ψηφιακού εποπτικού υλικού.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [15]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	kvatzia@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές μεταβολές της τέχνης στον 20ό και 21ό αιώνα. Το μάθημα στοχεύει στην επίτευξη μαθησιακών στόχων, στην ανάπτυξη ικανοτήτων και δεξιοτήτων συναφών με τη θεματική του.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	A) Γνωσιακοί στόχοι: Ο μαθησιακός στόχος του μαθήματος είναι διπλός. Αφενός <ul style="list-style-type: none">• να εξοικειώσει τους φοιτητές με βασικές εξελίξεις στη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, προκειμένου• να αντιληφθούν τις βασικές μεταβολές της τέχνης στον 20ό και τον 21ο αιώνα. Αφετέρου <ul style="list-style-type: none">• να κατανοήσουν τα βασικά μεθοδολογικά προβλήματα στην έρευνα της σύγχρονης τέχνης,

	<p>όπως αυτά διαμορφώνονται σε αλληλεπίδραση με άλλους τομείς των ανθρωπιστικών επιστημών.</p> <p>Β) Ανάπτυξη ικανοτήτων:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η προσπέλαση βασικών τρόπων ανάγνωσης και ερμηνείας καλλιτεχνικών έργων. • Η εποπτεία της μοντέρνας και σύγχρονης κοινωνίας. • Η ένταξη κειμένων και δράσεων στο ιστορικό συγκείμενο. <p>Γ) Ανάπτυξη δεξιοτήτων:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Δημιουργική σκέψη σε σύγχρονα πολιτισμικά ζητήματα και μεθοδολογικά προβλήματα. • Προσαρμογή σε νέα γνωσιολογικά και πραγματολογικά δεδομένα.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΟΧΙ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Επισκόπηση των σημαντικότερων ρευμάτων της δυτικής τέχνης, από τις τελευταίες δεκαετίες του 19ου έως τις πρώτες του 21ου αιώνα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Argan G. Carlo & Achille Bonito-Oliva. 2002. <i>Η μοντέρνα τέχνη/Η τέχνη στην καμπή του 21ου αιώνα</i>, μτφρ. Λ. Παπαδημητρίου, Ηράκλειο: Πλανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης (κωδικός Ευδόξου: 41954579).</p> <p>Bois Yves-Alain et al. 2012. <i>Η τέχνη μετά το 1900</i>, Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο (κωδικός Ευδόξου: 50650589).</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <p>Charles Joshua et al. (επιμ.). 1996. <i>Theories of Modern Art : A Source Book by Artists and Critics</i>, Berkeley: University of California Press.</p> <p>Arnason, H. 2004. <i>History of Modern Art</i>, Upper Saddle, NJ: Prentice Hall.</p> <p>Clark T. J. 1999. <i>Farewell to an Idea: Episodes from a History of Modernism</i>, New Haven, CO και Λονδίνο: Yale University Press.</p> <p>Herbert Read. 1978. <i>Ιστορία της μοντέρνας ζωγραφικής</i>, μτφρ. Α. Παππάς, Γ. Μανιάτης, Αθήνα: Υποδομή.</p> <p>Amelia Jones (επιμ.). 2006. <i>A Companion to Contemporary Art since 1945</i>. Malden: Blackwell.</p> <p>Terry Smith. 2009. <i>What is Contemporary Art ?</i>, Chicago: University of Chicago Press.</p> <p>Kristine Stiles (επιμ.). 1996. <i>Theories and Documents of Contemporary Art</i>, Berkeley, CA : University of California Press.</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με οπτικό και ενίστε οπτικοακουστικό υλικό, αναρτήσεις κειμένων στην ηλεκτρονική πλατφόρμα του μαθήματος.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [16]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT2112/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΙΗ ΖΗΚΑ [εκπαιδευτική άδεια κατά το χειμ. εξάμηνο ακαδ. έτους 2018-2019]
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[το μάθημα θα διδαχτεί κατ' εξαίρεση κατά το χειμ. εξάμηνο 2019-2020]
Γραφείο:	Γραφείο 2
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	fzika@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η προσέγγιση της δυνατότητας ορισμού της τέχνης ως αντικειμένου της φιλοσοφίας της τέχνης και στόχος του η εξέταση βασικών σχετικών εννοιών.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες,	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση • να αναγνωρίζουν τα φιλοσοφικά ζητήματα που αφορούν

ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<ul style="list-style-type: none"> • την τέχνη, καθώς και συγκεκριμένες εννοιολογικές μετατοπίσεων, • να διακρίνουν την ιστορική από την αναλυτική/συστηματική προσέγγιση του ζητήματος ορισμού της τέχνης, με έμφαση στη δεύτερη, • να ασχολούνται με θεωρητικά κείμενα πάνω στην τέχνη και • να συνθέτουν έναν θεωρητικό λόγο πάνω στην τέχνη
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Η φιλοσοφία της τέχνης εστιάζει στο ερώτημα «Τι είναι τέχνη;» Το μάθημα εκκινεί από την κριτική προσέγγιση στη δυνατότητα ορισμού της τέχνης, όπως αυτή αναπτύχθηκε στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Εξετάζονται, συνοπτικά και κριτικά, βασικές έννοιες που έχουν προταθεί ιστορικά ως ουσιώδη γνωρίσματα της τέχνης: μίμηση/αναπαράσταση, μορφή/δομή, έκφραση, αισθητική εμπειρία. Η δυσκολία ανεύρεσης ικανοποιητικού ορισμού οδηγεί σε σύγχρονες αντι-ουσιοκρατικές τοποθετήσεις όπως η ιστορικο-θεωρητική προσέγγιση του A. Danto, η λειτουργική προσέγγιση του N. Goodman και η θεσμική θεωρία του G. Dickie, οι οποίες, με τη σειρά τους, αντιμετωπίζονται κριτικά στη διαμόρφωση του σύνθετου θεωρητικού και καλλιτεχνικού τοπίου που χαρακτηρίζει την ύστερη νεωτερικότητα.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>A. Danto, <i>Ti είναι αυτό που το λένε τέχνη</i>, Μεταίχμιο, 2014 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 41958308</p> <p>B. Κιντή (επιμ.), <i>Φιλοσοφία και τέχνη</i>, Εκδόσεις Οκτώ, 2008 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 12609020</p>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • R. Barthes, <i>Εικόνα – μουσική – κείμενο</i>, Πλέθρον, 1997 • W. Benjamin, <i>Δοκίμια για την τέχνη</i>, Κάλβος, 1978 • N. Carroll, <i>Philosophy of Art: A Contemporary Introduction</i>, Routledge, 1999 • A. Danto, <i>Η μεταμόρφωση του κοινότοπου</i>, Μεταίχμιο, 2000 • Ν. Δασκαλοθανάσης (επιμ.), <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη</i>, ΑΣΚΤ, 2006 • O. Hanfling (ed.), <i>Philosophical Aesthetics</i>, Blackwell/The Open University, 1992 • C. Harrison & P. Wood (eds.), <i>Art in Theory 1900 to 2000: An Anthology of Changing Ideas</i>, Blackwell Publishing, 2002 • M. Heidegger, <i>Η προέλευση του έργου τέχνης</i>, Δωδώνη, 1986 • E. Gombrich, <i>Τέχνη και ψευδαίσθηση</i>, Νεφέλη, 1995 • N. Goodman, <i>Γλώσσες της τέχνης</i>, Εκκρεμές, 2005 • T. Gracyk, <i>The Philosophy of Art: An Introduction</i>, Polity Press, 2012 • C. Janaway, <i>Reading Aesthetics and Philosophy of Art</i>, Oxford, Blackwell, 2006 • D. Matravers, <i>Introducing Philosophy of Art in Eight Case Studies</i>, Acumen Publishing, 2012 • A. Μουρίκη, <i>Μεταμορφώσεις της αισθητικής</i>, Νεφέλη,

	<p>2003</p> <ul style="list-style-type: none"> • Neill & A. Ridley (eds.), <i>Arguing About Art</i>, Routledge, 2002 • P. Osborne, <i>Anywhere or Not at All: Philosophy of Contemporary Art</i>, Verso, 2013 • Π. Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης των 20ό αιώνα</i>, ΑΣΚΤ, 2006 • R. Wollheim, <i>H τέχνη και τα αντικείμενά της</i>, ΑΣΚΤ, 2009
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> • Διαλέξεις με χρήση Powerpoint. • Χρήση υλικού αναρτημένου στο e-class (άρθρα, σημειώσεις). • Ανάλυση και συζήτηση κειμένων (αποσπάσματα) κατά τη διάρκεια του μαθήματος. • Επισκέψεις σε εκθέσεις ή/και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συναφείς προς το μάθημα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ • Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ (ΧΩΡΙΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΠΟΣΟΣΤΟ).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [17]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ I
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ, κατόπιν εγγραφής
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΤΕΝΙΣΗ ΣΟΦΙΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Γραφείο:	ΔΙΠΛΑ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ
Ωρες γραφείου:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Τηλέφωνο:	
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	sdenissi@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές τάσεις και τα ρεύματα της ευρωπαϊκής λογοτεχνικής παράδοσης από τα τέλη του 19 ^{ου} ως τα μέσα του 20 ^{ου} αι. με κύριο άξονα τον ρομαντισμό. Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με αντιπροσωπευτικά έργα της εν λόγω περιόδου της νεοελληνικής γραμματείας μέσα από την επαφή μέσα από αντιπροσωπευτικά κείμενα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά	Οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να διακρίνουν τα διαφορετικά λογοτεχνικά

αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>ρεύματα που αναπτύχθηκαν από τα μέσα του 18^{ου} μέχρι τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προσεγγίζουν με τρόπο επιστημονικό τα λογοτεχνικά έργα που παράχθηκαν μέσα στο πλαίσιο αυτών των ρευμάτων, • να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν το παραχθέν έργο με το κοινωνικο-πολιτισμικό πλαίσιο της εποχής του και • να συνδέουν το λογοτεχνικό έργο με το καλλιτεχνικό έργο του αντιστοίχου ρεύματος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	OXI
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Τα ευρωπαϊκά λογοτεχνικά ρεύματα από τον προρομαντισμό μέχρι και το νατουραλισμό.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Martin Travers, <i>Εισαγωγή στη νεότερη Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία</i>, από τον ρομαντισμό ως το μεταμοντέρνο, Αθήνα : Βιβλιόραμα, 2005. • Lilian Furst, <i>Ρομαντισμός, η γλώσσα της κριτικής</i>, Αθήνα : Ερμής, 1974 (α' ελλ. εκδ.). • Annick Benoit-Dusausoy, Guy Fontain, <i>Ευρωπαϊκά Γράμματα, Ιστορία της Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας</i>, 3 τομ. Αθήνα : Εκδ. Σοκόλη, 1992. • Damian Grant, <i>Ρεαλισμός</i>, η γλώσσα της κριτικής, Αθήνα : Ερμής, 1972 (α' εκδ. ελλ.). • Eric Auerbach, <i>Μίμησις</i>, Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2005. • M. H. Abrams, <i>Ο καθρέφτης και το φως</i>, Αθήνα: Εκδόσεις κριτική, 2001. • Pam Morris, <i>Realism, the New Critical Idiom</i>, London & N. York: Routledge, 2003. • Βίλχελμ Μύλμαν, <i>Ευρωπαϊκή λογοτεχνία και παγκόσμιος πολιτισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1997.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα διδάσκεται με τη χρήση power-point, έντυπου υλικού που υπάρχει στο e-class, συχνές προβολές ντοκιμαντέρ είτε για κάποιο από τα ρεύματα είτε για κάποιους από τους συγγραφείς τα οποία λειτουργούν ενισχυτικά για την τόνωση του ενδιαφέροντος των φοιτητών. Επιπλέον, προσφέρεται η δυνατότητα, σε όσους το επιθυμούν, να δώσουν ενδιάμεσες εξετάσεις προόδου του μαθήματος ώστε να συνειδητοποιήσουν που υπάρχουν συγγραφικές αδυναμίες ή αδυναμίες στην κατανόηση της ύλης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ [προαιρετικά] ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [18]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Γ6
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2^ο / Γ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ Α. ΠΑΠΑ [μέλος ΕΔΙΠ ΤΕΤ, ανάθεση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	-
<u>Ωρες γραφείου:</u>	-
<u>Τηλέφωνο:</u>	6971769200
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	monikapapa@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το φαινόμενο της αγωγής και η επιστημονικότητα της σχετικής με αυτό επιστημονικής περιοχής, της Παιδαγωγικής. Στόχος του μαθήματος είναι η επισκόπηση των παραγόντων και των μέσων αγωγής, των παιδαγωγικών συστημάτων και των διαφαινόμενων σύγχρονων παιδαγωγικών τάσεων
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοούν το ρόλο της εκπαίδευσης στη σύγχρονη εποχή και ειδικότερα την αποστολή του παιδαγωγού, να βοηθήσει και να συμβάλει στην ελεύθερη γνωστική, συναισθηματική, ψυχοκινητική ανάπτυξη και εξέλιξη των μαθητών του.

	<p>Επίσης, θα έχουν καλλιεργήσει τις δεξιότητες που απαιτούνται προκειμένου να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να οργανώνουν και • να διεξάγουν αποτελεσματικά και με επιτυχία, οποιαδήποτε μορφή διδασκαλίας και παιδαγωγικής επικοινωνίας, σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο. <p>Περαιτέρω, θα είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναδεικνύουν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία των μαθητών, κινητοποιώντας και δραστηριοποιώντας τα παιδιά, με αυτενέργεια και βιωματικές παιδαγωγικές μεθόδους, • να βελτιώσουν την ποιότητα της κοινωνικής ζωής στον περίγυρό τους και να βοηθήσουν στην ανάπτυξη του εργασιακού περιβάλλοντος, καθώς έχουν εμβαθύνει στις θεωρίες των Επιστημών της Αγωγής, έχοντας μελετήσει το ιστορικό, φιλοσοφικό, ψυχολογικό και κοινωνιολογικό πλαίσιο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η επιστημονικότητα της Παιδαγωγικής. Αποσαφήνιση των παιδαγωγικών όρων ιστορικά και το φαινόμενο της αγωγής στη διαχρονική του διάσταση. Παράγοντες και μέσα αγωγής. Σκοπός της αγωγής. Νεότερα και σύγχρονα παιδαγωγικά συστήματα. Διεπιστημονική, διαθεματική και διακλαδική θεώρηση των σύγχρονων τάσεων της Παιδαγωγικής. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού, η αποτελεσματική διαχείριση της σχολικής τάξης και η έρευνα στην παιδαγωγική επιστήμη.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Βιβλίο [50659908]: Εισαγωγή στην Παιδαγωγική, Δανασσής - Αφεντάκης Αντώνιος, • Βιβλίο [50659904]: Εισαγωγή στην παιδαγωγική, Δανασσής - Αφεντάκης Αντώνιος, • Βιβλίο [50662514]: Σχολική παιδαγωγική. Νέα πλήρως αναμορφωμένη έκδοση, Ξωχέλλης Παναγιώτης. <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Αλτουσέρ Λ.: Ιδεολογία και ιδεολογικοί μηχανισμοί του Κράτους, Αθήνα 1937. • Apple Michael: Εκσυγχρονισμός και συντηρητισμός στην εκπαίδευση, εκδ.: Μεταίχμιο, Αθήνα 2002. • Βάνεγκεμ Ραούλ: Το τέλος της εξάρτησης /Προειδοποίηση προς τους μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου, Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 1996. • Bo Dan Andersen: Το κόκκινο βιβλιαράκι των μαθητών, μτφρ.: E. Βαρίκα, Αθήνα 1975. • Γέμτος Π.: Οι κοινωνικές Επιστήμες, εκδ.: Τηγωθήτω, Αθήνα 1996. • Γέρου Θ.: Αντιδημοκρατική εκπαίδευση, Αθήνα 1975. • Γκίβαλος Μ.: Επιστήμη, γνώση και μέθοδος, εκδ.: Νήσος, Αθήνα 2003. • Γκότοβος Θ.: Παιδαγωγική αλληλεπίδραση, Αθήνα 1983. • Γληνός Δ.: Ένας άταφος νεκρός, Αθήνα 1925. • Γληνός Δ.: Έθνος και Γλώσσα, Αθήνα 1976. • Claparede E.: Ψυχολογία του παιδιού και πειραματική παιδαγωγική, τόμος Α', μτφρ.: X. Πάτσης, εκδ.: Νέο σχολείο, Αθήνα 1951.

- Claparede E.: Ψυχολογία του παιδιού και πειραματική παιδαγωγική, τόμος Γ', μτφρ.: X. Πάτσης, εκδ.: Νέο σχολείο, Αθήνα 1951.
- Goleman D. (1996): Η Συναισθηματική Νοημοσύνη. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Goleman D. (1999): Η Συναισθηματική Νοημοσύνη στο χώρο της Εργασίας. Έκδοση 5η. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
- Δανασσής-Αφεντάκης Α.: Σύγχρονες τάσεις αγωγής. Αθήνα 1995.
- Δανασσής-Αφεντάκης Α.: Θεματική της παιδαγωγικής Επιστήμης. Αθήνα 1992.
- Δανασσής-Αφεντάκης Α.: Παιδαγωγική Ψυχολογία, τ. Α', Μάθηση και Ανάπτυξη, Συνειρμική κοινωνικο-γνωστική θεώρηση. Αθήνα 2000.
- Δελμούζου Α.: Παιδεία και κόμμα, εκδ.: Αλκιώτη, Αθήνα 1974.
- Δελμούζος Α.: Το κρυφό Σχολείο 1908-1911, Αθήνα 1930.
- Δημαράς Α.: Το αλφαβητάρι με τον ήλιο, Αθήνα 1976.
- Δημαράς Α.: Η Μεταρρύθμιση που δεν έγινε, τόμοι Α' και Β', εκδ.: Ερμής, Αθήνα 1973-1974.
- Habermas Jürgen: Κείμενα γνωσιοθεωρίας και κοινωνικής κριτικής, μτφρ.: A. Οικονόμου, εκδ.: Πλέθρον, Αθήνα 1990.
- Highe Gilbert: Η τέχνη να διδάσκεις, μτφρ.: E. Πανέτσου, εκδ.: Ίκαρος, Αθήνα 1954.
- Ιμβριώτη P.: Παιδεία και κοινωνία, Αθήνα 1978.
- Illich Ivan: Κοινωνία χωρίς σχολεία, εκδ.: ΒΕΡΓΟΣ, Αθήνα 1976.
- Feyerabend Paul: Ενάντια στη μέθοδο, Εκδόσεις Σύγχρονα Θέματα, Αθήνα 1972.
- Haensch Dietrich: Η καταπιεστική οικογένεια, Επίκουρος, Αθήνα 1973.
- Λένιν B.: Για την εκπαίδευση, Αθήνα 1976.
- Lurcat Lilliane: Η αποτυχία και η αδιαφορία στο δημοτικό σχολείο, εκδ.: Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1981.
- MacBeath John: Η αυτοαξιολόγηση στο σχολείο-Ουτοπία και πράξη, εκδ.: Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001.
- Marples Roger: Οι σκοποί της εκπαίδευσης, Μεταίχμιο, Αθήνα 2003.
- Μαρκούζε, Πόππερ, Φίσερ, Λούκατς: Επανάσταση ή μεταρρύθμιση, εκδ.: Γλάρος, Αθήνα 1984.
- Meighan Rol.: Ευέλικτο σχολείο, εκδ.: Σπηλιώτη, Αθήνα 2002.
- Neill A.: Ελευθερία όχι αναρχία, εκδ.: Μπουκουμάνη, Αθήνα 1975.
- Neill A.: Θεωρία και πράξη της αντιαυταρχικής εκπαίδευσης, εκδ.: Μπουκουμάνη, Αθήνα 1972.
- Παπάς Α.: Η αντιπαιδαγωγικότητα της παιδαγωγικής, Αθήνα 1999.
- Ράσσελ Μπέρτραντ: Εκπαίδευση και κοινωνική τάξη, εκδ.: Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1980.
- Reich Wilhelm: Τα παιδιά του μέλλοντος, εκδ.: Αποσπερίτης, Αθήνα 1984.
- Reich Wilhelm: Άκου Ανθρωπάκο, εκδ.: Αποσπερίτη, Αθήνα 1983.
- Snyders G.: Σχολείο, τάξη και πάλη των τάξεων, Εκδ.: Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1981.
- Stirner Max.: Οι λανθασμένες αρχές της Παιδείας μας, εκδ.:

	Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα 2000.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διαλέξεις, παρουσιάσεις με χρήση ΗΥ, ερωτήσεις, διάλογος
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [19]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ II / 1871-2018
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ1
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	agiacum@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορία, θεωρία και κριτική της αρχιτεκτονικής από το 1870 ως το 2015. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση και κατανόηση με τα συναφή ζητήματα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοούν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα,• να πραγματοποιούν ανάγνωση της ιστορίας μέσω των κτιρίων και των αστικών σχηματισμών,• να συνδέουν τα αρχιτεκτονικά φαινόμενα με τα αντίστοιχα ιστορικά και πολιτισμικά φαινόμενα και• να συντάσσουν ιστορικές, κριτικές και θεωρητικές μελέτες σχετικές με την αρχιτεκτονική του απώτερου και πρόσφατου

	παρελθόντος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Βασικοί άξονες περιεχομένου: Η «Σχολή του Σικάγου» στην Αμερική, οι ιστορικές πρωτοπορίες στην Ευρώπη, το μοντέρνο κίνημα, η μεταπολεμική αρχιτεκτονική, η σύγχρονη συνθήκη.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • K. Frampton, <i>Μοντέρνα αρχιτεκτονική. Ιστορία και κριτική</i>, Θεμέλιο, Αθήνα 1987-2009². • J. M. Montaner, <i>Ιστορία της σύγχρονης αρχιτεκτονικής</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2014. <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Benevolo, <i>Storia dell' architettura moderna</i>, Ρώμη-Μπάρι 1997. • B. Zevi, <i>Storia dell' architettura moderna</i>, Topívo 1996. • W. Curtis, <i>Modern Architecture since 1900</i>, Λονδίνο 1996. • C. Davies, <i>A New History of Modern Architecture</i>, Laurence King, Λονδίνο 2017. • J.-L. Cohen, <i>The Future of Architecture Since 1889</i>, Phaidon, Λονδίνο 2012. • H.W. Kruft, <i>Geschichte der Architekturtheorie</i>, Μόναχο 1985 (Ρώμη-Μπάρι 1987). • Π. Μιχελής, <i>Η αρχιτεκτονική ως τέχνη</i>, Αθήνα 1940. • P. Nuttgens, <i>The story of architecture</i>, Phaidon Press, Λονδίνο 1997 (Μιλάνο 2001). • N. Pevsner, <i>An Outline of European Architecture</i>, Harmondsworth 1960 (Μιλάνο 1984). • P. Portoghesi (επιμ.), <i>Dizionario Enciclopedico di Architettura e Urbanistica</i>, Ρώμη 1969. • M. Tafuri, F. Dal Co, <i>Architettura Contemporanea</i>, Μιλάνο 1992. • D. Watkin, <i>Ιστορία της Δυτικής Αρχιτεκτονικής</i>, MIET, Αθήνα 2005. • Α. Γιακουμακάτος, <i>Ιστορία της ελληνικής αρχιτεκτονικής. 20^{ος} αιώνας</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2003-2016⁴. • Α. Γιακουμακάτος, <i>Η αρχιτεκτονική και η κριτική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2001-2009². • Α. Γιακουμακάτος, <i>Στοιχεία για τη νεότερη ελληνική αρχιτεκτονική. Πάτροκλος Καραντινός</i>, MIET, Αθήνα 2003. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Ελληνική αρχιτεκτονική στον 20ό και 21ο αιώνα. Ιστορία-Θεωρία-Κριτική</i>, Gutenberg, Αθήνα 2016. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Pietro Maria Bardi. Ταξίδι στην Ελλάδα</i>, MIET, Αθήνα 2016. • Α. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Στέλιος Γιαμαρέλος-Α. Κωτσιόπουλος, Για το μεταμοντέρνο στην αρχιτεκτονική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2018.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή διάλεξης – ερευνητικές εργασίες – συχνή προβολή οπτικοακουστικού υλικού και χρήση διαδικτύου – εκπαιδευτικές εκδρομές
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΣΤ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ + ΓΡΑΠΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΟΣ + ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΓΛΩΣΣΑ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [20]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ2
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Περιεχόμενο του μαθήματος είναι η νεοελληνική τέχνη. Στόχος του μαθήματος είναι να διαμορφώσει ο φοιτητής μια εικόνα της γένεσης και εξέλιξης της ελληνικής τέχνης μετά την Τουρκοκρατία και τη διαμόρφωση του νεοελληνικού κράτους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να εξηγήσουν την εμφάνιση της νεοελληνικής τέχνης,• να ορίσουν τα χαρακτηριστικά της και• να τη συγκρίνουν με τις αντίστοιχες δυτικοευρωπαϊκές μορφές τέχνης, από τις οποίες επηρεάστηκε, αφομοιώνοντας ή απορρίπτοντας, εν ολίγοις

	<ul style="list-style-type: none"> • να ερμηνεύσουν το φαινόμενο 'νεοελληνική τέχνη' και να αξιολογήσουν τις εκφάνσεις του.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Νεοελληνική τέχνη αποκαλούμε τη μορφή τέχνης που επικρατεί στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους. Πρόκειται για μια διαδικασία η οποία συνίσταται στην εγκατάλειψη της βυζαντινής αφαιρετικής παράδοσης (μεταβυζαντινή τέχνη) και στην υιοθέτηση της αναγεννησιακής νατουραλιστικής παράδοσης. Εμφανίζεται σχηματικά με δύο «Σχολές», την Επτανησιακή –ήδη από το 18 ^ο αιώνα– και τη Σχολή του Μονάχου, καθώς και διάφορους άλλους καλλιτέχνες, οι οποίοι δεν εντάσσονται στις δύο αυτές σχηματικές ταξινομήσεις. Το πρώτο μισό του 20 ^ο αιώνα οι έλληνες καλλιτέχνες αρχίζουν να στρέφονται στο Παρίσι, του οποίου οι επιρροές θα παραμείνουν κυρίαρχες όλο αυτό το διάστημα, παράλληλα όμως και με κάποιες γερμανικές, ιδιαίτερα σημαντικές. Πραγματοποιείται εν ολίγοις η επαφή με τα ευρωπαϊκά μοντερνικά κινήματα και διαμορφώνεται έτσι σταδιακά ένας ελληνικός μοντερνισμός, ο οποίος, μέσω της αναζήτησης της ελληνικότητας, προσπαθεί να συνδυάσει το καινούργιο με την ελληνική παράδοση.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Μοντερνισμός και "παράδοση" Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 12831307 Αριθμός τόμου: Τόμος 2 Έκδοση: 1η έκδ./2011 Συγγραφείς: Αντώνης Κωτίδης ISBN: 978-960-12-2050-5 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): University Studio Press A.E.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με τη μορφή διάλεξης Συζήτηση
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [21]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ3
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	-
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι διάφορες πτυχές της εικαστικής πράξης. Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με ζητήματα της εικαστικής πράξης μέσω της διδασκαλίας στα εργαστήρια του Τμήματος Εικαστικών Τεχνών της ΑΣΚΤ και διαλέξεων με σχετικό αντικείμενο.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν ζητήματα της εικαστικής πράξης,• να διακρίνουν διάφορες πτυχές της και να εκτιμούν τη σημασία τους και• να συνθέτουν σύντομη εργασία (έργο) με θεματική που να απορρέει από το αντικείμενο του μαθήματος και προεκτάσεις του.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Εισαγωγή στην εικαστική πρακτική
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 33153321 Έκδοση: 1/2012 Συγγραφείς: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΤΑΡΑΣ ISBN: 978-960-337-112-0 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΙΔΡΥΜΑ ΕΥΓΕΝΙΔΟΥ
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 12867111 Έκδοση: 1/2006 Συγγραφείς: Νίκος Δασκαλοθανάσης ISBN: 960-86977-4-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ-ΕΛΚΕ
	Λέξεις φωτός Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 50662556 Έκδοση: α/2015 Συγγραφείς: Εντουάρντο Καντάβα ISBN: 978-960-9535-99-1 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΚΑΠΟΛΑ ΚΩΝ. ΠΑΓΩΝΑ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ppt Workshops
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [22]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ4
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/TMB137/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορική πλαισίωση της τεχνοκριτικής και της ιστορίας της τέχνης ως γνωστικών αντικειμένων. Βασικός στόχος είναι να δοθεί μια ευρεία επισκόπηση απόψεων γύρω από την τέχνη με έμφαση στην περίοδο από το 18 ^ο και ως το 19 ^ο αιώνα οπότε δημιουργούνται τα πεδία της τεχνοκριτικής και της ιστορίας της τέχνης αντίστοιχα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μέσα από την προσέγγιση που επιχειρείται οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να πλαισιώνουν ιστορικά την τεχνοκριτική και την ιστορία-θεωρία της τέχνης,• να διακρίνουν και να κατανοούν την κριτική ορολογία και τις σχετικές έννοιες πριν τη θεσμική καθιέρωση της τεχνικριτικής και

	<ul style="list-style-type: none"> • να αντιμετωπίζουν κριτικά το φαινόμενο της τέχνης στην ιστορική του διάσταση. <p>Έμφαση δίνεται ακόμη στην κριτική αντιμετώπιση της έννοιας των θεσμών και πώς αυτοί επιδρούν σε κάθε εποχή στον τρόπο που γίνεται αντιληπτή η τέχνη.</p>
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ορισμοί, έννοιες. 2. Η προϊστορία των περί τέχνης λόγων: η αρχαία «έκφρασις», βιογραφία του καλλιτέχνη, η σύγκριση με την ποίηση. 3. Η θεωρία της τέχνης στην Αναγέννηση. 4. Η βιογραφία του καλλιτέχνη και η κριτική αποτίμηση. 5. Η Γαλλική Ακαδημία και η γέννηση του σαλόν. 6. Η τεχνοκριτική στη Γαλλία κατά το 18^ο αιώνα. 7. Θεωρία της τέχνης και τεχνοκριτική κατά το 19^ο αιώνα. 8. Η φορμαλιστική κριτική στις αρχές του 20^{ού} αιώνα. 9. Η κριτική και ο αφηρημένος εξπρεσιονισμός. 10. Μεταμοντέρνα κριτική και θεωρία.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>[ΜΕ ΤΟΝΙΣΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΕΥΔΟΞΟ]</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alberti, Leon Battista, <i>Περί Ζωγραφικής</i> (εισαγ., μετφρ.: M. Λαμπράκη-Πλάκα). Αθήνα: Καστανιώτης 1994. • Baudelaire, Charles, <i>Curiosités esthétiques et autres œuvres critiques</i>. Παρίσι: Garnier 1962. • Baudelaire, Charles, Αισθητικά Δοκίμια (μετφρ.: M. Ρέγκου). Αθήνα: Printa 1995. • Carrier, David, <i>Writing About Visual Art</i>. Νέα Υόρκη: Allworth Press 2003. • Carrier, David, <i>Principles of Art History Writing</i>. Πενσυλβάνια: The Penn State University Press 1991. • Crow, Thomas (επιμ.), <i>Diderot on Art I,II</i> (μετφρ. J. Goodman). Νιου Χέντβεν και Λονδίνο: Yale University Press 1995. • Crow, Thomas, <i>Painters and Public Life in Eighteenth-Century Paris</i>. Νιου Χέντβεν και Λονδίνο: Yale University Press 1986. • Diderot, Denis, <i>Αισθητικά</i> (μετφ. Κ.Λ. Μιτσοτάκη). Αθήνα: Εστία 2002. • Elkins, James (ed.), <i>The State of Art Criticism</i>. Νέα Υόρκη: Routledge 2008. • Fried, Michael, <i>Art and Objecthood</i>. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1998. • Greenberg, Clement, Τέχνη και Πολιτισμός (μετφρ.-επιμ. N. Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Νεφέλη 2007. • Harrison, Wood, Gaiger (eds.), <i>Art in Theory 1648-1815</i>. Οξφόρδη: Blackwell 2000. • Harrison, Wood (eds.), <i>Art in Theory 1900-1990</i>. Οξφόρδη: Blackwell 1992. • Jones, Caroline, <i>Eyesight Alone. Clement Greenberg and the Bureaucratization of the Senses</i>. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 2005. • O' Brian, John (ed.), <i>Clement Greenberg. The Collected Essays and Criticism 1-4</i>. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1993.

	<ul style="list-style-type: none"> • Pater, Walter, <i>The Renaissance</i>. Νέα Υόρκη: Dover 2005 (1874). • Preziosi, Donald (επιμ.), <i>The Art of Art History: A Critical Anthology</i>. Οξφόρδη: Oxford University Press 1998. • Reed, Christopher (ed.), <i>A Roger Fry Reader</i>. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1996. • Steinberg, Leo, <i>Other Criteria</i>. Νέα Υόρκη: Oxford University Press 1972. • Vasari, Giorgio, <i>Oi Bίοι των πλέον εξαιρέτων ζωγράφων, γλυπτών και αρχιτεκτόνων: Οι δύο Αφιερώσεις και το Προοίμιο</i> (μετφρ.: Κ. Βαλάκα, Ν. Σκουτέλη, Ν. Χατζηνικολάου). Αθήνα: Πιατάκης 1997. • Wilde, Oscar, <i>Ο Κριτικός ως δημιουργός</i> (μετφρ. Σ. Τσακνιάς). Αθήνα: Σπιγμή 1984. • Δασκαλοθανάσης, Νίκος (επιμ.), <i>Από τη μινιμαλιστική στην εννοιολογική τέχνη. Μια κριτική ανθολογία</i>. Αθήνα: ΑΣΚΤ 2006. • Δασκαλοθανάσης, Νίκος, <i>Ιστορία της Τέχνης. Η γεννηση μιας νέας επιστήμης από τον 19ο στον 20ο αιώνα</i>. Αθήνα: Άγρα 2013. • Ιωαννίδης, Κώστας, «Τείχη και περάσματα στη γλυπτική του R. Serra», <i>demo1</i> (MIET) 2014. • Πλίνιος ο Πρεσβύτερος, <i>Περί της Αρχαίας Ελληνικής Ζωγραφικής. 35ο Βιβλίο της Φυσικής Ιστορίας</i> (μετφρ. Τ. Ρούσσος, Α. Λεβίδης). Αθήνα: Άγρα 1994. • Φλάβιος Φιλόστρατος, <i>Flavii Philostrati Opera</i>. C.L. Kayser (ed.). Λειψία: Teubner, 1964. Μετάφραση στα νέα ελληνικά από τις εκδόσεις Κάκτος (Αθήνα, 1995).
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα εξελίσσεται στη βάση σειράς διαλέξεων. Έργα τέχνης σχολιάζονται υπό το πρίσμα του θεωρητικού λόγου της εποχής τους αλλά και (κυρίως) υπό το πρίσμα μεταγενέστερων συνθέσεων. Ενθαρρύνεται η συμμετοχή των φοιτητών που καλούνται να συζητήσουν πάνω στα έργα και στα θεωρητικά κείμενα προκειμένου να αναδειχτεί η ιστορικότητα των εκάστοτε απόψεων πάνω στα αντικείμενα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [23]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ II –ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΣ / ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ5
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΤΕΝΙΣΗ ΣΟΦΙΑ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	sdenissi@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι βασικές τάσεις και τα ρεύματα της ευρωπαϊκής λογοτεχνικής παράδοσης από τα τέλη του 19 ^{ου} ως τα μέσα του 20 ^{ου} αι. με κύριο άξονα τον μοντερνισμό. Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με αντιπροσωπευτικά έργα της εν λόγω περιόδου μέσα από την επαφή μέσα από αντιπροσωπευτικά κείμενα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να περιγράφουν τα διαφορετικά λογοτεχνικά κινήματα που αναπτύχθηκαν από τις τελευταίες δεκαετίες του 19^{ου} αιώνα μέχρι τα μέσα του 20^{ου} και• να διακρίνουν τα βασικά τους χαρακτηριστικά,• να κρίνουν με τρόπο επιστημονικό τα λογοτεχνικά έργα που παράγθηκαν μέσα στο πλαίσιο αυτών των κινημάτων,• να συγκρίνουν, δηλ. να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν

	<p>το παραχθέν έργο με το κοινωνικό/πολιτισμικό πλαίσιο της εποχής του και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συνδέουν το λογοτεχνικό έργο με το καλλιτεχνικό έργο του αντιστοίχου κινήματος.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	OXI
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Τα ευρωπαϊκά λογοτεχνικά κινήματα από το Συμβολισμό μέχρι και το Μοντερνισμό
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Martin Travers, <i>Εισαγωγή στη νεότερη Ευρωπαϊκή Λογοτεχνία</i>, από τον ρομαντισμό ως το μεταμοντέρνο, Αθήνα : Βιβλιόραμα, 2005. • Χάρολντ Μπλουμ, <i>Ο δυτικός κανόνας</i>, Αθήνα: Gutenberg, 2007 (α' ελλ. εκδ.). • Annick Benoit-Dusausoy, Guy Fontain, <i>Ευρωπαϊκά Γράμματα, Ιστορία της Ευρωπαϊκής Λογοτεχνίας</i>, 3 τομ., Αθήνα : Εκδ. Σοκόλη, 1992. • Maurice Nadeau, <i>Ιστορία του σουρρεαλισμού</i>, Αθήνα: Πλέθρον, 2004. • Peter Childs, <i>Modernism, the New Critical Idiom</i>, London & N. York: Routledge, 2000. • Peter Faulkner, <i>Μοντερνισμός, η γλώσσα της κριτικής</i>, Αθήνα : Ερμής, 1982 (α' ελλ. εκδ.). • Βίλχελμ Μύλμαν, <i>Ευρωπαϊκή λογοτεχνία και παγκόσμιος πολιτισμός</i>, Αθήνα: Νεφέλη, 1997. • <i>Μοντερνισμός, η ώρα της αποτίμησης</i>, Αθήνα: Εταιρεία Σπουδών (Σχολή Μωραΐτη), 1996. • Νάσος Βαγενάς, «Για ένα ορισμό του μοντέρνου στην ποίηση», <i>Η ειρωνική γλώσσα, κριτικές μελέτες για τη νεοελληνική γραμματεία</i>, Στιγμή, 1994.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα διδάσκεται με τη χρήση power-point, έντυπου υλικού που υπάρχει στο e-class, προβολές ντοκιμαντέρ είτε για κάποιο από τα κινήματα είτε για κάποιους από τους συγγραφείς, είτε για κάποιο από τα αναλυόμενα λογοτεχνικά έργα τα οποία λειτουργούν ενισχυτικά για την τόνωση του ενδιαφέροντος των φοιτητών. Επιπλέον προσφέρεται η δυνατότητα, σε όσους το επιθυμούν, να δώσουν ενδιάμεσες εξετάσεις προόδου του μαθήματος ώστε να συνειδητοποιήσουν που υπάρχουν συγγραφικές αδυναμίες ή αδυναμίες στην κατανόηση της ύλης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΝΔΙΑΜΕΣΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ [ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ] ΤΕΛΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [24]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ6
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΙΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	2 ^ο / Δ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	5 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 125
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [μέλος ΕΔΙΠ ΤΕΤ, ανάθεση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	-
<u>Ωρες γραφείου:</u>	-
<u>Τηλέφωνο:</u>	6971769200
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	monikapapa@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η προσέγγιση βασικών ζητημάτων ψυχολογίας της εκπαίδευσης. Το μάθημα στοχεύει στην κατανόηση από πλευράς των φοιτητών των δομικών στοιχείων της ψυχολογίας καθώς και ό,τι συνιστά και επηρεάζει τη συμπεριφορά του ανθρώπου σε ατομικό και ομαδικό επίπεδο, μέσα από μια παιδαγωγική και ανθρωπιστική προσέγγιση.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές μετά το πέρας των συναντήσεων θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τους βασικούς παράγοντες που συνιστούν και επηρεάζουν τη μάθηση και

	<ul style="list-style-type: none"> • να αξιολογούν τις ψυχολογικές και εκπαιδευτικές διαδικασίες που θα βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα της διδασκαλίας και τη δημοκρατική διαχείριση της ομάδας. • να επιλέγουν με κριτική και δημιουργική σκέψη την εκάστοτε καταλληλότητα μεταξύ πολλών και διαφορετικών επιστημονικών μεθόδων διδασκαλίας και ψυχολογικών θεωριών, ευέλικτα και ανάλογα με τις ανάγκες και τις προκλήσεις που προκύπτουν κάθε φορά. <p>Επίσης, θα διαθέτουν δεξιότητες στη χρήση μεθόδων και θεωριών της Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας και θα δύνανται</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αντιμετωπίσουν διάφορα ζητήματα που προκύπτουν στο πλαίσιο της διδασκαλίας, (μαθησιακά προβλήματα, οικογενειακά προβλήματα, προβλήματα ένταξης στην ομάδα), προάγοντας έτσι την ομαλή και ειρηνική συνύπαρξη και συνεργασία, • να ενισχύουν και θα υποστηρίζουν με τις γνώσεις τους στην Εκπαιδευτική Ψυχολογία, την αρμονική και δημιουργική επαγγελματική συνεργασία σε όποιο περιβάλλον εργάζονται και • να ενδυναμώνουν τις σχέσεις παιδαγωγού-παιδαγωγούμενου, σε κλίμα ελευθερίας και αμοιβαίου σεβασμού.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η έννοια της μάθησης. Μάθηση και ωρίμανση. Έννοια και αρχές της ενθάρρυνσης- αποθάρρυνσης. Η Θεωρία της συμπεριφοράς (behaviorism). Μάθηση με δοκιμή και πλάνη. Μάθηση με υποκατάσταση. Συντελεστική μάθηση. Μορφολογική ψυχολογία. Κοινωνικο-γνωστική μάθηση. Αθροιστική μάθηση. Η Ανάπτυξη (έννοια και χαρακτηριστικά). Η θεωρία της γνωστικής ανάπτυξης του J Piaget. Η διαχείριση των ανθρώπων και η έρευνα στην εκπαιδευτική ψυχολογία.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Βιβλίο [50659909]: Παιδαγωγική Ψυχολογία, Δανασσής - Αφεντάκης Αντώνιος. • Βιβλίο [22186]: Εισαγωγή στην παιδαγωγική ψυχολογία, Stones E. • Βοσνιάδου, Σ.: Εισαγωγή στην Ψυχολογία, τ. Α' & Β' εκδ. Gutenberg, 2002. • Bruner, J.: Η διαδικασία της Παιδείας, Αθήνα, εκδ. Καραβία. • Δανασσής, A.: Μάθηση και Ανάπτυξη, τ. Α', Αθήνα, 2000. • Δανασσής, A.: Παιδαγωγική Ψυχολογία-Μάθηση και Ανάπτυξη, τ. Α', Αθήνα, 2000. • Καψάλης, Χ.: Παιδαγωγική Ψυχολογία, Θεσσαλονίκη, 1983. • Kamii, C. & Devries, R.: Η θεωρία του Jean Piaget και η προσχολική αγωγή, Δίπτυχο. • Κολιάδης, Ε.: Θεωρίες μάθησης και Εκπαιδευτική
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	

	<p>Πράξη, Τόμος Β' (Κοινωνικογνωστικές θεωρίες), Αθήνα, 1997.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Κολιάδης, Ε. : Θεωρίες μάθησης και εκπαιδευτική πράξη, τ. Α', Γ', Αθήνα, 1991. • Μπασέτας, Κ., Ψυχολογία της Μάθησης, Ατραπός, Αθήνα, 2002. • Παρασκευόπουλος, Ι.: Εξελικτική Ψυχολογία, τ. Α',Β',Γ', Αθήνα, 1985. • Παρασκευόπουλος, Ι. & Χαραλαμπόπουλος, Ι.: Ψυχολογία Ατομικών Διαφορών, Αθήνα, 1974. • Πιαζέ, Ζ.: Η ψυχολογία της νοημοσύνης, Αθήνα, Καστανιώτης, 1987. • Piaget, J.: Το μέλλον της εκπαίδευσης, Υποδομή, Αθήνα, 1979. • Piaget, J.: Ψυχολογία και παιδαγωγική, Νέα σύνορα, Αθήνα, 1989. • Rogers, C.: A Theory of Therapy, Personality and Interpersonal Relationships as Developed in the Clientcentered Framework, McGraw-Hillm, New York, 1959. • Skinner, B. F.: The Technology of Teaching, New York, Appleton, 1968. • Στεφανής Κ., Σολδάτος Κ., Μαυρέας Β.: Ταξινόμηση ICD-10 Ψυχικών Διαταραχών της Συμπεριφοράς. Κλινικές περιγραφές και οδηγίες για τη διάγνωση, εκδ. Βήτα, Αθήνα, 1992. • Stones, E.: Εισαγωγή στην Παιδαγωγική ψυχολογία, μτφρ. Α. Δανασσής-Αφεντάκη, Αθήνα, Γρηγόρης, 1978. • Thorndike, E.L.: Educational Psychology: The psychology of learning, New York, Teachers College, 1913. • Φράγκος, Χ.: Ψυχοπαιδαγωγική (Θέματα Παιδαγωγικής, Ψυχολογίας, Παιδείας, Διδακτικής και Μάθησης), Αθήνα, 1984. • Φραγκουδάκη, Α.: Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης. Θεωρίες για την κοινωνική ανισότητα στο σχολείο, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα, 1985.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διαλέξεις, παρουσιάσεις με χρήση Η/Y, ερωτήσεις, διάλογος.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [25]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ-500
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΞΗΡΟΠΑΪΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Πίσω από την αίθουσα Ντε Κίρικο
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Τηλέφωνο:</u>	210-4801278
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	gexi@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι τα νεότερα ζητήματα αισθητικής θεωρίας, όπως αυτά διατυπώθηκαν κατά το 2 ^ο μισό του 20 ^{ου} αιώνα. Στόχος είναι τόσο οι ειδικές γνώσεις, όσο και η ανάπτυξη ικανοτήτων και δεξιοτήτων αναφορικά με τη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές: <ul style="list-style-type: none">διαθέτουν ειδικές γνώσεις αναφορικά με τα ποικίλα ρεύματα της αισθητικής και της φιλοσοφικής παράδοσης (αναλυτική αισθητική, φαινομενολογία, δομισμός και μεταδομισμός) του

Προγράμματος Σπουδών]	<p>δεύτερου μισού του εικοστού αιώνα, άρα είναι σε θέση να προσδιορίζουν τα ιδιαίτερα περιεχόμενά τους</p> <ul style="list-style-type: none"> • Θα έχουν αναπτύξει δεξιότητες στην κριτική ανάγνωση φιλοσοφικών, καλλιτεχνικών και αισθητικών κειμένων και • Θα είναι σε θέση να συγκροτούν επιχειρήματα αναφορικά με τη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Τα εισαγωγικά μαθήματα στην αισθητική φιλοσοφία και τη θεωρία της τέχνης των δύο πρώτων ετών
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα εξετάζει ορισμένα νεότερα ζητήματα της αισθητικής θεωρίας, τα οποία αντλούνται από θεωρήσεις που διατυπώθηκαν στο δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα. Πιο συγκεκριμένα, εκτίθενται αρχικά οι διαφορετικές αισθητικές τοποθετήσεις σχετικά με τα ζητήματα του ορισμού της τέχνης, της οντολογίας του έργου τέχνης, της γλώσσας και των άλλων διεργασιών εκσυμβολισμού, της διάκρισης μεταξύ αισθητικής και καλλιτεχνικής διάστασης, καθώς και της σχέσης της τέχνης με την πραγματικότητα. Στη συνέχεια, εξετάζονται οι συντεταγμένες της δημιουργικής διαδικασίας, οι σχέσεις της τέχνης με την ιστορία και την κοινωνία, η διεργασία αυτονόμησης του πεδίου της τέχνης, καθώς και η έννοια της κριτικής δραστηριότητας. Με την ανάγνωση χαρακτηριστικών αποσπασμάτων αντλημένων από ποικίλες φιλοσοφικές παραδόσεις (αγγλόφωνη, γαλλόφωνη, γερμανόφωνη), επιδιώκεται η ανάδειξη της σημασίας της συγκρότησης επιχειρημάτων στη σύγχρονη αισθητική φιλοσοφία.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Κομεττί, Μοριζό, Πουιβέ, <i>Ζητήματα αισθητικής</i>. • Παναγιώτης Πούλος (επιμ.), <i>Έννοιες της τέχνης των 20ό αιώνα</i>. • Βόλχαιμ, <i>Η τέχνη και τα αντικείμενά της</i>.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σειρά διαλέξεων με παρουσίαση των βασικών ρευμάτων της αισθητικής φιλοσοφίας του εικοστού αιώνα και ανάγνωση αποσπασμάτων από φιλοσοφικά και αισθητικά κείμενα. Χρήση του διαδικτύου για την αποστολή αποσπασμάτων κειμένων αισθητικής φιλοσοφίας και τη διαμόρφωση ενός αρχείου κειμένων προς συζήτηση και ανταλλαγή επιχειρημάτων. Οι φοιτητές προετοιμάζονται κατ' αυτό τον τρόπο να αντιμετωπίσουν το επόμενο στάδιο της μαθητείας τους, το σεμιναριακό πλαίσιο.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Εξετάσεις με ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΔΥΟ ΘΕΜΑΤΩΝ επιλεγμένων ανάμεσα από πέντε προτεινόμενα ερωτήματα.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [26]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ 17 ^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 002
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΥΣΙΚΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	nancylitsardo@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι διάφορες εκφάνσεις της ζωγραφικής παραγωγής των Κάτω Χώρων κατά το 17 ^ο αιώνα και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με αυτές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά της εικαστικής παραγωγής του 17^{ου} αιώνα στις Κάτω Χώρες και της μετέπειτα αναδυόμενης τάσης του μπαρόκ στη Γαλλίας,• να εξηγούν τα παραπάνω μέσα από τα σημαντικά πολιτικά, θεολογικά και κοινωνικά συμφραζόμενα της περιόδου και• να αξιολογούν τη σημασία των σχετικών θεωρητικών αντιλήψεων (βλ. κριτική), πρακτικών, πηγών και

	λογοτεχνικών παραδόσεων.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο μάθημα αυτό εξετάζεται η ζωγραφική παραγωγή στις Κάτω Χώρες κατά το 17ο αιώνα. Βασική έμφαση δίνεται στη σύνδεση της παραγωγής αυτής με τους κατακτητικούς πολέμους της Ισπανίας, με τα κοινωνικά και ιδεολογικά ζητήματα που αναδύθηκαν μέσα από τους πολέμους αυτούς και με τις θρησκευτικές διαμάχες της περιόδου που απηχούνται στη χρήση και στη σημασιοδότηση της τέχνης. Σημαντικοί άξονες γύρω από τους οποίους εξετάζεται η ζωγραφική αυτή παραγωγή αποτελούν επίσης οι αντιλήψεις θεωρητικών και κριτικών της τέχνης της εποχής, συλλεκτικές και εργαστηριακές πρακτικές, λογοτεχνικές πηγές και αφηγηματικές παραδόσεις. Ένα καίριο ερώτημα που διατρέχει αυτή την επισκόπηση αφορά στην αντίληψη του όρου «μπαρόκ». Η εμφάνιση μιας άλλης εικαστικής τάσης, του ροκοκό, σε σύνδεση με τις νέες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες, ειδικά στη Γαλλία από τις αρχές του 18ου αιώνα έως περίπου το 1770, θα αποτελέσει ακόμα ένα αντικείμενο του μαθήματος.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου. <i>Η Ζωγραφική Παραγωγή των Κάτω Χωρών κατά τον 17ο Αιώνα</i>. Αθήνα, Εκδόσεις Ι. Σιδέρης, 2015. Ζερμαίν Μπαζέν. <i>Μπαρόκ και Rokokό</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, 1995. <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> Svetlana Alpers. <i>Rembrandt's Enterprise. The Studio and the Market</i>. Chicago: The University of Chicago Press, 1988. Svetlana Alpers. <i>The Making of Rubens</i>. New Haven and London: Yale University Press, 1995. Eva-Gesine Baur, Ingo F. Walther (επιμ.). <i>Rococo</i>. Köln: Taschen, 2007. Giovan Pietro Bellori. <i>The lives of the modern painters, sculptors and architects</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2005. Albert Boime. <i>Art in the Age of Revolution. 1750-1800. A Social History of Modern Art</i>. Τόμος I. Chicago, London: The University of Chicago Press, 1987. Jan Bremmer, Herman Roodenburg. <i>Πολιτισμική Ιστορία του Χιούμορ. Από την Αρχαιότητα έως τη Σημερινή Εποχή</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Πολύτροπον, 2005. Christopher Brown, Jan Kelch, Pieter van Thiel. <i>Rembrandt: The Master and his Workshop</i> (2 Τόμοι: <i>Paintings, Drawings and Prints</i>). New Haven and London: Yale University Press, National Gallery Publications, 1991. Duncan Bull et al. <i>Rembrandt, Caravaggio</i>. Zwolle: Waanders, 2006. E.M. Burns. <i>Ευρωπαϊκή Ιστορία. Ο Δυτικός Πολιτισμός. Νεότεροι Χρόνοι</i>. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2006, σσ. 168-275. Thomas Crow. <i>Painters and Public Life in Eighteenth-Century Paris</i>. New Haven and London. Yale University Press, 1985. Eddy de Jongh, "Realism and Seeming Realism in Seventeenth-Century Dutch Painting", σσ. 21-56 και Eric

J. Sluijter, "Didactic and Disguised Meanings? Several Seventeenth-Century Texts on Painting and the Iconological Approach to Dutch Paintings of this Period", σσ. 78-87, στο Wayne Franits, *Looking at Seventeenth-Century Dutch Art*, Cambridge: Cambridge University Press, 1997.

- Michel Delon (επιμ.). *Denis Diderot. Salons*. Paris: Gallimard, 2008.
- Marie-Laure de Rochebrune, Catherine Gougeon (επιμ.). *Le goût à la grecque. Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα. Η γέννηση του Νεοκλασικισμού στη γαλλική τέχνη*. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη, 2009.
- Zirká Filipczak, *Picturing Art in Antwerp 1550-1700*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1987.
- Ronald Forsyth Millen, Robert Erich Wolf. *Heroic Deeds and Mystic Figures. A New Reading of Rubens' Life of Maria de' Medici*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1989.
- David Freedberg. "The Representation of Martyrdoms During the Early Counter-Reformation in Antwerp". *The Burlington Magazine CXVIII* (March 1976), σσ. 128-138.
- Elise Goodman (επιμ.). *Art and Culture in the Eighteenth Century. New Dimensions and Multiple Perspectives*. London: Associated University Presses, Newark: University of Delaware Press, 2001.
- John Goodman (επιμ., μτφ.). *Diderot on Art*. 2 Τόμοι. New Haven, London: Yale University Press, 1995.
- Arnold Hauser. *Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Αναγέννηση, Μανιερισμός, Μπαρόκ*. Τόμος Β'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 215-280.
- Arnold Hauser. *Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης. Ροκοκό, Κλασσικισμός, Ρομαντισμός*. Τόμος Γ'. Αθήνα: Κάλβος, 1984, σσ. 10-53.
- E. Haverkamp-Begemann. *Rembrandt: The Nightwatch*. Princeton: Princeton University Press, 1982.
- Helen Hills (επιμ.). *Rethinking the Baroque*. Surrey: Ashgate Publishing, 2011.
- Melissa Hyde. *Making up the rococo: Francois Boucher and his critics*. Los Angeles: Getty Research Institute, 2006.
- Jonathan Israel. *The Dutch Republic. Its Rise, Greatness, and Fall. 1477-1806*. Oxford: Clarendon Press, 1998.
- Michael Jaffé. *Rubens and Italy*. Oxford: Phaidon Press, 1977.
- Wouter Kloek. «Η ολλανδική ζωγραφική του 17ου αιώνα. Η τέχνη των ταλαντούχων ειδικών», στο Ταμβάκη, Paalberg, σσ. 19-37.
- Michael Levey. *Rococo to Revolution. Major Trends in Eighteenth-Century Painting*. London: Thames and Hudson, 1966, σσ. 9-163.
- Walter Liedtke, Michiel C. Plomp, Axel Ruger. *Vermeer and the Delft School*. New York, New Haven: The Metropolitan Museum of Art, Yale University Press, 2001.
- Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου. «Ανάμεσα στη ζωγραφική καθημερινών σκηνών και στην ιστορική ζωγραφική. Όψεις της καλλιτεχνικής παραγωγής και αντίληψης κατά το δεύτερο μισό του δέκατου όγδοου αιώνα», στο Marie-

	<p>Laurede Rochebrune, Catherine Gougeon (επιμ.). <i>Le goût à la grecque. Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα. Η γέννηση του Νεοκλασικισμού στη γαλλική τέχνη</i>. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη, 2009.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kristin Lohse Belkin. <i>Rubens</i>. London: Phaidon Press, 1998. • Ger Luijten, Ariane van Suchtelen (επιμ.) <i>Dawn of the Golden Age. Northern Netherlandish Art 1580-1620</i>. Amsterdam, Zwolle: Rijksmuseum: Waanders Uitgevers, 1993. • Walter S. Melion. <i>Shaping the Netherlandish Canon. Karel van Mander's Schilder-Boeck</i>. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1991. • John Michael Montias. <i>Artists and Artisans in Delft. A Socio-Economic Study of the Seventeenth Century</i>. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1982. • J.M. Montias, "Cost and Value in Seventeenth-Century Dutch Art", <i>Art History</i>, 10, 1987, 455-466. • Margaret Morgan Grasselli, Pierre Rosenberg. <i>Watteau 1684-1721</i>. Paris: Réunion des Musées Nationaux, 1984. • Ντούλα Μουρίκη. <i>Αναγέννηση, μανιερισμός, μπαρόκ: ζωγραφική-γλυπτική</i>. Αθήνα, 1975. • Jeffrey Muller, "The Quality of Grace in the Art of Anthony van Dyck", στο Wheelock, Barnes, Held, σσ. 27-38. • Jeffrey M. Muller. "Private Collections in the Spanish Netherlands: Ownership and Display of Paintings in Domestic Interiors", στο Sutton, 1993, σσ. 195-206. • Gabriel Naugton. <i>Chardin</i>. London: Phaidon Press, 1996. • Ντενί Ντιντερό. <i>Αισθητικά</i>. Αθήνα: Εστία, 2003. • H. Perry Chapman. <i>Rembrandt's Self- Portraits. A Study in Seventeenth-Century Identity</i>. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1990 • Patrick Ramade, Martin Eidelberg. <i>Watteau et la fête galante</i>. Paris: Réunion des Musées Nationaux, 2004. • Pierre Rosenberg. <i>The Age of Louis XV. French Painting 1710-1774</i>. Ohio: The Toledo Museum of Art, 1975. • Pierre Rosenberg, Renaud Temperini. <i>Chardin: suivi du catalogue des œuvres</i>. Paris: Flammarion, 1999. • Rémy Saisselin. "The Rococo as a Dream of Happiness". <i>The Journal of Aesthetics and Art Criticism</i>. Vol. 19, No. 2 (Winter, 1960), σσ. 145-152. • Simon Schama. <i>The Embarrassment of Riches. An Interpretation of Dutch Culture in the Golden Age</i>. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press. • Anne I. Schroder. "Reassessing Fragonard's Later Years: The Artist's Nineteenth-Century Biographers, the Rococo, and the French Revolution", στο Elise Goodman (επιμ.). <i>Art and Culture in the Eighteenth Century. New Dimensions and Multiple Perspectives</i>. London: Associated University Presses, Newark: University of Delaware Press, 2001, σσ. 39-58. • Seymour Slive. <i>Rembrandt and his Critics</i>. New York: Hacker Art Books, 1988. • Seymour Slive. <i>Dutch Painting 1600-1800</i>. New Haven and London: Yale University Press, 1995.
--	--

- Peter Sutton et al. *The Age of Rubens*. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993.
- Peter C. Sutton et al. *Masters of 17th-Century Dutch Landscape Painting*. Amsterdam, Boston, Philadelphia: Rijksmuseum, Museum of Fine Arts, Philadelphia Museum of Art, 1987.
- Peter C. Sutton et al. *Masters of Seventeenth-Century Dutch Genre Painting*. London: Weidenfeld and Nicolson, 1984.
- Αγγέλα Ταμβάκη (επιμ.). *Έλληνες θεοί και ήρωες στον καιρό του Ρούμπενς και του Ρέμπραντ*. Αθήνα, Dordrecht: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Ολλανδικό Ινστιτούτο, Dordrechts Museum, 2000.
- Αγγέλα Ταμβάκη, Sander Paalberg (επιμ.). *Ο χρυσός αιώνας της ολλανδικής ζωγραφικής από τη συλλογή του Μουσείου της Dordrecht*. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη - Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2002.
- Rolf Toman. (επιμ.). *Μπαρόκ. Αρχιτεκτονική Γλυπτική Ζωγραφική*. Αθήνα: Ελευθερουδάκης, σσ. 372-480.
- Anna Tummers and Koenraad Jonckheere (επιμ.). *Art market and connoisseurship: a closer look at paintings by Rembrandt, Rubens and their contemporaries*. Amsterdam: Amsterdam University Press, 2008.
- Jan van der Stock (επιμ.). *Antwerp story of a metropolis. 16-17th century*. Anvers: Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, 1993.
- Ernst van de Wetering. *Rembrandt: the painter at work*. Amsterdam: Amsterdam University Press, 1997.
- Ernst van de Wetering. Stichting Foundation Rembrandt Research Project. *A Corpus of Rembrandt Paintings IV: The Self-Portraits*. Dordrecht: Springer, 2005.
- John Varriano. *Caravaggio: The Art of Realism*. Pennsylvania: Pennsylvania University Press, 2006.
- Hans Vlieghe. *Flemish Art and Architecture. 1585-1700*. New Haven and London: Yale University Press, 1998.
- Hans Vlieghe. *Saints*, στο Ludwig Burchard (επιμ.) *Corpus Rubenianum*. London, New York: Phaidon Press, 1972.
- Genevieve Warwick (επιμ.). *Caravaggio: realism, rebellion, reception*. Newark: University of Delaware Press, 2006
- Mariët Westermann, *Rembrandt*. London: Phaidon Press, 2000.
- Arthur K. Wheelock, Peter C. Sutton. *Rembrandt's late religious portraits*. Washington, Chicago: National Gallery of Art, University of Chicago Press, 2005.
- Arthur K. Wheelock, Jr., Susan J. Barnes, Julius S. Held. *Anthony van Dyck*, Washington: National Gallery of Art, 1990.
- Heinrich Wölfflin. *Renaissance and Baroque*. Ithaca, N.Y.: Cornell University Press, 1967.
- Χρύσανθος Χρήστου. *Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του 17^{ου} αιώνα. Το Μπαρόκ*. Αθήνα: Εκδόσεις Πανεπιστημίου Αθηνών, 1985, σσ. 264-516.
- Michael Zell. *Reframing Rembrandt: Jews and the christian image in seventeenth-century Amsterdam*. Berkeley: University of California Press, 2002.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση μιας σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον σχολιασμό του σχετικού φωτογραφικού υλικού και από την ανάγνωση και τον σχολιασμό γραπτών πηγών της περιόδου.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, η εξέταση μπορεί να γίνει και προφορικά.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [27]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΙΚΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 601
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ, υποψήφιος διδάκτωρ Τμήματος ΘΙΣΤΕ, υπεύθυνος καθηγητής: ΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
Αίθουσα διδασκαλίας	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	gkouko@yahoo.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο είναι η Ιστορία των Κόμικς και των σημαντικότερων σταθμών τους, η εξέλιξη και συνεχής διαμόρφωση της γλώσσας τους και η σχέση τους με τις εικαστικές, αφηγηματικές και οπτικές τέχνες. Σκοπός του μαθήματος είναι να κατανοήσουν οι φοιτητές την εξέλιξη της τέχνης των κόμικς σε πλήρη σύνδεση και άμεση σχέση με τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες κάθε εποχής αλλά και σε παραλληλία με τις εξελίξεις στις άλλες οπτικές, αφηγηματικές και εικαστικές τέχνες. Επίσης, να κατανοήσουν τους βασικούς τρόπους λειτουργίας της οπτικής-αφηγηματικής τέχνης των κόμικς καθώς και την εξέλιξη των εργαλείων τους προοδευτικά και ιδιαίτερα κατά τον εικοστό αιώνα. Συνοπτικά θα μελετηθούν:

- Τα πρόδρομα έργα της σχεδιαστικής αφηγηματικότητας (βραχογραφίες, ιερογλυφικά, γλυπτοί διάκοσμοι της αρχαιότητας κ.ά.) και της συνύπαρξης του λόγου με την εικόνα (μεσαιωνικά ψηφιδωτά και χειρόγραφα στο δυτικό και στον ανατολικό μεσαίωνα κ.ά.).
- Οι γελοιογραφίες του 18^{ου} και 19^{ου} αιώνα. Τα κόμικς Ευρωπαίων πρωτοπόρων (Topffer, Von Goez, περιοδικά Epinal κ.λπ.).
- Κόμικς και μοντερνισμός: η βίαιη αστικοποίηση και το λούμπεν προλεταριάτο στο Yellow Kid του Richard Outcault, οι ψυχαναλυτικές ερμηνείες και ο παιδικός ψυχισμός στο Little Nemo in Slumberland του Winsor McCay, σουρεαλισμός, εξπρεσιονισμός και νταντά στο Krazy Kat του George Herriman, τα εξπρεσιονιστικά έργα του Lyonel Feininger κ.ά.
- Το Κραχ του 1929 και η εμφάνιση των κόμικς φαντασίας και ηρωισμών (μάγοι, αεροπόροι, πυγμάχοι, αθλητές, ντετέκτιβ, πιλότοι, καπετάνιοι, διαστημικοί τυχοδιώκτες κ.ά.). Οι ήρωες ως βιομηχανικά προϊόντα που αναλαμβάνουν τη μεταφορική σωτηρία μέσω της ψυχαγωγίας και της ανάθεσης.
- Τα κόμικς, τα animation και το συνολικό έργο του Walt Disney, των συνεργατών του και των συνεχιστών της αυτοκρατορίας. Οι πρωτοπόρες ταινίες κινουμένων σχεδίων, η σχέση του Disney με την πολιτική, οι κατήγοροι αλλά και οι υπερασπιστές του.
- Οι υπερήρωες στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά: η γέννηση και η εξέλιξη του Σούπερμαν, του Μπάτμαν, της Γουόντερ Γούμαν κ.ά. Η επινόηση νέων "Θεοτήτων" που υποκαθιστούν τη χαμένη ελπίδα. Οι διαφορετικοί υπερήρωες των Stan Lee και Jack Kirby της δεκαετίας του '60 και οι σύγχρονες αποδομητικές τάσεις. Η μετάλλαξη ως κοινωνικό στίγμα, οι υπερδυνάμεις ως κατάρα, η ευθύνη ως βάρος.
- Ο Harvey Kurtzman και η επανάσταση του περιοδικού MAD. Η θέσπιση του Κώδικα Λογοκρισίας στα '50s, η τοξική επίδραση του Seduction of the Innocent του Fredric Wertham, ο μακαρθισμός και οι επιπτώσεις του στη δημιουργία κόμικς.
- Τα underground comix της δεκαετίας του '60 (Crumb, Shelton, Rodriguez κ.ά.) και η σχέση τους με την κοινωνική έκρηξη και τα ών και κοινωνικών δικαιωμάτων.
- Τα σύγχρονα εναλλακτικά κόμικς, η θεματολογία τους, οι σχεδιαστικές τους ιδιαιτερότητες. Το κοινό που απευθύνονται, η πολιτική τους διάσταση, η βιογραφία και η αυτοβιογραφία. Οι περιπτώσεις του Dan Clowes, του Chris Ware, του Adrian Tomine, του Charles Burns και τα κόμικς της αποστασιοποίησης. Οι Watchmen του Alan Moore και η αναθεώρηση της υπερηρωικής ταυτότητας. Ο Dark Knight του Frank Miller και η παραδοχή της υπερηρωικής παρακμής.
- Τα κόμικς-ντοκουμέντα της σύγχρονης εποχής: Το έργο του Art Spiegelman, η δημοσιογραφική διάσταση των κόμικς του Joe Sacco, τα οδοιπορικά του Ted Rall, τα κόμικς για το προσφυγικό ζήτημα και οι έννοιες της τεκμηρίωσης, της μνήμης, του αρχείου, της Ιστορίας μέσα από την ένατη τέχνη.
- Κόμικς και τέχνες (κινηματογράφος, λογοτεχνία, εικαστικές τέχνες, μουσική κ.λπ.). Πώς σχετίζονται οι εννέα τέχνες μεταξύ τους; Έννοιες όπως η διακειμενικότητα και η διαεικονικότητα, η προσαρμογή και η μεταγραφή, η παρωδία, η ειρωνεία, το παστίς κ.λπ. Πώς εικαστικοί καλλιτέχνες (Lichtenstein, Warhol, Koons κ.ά.), graffiti artists όπως ο Μπάνκσι, κινηματογραφιστές κ.λπ. αξιοποίησαν τα θέματα και τις τεχνικές των κόμικς και πώς οι δημιουργοί κόμικς συνομιλούν με τις άλλες τέχνες.
- Τα ελληνικά κόμικς και η εξέλιξη τους εντός του ευρωπαϊκού

	<p>γίγνεσθαι (τα περιοδικά, οι δημητουργοί, τα θέματά τους ανά εποχή κ.λπ.). Τα ευρωπαϊκά και ιαπωνικά κόμικς και οι διαφορές τους από τα αμερικανικά. Οι τεχνοτροπίες, το κοινό στο οποίο απευθύνονται, ο βαθμός διείσδυσής τους στους αναγνώστες ανά είδος κ.λπ.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση να:</p> <ul style="list-style-type: none"> • γνωρίζουν τους βασικούς σταθμούς της εξέλιξης των κόμικς και να κατανοούν τη διαμόρφωση της εικαστικής τους και αφηγηματικής τους λειτουργίας σε σχέση και συνάρτηση με την εποχή εντός της οποίας δημιουργήθηκαν. • ερμηνεύουν την ανάδυση διαφορετικών ειδών κόμικς σε συγκεκριμένες χρονικές περιόδους της Ιστορίας. • κατανοούν τις ομοιότητες και διαφορές μεταξύ διαφορετικών ειδών κόμικς σε μία εποχή με έμφαση στη σύγχρονη εποχή και με βάση την μεγάλη ποικιλία που χαρακτηρίζει σήμερα το είδος και μέσο των κόμικς. • αναλύουν μια ιστορία κόμικς στα συστατικά της μέρη (σενάριο και σχέδιο) με στόχο να εντοπίσουν την αφηγηματική της διάσταση και λειτουργία ώστε να εντοπίζουν τον πολλαπλασιαστικό και όχι αθροιστικό τρόπο με τον οποίο σενάριο και σχέδιο συνθέτουν μια Ιστορία. • γνωρίζουν και εντοπίζουν τα βασικά εικαστικά και γλωσσικά εργαλεία που χρησιμοποιούν τα κόμικς (ονοματοποιίες, μπαλονάκια σκέψης και λόγου, καρέ, κενά, σύμβολα, εικονίδια, γραφικοί χαρακτήρες, σημεία στίξης, επιφωνήματα, χρώματα, σκιές κ.λπ.) και τον τρόπο λειτουργίας τους σε μια ολοκληρωμένη ιστορία. • κατανοούν τις διαφορές ανάμεσα σε διαφορετικές εφαρμογές της γλώσσας των κόμικς ως προς την δημοσίευση και παρουσίαση τους (κόμικ στριπτς, κόμικ μπουκς, γκράφικ νόβελς κ.λπ.) και τη σχέση τους με συγγενείς τέχνες όπως η γελοιογραφία, το animation κ.λπ. <p>Θα είναι σε θέση, επίσης,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να προτείνουν μεθόδους για την παιδαγωγική και διδακτική τους διάσταση σε διαφορετικές κατηγορίες εκπαίδευσης εντοπίζοντας τα συστατικά τους στοιχεία και τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα ως προς τη μετάδοση μηνυμάτων κ.λπ.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Τα τελευταία χρόνια η τέχνη των κόμικς γνωρίζει μια πρωτοφανή ανάπτυξη αναφορικά με τη διεύρυνση των δυνατοτήτων του είδους, τόσο σχεδιαστικά όσο και αφηγηματικά. Όλο και περισσότεροι-ες καλλιτέχνες-δες στρέφονται δημιουργικά προς την τέχνη της εικονογραφημένης διαδοχής για να αφηγηθούν ιστορίες κάθε είδους και θεματολογίας. Τα κόμικς, με ιστορία μεγαλύτερη του ενός αιώνα, έχοντας εδώ και καιρό διαβεί το κατώφλι της "ενηλικίωσής" τους, αντιμετωπίζονται πλέον ιστότιμα με τις άλλες τέχνες από μια μεγάλη μερίδα του κοινού, γεγονός που αντανακλάται στην αύξηση της παραγωγής, την εκδοτική ανταπόκριση, τη διεξαγωγή εκθέσεων, φεστιβάλ, συνεδρίων, το ακαδημαϊκό ενδιαφέρον, τις θεωρητικές αναζητήσεις, ενώ βρίσκεται εν εξελίξει η περαιτέρω ιστορική και θεωρητική έρευνα του παρελθόντος, η ερμηνεία του παρόντος και, πάνω απ' όλα, η προετοιμασία του μέλλοντος των κόμικς, της ένατης τέχνης όπως έχει πλέον καθιερωθεί.</p> <p>Σκοπός του μαθήματος είναι η εξοικείωση και η γνωριμία με το εξαιρετικά δημοφιλές είδος των κόμικς που αναγνωρίζεται πλέον ως αυτόνομη και διαρκώς αναπτυσσόμενη τέχνη από την πλειονότητα των</p>

	μελετητών, η ιστορική περιδιάβαση και η περιοδολόγηση αναφορικά με την εξέλιξη του μέσου, η ανίχνευση των τεχνικών μέσων, των υλικών, των τεχνοτροπιών και των θεμάτων που χρησιμοποιεί και αξιοποιεί κάθε εποχή, η προσέγγιση των θεωρητικών και αισθητικών απόψεων γύρω από τη γλώσσα του είδους, η εξέλιξή τους από τα μοντερνιστικά χρόνια των αρχών του 20ού αιώνα μέχρι τις μεταμοντέρνες σύγχρονες εκφάνσεις, η αμφίδρομη και δυναμική σχέση των κόμικς με τις άλλες τέχνες, και κυρίως με τον κινηματογράφο, το animation, τη ζωγραφική και τη λογοτεχνία καθώς και η διδακτική και παιδαγωγική τους διάσταση.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • McCloud, Scott, <i>Κατανοώντας τα Κόμικς</i> (μτφρ. Νίκος Καμπουρόπουλος). Αθήνα: WebComics, 2013. • Νικολόπουλος, Αντώνης, <i>Τα Ελληνικά Κόμικς</i>. Αθήνα: Τόπος, 2015. • Sabin, Roger, <i>Κόμικς ή Κομιξ; Η Ιστορία μιας «Σχεδόν» Τέχνης</i> (μτφρ.: Γιώργος Μπαρουζής). Αθήνα: Terzobooks, 1997.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΧΡΗΣΗ POWERPOINT και βίντεο, διανομή HANDOUT σε κάθε διάλεξη, ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ σε εκθέσεις, φεστιβάλ και άλλους χώρους που σχετίζονται με την τέχνη των κόμικς.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΘΑΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [28]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ HOGARTH ΣΤΟΝ HOCKNEY
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 010
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	akaniari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Η καλλιτεχνική θεωρία της ζωγραφικής στην Αγγλία και τη Γαλλία κατά το μακρό 19 ^ο αιώνα, τα θεμέλια της μοντέρνας τέχνης και οι συνέχειες και οι ασυνέχειες με τη σύγχρονη εικαστική θεωρία και πρακτική από τον 20 ^ο αιώνα στο σήμερα. Το μάθημα αποσκοπεί οι φοιτητές να γνωρίσουν και να εξετάσουν κριτικά την παράδοση της τέχνης του 19 ^{ου} αιώνα στην Ευρώπη στο πλαίσιο σύγχρονων προσεγγίσεων στην Ιστορία της Τέχνης και της Εικαστικής θεωρίας και πρακτικής.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά της τέχνης του 19^{ου} αιώνα στην Ευρώπη• να διακρίνουν συνέχειες και ασυνέχειες ανάμεσα στην

	<p>εικαστική θεωρία και πρακτική και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να κρίνουν την εν λόγω εικαστική παράδοση στα συμφραζόμενα των σύγχρονων προσεγγίσεων.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Αναλύονται πρωτότυπα θεωρητικά κείμενα των καλλιτεχνών της ιστορικής παράδοσης της τέχνης και εντάσσονται στο ιστορικό τους πλαίσιο αλλά και στο πλαίσιο της σύγχρονης εικαστικής έρευνας.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Κανιάρη, Α. <i>To φαινόμενο του Μουσείου και το γεγονός της τέχνης</i>, Εκόσεις Γρηγόρη, 2015 <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Αργάν, Τ. <i>H Montrēna Τέχνη</i>, ΠΕΚ, 2014. κεφ. 1 «Κλασικό και Ρομαντικό», σελίδες: 3-52 και κεφ. 2, «Πραγματικότητα και Συνείδηση», σελίδες 53-58, 66-94. • Bacon, F. Η ωμότητα των πραγμάτων: 30-35, 47 [Η σχέση φωτογραφίας και ζωγραφικής και το παράδειγμα του Degas]. • Beardsley, M. <i>Iστορία Αισθητικών Θεωριών</i>, σελ. 324-241. • Clark, T.J. <i>The painting of modern life. Paris in the Art of Manet and his followers</i>, Princeton. • Clark, T.J. <i>Image of the people</i>, Thames and Hudson, 1973. • Δασκαλοθανάσης Ν, Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο από τον 19ο στον 21ο αιώνα, Αγρα, κεφ. 1ο «Ο μοναχικός καλλιτέχνης» σελίδες: 32-33, 49-83 [Η μετάβαση στη ζωγραφική από το 18ο στο 19ο αιώνα ως προς το ρόλο που διαδραμάτισαν αλλά και ως προς τις μεταβολές στη λειτουργία των θεσμών της Ακαδημίας και του Σαλόν αναφορικά με την καλλιτεχνική θεωρία της ζωγραφικής. Έμφαση δίνεται στις κυριότερες μεταβολές κατά την περίοδο αυτή και σε χαρακτηριστικούς εκπροσώπους καλλιτεχνών και παραδειγμάτων έργων.] • Hockney, D., <i>Secret Knowledge</i>. • Hockney, D., <i>True to Life</i> (κεφάλαια 6 και 7). • Κανιάρη, Α. <i>To φαινόμενο του Μουσείου και το γεγονός της τέχνης</i>, Εκόσεις Γρηγόρη, 2015, κεφ. 1ο «Από το Νεοκλασικισμό στη Μοντέρνα Τέχνη» σελίδες: 33-55 [Οι βασικές αρχές της Νεοκλασικής καλλιτεχνικής θεωρίας του 18ου αιώνα στο πλαίσιο των θεσμών του Σαλόν και των Ακαδημιών], σελίδες 77-111 [Το ζήτημα της έκφρασης στην Καλλιτεχνική θεωρία και διδασκαλία των Ακαδημιών αναφορικά με το παράδειγμα της Ιστορικής Ζωγραφικής του 18ου αιώνα στη Γαλλία, με έμφαση, ιδιαίτερα, στο εικαστικό έργο και περίπτωση του David. Η καλλιτεχνική θεωρία του 18ου αιώνα και το πρόβλημα της έκφρασης εκτός των Ακαδημιών: το παράδειγμα του Hogarth και της πραγματείας του], σελ. 112-127 [Delacroix], σελίδες 139-146 [Η στροφή στο Ρεαλισμό ως κριτική της Ακαδημαϊκής καλλιτεχνικής θεωρίας και οι νέοι θεσμοί της τέχνης του 19ου αιώνα]. • Kemp, M. <i>The Science of Art</i>. • Kemp, M. <i>Συνέχεια, Αλλαγή και Πρόοδος</i>: 65-69. [Διαφορές Bouguereau-Cezanne]. • Kemp, M., <i>The Human Animal</i>. • Κονταράτος, Γ. <i>H Θεωρία του William Blake</i>, σελ. 141-143,

	<p>153-158.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Λοϊζίδη, Ν. Ο μοντερνισμός και οι μύθοι του, Νεφέλη, 2013, «Φωτογραφία ή Τέχνη;», σελίδες: 19-24 [Φωτογραφία και ζωγραφική κατά το 19ο αιώνα]. • Manovich, L. Η γλώσσα των νέων μέσων. Επ. Επιμέλεια M. Σαντοριναίος, ΑΣΚΤ, 2017. • Στάνγκος, Νίκος, Έννοιες της Μοντέρνας Τέχνης (ΜΙΕΤ): 377-309. • Φουκώ, M. Η ζωγραφική του Μανέ, Νήσος, 2004. • Λιμναία Οδύσσεια, Γιάννης Κουνέλλης, Συλλογικό.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ PPT
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [29]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 020
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT3113/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΕΝΕΚΕΤΖΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	3
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	ateneketzis@ims.forth.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Η διδακτική παρέμβαση για το συγκεκριμένο εξάμηνο έχει ως στόχο την προσέγγιση της εξεταζόμενης περιόδου και της καλλιτεχνικής της παραγωγής μέσα από καινοτόμες πρακτικές, προκειμένου να παράσχει στους φοιτητές όλα εκείνα τα εργαλεία (θεωρητικά και πρακτικά) με τα οποία οι ίδιοι στη συνέχεια να μπορούν να υλοποιήσουν μία πολυμεσική, προσωπική αφήγηση με αφορμή ένα έργο τέχνης. Δομείται σε τρεις κύριους άξονες: στην προφορική αφήγηση ιστοριών (την πρώτη μορφή αφήγησης), στην παραγωγή γραπτής αφήγησης (και στη συνειδητοποίηση της διαφοράς στη χρήση προφορικού και γραπτού λόγου), στην παραγωγή της ψηφιακής αφήγησης στην οποία συνδυάζονται τεχνικές από τις δύο προηγούμενες αφηγήσεις, γίνεται σε βάθος οπτική ανάλυση και των πιο μικρών λεπτομερειών ενός έργου που πλέον αποκαλύπτονται ψηφιακά, ενώ παράλληλα προστίθενται νέα αφηγηματικά εργαλεία μέσα από τη

	χρήση των νέων τεχνολογιών (όπως είναι η παραγωγή άρθρων για την Βικιπαίδεια ή δημιουργία ψηφιακών εκθέσεων μέσω του Google Art & Culture αναλαμβάνοντας όλοι τον ρόλο του επιμελητή).
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις ειδικές συνθήκες διαμόρφωσης της καλλιτεχνικής παραγωγής στην υπό εξέταση περίοδο στην Ελλάδα, • να εκτιμούν τη σημασία του λόγου για την τέχνη στη διαμόρφωση της εν λόγω εικαστικής παραγωγής και • να συνθέτουν μια πολυμεσική προσωπική αφήγηση με αφορμή ένα έργο τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Οι παραγγελιοδότες, η τεχνοκριτική της εποχής, οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στην Ελλάδα του δεύτερου μισού του 20ου αιώνα αλλά και στην Ευρώπη εν γένει, η ανάπτυξη των επιστημών, ο ορίζοντας υποδοχής των έργων τέχνης, ο ορίζοντας υποδοχής των διεθνών κινημάτων στην Ελλάδα, δηλαδή στην περιφέρεια, θα συνεξετάζονται στην προσπάθεια ερμηνείας του καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Η καλλιτεχνική βέβαια παραγωγή είναι ακριβώς μέρος αυτών των συνθηκών σε ένα παιχνίδι αλληλεπίδρασης, όπου τα έργα τέχνης δεν αντανακλούν απλώς το ιστορικό πλαίσιο αλλά συμβάλλουν με συγκεκριμένο τρόπο στη διαμόρφωσή του και αποτελούν τα ίδια μέρος και ιστορική πηγή της υπό εξέτασης πραγματικότητας – με όποιες παραλήψεις και παρανοήσεις αυτό μπορεί να συνεπάγεται και με τον κίνδυνο παρερμηνειών και υπερερμηνειών. Δίπλα τους φυσικά υπάρχει και ο λόγος για την τέχνη είτε προέρχεται από τους ίδιους τους καλλιτέχνες και τις καλλιτεχνικές ομάδες είτε από τους τεχνοκρίτες και ιστορικούς τέχνης που με τη σειρά του ο λόγος αυτός ανατροφοδοτεί και επηρεάζει την καλλιτεχνική παραγωγή. Εν γένει θα εξεταστούν τα έργα τέχνης σε συνάρτηση και αναφορά με τον δημόσιο χώρο όπου ένα πλήθος παραγόντων (πολιτικοί, κοινωνικοί, οικονομικοί, καλλιτεχνικοί) προσδιορίζουν το ιστορικό πλαίσιο, συνεξετάζοντας το καλλιτεχνικό πλαίσιο, δηλαδή και άλλες μορφές τέχνης που αναπτύσσονται ταυτόχρονα (φωτογραφία, κινηματογράφος κτλ.) οι οποίες ομως επηρεάζουν άμεσα την εικαστική παραγωγή. Πιο συγκεκριμένα σε ένα μάθημα θα ασχοληθούμε με το ιστορικό πλαίσιο (διεθνές και εσωτερικό) από την έναρξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι και το τέλος του 20ου αιώνα, καθώς και με τις εικαστικές τέχνες μετά τον πόλεμο σε διεθνές επίπεδο αφού αυτές αποτελούν τη βάση για την κατανόηση και της τέχνης στην Ελλάδα, συνεξετάζοντας την καλλιτεχνική παραγωγή στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, συνυπολογίζοντας φυσικά το σκηνικό του Ψυχρού Πολέμου που είχε διαμορφωθεί μεταπολεμικά και την εξέλιξη στις δύο πλευρές του τείχους με την κυριαρχία του Σοσιαλιστικού Ρεαλισμού από τη μία και της Αφαίρεσης από την άλλη. Στις επόμενες δύο παραδόσεις θα ασχοληθούμε με τις συνέχειες και ασυνέχειες στη μεταπολεμική καλλιτεχνική σκηνή και πιο συγκεκριμένα με το έργο των Τσαρούχη, Μόραλη, Βασιλείου και Μπουζιάνη. Στα επόμενα δύο θα επικεντρωθούμε στην αλλαγή παραδείγματος στο δρόμο προς την αφαίρεση με επίκεντρο το έργο του Αλέκου Κοντόπολου και του Γιάννη Σπυρόπουλου. Αμέσως μετά θα ασχοληθούμε με τις νέες κατευθύνσεις και τις εξελίξεις στις τέχνες στον δημόσιο χώρο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, κυρίως στη γλυπτική, προσεγγίζοντας σε δύο μαθήματα τη συμβολή των Ζογγολόπουλου, Λαμέρα και Αβραμίδη. Οι νέες τάσεις και εκφάνσεις των εικαστικών τεχνών μετά το 1960 θα εξεταστούν σε τέσσερα μαθήματα με επίκεντρο το έργο των Κεσσανλή, Κανιάρη, Τάκη, Κουνέλλη, Ακριθάκη, Παύλου, Γαϊτη, Τέτση που σταδιακά κινήθηκαν από την επιφάνεια στο χώρο και πίσω στην επιφάνεια. Στην τελευταία παράδοση θα ασχοληθούμε με την εξέλιξη των εικαστικών τεχνών και τον δημόσιο

	<p>χώρο με αφορμή την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, προσεγγίζοντας το έργο των Μυταρά, Καρά, Κοκκινήδη, Σόρογκα και Τσόκλη, κοιτώντας παράλληλα τις αλλαγές που επέφερε το τέλος του Ψυχρού Πολέμου σε θεσμούς και οργανώσεις όπως η Μπιενάλε της Βενετίας και η Ντοκουμέντα του Κάσσελ, σκιαγραφώντας τους συσχετισμούς που διαμορφώνονται σε επίπεδο τεχνών οι οποίοι βέβαια εξιστορούν τους συσχετισμούς σε γενικότερο πολιτικό και διεθνές επίπεδο, αλλά και την καλλιτεχνική παραγωγή στον δημόσιο χώρο, μέσα σε ένα παγκοσμιοποιημένο πλέον περιβάλλον όπου οι Έλληνες καλλιτέχνες αποκτούν βήμα και λόγο σε μια πρωτοφανή διαδικασία.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Ελληνική μεταπολεμική τέχνη, Εικαστικές παρεμβάσεις στο χώρο Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 17243 Συγγραφείς: Αδαμοπούλου Αρετή</p> <ul style="list-style-type: none"> • Άντερσον, Μπένεντικτ, <i>Φαντασιακές κοινότητες: Στοχασμοί για τις απαρχές και τη διάδοση του εθνικισμού</i>, Χαντζαρούλα, Ποθητή (μτφρ.), Νεφέλη, Αθήνα 1997 (α' αγγλική έκδ. 1983). • Αντωνοπούλου, Ζέτα, <i>Τα γλυπτά της Αθήνας: Υπαίθρια Γλυπτική 1834-2004</i>, Ποταμός, Αθήνα 2003. • Andersen, Wayne, <i>American Sculpture in Process: 1930-1970</i>, New York Graphic Society, Βοστώνη 1975. • Arnason, Hjorvardur Harvard, <i>Ιστορία της σύγχρονης τέχνης, Ζωγραφική, Γλυπτική, Αρχιτεκτονική, Φωτογραφία, Κοκαβέσης, Φώτης</i> (μτφρ.), Παπανικολάου, Μιλιτάρης (επιμ.), Επίκεντρο, Αθήνα 2006 (α' ελληνική έκδ. 1995, α' αγγλική έκδ. 1969). • Benton, Charlotte (επιμ.), <i>Figuration/ Abstraction. Strategies for Public Sculpture in Europe 1945-1968</i>, Ashgate, Λιντς 2004. • Berstein, Serge/ Milza, Pierre, <i>Ιστορία της Ευρώπης, Διάσπαση και Ανοικοδόμηση της Ευρώπης 1919 έως Σήμερα</i>, Μιχάλης Κοκολάκης (μτφρ.), τόμος 3, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1997 (α' γαλλική έκδ. 1992). • Bode, Arnold, «Bode-Plan», <i>50 Jahre/ Years documenta 1955-2005, Archive in motion</i>, Glasmeier, Michael/ Stengel, Karin (επιμ.), Steidl, Κάσσελ 2005, σελ. 164. • Bown, Cullerne Matthew, <i>Kunst unter Stalin, 1924-1956</i>, Klinkhart and Biermann, Μόναχο 1991. • Bown, Cullerne Matthew, <i>Socialist Realist Painting</i>, Yale University Press, Νιού Χαϊβεν/ Λονδίνο 1998. • Brown, Matthew Cullerne/ Taylor, Brandon (επιμ.), <i>Art of the Soviets: Painting, sculpture and architecture in a one-party state, 1917-1992</i>, Manchester University Press, Μάντσεστερ/ Νέα Υόρκη 1993. • Bürger, Peter, <i>Θεωρία της Πρωτοπορίας</i>, Σαγκριώτης, Γιώργος (μτφρ.), Λοϊζίδη, Νίκη (πρόλογος), Νεφέλη, Αθήνα 2010 (α' γερμανική έκδοση 1974). • Cassou, Jean, <i>French Drawing of the 20th Century</i>, Mermod, Lausanne (επιμ.), Thames and Hudson, Νέα Υόρκη 1955, σελ. ix-xv. • Causey, Andrew, <i>Sculpture since 1945</i>, Oxford University Press, Οξφόρδη 1998. • Cockcroft, Eva, «Abstract Expressionism: Weapon of the Cold War», <i>Artforum</i>, τόμος 12, τχ. 10, Ιούνιος 1974, σελ. 39-41. • Cockcroft, Eva, «Abstract Expressionism, Weapon of the Cold War», <i>Pollock and After, The Critical Debate (Second Edition)</i>, Frascina, Francis (επιμ.), Routledge, Λονδίνο/ Νέα Υόρκη 2000, σελ. 147-154. • Delanty, Gerard, <i>Επινοώντας την Ευρώπη. Ιδέα, ταυτότητα, πραγματικότητα</i>, Μπαχάρας, Γιάννης (μτφρ.), Ασίνη, Αθήνα 2010 (α' αγγλική εκδ. 1995). • Φίσερ, Έρνστ, <i>Η αναγκαιότητα της τέχνης</i>, Φούλα Χατζιδάκη (μτφρ.), Θεμέλιο, Αθήνα 2000 (α' γερμανική έκδοση 1963).

- Φλάισερ, Χάγκεν, *Οι πόλεμοι της μνήμης*, Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος στη Δημόσια Ιστορία, Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 2008.
- Foster, Hall/ Krauss, Rosalind/ Bois, Yve-Alain/ Buchloh, H. D. Benjamin, *Η τέχνη από το 1900, μοντερνισμός, αντιμοντερνισμός, μεταμοντερνισμός*, Παπανικολάου, Μιλιτάρης (επιμ.), Τσολακίδου, Ιουλία (μτφρ.), Επίκεντρο, Αθήνα 2007.
- Fraschina, Francis (επιμ.), *Pollock and After, The Critical Debate*, Harper and Row, Λονδίνο/ Νέα Υόρκη, 2000 (α' έκδ. 1985).
- Groys, Boris, *The Total Art of Stalin*, Princeton University Press, Πρίνστον/ Νιού Τζέρσεϋ, 1988.
- Guilbaut, Serge, *How New York Stole the Idea of Modern Art: Abstract Expressionism, Freedom, and the Cold War*, Goldhammer, Arthur (μτφρ.), The University of Chicago Press, Σικάγο/ Λονδίνο 1983.
- Guilbaut, Serge, «Postwar Painting Games: The Rough and the Slick», *Reconstructing Modernism: Art in New York, Paris, and Montreal 1945-1964*, Guilbaut, Serge (επιμ.), The MIT Press, Κέιμπριτζ Μασαχουσέτης 1990, σελ. 30-84.
- Habermas, Jürgen, *Strukturwandel der Öffentlichkeit*, Suhrkamp, Φρανκφούρτη στο Μάιν 1990 (α' έκδ. 1962).
- Habermas, Jürgen, Ach, *Europa*, Suhrkamp, Φρανκφούρτη στο Μάιν 2008.
- Hobsbawm, Eric, *Η Εποχή των Άκρων*, Ο Σύντομος Εικοστός Αιώνας 1914-1991, Καπετανγάννης, Βασίλης (μτφρ.), Θεμέλιο, Αθήνα 2004 (α' αγγλική έκδ. 1994).
- Hogan, J. Michael, *The Marshall Plan: America, Britain, and the Reconstruction of Western Europe, 1947-1952*, Cambridge University Press, Κέιμπριτζ 1987.
- Howard, Jeremy, *East European Art*, Oxford University Press, Οξφόρδη 2006.
- Ιατρίδης, Ο. Γιάννης (επιμ.), *Η Ελλάδα στη δεκαετία 1940-1950, Ένα έθνος σε κρίση*, Δρίτσα, Μαργαρίτα/ Λυκιαρδοπούλου, Αμαλία (μτφρ.), Θεμέλιο, Αθήνα 1994 (α' αγγλική έκδ. 1981).
- Judt, Tony, *Post War, A History of Europe since 1945*, The Penguin Press, Νέα Υόρκη 2005.
- Καλλιγάς, Μαρίνος, *Τεχνοκριτικά, 1937-1982*, Μουσείο Μπενάκη/ Άγρα, Αθήνα 2003.
- Καπράλος, Χρήστος, *Αυτοβιογραφία* (συμπληρωμένη από τη Σούλη Καπράλου), Άγρα, Αθήνα 2001.
- Καφέτση, Άννα (επιμ.), *Μεταμορφώσεις του μοντέρνου-η ελληνική εμπειρία*, Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1992.
- Κομίνη-Διαλέτη, Δώρα/ Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος (επιμ.), *Λεξικό Ελλήνων καλλιτεχνών: ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, 16^{ος}-20^{ος} αιώνας*, 4 τόμοι, Μέλισσα, Αθήνα 1997.
- Κουσουρής, Δημήτρης, «Η ποινική δίωξη των δωσιλόγων της Κατοχής (1944-1949)», *Ιστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα, Ανασυγκρότηση - Εμφύλιος - Παλινόρθωση 1945-1952*, τόμος Δ', μέρος 1^ο, Χατζηιωσήφ, Χρήστος (επιμ.), Βιβλιόραμα, Αθήνα 2009, σελ. 105-129.
- Κύρτσης, Αλέξανδρος-Ανδρέας, «Πολιτισμικές και ιδεολογικές εκφράσεις της μετεμφυλιοπολεμικής νεωτερικότητας», *Η ελληνική κοινωνία κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1945-1967)*, Ψυχάρης, Γιάννης (επιμ.), Ίδρυμα Σάκη Καράγιωργα, Αθήνα 1994, σελ. 399-413.
- Κωστόπουλος, Τάσος, *Η αυτολογοκριμένη μνήμη, Τα Τάγματα Ασφαλείας και η μεταπολεμική εθνικοφροσύνη*, Φιλίστωρ, Αθήνα 2005.
- Kimpel, Harald, *Documenta: Mythos und Wirklichkeit*, DuMont, Κολωνία 1997.
- Krauss, Rosalind, *The Originality of the Avant-Garde and Other Modernist Myths*, Μασαχουσέτη/ Κέιμπριτζ/ Λονδίνο 1988.
- Λυδάκης, Στέλιος, *Οι Έλληνες γλύπτες. Η νεοελληνική γλυπτική*,

ιστορία, τυπολογία, λεξικό γλυπτών, Μέλισσα, Αθήνα 1981.

- Lindey, Cristine, *Art in the Cold War, From Vladivostok to Kalamazoo, 1945-1962*, The Herbert Press, Λονδίνο 1990.
- Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Από τον 'Σύλλογο των Ωραίων Τεχνών' στους 'Νέους Έλληνες Ρεαλιστές', καλλιτεχνικές ομάδες και οργανώσεις στην Ελλάδα (1882-1974)», *Εθνική Πινακοθήκη 100 χρόνια: τέσσερις αιώνες Ελληνικής Ζωγραφικής, από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης και του Ιδρύματος Ευριπίδη Κουτλίδη*, Λαμπράκη-Πλάκα, Μαρίνα/ Όλγα Μενζταφού- Πολύζου (επιμ.), Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1999, σελ. 155-175.
- Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Ιδεολογία και τεχνοκριτική τα χρόνια 1949-1967: Ελληνοκεντρισμός, Σοσιαλιστικός Ρεαλισμός, Μοντερνισμός», *1949-1967 Η εκρηκτική εικοσαετία*, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας – Σχολή Μωραΐτη, Αθήνα 2002, σελ. 363-400.
- Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Η πρόσληψη της αφηρημένης τέχνης στην Ελλάδα (1945-1960) στο πεδίο της κριτικής της τέχνης», *Προσεγγίσεις της καλλιτεχνικής δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες μας*, Δασκαλοθανάσης, Νίκος (επιμ.), Νεφέλη, Αθήνα 2008, σελ. 67-108.
- Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Η θεωρία της 'ελληνικότητας' του Μαρίνου Καλλιγά», *Τα ιστορικά*, τόμος 25, τχ. 49, Δεκέμβριος 2008, σελ. 331-356.
- Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Οι εικαστικές τέχνες στην Ελλάδα τα χρόνια 1945-1953», *Ιστορία της Ελλάδας του 20ου αιώνα: Ανασυγκρότηση – Εμφλιος – Παλινόρθωση 1945-1952*, Χατζηιωσήφ, Χρήστος (επιμ.), Δ' Τόμος, Βιβλιόραμα, Αθήνα 2009, σελ. 183-237.
- Μυκονιάτης, Ηλίας, *Ελληνική Τέχνη, Νεοελληνική Γλυπτική*, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1996.
- Mazower, Mark, *Σκοτεινή ήπειρος, Ο ευρωπαϊκός εικοστός αιώνας*, Κώστας Κουρεμένος (μτφρ.), εκδόσεις Αλεξάνδρα, Αθήνα 2004 (α' αγγλική έκδ. 1998).
- Nora, Pierre (επιμ.), *Realms of Memory*, Goldhammer, Arthur (μτφρ.), 3 τόμοι, Columbia University Press, Νέα Υόρκη 1997.
- Ξύδης Α., *Προτάσεις για την Ιστορία της Νεοελληνικής Τέχνης*, τ. Α'-Β', εκδ. Ολκός, Αθήνα 1976.
- Παπανικολάου, Μ. Μιλτιάδης, *Ιστορία της Τέχνης στην Ελλάδα, Ζωγραφική και Γλυπτική του 20ού Αιώνα*, Αδάμ, Αθήνα 1999.
- Παπανικολάου Μ., *Η Ελληνική Τέχνη του 20ου αιώνα. Ζωγραφική-Γλυπτική*, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2006.
- Σπητέρης Τώνης, *3 Αιώνες Νεοελληνικής Τέχνης 1660-1967*, τ. Α'-Γ', εκδ. Πάπυρος, Αθήνα 1979.
- Σπητέρης, Τώνης, *Η τέχνη στην Ελλάδα μετά το 1945*, Οδυσσέας, Αθήνα 1983.
- Shapiro, David, *Social Realism, Art as a Weapon*, Frederick Ungar, Νέα Υόρκη 1973.
- Shapiro, David/ Shapiro, Cecil, «Abstract Expressionism: The Politics of Apolitical Painting», *Prospect*, τόμος 3, 1976, σελ. 175-214.
- Shapiro, David/ Shapiro, Cecil, «Abstract Expressionism, The politics of apolitical painting», *Pollock and After, The Critical Debate (Second Edition)*, Frascina, Francis (επιμ.), Routledge, Λονδίνο/ Νέα Υόρκη 2000, σελ. 181-196.
- Χρήστου, Α. Χρύσανθος, *Χρήστος Καπράλος*, Έκδοση Παπαστράτος ΑΒΕΣ, Αθήνα 1981.
- Χριστοφόγλου, Μάρθα-Έλλη, «Η πρόκληση του αντιακαδημαϊσμού στις εικαστικές τέχνες (1949-1967)», *1949-1967 Η εκρηκτική εικοσαετία*, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας – Σχολή Μωραΐτη, Αθήνα 2002, σελ. 87-97.
- Young, H. John, *Η Ευρώπη του Ψυχρού Πολέμου, 1945-1991: Πολιτική Ιστορία, Δεμερτζίδης, Γιώργος* (μτφρ.), Εκδόσεις Πατάκη,

	<p>Αθήνα 2002 (α΄ αγγλική έκδ. 1991).</p> <ul style="list-style-type: none"> • Χατζηνικολάου Νίκος, <i>Εθνική Τέχνη και Πρωτοπορία</i>, εκδ. Το όχημα, Αθήνα, 1982. • Ψυχάρης, Γιάννης (επιμ.), <i>Η ελληνική κοινωνία κατά την πρώτη μεταπολεμική περίοδο (1945-1967)</i>, Ίδρυμα Σάκη Καράγιωργα, Αθήνα 1994.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΗ με προβολή εικόνων και βίντεο. Υλικό του μαθήματος αναρτάται στο E-CLASS. Επικοινωνία με φοιτητές/τριες μέσω e-mail και υπηρεσία μηνυμάτων e-class.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ, η οποία περιλαμβάνει τόσο ερωτήσεις οπτικής αναγνώρισης και ανάλυσης έργων τέχνης, όσο και ερωτήματα συνδυαστικής ανάλυσης θεμάτων που έχουν διδαχθεί.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [30]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 602
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι – απαιτείται εγγραφή
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΔ 407/1980
Ωρες διδασκαλίας:	3
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Προσέγγιση της Τέχνης σε μια ανθρωπολογική προοπτική

<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Η συγκεκριμένη διάλεξη στοχεύει στα εξής:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ΓΝΩΣΗ του αντικειμένου της Τέχνης μέσα από την ανθρωπολογική της προσέγγιση, • ΧΡΗΣΗ λογικής, διαισθητικής και δημιουργικής σκέψης στην κατασκευή ορισμών και τον επαναπροσδιορισμό τους, • χειρωνακτική ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ και χρήση μεθόδων, υλικών, εργαλείων και οργάνων στην μεθοδολογία της εθνογραφικής μελέτης, • ΕΠΑΡΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ γνώσεων, δεξιοτήτων και προσωπικών, κοινωνικών, μεθοδολογικών δυνατοτήτων σε ζητήματα Ετερότητας και ορισμού του Άλλου, καθώς και της ανθρωπολογικής προσέγγισης των Αντικειμένων της Τέχνης και • ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ παρουσίασης εργασιών και portfolios για ανεύρεση εργασίας ή μετεκπαίδευση στο σχετικό αντικείμενο έρευνας ή αξιοποίηση των γνώσεων σε ένα διεπιστημονικό διευρυμένο φάσμα και την καθημερινή ζωή.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	---
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Βασικές Αρχές Κοινωνικής και Φυσικής Ανθρωπολογίας, Εθνογραφία, Ιστορία της Τέχνης του 20ού και 21ου αιώνα</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Ανθρωπολογία και σύγχρονη Τέχνη, Ελπίδα Ρίκου (ed), Εκδόσεις Αλεξάνδρεια 2013. • Christoph Wulf: Ανθρωπολογία: Ιστορία –Πολιτισμός – φιλοσοφία. Πεδίο 2018 • Heskovits M. J. Cultural Relativism, Perspectives in Cultural Pluralism, Vintage Books NY, 1973. • Burnett Tylor E. Anthropology and Introduction to the Study of Man and Civilization, London D. Appleton and Co, 1881. • Boas F. The Relation of Darwin to Anthropology. Notes for a Lecture. Boas Papers (B/ B61.5) American Philosophical Society. Philadelphia 2001. • Kuper A. The Invention of Primitive Society: Transformation of an Illusion, 1988. • Gennep A.V. The Rites of Passage. Chicago, University of Chicago 1960. • Durkheim E. The Rules of Social Method (1895). In: Appelrouth, Scott; Edles, Laura-Desfor. Classical and Contemporary Sociological Theory. Text and Readings. Thousand Oaks. C.A: Pine Forge Press. pp.95-102. 2007. • Walters M. Feminism: A very short Introduction, Oxford University 2005.

<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Διάλεξη με power point • Διαδραστική μεθοδολογία • Scrapbooks από τους φοιτητές (σημειωματάρια, ημερολόγια ιδεών). Ριζωματική μεθοδολογική προσέγγιση από το γενικό στο ειδικό και αντίστροφα • Επισκέψεις σε βιβλιοθήκες και καλλιτέχνες, ερευνητές σχετικά με το αντικείμενο • Ειδικά θεματικά εργαστήρια
<p>ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΤΕΛΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ</p>
<p>ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:</p>	<p>ΕΛΛΗΝΙΚΗ</p>

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [31]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟ ΣΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ: ΜΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΙΣ ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 613
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΛΑΤΣΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	dvalatsou@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Στόχοι μαθήματος: α/ να εισαγάγει τους φοιτητές στο αναδυόμενο γνωστικό πεδίο των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών, β/ να εξοικειώσει τους φοιτητές με τη βασική βιβλιογραφία, καθώς και γ/ να παρουσιάσει στους φοιτητές την ποικιλία και το εύρος του νέου πεδίου μέσα από την παρουσίαση παραδειγματικών προγραμμάτων Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών στο διαδίκτυο.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών ως αναδυόμενου γνωστικού πεδίου,• να διακρίνουν τις βασικές έννοιες, μεθόδους και πρακτικές στις

	<p>οποίες συνίσταται και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συνθέτουν επιχειρήματα αναφορικά με τις δυνατότητες και τα όριά του.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Γνώση της αγγλικής γλώσσας
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο πλαίσιο του μαθήματος θα παρουσιαστεί συστηματικά το σχετικά πρόσφατο γνωστικό πεδίο των Ψηφιακών Ανθρωπιστικών Επιστημών (Digital Humanities). Πρόκειται για ένα νέο διεπιστημονικό πεδίο που εντοπίζεται και διαμορφώνεται στο σημείο σύζευξης και συχνά ώσμωσης των ψηφιακών τεχνολογιών και των Ανθρωπιστικών Επιστημών. Με αναφορά στις σχετικές αναλύσεις θεωρητικών αυτού του νέου γνωστικού πεδίου, θα παρουσιαστούν και θα μελετηθούν οι βασικές θεωρητικές έννοιες, οι μέθοδοι αλλά και οι πρακτικές που το χαρακτηρίζουν. Θα διερευνηθεί επίσης το ερώτημα κατά πόσο η ψηφιακότητα επιδρά στην ίδια την οντολογία των Ανθρωπιστικών Επιστημών. Θα συζητηθούν ερωτήματα όπως ενδεικτικά «Τι είναι οι Ψηφιακές Ανθρωπιστικές Επιστήμες;», «Ποια είναι η ιστορία τους;», «Ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά τους;», «Υπάρχουν κριτικές προσεγγίσεις στο νέο αυτό γνωστικό πεδίο και ποιες είναι αυτές;». Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην παρουσίαση ποικίλων Digital Humanities Projects με στόχο την καλύτερη κατανόηση τόσο των χαρακτηριστικών όσο και των δυνατοτήτων αλλά και των ορίων του νέου γνωστικού πεδίου.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Manovich, Lev. Η γλώσσα των νέων μέσων. Μετ. Θοδωρής Δρίτσας, Κώστας Σπαθαράκης. Επιμ. Μάνθος Σαντοριναίος. Αθήνα: ΑΣΚΤ, 2016. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 68389443 2. Παπαηλία, Πηνελόπη και Πέτρος Πετρίδης, <i>Ψηφιακή Εθνογραφία</i>, 2015, [ηλεκτρ. βιβλ.] Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59303609 <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Μπιλάλης, Μήτσος, <i>To παρελθόν στο δίκτυο. Εικόνα, τεχνολογία και ιστορική κουλτούρα στη σύγχρονη Ελλάδα (1994-2005)</i>, Αθήνα: Historein, EKT/EIE, 2015. • Gold, Matthew K., (Ed.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2012. • Gold, Matthew K. και Lauren F. Klein (Eds.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2016. • Lunenfeld, Peter, Anne Burdick, Johanna Drucker, Todd Presner και Jeffrey Schnapp, <i>Digital_Humanities</i>, Cambridge, Massachusetts: The MIT Press, 2012. • Schreibman, Susan, Ray Siemens, John Unsworth (Eds.), <i>A Companion to Digital Humanities</i>, Blackwell, 2004. • Schreibman, Susan, Ray Siemens, John Unsworth (Eds.), <i>A New Companion to Digital Humanities</i>, Blackwell, 2016. • Terras, Melissa, Julianna Nyhan and Edward Vanhoutte (Eds.), <i>Defining Digital Humanities: A Reader</i>, Ashgate, 2013.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ	- Διάλεξη με χρήση υλικού αναρτημένου στο eclass (επιστημονικά κείμενα κ.ά.), παρουσιάσεις powerpoint, χρήση προβολέα για προβολή

ΜΕΘΟΔΟΙ (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	βίντεο ή/και οπτικοακουστικών αρχείων, παρουσίαση και ανάλυση παραδειγμάτων DH projects, κ.ά. - <i>Ασκήσεις κατανόησης</i> : ανάλυση και συζήτηση επιστημονικών κειμένων και της σχετικής βιβλιογραφίας (στην ελληνική και αγγλική γλώσσα). Μικρές γραπτές ασκήσεις κριτικής ανάγνωσης και ανάλυσης κειμένων ή/και DH projects. - <i>Επιστημονικοί διάλογοι</i> : αν κριθεί απαραίτητο, υπάρχει η δυνατότητα πρόσκλησης ειδικών επιστημόνων για διεξαγωγή επιστημονικού διαλόγου με τη διδάσκουσα και εμβάθυνσης σε επιμέρους ειδικά θέματα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	a/ Συμμετοχή στο μάθημα, β/ ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [32]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 614
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ [Μέλος ΕΔΙΠ ΤΕΤ – ανάθεση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	monikapapa@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η διαχρονική θεώρηση της παιδαγωγικής επιστήμης και στόχος του σε αυτό τον ορίζοντα είναι η εμπεριστατωμένη κατανόηση της εκπαιδευτικής διαδικασίας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοούν το ρόλο των πολλών διαφορετικών παιδαγωγικών συστημάτων και ειδικότερα την αποστολή του παιδαγωγού, να βοηθήσει και να συμβάλει στην ελεύθερη γνωστική, συναισθηματική, ψυχοκινητική ανάπτυξη και εξέλιξη των μαθητών του,• να καλλιεργήσουν τις δεξιότητες που απαιτούνται

	<p>προκειμένου να μπορούν να επιλέξουν κάθε φορά και να οργανώσουν αποτελεσματικά και με επιτυχία, οποιαδήποτε μορφή διδασκαλίας και παιδαγωγικής επικοινωνίας, σε ατομικό ή ομαδικό επίπεδο,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αντιλαμβάνονται τις προκλήσεις της εκπαίδευσης και να έχουν την ικανότητα να επιλύουν τα προβλήματα που προκύπτουν κατά την εκπαιδευτική διαδικασία και • να βελτιώσουν το παιδαγωγικό κλίμα σε όποιο περιβάλλον και αν βρίσκονται και να αναδεικνύουν τους πολλούς και διαφορετικούς τρόπους διαχείρισης της σχολικής τάξης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Παιδαγωγική
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΣΜΟΥ Οι απόψεις του Ρατιχίου Η συμβολή του Κομενίου — Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΣΜΟΥ Ο εμπειρισμός του J. Locke Ο φυσιολογισμός του J.J. Rousseau — Ο ΝΕΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ Ο φιλανθρωπισμός του Basedow Ο κατεξοχήν ανθρωπισμός Η συμβολή του Pestalozzi Η συμβολή του Frobel Ενοποίηση της ζωής στην εργασία Το παιχνίδι — Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Η συμβολή του Schleiermacher Το σύστημα του Herbart Ο ψυχικός κόσμος Το διδακτικό σύστημα Κριτική του ερβαρτιανού συστήματος — Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ J. DEWEY Ο πραγματισμός, Πορεία της διδασκαλίας Η κοινωνικοποίηση του σχολείου Καθοδηγούμενη αυτενέργεια Η συμβολή του G. Kerschensteiner Ελεύθερη διανοητική εργασία Γνωρίσματα της σχολικής εργασίας — ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Το σύστημα του Claparede Ατομικές διαφορές Αρχές της λειτουργικής αγωγής Έννοια και έρευνα της ευφυΐας Η συμβολή του Dottrens Προσωπική και κοινωνική αγωγή Η μέθοδος Decroly Η ελεύθερη ομαδική εργασία Η θεωρία του Blonskij Παράμετροι του Βιομηχανικού σχολείου Η οργάνωση του σχολείου — Η ΑΝΤΙΑΥΤΑΡΧΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Βασικές αρχές της αντιαυταρχικής αγωγής Κριτική του Summerhill Η κριτική του E. Fromm — Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Η φαινομενολογία του σχολείου Ivan Illich.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ τ. Β' Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 48615 Αριθμός τόμου: 2 Έκδοση: Δ/2000 Συγγραφείς: ΑΝΤΩΝΙΟΣ Κ. ΔΑΝΑΣΣΗΣ-ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ ISBN: Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΑΝΑΣΣΗΣ – ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u> <ul style="list-style-type: none"> • Συλλογικό. <i>Οι μεγάλοι παιδαγωγοί. Από τον Πλάτωνα και τον Σωκράτη ως τον Τζων Ντιούι και τη Μαρία Μοντεσσόρι.</i> Μτφρ. Κώστας Ι. Κίτσος. Αθήνα: Γλάρος 1983.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ Η/Υ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στο τέλος του εξαμήνου
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [33]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 201
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ, με συνθηματικό
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	3
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Σεμιναριακό μάθημα στο οποίο επιχειρείται μια εισαγωγή του ζητήματος των αρχών του μοντερνισμού, με στόχο την κριτική αποτίμηση της εν λόγω συζήτησης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τις διαδοχικές συνθέσεις γύρω από την έννοια του μοντερνισμού, οι οποίες προσδιορίζουν τις αρχές του αναλόγως των εκάστοτε κριτηρίων,• να ταξινομούν τη σχετική βιβλιογραφία και• να τοποθετούνται κριτικά απέναντι στην εν λόγω ερευνητική συζήτηση καθώς και σε μια υπεριστορική έννοια του μοντερνισμού.

<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>---</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Σεμιναριακός κύκλος που εστιάζεται στη συζήτηση σημαντικών κειμένων του 18^{ου} αιώνα και του 19^{ου} αιώνα καθώς και σε μεταγενέστερα κείμενα που θέτουν το ζήτημα της αφετηρίας της μοντέρνας τέχνης. Ζητήματα που εξετάζονται: το ζήτημα των αρχών ή της προϊστορίας του μοντερνισμού στο 18^ο αιώνα: ο T.J. Clark και η ζωγραφική του J.L. David στα χρόνια της τρομοκρατίας. Ο M. Fried, η απορρόφηση, η θεατρικότητα και τα κείμενα του D. Diderot. Οι αφετηρίες του στο 19^ο αιώνα: η νεωτερικότητα στον Ch. Baudelaire και τον W. Benjamin και ο μοντερνισμός του Greenberg. Παράλληλα με τα κείμενα θα επιχειρηθεί μια εκ του σύνεγγυς ανάγνωση πάνω σε επιλεγμένα έργα της υπό συζήτηση περιόδου.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p>	<p>[Υπογραμμίζονται όσα προτείνονται στον Εύδοξο.]</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Benjamin, Walter, Σαρλ Μπωντλαίρ. Ένας λυρικός στην ακμή του καπιταλισμού</u> (μτφ. Γ. Γκουζούλης). Αθήνα: Αλεξάνδρεια 1994 (1955). • <u>Benjamin, Walter, Μονόδρομος</u>, Αθήνα: Άγρα 2004. • <u>Buck-Morss, S., Η Διαλεκτική του Βλέπειν</u>. Ηράκλειο: ΠΕΚ 2009.
<p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Argan, G.C., <i>Η Μοντέρνα Τέχνη</i> (μτφ. Λ. Παπαδημήτρη). Ηράκλειο και Αθήνα: ΠΕΚ και ΑΣΚΤ 2006 (1970). • Baudelaire, Charles, <i>Curiosités esthétiques et autres œuvre critiques</i>. Παρίσι: Garnier 1962. • Baudelaire, Charles, <i>Αισθητικά Δοκίμια</i> (μτφ. Μ. Ρέγκου). Αθήνα: Printa 2005 (1995). • Benjamin, Walter, Σαρλ Μπωντλαίρ. Ένας λυρικός στην ακμή του καπιταλισμού (μτφ. Γ. Γκουζούλης). Αθήνα: Αλεξάνδρεια 1994 (1955). • Benjamin, Walter, <u>Μονόδρομος</u>, Αθήνα: Άγρα 2004. • Buck-Morss, S., <u>Η Διαλεκτική του Βλέπειν</u>. Ηράκλειο: ΠΕΚ 2009. • Bürger, Peter, <i>Θεωρία της Πρωτοπορίας</i> (μτφ. Γ. Σαγκριώτης). Αθήνα: Νεφέλη 2010 (1974). • Carrier, David, <i>Artwriting</i>. Amherst: The University of Massachusetts Press 1987. • Clark, T.J., <i>The Absolute Bourgeois: Artists and Politics in France, 1848-1851</i>, Λονδίνο: Thames and Hudson, 1973. • Clark, T.J., <i>Image of the People: Gustave Courbet and the 1848 Revolution</i>, Λονδίνο: Thames and Hudson, 1973. • Clark, T.J., <i>The Painting of Modern Life</i>. Πρίντον: Princeton University Press 1986. • Clark, T.J., <i>Farewell to an Idea. Episodes from a History of Modernism</i>. Νιού Χέντεν και Λονδίνο: Yale University Press 1999. • Elkins, James, <i>Stories of Art</i>. Νέα Υόρκη και

	<p>Λονδίνο: Routledge 2002.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Foster Hal, Krauss Rosalind κ.ά, H Τέχνη από το 1900. Μοντερνισμός, Αντιμοντερνισμός, Μεταμοντερνισμός. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο 2007 (2004). • Fried, Michael, Absorption and Theatricality. Painting and Beholder in the Age of Diderot. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1980. • Fried, Michael, Courbet's Realism. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1990. • Fried, Michael, Manet's Modernism or The Face of painting in the 1860s. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1994. • Fried, Michael, Art and Objecthood. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1998. • Gaiger Jason and Wood Paul, Art of the Twentieth Century. A Reader (eds). Νιου Χέντζεν και Λονδίνο: Yale University Press 2003. • Greenberg, Clement, Τέχνη και Πολιτισμός (μετφρ.-επιμ. Ν. Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Νεφέλη 2007. • Harris, Jonathan, Writing Back to Modern Art after Greenberg, Fried and Clark. Νέα Υόρκη και Λονδίνο: Routledge 2005. • Harrison, Wood (eds.), Art in Theory 1900-1990. Οξφόρδη: Blackwell 1992. • Jones, Caroline, Eyesight Alone: Clement Greenberg and the Bureucratization of the Senses. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 2005. • O' Brian, John (ed.), Clement Greenberg. The Collected Essays and Criticism 1-4. Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press 1993. • Δασκαλοθανάσης, Νίκος, Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο από τον 19ο στον 21ο αιώνα. Αθήνα: Άγρα 2004. • Λοϊζίδη, Νίκη, Απόγειο και Κρίση της Πρωτοποριακής Ιδεολογίας. Αθήνα: Νεφέλη 1992. • Χαραλαμπίδης, Άλκης, H Τέχνη του 20ού αιώνα, τ.1. Θεσσαλονίκη: University Studio Press 1990-1995.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα εξελίσσεται με αφετηρία τρεις αρχικές διαλέξεις όπου τίθενται από τον διδάσκοντα οι βασικές έννοιες. Ακολουθούν συζητήσεις επί προεπιλεγμένων κειμένων όπου οι συμμετέχοντες πρέπει να δουλέψουν. Ο κύκλος των συναντήσεων ολοκληρώνεται με παρουσιάσεις εργασιών των συμμετεχόντων και με συζήτηση επ' αυτών. Σε κάθε μάθημα γίνεται χρήση ppt.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Αξιολογείται συνολικά η ΠΑΡΟΥΣΙΑ των συμμετεχόντων κατά τη διάρκεια των συζητήσεων, η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ τους μπροστά στο κοινό του σεμιναρίου και η ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [34]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ ΥΨΗΛΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 700
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΓΙΩΡΓΟΣ ΞΗΡΟΠΑΪΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	gexi@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η έννοια του υψηλού ως ζήτημα της φιλοσοφίας, που συνδέει με συστηματικό τρόπο τη σχέση φύσης και τέχνης. Στόχος του μαθήματος είναι η εποπτεία της σχετικής συζήτησης από τις απαρχές της μέχρι τη σύγχρονη σκέψη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές που θα συμμετάσχουν, θα εξοικειωθούν αφενός με <ul style="list-style-type: none">μεθόδους ανάλυσης ενός πολυσχιδούς ιστορικού φαινομένου κι αφετέρουμε τρόπους προσέγγισης σύνθετων κανονιστικών και αισθητικών ζητημάτων. Επίσης θα αποκτήσουν τις απαραίτητες δεξιότητες που θα τους επιτρέπουν <ul style="list-style-type: none">να διατυπώνουν πειστικά επιχειρήματα σε ένα σύνθετο επιστημονικό πεδίο.

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το ενδιαφέρον για το υψηλό στους νεότερους χρόνους εκδηλώθηκε το 1674 όταν μεταφράστηκε στα γαλλικά από τον Boileau η περίφημη πραγματεία <i>Περί ύψους</i> , η οποία συνήθως αποδιδόταν στο διδάσκαλο της ρητορικής Λογγίνο. Στην επιρροή που άσκησε η επίμαχη πραγματεία οφείλεται εν πολλοίς και το ότι το ζήτημα του υψηλού απέκτησε ιδιαίτερη σημασία στην αισθητική θεωρία του 18 ^{ου} αιώνα. Παρότι οι λόγοι για την αιφνίδια αυτή εκδήλωση ενδιαφέροντος είναι εξαιρετικά σύνθετοι, ένας καίριος παράγων ήταν ότι το υψηλό αντιπροσώπευε ό,τι δεν ανήκε στην επικράτεια της νεοκλασικής αισθητικής, με την επίμονη έμφασή της στη μορφή, στους κανόνες και στη σαφήνεια. Στο σεμινάριο αυτό, θα διερευνήσουμε τη φύση του υψηλού και το πώς μείζονες στοχαστές όπως οι Burke, Kant, Hegel, Nietzsche, Cassirer, Heidegger, Adorno, Lyotard, Derrida αλλά και καλλιτέχνες όπως οι Blake, Turner, Friedrich, Newman, Rothko επιχείρησαν να ερμηνεύσουν την ειδική αισθητική απόλαυση που αποκομίζουμε, όταν κατακυριεύμαστε από το υψηλό στην τέχνη ή στη φύση.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Κασσίρερ, Η φιλοσοφία του Διαφωτισμού, 2013 • Καντ, Κριτική της κριτικής δύναμης, 2013 • Lyotard, The Inhuman, 1993 • Shaw, The Sublime, 2017 • Battersby, The Sublime, Terror and Human Difference, 2013 • Costelloe (ed.), The Sublime: From Antiquity to the Present, 2013
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Χρήση powerpoint – χρήση προβολέα - προφορικές εισηγήσεις φοιτητών – χρήση εποπτικού υλικού, έντυπου και ηλεκτρονικού – εκ του σύνεγγυς ερμηνεία κι ανάλυση επιστημονικών κειμένων.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ – ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ – ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [35]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ: ΠΡΩΤΟ ΜΙΣΟ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 209
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/auth/opencourses.php?fc=24
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΕΝΕΚΕΤΖΗΣ, Πλανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	ateneketzis@ims.forth.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Η διδακτική παρέμβαση για το συγκεκριμένο εξάμηνο έχει ως στόχο την προσέγγιση της εξεταζόμενης περιόδου και της καλλιτεχνικής της παραγωγής μέσα από καινοτόμες πρακτικές, προκειμένου να παράσχει στους φοιτητές όλα εκείνα τα εργαλεία (θεωρητικά και πρακτικά) με τα οποία οι ίδιοι στη συνέχεια να μπορούν να υλοποιήσουν μία πολυμεσική, προσωπική αφήγηση με αφορμή ένα έργο τέχνης. Δομείται σε τρεις κύριους άξονες: στην προφορική αφήγηση ιστοριών (την πρώτη μορφή αφήγησης), στην παραγωγή γραπτής αφήγησης (και στη συνειδητοποίηση της διαφοράς στη χρήση προφορικού και γραπτού λόγου), στην παραγωγή της ψηφιακής αφήγησης στην οποία συνδυάζονται τεχνικές από τις δύο προηγούμενες αφηγήσεις, γίνεται σε βάθος οπτική ανάλυση και των πιο μικρών λεπτομερειών ενός έργου που πλέον αποκαλύπτονται ψηφιακά, ενώ παράλληλα προστίθενται νέα

	αφηγηματικά εργαλεία μέσα από τη χρήση των νέων τεχνολογιών (όπως είναι η παραγωγή άρθρων για την Βικιπαίδεια ή δημιουργία ψηφιακών εκθέσεων μέσω του Google Art & Culture αναλαμβάνοντας όλοι τον ρόλο του επιμελητή).
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές θα είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none"> • να προσδιορίζουν τις ειδικές συνθήκες διαμόρφωσης της καλλιτεχνικής παραγωγής στην υπό εξέταση περίοδο στην Ελλάδα, • να εκτιμούν τη σημασία του λόγου για την τέχνη στη διαμόρφωση της εν λόγω εικαστικής παραγωγής και • να συνθέτουν μια πολυμεσική προσωπική αφήγηση με αφορμή ένα έργο τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Κανένα
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Οι παραγγελιοδότες, η τεχνοκριτική της εποχής, οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στην Ελλάδα των αρχών του 20 ^{ου} αιώνα αλλά και στην Ευρώπη εν γένει, η ανάπτυξη των επιστημών, ο ορίζοντας υποδοχής των έργων τέχνης, ο ορίζοντας υποδοχής των διεθνών κινημάτων στην Ελλάδα, δηλαδή στην περιφέρεια, θα συνεξετάζονται στην προσπάθεια ερμηνείας του καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Η καλλιτεχνική βέβαια παραγωγή είναι ακριβώς μέρος αυτών των συνθηκών σε ένα παιχνίδι αλληλεπίδρασης, όπου τα έργα τέχνης δεν αντανακλούν απλώς το ιστορικό πλαίσιο αλλά συμβάλλουν με συγκεκριμένο τρόπο στη διαμόρφωσή του και αποτελούν τα ίδια μέρος και ιστορική πηγή της υπό εξέτασης πραγματικότητας – με όποιες παραλήψεις και παρανοήσεις αυτό μπορεί να συνεπάγεται και με τον κίνδυνο παρερμηνειών και υπερερμηνειών. Δίπλα τους φυσικά υπάρχει και ο λόγος για την τέχνη είτε προέρχεται από τους ίδιους τους καλλιτέχνες και τις καλλιτεχνικές ομάδες είτε από τους τεχνοκρίτες και ιστορικούς τέχνης που με τη σειρά του ο λόγος αυτός ανατροφοδοτεί και επηρεάζει την καλλιτεχνική παραγωγή. Εν γένει θα εξεταστούν τα έργα τέχνης σε συνάρτηση και αναφορά με τον δημόσιο χώρου όπου ένα πλήθος παραγόντων (πολιτικοί, κοινωνικοί, οικονομικοί, καλλιτεχνικοί) προσδιορίζουν το ιστορικό πλαίσιο, συνεξετάζοντας το καλλιτεχνικό πλαίσιο, δηλαδή και άλλες μορφές τέχνες που αναπτύσσονται ταυτόχρονα (φωτογραφία, κινηματογράφος κτλ.) οι οποίες όμως επηρεάζουν άμεσα την εικαστική παραγωγή. Πιο συγκεκριμένα σε ένα μάθημα θα ασχοληθούμε με την «ανακάλυψη» της Νεοελληνικής Τέχνης: η τέχνη στα Επτάνησα και στο βασίλειο του Όθωνα που αποτελούν ουσιαστικά το υπόβαθρο για ολόκληρη την τέχνη του 20 ^{ου} αιώνα που έπειται, ενώ στο επόμενο θα εστιάσουμε στη λεγόμενη σχολή του Μονάχου και τους κυριότερους εκπροσώπους της Γύζη, Ιακωβίδη, Λύτρα - σε συνομιλία και στις δύο περιπτώσεις με τα κινήματα του Ρομαντισμού, του Νεοκλασικισμού και του Ρεαλισμού στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στα επόμενα δύο θα επικεντρωθούμε στην «εισαγωγή» στις αρχές του 20 ^{ου} αιώνα της δυτικής τέχνης στην περιοχή των Επτανήσων και της Αθήνας και πιο συγκεκριμένα με τη στροφή στον μοντερνισμό και το Παρίσι από τη «Συντροφιά των Εννιά» της Κέρκυρας, την ίδρυση της Εθνικής Πινακοθήκης το 1900 και την «Ομάδα τέχνης 1917» των Αθηνών, κοιτώντας αυτή τη φορά τον Συμβολισμό, τον Ιμπρεσιονισμό, τον Νέο-ιμπρεσιονισμό και την Αρ Νουβό, πάντοτε εντάσσοντας τις εικαστικές τέχνες στο ιστορικό και το καλλιτεχνικό τους περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη και τις νέες ανακαλύψεις που επηρέασαν την καλλιτεχνική παραγωγή. Στη συνέχεια και προχωρώντας στον 20 ^ο αιώνα θα δούμε τη συμβολή του Κωνσταντίνου Παρθένη στην καλλιτεχνική ζωή της Ελλάδας των πρώτων δύο δεκαετιών. Αμέσως μετά θα ασχοληθούμε με τις μεταμορφώσεις και τις εξελίξεις στις τέχνες μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, προσεγγίζοντας σε δύο μαθήματα τη συμβολή των Μαλέα,

	<p>Παπαλουκά, Γουναρόπουλου και Νικολάου Λύτρα. Ακολούθως και σε δύο παραδόσεις θα μας απασχολήσει η ελληνική πρόσληψη του μοντερνισμού: Θεόφιλος, Κόντογλου, Χατζηκυριάκος-Γκίκας, Εγγονόπουλος αλλά και η παραδοσιακή τέχνη που επανεκτιμήθηκε μέσα στο πλαίσιο του μοντερνισμού. Η επίδραση του εξπρεσιονισμού θα εξεταστεί με επίκεντρο το έργο του Μπουζιάνη σε μία παράδοση, ενώ μία παράδοση θα αφιερώσουμε και στο πρώιμο έργο του Γιάννη Τσαρούχη. Στην τελευταία παράδοση θα ασχοληθούμε με την τέχνη και τον δημόσιο χώρο με αφορμή και την επιβολή της δικτατορίας Μεταξά, τις αλλαγές σε θεσμούς και οργανώσεις που επέφερε αλλά και την καλλιτεχνική παραγωγή στον δημόσιο χώρο, κυρίως στον τομέα της δημόσιας γλυπτικής.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Η τέχνη πτεροφυεί εν οδύνη, Η πρόσληψη του νεορομαντισμού στην Ελλάδα Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 7334 Συγγραφείς: Ευγένιος Δ. Ματθιόπουλος</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αντωνοπούλου, Ζέτα, <i>Ta γλυπτά της Αθήνας: Υπαίθρια Γλυπτική 1834-2004</i>, Ποταμός, Αθήνα 2003. • Γαρίδης, Μίλτος, <i>Διακοσμητική ζωγραφική, Βαλκανία – Μικρά Ασία, 18ος-19ος αιώνας</i>, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1996. • Καλλιγάς, Μαρίνος, <i>Τεχνοκριτικά, 1937-1982</i>, Μουσείο Μπενάκη/ Άγρα, Αθήνα 2003. • Καφέτση, Άννα (επιμ.), <i>Μεταμορφώσεις του μοντέρνου-η ελληνική εμπειρία</i>, Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1992. • Κομίνη-Διαλέτη, Δώρα/ Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος (επιμ.), <i>Λεξικό Ελλήνων καλλιτεχνών: ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, 16ος-20ος αιώνας</i>, 4 τόμοι, Μέλισσα, Αθήνα 1997. • Κωτίδης Α., <i>Μοντερνισμός και «Παράδοση» στην Ελληνική Τέχνη του Μεσοπολέμου</i>, εκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1993. • Κωτίδης Α., <i>Ελληνική Τέχνη, Ζωγραφική 19ου Αιώνα</i>, Εκδοτική Αθηνών, 1995. • Λαμπράκη-Πλάκα Μ., Κούρια Α., Πανσελήνου Ν., <i>Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Εκατόν πενήντα χρόνια, 1837-1987</i>, Αθήνα 1990. • Λυδάκης Σ., <i>H Ιστορία της Νεοελληνικής Ζωγραφικής</i>, τ. 3, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1976. • Λυδάκης Σ., <i>Οι Έλληνες Γλύπτες</i>, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1981. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, C. Parthenis, <i>H ζωή και το έργο του Κωστή Παρθένη</i>, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 2008. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Από τον 'Σύλλογο των Ωραίων Τεχνών' στους 'Νέους Έλληνες Ρεαλιστές', καλλιτεχνικές ομάδες και οργανώσεις στην Ελλάδα (1882-1974)», <i>Εθνική Πινακοθήκη 100 χρόνια: τέσσερις αιώνες Ελληνικής Ζωγραφικής, από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης και του Ιδρύματος Ευριπίδη Κουτλίδη</i>, Λαμπράκη-Πλάκα, Μαρίνα/

	<p>Όλγα Μενζταφού- Πολύζου (επιμ.), Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1999, σελ. 155-175.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Εικαστικές τέχνες», <i>Iστορία της Ελλάδας του 20ού αιώνα, Ο Μεσοπόλεμος 1922-1940</i>, Χατζηιωσήφ, Χρήστος (επιμ.), Β' τόμος, μέρος 2, Βιβλιόραμα, Αθήνα 2003, σελ. 401-459. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, <i>H συμμετοχή της Ελλάδας στην Μπιεννάλε της Βενετίας, 1934-1940</i>, διδακτορική διατριβή, δκτλ., 3 τόμοι, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο 1996 • Μισιρλή Ν., <i>Ελληνική Ζωγραφική, 18ος-19ος αιώνας</i>, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 2003. • Μυκονιάτης Η., <i>Νεοελληνική Γλυπτική</i>, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1996. • Ξύδης Α., <i>Προτάσεις για την Iστορία της Νεοελληνικής Τέχνης</i>, τ. Α'-Β', εκδ. Ολκός, Αθήνα 1976. • Παπανικολάου Μ., <i>Iστορία της Τέχνης στην Ελλάδα, Ζωγραφική και Γλυπτική του 20ου αιώνα</i>, τ. 1, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 1999. • Παπανικολάου Μ., <i>H Ελληνική Τέχνη του 18ου και 19ου αιώνα. Ζωγραφική-Γλυπτική</i>, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2005. • Παπανικολάου Μ., <i>H Ελληνική Τέχνη του 20ου αιώνα. Ζωγραφική-Γλυπτική</i>, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2006. • Παπανικολάου Μ., <i>H Ελληνική Ήθογραφική Ζωγραφική του 19ου αιώνα</i>, εκδ. Π. Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 1978. • Σπητέρης Τ., <i>3 Αιώνες Νεοελληνικής Τέχνης 1660-1967</i>, τ. Α'-Γ', εκδ. Πάπυρος, Αθήνα 1979. • Χρήστου Χ.-Κουμβακάλη Αναστασιάδη Μ., <i>Νεοελληνική Γλυπτική 1800-1940</i>, εκδ. Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα 1982. • Νίκος Χατζηνικολάου, <i>Εθνική Τέχνη και Πρωτοπορία</i>, εκδ. Το όχημα, Αθήνα, 1982.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Αναλυτική παρουσίαση έργων τέχνης της περιόδου και συγκριτική μελέτη τους ώστε να στοιχειοθετηθούν επαρκώς οι παραπάνω άξονες. 2. Χρήση ψηφιακών εργαλείων, δράσεων και εφαρμογών που εμπλουτίζουν την εκπαιδευτική διαδικασία, την καθιστούν ενδιαφέρουσα και προσφέρουν επιπρόσθετα ερμηνευτικά εργαλεία και ερεθίσματα στην ψηφιακή μας εποχή. 3. Επισκέψεις σε εκθέσεις και μουσεία (Εθνική Πινακοθήκη, Πινακοθήκη Χατζηκυριάκου-Γκίκα κ.α.) προκειμένου να γίνεται το μάθημα μπροστά σε πραγματικά έργα τέχνης που αναδεικνύουν στην ολότητά τους τα συμπεράσματά μας.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ
------------------------------------	----------

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [36]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΟΣΟ ΜΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΚΟΝΤΑ: BYZANTIO & BENETIA (11ΟΣ – 15ΟΣ ΑΙΩΝΑΣ)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ-217
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι [απαιτείται συνθηματικό]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	kellylinardou@outlook.com klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι το συμβολικό αποτύπωμα των δυο πόλεων, της Κωνσταντινούπολης και της Βενετίας, στην τέχνη και στόχος του να εξοικειώσει τους φοιτητές με ζητήματα της πολυσχιδούς σχέσης των δυο εμβληματικών πόλεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου, θα είναι σε θέση, <ul style="list-style-type: none">• να κατέχουν βασικές αρχές της έρευνας,ανάλυσης,σύνθεσης καικριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών που θα

	<p>αντλήσουν από ένα σώμα διεθνούς, εξειδικευμένης και επίκαιρης βιβλιογραφίας η οποία άπτεται άμεσα του αντικειμένου του μαθήματος.</p> <p>Απώτερος στόχος είναι</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συνθέτουν ένα άρτιο επιστημονικό κείμενο για το ζήτημα της αρεσκείας τους που ωστόσο συνάδει με το αντικείμενο και τους γενικούς θεματικούς άξονες του εν λόγω σεμιναρίου.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η Κωνσταντινούπολη και η Βενετία, οι πιο πλούσιες και εμβληματικές χριστιανικές πόλεις του μέσου και ύστερου μεσαίωνα, απείχαν πολλά ναυτικά μίλια η μία από την άλλη και τουλάχιστον έξι εβδομάδες ταξιδιού δια θαλάσσης. Παρόλα αυτά οι τύχες τους δέθηκαν από μια μακρόχρονη παράδοση, αμοιβαίες αμυντικές ανάγκες, το εμπόριο και τον πολιτισμό. Σκοπός του σεμιναριακού μαθήματος είναι να εξετάσει την αμφίθυμη και πολυτάραχη σχέση ανάμεσα στις δύο εμβληματικές πόλεις αλλά και το συμβολικό τους αποτύπωμα, όπως αυτά μαρτυρούνται μέσα από την τέχνη.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Nicol Donald, M. <i>Buçantio και Βενετία: Μελέτη των διπλωματικών και πολιτιστικών σχέσεων</i>, μετάφραση Χριστίνα - Αντωνία Μουτσοπούλου, Αθήνα, 2004.</p> <p>ISBN 960-206-478-1, ISBN-13 978-960-206-478-8</p> <p>Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59365106</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • A. Διαλέτη, Γ. Πλακωτός, A. Πούπου, <i>Iστορία της Βενετίας και της Βενετικής Αυτοκρατορίας, 11ος – 18ος αι. Κοινωνία, Οικονομία, Πολιτισμός</i>, Αθήνα, 2015 • F. C. Lane, <i>Venice. A Maritime Republic</i>, London, 1973 • H. Maguire and R. Nelson, <i>San Marco, Byzantium and the Myths of Venice</i>, Washington D.C., 2010 • <i>The Treasury of San Marco</i>, The Metropolitan Museum of Art, exhibition catalogue, New York, 1984 • O. Demus, <i>The Mosaics of Saint Marco in Venice</i>, 4 vols, Chicago and London 1984 • M. Georgopoulou, <i>Venice's Mediterranean Colonies. Architecture and Urbanism</i>, Cambridge, 2001 • M. Georgopoulou, "Late Medieval Crete and Venice: An Appropriation of Byzantine Heritage", <i>The Art Bulletin</i>, 77/3 (1995), 479-496 • A. Drandaki, "A Maniera Greca: Content, Context, and Transformation of a Term", <i>Studies in Iconography</i>, 35 (2014), 39-72 • Ο. Γκράτσιου, <i>Η Κρήτη στην Ύστερη Μεσαιωνική Εποχή. Η μαρτυρία της εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής</i>, Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης, 2010 • Ο. Gratsiou, "Venetian Monuments in Crete: a controversial heritage", D. Damaskos and D. Plantzos, eds, <i>A Singular Antiquity. Archaeology and Hellenic Identity in twentieth-century Greece</i>, Athens, 2008, 209-222 • Ο. Γκράτσιου, «Τόσο κοντά και τόσο μακριά. Κρήτη και Βενετία 1211-1669», <i>Κρητικά Χρονικά ΛΖ'</i> (2017), 63-92 <p>ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Η γένεση μιας πόλης-κράτους <p>Διάβασμα:</p>

Γ. Πλακωτός, «Μεταξύ Ανατολής και Δύσης: Η συγκρότηση της Βενετικής Αυτοκρατορίας», *Ιστορία της Βενετίας και της Βενετικής Αυτοκρατορίας, 11ος – 18ος αι. Κοινωνία, Οικονομία, Πολιτισμός*, Αθήνα, 2015, 40-73

P. Fortini Brown, "The Self-Definition of the Venetian Republic", in A. Mohlo, K. Raaflaub, and J. Emlen, eds, *City States in Classical Antiquity and Medieval Italy: Athens and Rome, Florence and Venice*, Stuttgart, 1991, 511-548

2. Η Βενετία και η Τέταρτη Σταυροφορία

Διάβασμα:

T. M. Madden, "The Venetian Version of the Fourth Crusade: Memory and the Conquest of Constantinople in Medieval Venice", *Speculum* 87/2 (2012), 311-344

D. Perry, "Paul the Martyr and Venetian Memories of the Fourth Crusade", in N. Paul and S. Yeager, eds, *Remembering the Crusades. Myth, Image and Identity*, Baltimore, 2012, 215-232

3. Η Βενετία και ο Άγιος Μάρκος: η τέχνη της οικειοποίησης και ο μύθος της Βενετίας

Διάβασμα:

E. Rodini, "Mapping Narrative at the church of San Marco: a study in visual storytelling", *Word & Image* 14/4 (1998), 387-396

M. Vickers, "Wandering Stones: Venice, Constantinople and Athens", in K.-L. Selig and E. Sears, eds, *The Verbal and the Visual. Essays in Honor of William Sebastian Heckscher*, New York, 1990, 225-242

R. Nelson, "High Justice: Venice, San Marco, and the spoils of 1204" (και στα ελληνικά), *Η Βυζαντινή Τέχνη μετά την Τέταρτη Σταυροφορία. Η Τέταρτη Σταυροφορία και οι επιπτώσεις της*, Ακαδημία Αθηνών, Αθήνα, 2007

H. Klein, "Re-fashioning Byzantium in Venice, ca. 1200-1400", in H. Maguire and R. Nelson, eds, *San Marco, Byzantium and the Myths of Venice*, Washington D.C., 2010

- Ο ψηφιδωτός διάκοσμος του Αγίου Μάρκου
- H Pala d'Oro
- Η τέχνη των σπολίων (γλυπτικός διάκοσμος)
- Τα ιερά λείψανα

4. Η Βενετία στο Βυζάντιο

Διάβασμα:

L. Bevilacqua, "Venice in Byzantium: Migrating Art along the Venetian Routes in the Mediterranean (11th – 15th centuries)", in F. Daim, D. Heher, C. Rapp, eds, *Menschen, Bilder, Sprache, Dinge. Byzanz zwischen Orient und Okzident 9.1*, Mainz, 2018, 137-154

5. Βενετική Κρήτη

Διάβασμα:

P. Fortini Brown, "Ritual Geographies in Venice's Mediterranean Empire", in Jurdjevic, Mark and Rolf Strøm-Olsen, eds, *Rituals of Politics and Culture in Early Modern Europe: Essays in Honour of Edward Muir*, Toronto, 2016, 43-64

O. Gratsiou, "Venetian Monuments in Crete: A controversial Heritage", in D. Damaskos and D. Plantzos, eds, *A Singular Antiquity. Archaeology and Hellenic Identity in twentieth-century Greece*, Athens, 2008, 209-222

A. Drandaki, "Between Byzantium and Venice: Icon painting in Venetian Crete in the fifteenth and sixteenth century", in *The Origins of El Greco. Icon Painting in Venetian Crete*, Onassis Foundation, 2009, 11-18

- Κοσμική και εκκλησιαστική αρχιτεκτονική στην Βενετική Κρήτη
- Η τέχνη των φορητών εικόνων στην Κρήτη κατά τον 15ο αιώνα
- Maniera greca – maniera latina
- Το πρόβλημα (;) της υβριδικότητας και η συνύπαρξη των δύο δογμάτων

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Προηγούνται οι εισαγωγικές εισηγήσεις της διδάσκουσας για την παρουσίαση και ανάλυση των βασικών θεματικών αξόνων του σεμιναρίου και εν συνεχεία ακολουθεί η μελέτη και συζήτηση μιας προεπιλεγμένης βιβλιογραφίας, η οποία ασχολείται με σειρά ζητημάτων που αφορούν στην έρευνα και κατανόηση της βυζαντινής φορητής εικόνας. Αποτελεί προϋπόθεση ότι οι φοιτητές θα έρχονται προετοιμασμένοι σε κάθε συνάντηση, έχοντας προηγουμένως μελετήσει τη βιβλιογραφία που θα έχει υποδείξει η διδάσκουσα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με την ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Ο κάθε φοιτητής επιλέγει σε συνεργασία με τον διδάσκοντα ένα θέμα με βάση το οποίο θα συγγράψει την εργασία του, η οποία θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 3.000 και 4.000 λέξεων. Επίσης κατά κανόνα, σε τακτή ημερομηνία, η οποία προκαθορίζεται από τον διδάσκοντα μετά την παράδοση των θεμάτων, ο φοιτητής προβαίνει σε προφορική παρουσίαση της εργασίας του – ανάλογα με τον βαθμό στον οποίον έχει προχωρήσει την επεξεργασία του θέματος – ενώπιον των υπολοίπων φοιτητών που παρακολουθούν το Σεμινάριο και ακολουθεί συζήτηση. Η γραπτή εργασία παραδίδεται εμπρόθεσμα στον διδάσκοντα είτε κατά την πρώτη είτε κατά τη δεύτερη εξεταστική περίοδο. Η μη παράδοση της εργασίας την τακτή ημερομηνία συνεπάγεται την απώλεια του μαθήματος και την εκ νέου παρακολούθηση το προσεχές εξάμηνο του ίδιου – εάν προσφέρεται – ή άλλου σεμιναρίου. Ο βαθμός του σεμιναρίου εξαρτάται από την ποιότητα της προφορικής παρουσίασης και του περιεχομένου της γραπτής εργασίας και από την ενεργό συμμετοχή του φοιτητή στις συζητήσεις, οι οποίες αφορούν τα ερευνητικά ζητήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο του σεμιναρίου.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [37]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 710
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT3115/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΝΗ ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ, μέλος ΕΔΙΠ Τμήματος ΘΙΣΤΕ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ωρες γραφείου:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	ΠΑΤΑΡΙ πίσω από ΑΜΦΙΘ. ΝΤΕ ΚΙΡΙΚΟ
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	fani.paraforou@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η σχέση μεταξύ κοινωνίας και τέχνης και οι ποικίλες απότομερες διερεύνησης και θεωρητικής πραγμάτευσής της. Το σεμινάριο στοχεύει τόσο στην εποπτεία της ιστορία των κοινωνικών θεωρήσεων της τέχνης αλλά και στην ενασχόληση με ζητήματα συστηματικής φύσεως σχετικά με το εννοιολογική εξάρτυση της κοινωνιολογίας της τέχνης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του]	Οι φοιτητές που θα συμμετάσχουν και θα ολοκληρώσουν επιτυχώς το συγκεκριμένο σεμινάριο, θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τρόπους θεωρητικής πραγμάτευσης της σχέσης

Προγράμματος Σπουδών]	<p>κοινωνίας και τέχνης, μέσα από την ανάγνωση και το σχολιασμό κειμένων κοινωνιολογικού ενδιαφέροντος,</p> <ul style="list-style-type: none"> • θα ταξινομούν αναλυτικά, κανονιστικά και μεθοδολογικά ζητήματα της σχέσης κοινωνίας και τέχνης, μέσα από το close reading πτολύπλοκων κειμένων φιλοσοφικού και κοινωνιολογικού ενδιαφέροντος και • να διακρίνουν την κοινωνιολογική προσέγγιση της τέχνης από την καθαρά αισθητική ή ιστορική και • να συνθέτουν επιχειρήματα σε αυτή τη βάση, μέσα από την ενασχόληση με συγκεκριμένες μελέτες περίπτωσης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	ΚΑΝΕΝΑ – Ωστόσο, επειδή η βιβλιογραφία είναι κυρίως αγγλόφωνη, επιθυμητή είναι η καλή γνώση αγγλικής (γαλλικής ή γερμανικής) και η διάθεση ενασχόλησης με ξενόγλωσσα κείμενα.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Κοινωνία και τέχνη: έννοιες και μέθοδοι Εισαγωγή στην κλασική κοινωνιολογία: Κοντ, Μαρξ, Κριτική Θεωρία, Ζίμμελ, Βέμπερ Κοινωνιολογία και φιλοσοφία: Μερλώ-Ποντύ, Φουκώ Κοινωνιολογία της τέχνης και σώμα Η τέχνη ως κοινωνία: Μπουρντί – το «καλλιτεχνικό πεδίο» Η τέχνη ως σύστημα: Λούμαν Ο κόσμος της τέχνης: Μπέκερ
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Η διάκριση Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 21617 Έκδοση: 1^η έκδ./2002 Συγγραφείς: Bourdieu Pierre ISBN: 978-960-16-0360-5 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Σ. ΠΑΤΑΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ</p> <p>Οι κανόνες της τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 21844 Έκδοση: 1^η έκδ./2006 Συγγραφείς: Bourdieu Pierre ISBN: 978-960-16-1693-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Σ. ΠΑΤΑΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ</p>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Aron, Raymond: Η εξέλιξη της κοινωνιολογικής σκέψης. Μτφρ. Μπάμπης Λυκούδης. 3^η έκδ. Αθήνα: Γνώση 1991-1994 [2 τ.] • Bourdieu, Pierre: Η διάκριση: κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης. Μτφρ. Κική Καψαμπέλη. Αθήνα: Πατάκης 2002 • Danko, Dagmar: Kunstsoziologie. Bielefeld: Transcript 2012 • Heinich, Nathalie: Η κοινωνιολογία της τέχνης. Μτφρ. Πάνος Αγγελόπουλος. Αθήνα: Πλέθρον 2014 • Heinich, Nathalie: To παράδειγμα της σύγχρονης τέχνης: δομές μιας καλλιτεχνικής επανάστασης. Μτφρ. Κωνσταντίνος Βασιλείου. Αθήνα: Πλέθρον 2015 • The sociology of art: ways of seeing. Επιμ. David Inglis και John Hughson. New York: Palgrave Macmillan 2005 • Luhmann, Niklas: Art as a social system. Μτφρ. Eva M. Knodt. Stanford, California: Stanford University Press 2000 • Simmel, Georg: Περιπλάνηση στη νεωτερικότητα: κοινωνιολογικά, φιλοσοφικά και αισθητικά κείμενα. Μτφρ. Γιώργος Σαγκριώτης, Όλγα Σταθάτου. Αθήνα: Αλεξάνδρεια 2004 • The sociology of art: a reader. Επιμ. Jeremy Tanner. London: Routledge 2003 • Wolff, Janet: The social production of art. 2^η έκδ. Hampshire: Macmillan 1993

	<ul style="list-style-type: none"> • Wolff, Janet: <i>Aesthetics and the Sociology of Art</i>. London: George Allen & Unwin 1983 • Zolberg, Vera L.: <i>Constructing a sociology of the arts</i>. Cambridge: Cambridge University Press 1999
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το εισαγωγικό μέρος του σεμιναρίου δομείται ιστορικά, ενώ το κυρίως μέρος του διατρέχεται από ένα έντονο ενδιαφέρον για ζητήματα συστηματικής φύσεως σχετικά με το εννοιολογική εξάρτυση της κοινωνιολογίας της τέχνης και την ιδιάζουσα θέση της εικαστικής τέχνης, μοντέρνας και σύγχρονης, και των συναρτήσεών της. Γι' αυτό το λόγο, το εισαγωγικό τμήμα του σεμιναρίου απαρτίζεται από παρουσιάσεις της διδάσκουσες με τη χρήση ppt, ενώ στο συστηματικό μέρος βάρος δίνεται στην εκ του σύνεγγυς ανάγνωση απαιτητικών κειμένων και τη συζήτησή της. Εκτός από την ενδεικτική βιβλιογραφία, παρέχονται ειδικότερα βιβλιογραφικά στοιχεία αναφορικά με το θέμα της κάθε συνάντησης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ και ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ [για τις προδιαγραφές βλ. σχετικά στο ΠΣ 18/19].
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [38]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΨΥΧΡΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 402
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝ/ΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kalfacccon@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Οι φοιτητές αναμένεται να εξοικειωθούν με τις παραγόμενες μορφές τις τέχνης και της αρχιτεκτονικής στη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Συγκεκριμένα, μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν στα παραγόμενα καλλιτεχνικά και αρχιτεκτονικά έργα της περιόδου, τις συγκεκριμένες επιρροές από το ιστορικό και πολιτικό σκηνικό του Ψυχρού Πολέμου,• να κατανοούν τον κομβικό πολιτικό ρόλο που μπορεί να ενσαρκώσουν τόσο η τέχνη όσο και η αρχιτεκτονική,• να προσδιορίζουν τις κεντρικές μορφολογικές και εννοιολογικές

	<p>κατηγορίες της υπό εξέτασης περιόδου,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική τους αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος και • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες, μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ. 				
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	--				
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το σεμινάριο «Τέχνη και αρχιτεκτονική στην εποχή του Ψυχρού Πολέμου» είναι ένα σεμινάριο για την πολιτισμική και πολιτική δύναμη της τέχνης και της αρχιτεκτονικής. Εστιάζει συγκεκριμένα στους τρόπους με τους οποίους η τέχνη και η αρχιτεκτονική έγιναν εργαλείο πολιτικής προπαγάνδας κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου – του πολέμου που διεξάχθηκε κυρίως με «άλλα» μέσα. Εξετάζει το πώς η τέχνη ως μια πρακτική στην οποία ο πολιτισμός της έχει αποδώσει τη δυνατότητα για πνευματική ανάπλαση, από τη μια χρησιμοποιήθηκε ως μέσο προπαγάνδας αλλά και πώς, από την άλλη, εξέφρασε την ηχηρή αντίθεσή της στην καταπιεστική νέα συνθήκη αυτού του καθολικού Πολέμου. Εξετάζει το πώς η αρχιτεκτονική –μια πολιτισμική πρακτική που ήδη από το μεσοπόλεμο επέδειξε την ικανότητά της να απευθύνεται της μάζες–, έγινε εργαλείο προπαγάνδας, μεταφέροντας μηνύματα και επιβάλλοντας πρότυπα ζωής και κοινωνικής συνεύρεσης αλλά και το πώς και αυτή αντέδρασε σε αυτήν τη χρησιμοποίηση.				
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Colomina, B. (επιμ.), <i>Cold War Hothouses: Inventing Postwar Culture, from Cockpit to Playboy</i> (New York: Princeton Architectural Press, 2004) • Crowley, D. και Jane Pavitt (επιμ.), <i>Cold War Modern: design 1945-1970</i> (London: V&A Publishing, 2008) • Lindley, C., <i>Art in the Cold War: From Vladivostok to Kalamazoo, 1945-1962</i> (Amsterdam: New Amsterdam books, 1991) 				
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>Το σεμινάριο δομείται σε πέντε ενότητες, καθεμία από τις οποίες εξετάζει μια θεματική της περιόδου.</p> <p>Σχεδόν κάθε παράδοση αποτελείται από</p> <p>α) τις θεωρητικές διαλέξεις, που συνοδεύονται με πλούσιο οπτικό (ή και οπτικοακουστικό) υλικό και όπου επιδιώκεται η ενεργή συμμετοχή των φοιτητών και η δημιουργία συζητήσεων και διαλόγου,</p> <p>β) το εργαστηριακό τμήμα.</p> <p>Τα εργαστήρια στηρίζονται στην από κοινού ανάλυση προεπιλεγμένων κειμένων, τα οποία θα έχουν ήδη μοιραστεί στους φοιτητές στα προηγούμενα μαθήματα. Από τη μέση του εξαμήνου και μέχρι το τέλος του, στο εργαστηριακό τμήμα θα συζητείται η πορεία της ερευνητικής δουλειάς των φοιτητών για την εκπλήρωση της εργασίας του μαθήματος.</p>				
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, στην ποιότητα της προφορικής παρουσίασης, καθώς και στην ποιότητα του περιεχομένου της γραπτής εργασίας.</p> <p>Αναλυτικά, η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με τους εξής τρόπους:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Εργασία (ομαδική) <table> <tr> <td>προφορική παρουσίαση.....</td> <td>25%</td> </tr> <tr> <td>τελική παράδοση.....</td> <td>65%</td> </tr> </table>	προφορική παρουσίαση.....	25%	τελική παράδοση.....	65%
προφορική παρουσίαση.....	25%				
τελική παράδοση.....	65%				

	<ul style="list-style-type: none"> • Παρουσία και ενεργός συμμετοχή σε διαλέξεις και συζητήσεις10 %
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [39]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΡΧΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΟΧΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 909
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / Ε'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΛΑΤΣΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	dvalatsou@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η αποκαλούμενη ψηφιακή στροφή στις ανθρωπιστικές επιστήμες και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με την εν λόγω συζήτηση στο πλαίσιο των ιστορικών, αρχειονομικών και μουσειολογικών σπουδών.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του σεμιναρίου οι φοιτητές είναι σε θέση • να περιγράφουν τα χαρακτηριστικά της ψηφιακής στροφής στις ιστορικές, αρχειονομικές και μουσειολογικές σπουδές, • να προσδιορίζουν συναφείς έννοιες, όπως "ψηφιακότητα", "ψηφιακή αφήγηση", • να ταξινομούν τη βασική βιβλιογραφία στο εν λόγω πεδίο και • να αξιολογούν τα υπό εξέταση θέματα μέσα από την παρουσίαση και ανάλυση παραδειγματικών ψηφιακών αρχείων και μουσειακών εκθέσεων/συλλογών στο διαδίκτυο.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Γνώση της αγγλικής γλώσσας
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο πλαίσιο του μαθήματος θα μελετηθούν αρχεία και μουσεία στα

	<p>σύγχρονα ψηφιακά συμφραζόμενα. Η ψηφιακή στροφή στα αρχεία και στα μουσεία την εποχή του Web 2.0 αποτελεί ταυτόχρονα τεχνολογική και πολιτισμική μετάβαση σε μεθόδους και πρακτικές εξοικείωσης με το παρελθόν και τον πολιτισμό οι οποίες χαρακτηρίζονται από την ενεργητική συμμετοχή του σύγχρονου υποκειμένου στην παραγωγή και επικοινωνία ιστορικής και πολιτισμικής πληροφορίας και περιεχομένου. Θα διερευνηθούν οι τρόποι με τους οποίους η ψηφιακή τεχνολογία (ενδεικτικά: υπολογιστικές υποδομές, βάσεις δεδομένων, διαδίκτυο) αφενός επιδρά και αλλάζει την έννοια και τη λειτουργία του αρχείου, αφετέρου μετασχηματίζει το σύγχρονο μουσείο τόσο σε επίπεδο μουσειολογικού σχεδιασμού και οργάνωσης, όσο και σε επίπεδο διαχείρισης και διάχυσης μουσειακών πολιτιστικών εγχειρημάτων στο ευρύ κοινό. Θα μελετηθούν ζητήματα όπως η ιστορία και ο πολιτισμός ως βιωμένη εμπειρία, ο ψηφιακός πολιτισμός και η παραγωγή ψηφιακών προϊόντων με ιστορικό και πολιτισμικό περιεχόμενο, η δημόσια ιστορία και σύγχρονες πρακτικές, ο πληθοπορισμός, που σηματοδοτούν μια τομή μεταξύ θεωρίας και πρακτικής ενώ ταυτόχρονα αναδεικνύουν μια νέα στροφή στη συμμετοχικότητα στην παραγωγή και διάχυση της γνώσης. Θα δοθεί έμφαση, μεταξύ άλλων, τους εξής άξονες: παρουσίαση εξελικτικών φάσεων-περιόδων της ψηφιακής ιστορίας, βασικές έννοιες της ιστορικής επιστήμης στην ψηφιακή εποχή, αρχειακή επιστήμη και ψηφιακότητα, ψηφιακά εκθέματα, ζητήματα ψηφιακού μουσειολογικού σχεδιασμού, ψηφιακές αφηγήσεις ιστορικού και πολιτισμικού περιεχομένου, δημόσια ιστορία κ.ά.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Χουρμουζιάδη Αναστασία, <i>1+5 μουσειακές εικόνες και εικονικότητες</i>, Αθήνα: University Studio Press A.E, 2017. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 68372900 • Παπαγεωργίου, Δημήτρης, Ελένη Μυριβήλη και Νίκος Μπουμπάρης (επίμ.). <i>Πολιτιστική Αναπαράσταση</i>. Αθήνα: εκδόσεις Κριτική, 2006. Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 11752
<p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ○ Cauvin, Thomas, <i>Public History</i>, New York: Routledge, 2016. ○ Cohen, Daniel J., & Roy Rosenzweig. <i>Digital History: A Guide to Gathering, Preserving and Presenting the Past on the Web</i>. Philadelphia, Pennsylvania: University of Pennsylvania Press, 2005. ○ Gold, Matthew K., (Ed.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2012. ○ Gold, Matthew K. και Lauren F. Klein (Eds.), <i>Debates in the Digital Humanities</i>, Minneapolis: University of Minnesota Press, 2016. ○ Parry, Ross (Ed.), <i>Museums in a Digital Age</i>, New York: Routledge, 2010. ○ Rosenzweig, Roy & DavidThelen, <i>The Presence of the Past. Popular Uses of History in American Life</i>, New York: Columbia University Press, 1998. ○ Samuel, Raphael, <i>Theatres of Memory: Past and Present in Contemporary Culture</i>, London: Verso, 2012. ○ Sayer, Faye, <i>Public History (A Practical Guide)</i>, London: Bloomsbury, 2015. ○ Simon, Nina, <i>The Participatory Museum</i>, Santa Cruz, California: MUSEUM 2.0, 2010. ○ Weller, Toni (Ed.), <i>History in the Digital Age</i>, Oxford: Routledge, 2013.

	<ul style="list-style-type: none"> ○ Μπιλάλης, Μήτσος, <i>To παρελθόν στο δίκτυο. Εικόνα, τεχνολογία και ιστορική κουλτούρα στη σύγχρονη Ελλάδα (1994-2005)</i>, Αθήνα: Historein, EKT/EIE, 2015. ○ Μπούνια, Αλεξάνδρα, N. Νικονάου, M. Οικονόμου, <i>H τεχνολογία στην υπηρεσία της πολιτισμικής κληρονομιάς</i>, Αθήνα: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ & ΣΙΑ ΟΕ, 2008. ○ MacDonald, Sharon (επίμ.), <i>Μουσείο και Μουσειακές Σπουδές. Της πλήρης οδηγός</i>, Αθήνα: ΠΙΟΠ, 2012. ○ Παπατσικουράκης, Χρήστος και Ανέστης Σίτας, <i>Από τη βιβλιοθηκονομία στην επιστήμη της πληροφόρησης</i>, Αθήνα: Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ – Κ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ Ο.Ε., 2005.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> - ΔΙΑΛΕΞΗ: με χρήση υλικού αναρτημένου στο eclass (επιστημονικά κείμενα κ.ά.), παρουσιάσεις powerpoint, χρήση προβολέα για προβολή βίντεο ή/και οπτικοακουστικών αρχείων, παρουσίαση και ανάλυση παραδείγμάτων DH projects, κ.ά. - ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ: ανάλυση επιστημονικών κειμένων και της σχετικής βιβλιογραφίας (στην ελληνική και αγγλική γλώσσα). Ζητείται από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές να παρουσιάσουν προφορικά στην τάξη ένα από τα υπό μελέτη κείμενα ή DH projects. - ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ: προβλέπεται η διοργάνωση 2 έως 4 επισκέψεων σε αρχεία και μουσειακές εκθέσεις που θα αποτελέσουν κατάλληλα παραδείγματα για την ενίσχυση και εμπέδωση των θεμάτων υπό εξέταση. - ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: ανάθεση θέματος, οδηγίες, βιβλιογραφία, παρακολούθηση.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	α/ Υποχρεωτική ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στο σεμινάριο, β/ ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ στην τάξη, γ/ ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (περίπου 3.000 λέξεις συμπεριλαμβανομένων βιβλιογραφίας και υποσημειώσεων).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [40]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 604
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT2100/
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ [ανάθεση από ΕΚΠΑ]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ, αίθουσα 916
<u>Ωρες γραφείου:</u>	ΠΕΜΠΤΗ, 12:00-14:00
<u>Τηλέφωνο:</u>	2107277721
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	grioann@theatre.uoa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορική επισκόπηση του ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου κατά τον 20ό αιώνα και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με τη δραματουργική παραγωγή και τη

	σκηνική πράξη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να περιγράφουν και • να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο την δραματουργική παραγωγή και τη σκηνική πράξη σε μια περίοδο που εκτείνεται από τα τέλη του 19ου αιώνα (1875 και εξής), μέχρι τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού, • να διακρίνουν τις τυπολογίες και τη γενεαλογία των σκηνικών μορφών που αναδύθηκαν σε αυτό το διάστημα, και να εντοπίζουν τις μεταξύ τους σχέσεις και επιρροές, • να κατηγοριοποιούν τους δημιουργούς και να συνδυάζουν τη δημιουργία τους με τον ιστορικό χρόνο κατά τον οποίο αυτή εκδηλώθηκε και αξιολογήθηκε, • να προσεγγίζουν σημαντικά θεατρικά έργα του αιώνα και κρίσιμες για την εξέλιξη του θεάτρου παραστάσεις, • να κατανοούν τις έννοιες της σκηνικής πρωτοπορίας και τις αισθητικές φόρμες με τις οποίες αυτή εκδηλώθηκε στο θέατρο του 20ού αιώνα, • να αξιολογούν κριτικά τα ιστορικά και κοινωνικά συμφραζόμενα που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αισθητικής αντίληψης του θεάτρου και να οριοθετήσουν τη σημασία του ιστορικού παράγοντα στην ανάρρηση μιας σκηνικής και δραματουργικής παραγωγής, και • να εντοπίζουν, τέλος, τις σχέσεις και δυναμικές οι οποίες αναπτύχθηκαν στη διάρκεια του 20ού αιώνα ανάμεσα στους βασικούς πόλους του θεατρικού φαινομένου: το συγγραφέα, το σκηνοθέτη και το κοινό.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Το μάθημα περιλαμβάνει μια επισκόπηση της πορείας διαμόρφωσης του ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου κατά τον 20ό αιώνα, από την εμφάνιση των πρώτων σκηνικών νεωτερικών κινημάτων και την ανάρρηση του σκηνοθέτη από το θίασο του Σαξ-Μάινιγκεν (ca 1875) μέχρι την καθιέρωση της νεωτερικότητας και τη μετακίνηση του αιτήματος της ανανέωσης στην περίοδο της μετα-νεωτερικότητας (μετά το 1968).</p> <p>Στο μάθημα εξετάζονται τα κύρια αισθητικά ρεύματα του αιώνα, οι σημαντικότεροι συντελεστές του θεάτρου (συγγραφείς, σκηνοθέτες, σκηνογράφοι), της και μερικά από τα πλέον σημαντικά ιστορικά γεγονότα που καθόρισαν γενικότερα την πορεία της σκηνικής τέχνης.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Τίτλος Βιβλίου: Θέατρο και μεταμόρφωση: Της μια νέα αισθητική του επιτελεστικού Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 22769308 Έκδοση: 1η εκδ./2013 Συγγραφείς: Erika Fischer-Lichte, μτφ. Αναστασία Σιουζουλή ISBN: 978-960-16-4634-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Σ. ΠΑΤΑΚΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ</p> <p>Τίτλος Βιβλίου: Ιστορία του θεατρικού δράματος 2. Από τον ρομαντισμό έως σήμερα Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 6452 Έκδοση: 1/2012</p>

	<p>Συγγραφείς: Erika Fischer-Lichte ISBN: 978-960-348-208-6 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΒΙΒΛΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΛΕΘΡΟΝ Ε.Ε.</p> <p><u>Δομή μαθήματος και ενδεικτική βιβλιογραφία.doc</u></p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Brockett, Oscar, <i>Iστορία του Θεάτρου</i>, 2, Αθήνα: Κοάν, 2017, σ. 280. 2. Fisher-Lichte, Erika, <i>Iστορία ευρωπαϊκού θεάτρου και δράματος. Από το ρομαντισμό μέχρι σήμερα</i>, μτφρ. Γιώργος Σαγκριώτης, Αθήνα: Πλέθρον, 2012. 3. Freedley, George & Reeves, John A., <i>A History of the Theatre</i>, New York: Crown Publishers, 1968. 4. Hartnoll, Phyllis & Found, Peter (επιμ.), <i>Λεξικό του θεάτρου</i> 5. Kennedy, Dennis (ed.), <i>The Oxford Encyclopedia of Theatre and Performance</i>, Volumes 1-2, Oxford University Press, 2003. 6. Mc Graw, Hill, <i>Encyclopedia of World Drama. An International Reference Work. In Four Volumes</i>, 1972. 7. Rudin, Don, <i>The World Encyclopedia of Contemporary Theatre. Vol. 1 Europe</i>, London-New York: Routledge, 1994. 8. Vinaver, Michel (dir.), <i>Écritures Dramatiques. Essais d-analyse de textes de théâtre</i>, Actes Sud, 1993. 9. Wheatley, Christopher J. (ed.), <i>Dictionary of Literary Biography. Volume 228. Twentieth-Century American Dramatists. Second Series</i>, The Gale Group: A Brucoli Clark Layman Book, 2000. 10. Μποζίζιο, Πάολο, <i>Iστορία του θεάτρου. Β' Τόμος</i>, μτφρ. & επιμ. Ελίνα Νταρακλίτσα, Αθήνα: Αιγόκερως, 2006. 11. Νίκολ, Αλλαρντάις, <i>Παγκόσμια Ιστορία Θεάτρου. Από τον Αισχύλο ως τον Ανούιγ</i>, μτφρ. Μαρία Οικονόμου, Αθήνα: εκδόσεις Σμυρνιώτη, χ.χ. 12. Πινιάρ, Ρομπέρ, <i>Iστορία του θεάτρου</i>, μτφρ. Κώστας Ζαρούκας, Αθήνα: Εκδόσεις Ζαχαρόπουλος, 1976. 13. Χάρτνολ, Φύλις, <i>Iστορία του θεάτρου</i>, μτφρ. Ρούλα Πατεράκη, Αθήνα: Υποδομή, 1980.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων του διδάσκοντος, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και το σχολιασμό του απαραίτητου εποπτικού υλικού, και όπου κρίνεται απαραίτητο, από την ανάγνωση και σχολιασμό γραπτών πηγών της εποχής.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ τις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [41]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝ ΚΙΝΗΣΕΙ: ΔΙΕΘΝΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 612
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι – απαιτείται εγγραφή.
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΘΗΝΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ [υποψήφια διδάκτωρ Τμήματος ΘΙΣΤΕ, αποσπασμένη εκπαιδευτικός] υπεύθυνη καθηγήτρια: ΆΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	papath24@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Συνήθως οι ιστορίες που αφηγούμαστε για τη νεότερη και σύγχρονη εποχή έχουν ως πλαίσιο αναφοράς το έθνος και τη σημασία του για τη νεοτερικότητα. Τι συμβαίνει εάν αλλάξει το πλαίσιο έρευνας και αντί για τα κλειστά σύνορα εξετάσουμε τη διαδικασία της νεοτερικότητας ή των

	<p>νεοτερικοτήτων εμφαίνοντας στη διαπερατότητα των συνόρων;</p> <p>Στο μάθημα, με μεθοδολογικό εργαλείο τη βιογραφία, στόχος είναι να τεθεί σε συζήτηση η κινητικότητα των ανθρώπων που στη εποχή της επιτάχυνσης όλων των μέσων επικοινωνίας διέσχιζαν κρατικά, εθνικά και πολιτισμικά σύνορα. Το ευρύτερο πλαίσιο για την πραγμάτευση του θέματος θα διαγραφεί με την εξέταση εννοιών όπως αυτοκρατορία, αποικιοκρατία, παγκοσμιοποίηση, επανάσταση.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτητές είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν μακροϊστορικές διαδικασίες οικονομικών, κοινωνικών, πολιτικών και πολιτισμικών μετασχηματισμών στη νεότερη εποχή • να τις εξηγούν μέσα από μια μικρο-ιστορική προοπτική, ώστε • να αποτιμούν κριτικά προσεγγίσεις που στοχεύουν να ιστορικοποιήσουν την σύγχρονη συνθήκη της παγκοσμιοποίησης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: [Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος]	Η επαρκής γνώση της ελληνικής γλώσσας, γνώσεις της αγγλικής καθώς και στοιχειώδης εξοικείωση των φοιτητών με τη λογική της βιβλιογραφικής μελέτης και όχι της μελέτης μέσα από ένα εγχειρίδιο.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>1^η Ενότητα: Εισαγωγικά-Έννοιες [Μικροϊστορία, Εθνική Ιστορία, Πλανητική Ιστορία, Αυτοκρατορία, Διεθνική Ιστορία, Βιογραφία]</p> <p>2^η Ενότητα: Το Ατλαντικό Σύστημα [Αφρική, Αμερική και Ευρώπη, 1550-1807]</p> <p>3^η Ενότητα: Επαναστάτες και αντεπαναστάτες στην εποχή των επαναστάσεων</p> <p>4^η Ενότητα: Μετανάστευση και Αυτοκρατορία</p> <p>5^η Ενότητα. Καλλιτέχνες εν κινήσει</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>• Bayly, C.A., <i>H γέννηση του νεωτερικού κόσμου</i>, Αθήνα, Αλεξάνδρεια, 2004.</p> <p>• Young, Robert J. C., <i>Μεταποικιακή θεωρία</i>, Αθήνα, Πατάκης, 2007. Σελίδες 27-42. (e-class)</p> <p>• Giovanni Levi (1991), “On Microhistory” from Burke, Peter, <i>New perspectives on historical writing</i>, pp. 93-113, Cambridge: Polity Press.</p> <p>• Γκεόργκ Ίγγερς, <i>Η Ιστοριογραφία στον 20^ο αιώνα</i>, Νεφέλη, 1999, κ.φ 9. «Από την μακρο- στη μικροϊστορία: Η ιστορία της καθημερινής ζωής». 134-155.</p> <p>• Georg G. Iggers & Edward Wang, Smukherjee, <i>Παγκόσμια Ιστορία της Σύγχρονης Ιστοριογραφίας</i>, Αθήνα, Νεφέλη, 2015.</p> <p>• Χριστίνα Κουλούρη, «Οι δύο όψεις του ποταμού: Υπερεθνική εναντίον εθνοκεντρικής ιστοριογραφίας», στο Από ποιον, για ποιον και πώς γράφεται η Ιστορία. Επιστημονικό Συμπόσιο (12-13 Δεκεμβρίου 2018), Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Αθήνα, 2011, https://www.academia.edu/1506495/</p>

- Michael Espagne, «Πολιτισμικές μεταφορές και η πολιτισμική ιστορία της Ελλάδας», Ελληνικότητα και επερότητα: Πολιτισμικές διαμεσολαβήσεις και ‘εθνικός χαρακτήρας’ στον 19^ο αιώνα, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ, Επιμέλεια: Άννα Ταμπάκη – Ουρανία Πολυκανδριώτη, Τόμος Α΄, Αθήνα 2016, 21-45.
- Brice Cossart, “Global lives”: Writing Global, History with a Biographical Approach”, *UPF Journal of World History*, 5, 2013, 1-14.
- Michael Hardt-Antonio Negri, *Αυτοκρατορία*, Αθήνα, Scripta, 2002.
- Τσβετάν Τόντοροφ, *Η κατάκτηση της Αμερικής. Το πρόβλημα του Άλλου*, Αθήνα, 2004, κφ. «Δουλοκτησία, Αποικιοκρατία, Επικοινωνία», 255-274.
- Natalie Zemon Davies, *Slaves on Screen. Film and Historical Vision*, Cambridge, Massachusetts, Harvard University Press, 2000, ch. "Ceremony and Revolt: Burn! And The Last Supper", 41-68.
- Κωσταντίνα Ζάνου, “Διανοούμενοι-‘Γέφυρες’ στη μετάβαση από την προεθνική στην εθνική εποχή”, *Ιστορικά*, 30 (58), 2013, Ανάτυπο.
- Γιάννα Τζουρμανά, «Πατριώτες και Πολίτες. Επαναστάσεις στη Νότια Αμερική και την Ευρώπη στον αρχόμενο 19^ο αιώνα», στο Μ. Δαμηλάκου, Χ. Λούκος (επιμ.), 200 χρόνια από τα επαναστατικά κινήματα για την ανεξαρτησία της Λατινικής Αμερικής, 1810-2010, Αθήνα, EMNE, 2011, 51-70.
- A. James Hammerton, «Φύλο και μετανάστευση», in Philippa Levine (ed), Άννα Κατακατσούλη (επιστημονική επιμέλεια), *Φύλο και Αυτοκρατορία*, Αθήνα, Πεδίο, 2016, 219-252.
- Χρύσανθος Χρήστου, *Η ευρωπαϊκή ζωγραφική του 19^{ου} αιώνα*, 1983.
- Μίρκα Παλιούρα, *Θεόδωρος Ράλης, Με το βλέμμα στην Ανατολή*, Αθήνα, Μουσείο Μπενάκη, 2014.
- David Schimmelpenninck van der Oye, “Vasilij V. Vereshchagin’s Canvases of Central Asian Conquest”, *Cahiers d’ Asie centrale Numéro 17/18* (2009), 179-209.
- Paul Bushkovitch, *Ιστορία της Ρωσίας. Πολιτική, Οικονομία, Κοινωνία, Θρησκεία, Τέχνες και Επιστήμες από τον 9^ο αιώνα έως την περεστρόικα*, Αθήνα, Αιώρα, 2016.

Άλλο εποπτικό υλικό:

- *Ships of Slave. Middle Passage-Documentary World History, World History Movies*, Steven Spielberg
- *The Last Supper*, film by Tomás Gutiérrez Alea
- <http://kapodistrias.digitalarchive.gr/thedigitalarchive.php>

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)

Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, με τη χρήση νέων τεχνολογιών (βίντεο, ταινίες, ιστότοποι, βάσεις δεδομένων), ενώ συχνά ζητείται και από τις φοιτήτριες και τους φοιτητές (σε εθελοντική βάση) να παρουσιάσουν στην αίθουσα μικρά επιμέρους θέματα που έχουν προηγουμένως ετοιμάσει.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ τις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεση, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [42]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΡΟΜΑΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ (11ος-12ος ΑΙΩΝΑΣ)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 022
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ/ΔΙΑΛΕΞΗ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[εαρινό εξάμηνο 2019]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kellylinardou@outlook.com klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ρομανική τέχνη και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με το σχετικό υφολογικό ιδίωμα, τα χαρακτηριστικά και τις εκφάνσεις του
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να περιγράφουν και• να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τη ρομανική τέχνη. Ειδικότερα, <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν και• να διακρίνουν τις τυπολογίες και τη γενεαλογία των μορφών, καθώς και τις μεταξύ τις σχέσεις και επιρροές,

	<ul style="list-style-type: none"> • να κατηγοριοποιούν τους δημιουργούς σε σχέση με τον ιστορικό χρόνο, • να αναλύουν τη δομή του έργου τέχνης ή της έννοιας που δομεί το περιεχόμενό του, • να κατηγοριοποιούν, να αντιπαραβάλλουν και να συσχετίζουν κάθε έργο ξεχωριστά και ομάδες έργων μεταξύ τους, • τέλος, να αξιολογούν κριτικά τα ιστορικά και κοινωνικά συμφραζόμενα που συμβάλλουν στη διαμόρφωση της αισθητικής αντίληψης ανά περίπτωση και • να οριοθετούν τη σημασία των ιδιωτικών και δημόσιων φορέων της οπτικής ιστορίας της εν λόγω περιόδου.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Στόχος του μαθήματος είναι η επισκόπηση των εξελίξεων στην τέχνη του δυτικοευρωπαϊκού μεσαίωνα κατά τους 11^ο και 12^ο αιώνες. Το ρομανικό (Romanesque) υφολογικό ιδίωμα κυριάρχησε για περίπου 200 χρόνια και παρά το γεγονός ότι εκφράστηκε με κατά τόπους διαφοροποίησης και προσαρμογές, παραμένει μια διακριτή περίοδος στην ιστορία της τέχνης του δυτικού μεσαίωνα.</p> <p>Θα εξεταστούν τα βασικά χαρακτηριστικά της ναοδομίας, η τέχνη και ο πολιτισμός των μεγάλων προσκυνηματικών κέντρων, οι εξελίξεις στη μνημειακή ζωγραφική και τα έργα μικροτεχνίας και η ρομανική γλυπτική (αρχιτεκτονική γλυπτική και ολόγλυφα λατρευτικά αντικείμενα) σε συνάρτηση με τις κοινωνικές και ιστορικές εξελίξεις που σφράγισαν τη συγκεκριμένη περίοδο.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>ΛΕ ΓΚΟΦ ΖΑΚ, <i>ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ</i>, ΚΕΔΡΟΣ, 2002, ISBN 978-960-04-2045-6 Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 12837615</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • M. Schapiro, <i>Romanesque Art</i>, London 1977. • M. Schapiro, "From Mozarabic to Romanesque in Silos", <i>The Art Bulletin</i>, 21/4 (1939), 313-374. • R. Toman, ed., <i>Romanesque. Architecture, Sculpture, Painting</i>, Ullman & Könemann 2007. • V. Charles and K. H. Karl, <i>Romanesque Art</i>, New York 2008. • C. Davis-Weyer, <i>Early Medieval Art 300-1150: Sources and Documents</i>, Englewood Cliffs, N.J., Prentice-Hall 1971. • R. Anderson and D. Aidan Bellenger, eds., <i>Medieval Worlds. A Sourcebook</i>, Routledge, London 2003. • M. Bleeeke, "Romansque", <i>Studies in Iconography</i>, 33 (2012), 257-267, • <i>The Art of Medieval Spain A.D. 500-1200</i>, exhibition catalogue, The Metropolitan Museum of Art, New York 1993. • D. Webb, <i>Pilgrims and Pilgrimage in the Medieval West</i>, New York 2001. • M. Soifer, "Beyond 131lassique131a: critical reflections on the historiography of interfaith relations in Christian Spain", <i>Journal of Medieval Iberian Studies</i>, 1/1 (2009), 19-35. • <i>Romanesque-Picasso</i>, Museu Nacional d' Art de Catalunya, exhibition catalogue, Barcelona 2016.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση μιας σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την προβολή και τον

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	σχολιασμό του απαραίτητου εποπτικού υλικού, και όπου κρίνεται απαραίτητο, από την ανάγνωση και το σχολιασμό γραπτών πηγών της εποχής.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ τις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [43]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 611
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΟΝΙΚΑ ΠΑΠΑ, μέλος ΕΔΙΠ ΤΕΤ – ανάθεση
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	monikapapa@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Ζητήματα διδακτικής μεθοδολογίας με στόχο την εξοικείωση των φοιτητών με τη διδακτική πράξη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να λειτουργούν αυτόνομα σε οποιοδήποτε εκπαιδευτικό περιβάλλον και να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τη σχολική τάξη,• να συνθέτουν δημιουργικά τις διαφορετικές μεθόδους διδασκαλίας, με κριτική και διαλεκτική σκέψη,• να διαχειρίζονται εξαπομικευμένα τις όποιες δυσκολίες προκύπτουν κατά τη διδασκαλία, και• να οργανώνουν και να υλοποιούν προγράμματα

	διδασκαλίας με τρόπο δημιουργικό και να αναδεικνύουν τις δυνατότητες των μαθητών.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ιστορικό και φιλοσοφικό πλαίσιο της διδασκαλίας, οργανωτικές διαστάσεις στο μεθοδολογικό σχεδιασμό του σχολείου, μοντέλα διδασκαλίας, σκοποί και στόχοι της διδασκαλίας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αναλυτικά προγράμματα και curricula στην κοινωνία της γνώσης, λειτουργική και επιστημονική διάσταση, ολιστικό-οικολογικό ΑΠ, η φαντασία και η δημιουργικότητα στο σχολείο, διδακτικές αρχές μεθοδολογίας, στρατηγικές διδασκαλίας, δασκαλοκεντρική διδασκαλία, μαθητοκεντρική διδασκαλία, ομαδοσυνεργατική διδασκαλία, διαφοροποιημένη διδασκαλία, διαχρονικό, επικοινωνιακό, διαθεματικότητα, ο ρόλος του εκπαιδευτικού.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	[Στο συγκεκριμένο μάθημα δίνονται σημειώσεις.]
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Γκότοβος, Α., Μαυρογιώργος, Γ. & Παπακωνσταντίνου, Π. (2000). <i>Κριτική Παιδαγωγική και Εκπαιδευτική Πράξη</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Κοσσυβάκη, Φ. (1998). <i>Κριτική επικοινωνιακή διδασκαλία</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Φλουρής, Γ. (1995). <i>Αναλυτικά Προγράμματα για μια Νέα Εποχή στην Εκπαίδευση</i>. Αθήνα: Γρηγόρης. • Φρυδάκη, Ε. (2009). <i>Η Διδασκαλία στην τομή της Νεωτερικής και της Μετανεωτερικής Σκέψης</i>. Αθήνα: Κριτική. • Χατζηγεωργίου, Γ. (1998). <i>Γνώθι το Curriculm. Γενικά και Ειδικά Θέματα Αναλυτικών Προγραμμάτων και Διδακτικής</i>. Αθήνα: Ατραπός. • Χρυσαφίδης, Κ. (2000). <i>Βιωματική – επικοινωνιακή διδασκαλία</i>. Αθήνα: Gutenberg. • Frey, K. (1998). "Η Μέθοδος Project". Μια μορφή συλλογικής εργασίας στο σχολείο ως θεωρία και πράξη. Θεσσαλονίκη: Αφοί Κυριακίδη. • Highet, G. (1954). <i>Η τέχνη να διδάσκεις</i>. Αθήνα: Ίκαρος. • Stenhouse, L. (2000) [1975]. <i>Εισαγωγή στην Έρευνα και την Ανάπτυξη του Αναλυτικού Προγράμματος, μετ.</i> Αθ. Τσάπελης. Αθήνα: Σαββάλας.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ Η/Υ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στο τέλος του εξαμήνου
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [44]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΟΥΣΕΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 019
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΑΡΙΝΑ ΤΣΕΚΟΥ, υποψήφια διδάκτορας Τμήματος ΘΙΣΤΕ – ανάθεση υπεύθυνη καθηγήτρια: ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	marinatsekou@hotmail.com marina.tsekou@emst.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το αντικείμενο του μαθήματος συνίσταται στη θεωρητική κατάρτιση και πρακτική άσκηση των φοιτητών στον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων για διαφορετικές ομάδες κοινού (σχολικές ομάδες, ενήλικο κοινό, ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, μεικτές ομάδες) σε μουσεία σύγχρονης τέχνης και στόχος του η απόκτηση σχετικών βασικών γνώσεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του	Στόχοι μαθήματος είναι η ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ στη α) μεθοδολογία προσέγγισης και ερμηνείας έργων σύγχρονης τέχνης, προκειμένου να διαμορφωθούν οι συνθήκες ώστε ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑ για β) το σχεδιασμό και εφαρμογή μουσειακών εκπαιδευτικών προγραμμάτων με αντικείμενο τη σύγχρονη τέχνη και

Προγράμματος Σπουδών]	<p>αποδέκτες διαφορετικές ομάδες κοινού και τη γ) σημασία μουσειακών δραστηριοτήτων εντός και εκτός του μουσείου τόσο για το κάθε άτομο της ομάδας χωριστά όσο και για τις δι-ατομικές σχέσεις μέσα στην ομάδα – ευρύτερος κοινωνικός ρόλος των δράσεων αυτών [(επαν)ένταξη στην κοινωνία, διάλυση στερεοτυπικών αντιλήψεων, καλλιέργεια της ανοχής και αποδοχής της διαφορετικότητας, κλπ], δ) εξοικείωση με «καλές πρακτικές» που έχουν εφαρμοστεί σε μουσεία σύγχρονης τέχνης.</p> <p>Στο πλαίσιο του μαθήματος, μέσα από ασκήσεις και εργασίες που ανατέθηκαν, οι φοιτητές ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ σε: (α) τρόπους εκπαιδευτικής αξιοποίησης της σύγχρονης τέχνης, (β) ανάπτυξη στρατηγικής προσέγγισης διαφορετικών ομάδων κοινού και δημιουργίας συνεργασιών/συνεργειών με στόχο το σχεδιασμό και την υλοποίηση δράσεων προσαρμοσμένων τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα κάθε ομάδας, (γ) σχεδιασμό εκπαιδευτικών δράσεων με αντικείμενο τη σύγχρονη τέχνη (στοχοθεσία, περιεχόμενο, φάσεις υλοποίησης και αξιολόγηση εκπαιδευτικής δράσης).</p>
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Το μάθημα αποσκοπεί στη θεωρητική κατάρτιση και πρακτική άσκηση των φοιτητών στον σχεδιασμό, την εφαρμογή και την αξιολόγηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων για διαφορετικές ομάδες κοινού (σχολικές ομάδες, ενήλικο κοινό, ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, μεικτές ομάδες) σε μουσεία σύγχρονης τέχνης. Αναλύεται η μεθοδολογία προσέγγισης έργων σύγχρονης τέχνης και οι τρόποι εκπαιδευτικής αξιοποίησης της σύγχρονης τέχνης. Αναλύεται η σημασία των μουσειακών δραστηριοτήτων εντός και εκτός του μουσείου τόσο για το κάθε άτομο της ομάδας χωριστά όσο και για τις δι-ατομικές σχέσεις μέσα στην ομάδα καθώς και ο ευρύτερος κοινωνικός ρόλος των δράσεων αυτών [(επαν)ένταξη στην κοινωνία, διάλυση στερεοτυπικών αντιλήψεων, καλλιέργεια της ανοχής και αποδοχής της διαφορετικότητας κλπ.]. Αναπτύσσονται οι στρατηγικές προσέγγισης διαφορετικών ομάδων κοινού και δημιουργίας συνεργασιών/συνεργειών με στόχο το σχεδιασμό και την υλοποίηση δράσεων προσαρμοσμένων τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα κάθε ομάδας. Τέλος, οι φοιτητές ασκούνται στο σχεδιασμό μιας εκπαιδευτικής δράσης που βασίζεται στη σύγχρονη τέχνη και απευθύνεται σε συγκεκριμένη ομάδα κοινού (στοχοθεσία, περιεχόμενο, φάσεις υλοποίησης και αξιολόγηση εκπαιδευτικής δράσης).</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Νικονάνου, N., Μπούνια, A., Φιλιππούπολίτη, A., Χουρμουζιάδη, A., Γιαννούτσου, N., 2015. <i>Μουσειακή μάθηση και εμπειρία στον 21ο αιώνα</i> [ηλεκτρ. βιβλ.]. Αθήνα: Σύνδεσμος Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών. Διαθέσιμο στο: http://hdl.handle.net/11419/712
Ενδεικτική βιβλιογραφία:	<ul style="list-style-type: none"> • http://www.emst.gr/training/ekpedevtiko-yliko • Μούλιου, M. 2005, Μουσεία: πεδία για την κατανόηση του κόσμου, <i>Τετράδια Μουσειολογίας</i>, 2, 9-17. • Τσέκου, M. 2011, Η σύγχρονη τέχνη και οι έφηβοι, στο Καλεσοπούλου, Δ. (επιμ.), <i>Παιδί και Εκπαίδευση στο Μουσείο</i>, Θεωρητικές αφετηρίες, παιδαγωγικές πρακτικές, Αθήνα, Πατάκης. • Joo, E. and Keehn II, J. with Ham-Roberts, J. (επιμ.), <i>Rethinking contemporary art and multicultural education</i>. Νέα Υόρκη και Λονδίνο: Routledge σε συνεργασία με The New Museum of Contemporary Art. • Tate Britain teachers' kit.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών	ΔΙΑΛΕΞΗ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΜΕΣΩ PPP, ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ.

Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΕΞΑΜΗΝΟΥ, ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [45]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΣΙΝΟΪΑΠΩΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ (Δεν θα διδαχθεί.)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 017
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η σινοϊαπωνική τέχνη και στόχος του η γνωριμία των φοιτητών με τις θεμελιώδεις αισθητικές έννοιες στην κινεζική και την ιαπωνική τέχνη. [Apoktώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν τα κύρια γνωρίσματα της ασιατικής τέχνης και των εκδοχών της στους δύο πολιτισμούς,• να διατυπώνουν τον ορισμό και• να εξηγούν το περιεχόμενο του έργου τέχνης στην Άπω ανατολή. Περαιτέρω,

	<ul style="list-style-type: none"> • να προβαίνουν σε συγκρίσεις ανάμεσα σε έργα, έννοιες και γνωρίσματα της δυτικής και της ασιατικής τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα οργανώνεται με ρίζες σε μια πιο ελεύθερη, αν και εδραιωμένη σε ένα πιο αυστηρά δομημένο πλάνο, προσέγγιση, σε μια πιο ευφάνταστη, ελεύθερη, ειλικρινή περιπλάνηση τις ιστορίες, την αισθητική, την ηθική και τη σιωπηλή μουσική της τέχνης της Άπω Ανατολής. Η πορεία του μαθήματος δεν είναι γραμμική, δεν ακολουθεί μία λογική συνέπεια χρονολογικής αφήγησης. Αντίθετα, αφήνεται πλέον στο ποτάμι των συνειρμών, ακολουθεί τη μακραίωνη παράδοση της Άπω Ανατολής με όχημα τις σκέψεις και τα σύμβολα που συνεχώς παράγουν έργο και ροή και εγγράφουν τη συνέχεια μέσα στο χρόνο.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Σημειώσεις που έχει συντάξει η ίδια η διδάσκουσα. 2. Περιορισμένος αριθμός σελίδων από καταλόγους και βιβλία που βρίσκονται στη βιβλιοθήκη της ΑΣΚΤ. 3. Εκπαιδευτικό υλικό και εικόνες έργων από διάφορα μουσεία ασιατικής τέχνης. <p><u>Σημείωση:</u> Τα σημεία 2 και 3 διαφοροποιούνται κάθε χρόνο ανάλογα με τους άξονες του μαθήματος και τις δυνατότητες της ομάδας. Το μάθημα για το εαρινό εξάμηνο του 2018 έχει τον τίτλο «Μονοπάτια».</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Κάθε διάλεξη οργανώνεται γύρω από ένα θεματικό άξονα ή έναν προβληματισμό. Χρησιμοποιούνται εικόνες έργων, καθημερινών αντικειμένων, αποσπάσματα από κινηματογραφικές ταινίες, θεατρικές παραστάσεις. Κάθε διάλεξη συνοδεύεται από την ανάγνωση ποιημάτων, λογοτεχνικών και θεωρητικών κειμένων και την ακρόαση κινεζικής ή ασιατικής μουσικής σχετικής με το αντικείμενο. Η επικοινωνία με τους φοιτητές γίνεται με ηλεκτρονική αλληλογραφία. Τους κοινοποιούνται ορισμένα αποσπάσματα από την ύλη ώστε να τους προετοιμάζει για το περιεχόμενο της επόμενης διάλεξης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Οι ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ στο τέλος του εξαμήνου, η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ τους στο μάθημα.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Η διδασκαλία γίνεται στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ γλώσσα, ωστόσο συχνά αναλύονται ΙΔΕΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΚΑΙ ΙΑΠΩΝΙΚΑ, ώστε να γίνουν περισσότερο κατανοητές οι αισθητικές έννοιες.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [46]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Ζητήματα Ιστορίας Αρχαίας Τέχνης: Μετασχηματισμοί του κλασικού
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 013
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3 ^ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT3116/ [είσοδος με εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	Δημοσθένης Δόνος, ΠΔ 407/1980
Ωρες διδασκαλίας:	3
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι εκπαιδευόμενοι με την ολοκλήρωση του μαθήματος θα είναι σε θέση: 1) να αναγνωρίζουν και να περιγράφουν εικονογραφικούς τύπους της κλασικής αρχαιότητας όπως αυτοί προσλαμβάνονται και μετασχηματίζονται στη νεότερη τέχνη, 2) να κατανοούν και ταξινομούν τα δυναμικά και συνεχώς αναπροσδιορίζόμενα χαρακτηριστικά της προσληπτικής διαδικασίας της αρχαίας τέχνης από τη νεότερη και σύγχρονη εικαστική και αρχιτεκτονική δημιουργία, 3) να εντάσσουν την εκάστοτε πρόσληψη στα ιστορικά και αισθητικά της συμφραζόμενα και να αποτιμούν τις γενεαλογικές μορφικές σχέσεις μεταξύ προσλαμβανομένου και προσλαμβάνοντος και

	4) να αξιολογούν την επιρροή παλαιότερων καλλιτεχνικών παραδόσεων (συγκεκριμένα της κλασικής τέχνης) στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής πολιτισμικής ταυτότητας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Θεωρίες πρόσληψης στον καλλιτεχνικό χώρο Έννοια του κλασικού και περιεχόμενο των κλασικισμών και αντικλασικισμών στη δυτική ευρωπαϊκή τέχνη Επιβίωση, μετεξέλιξη και μεταμόρφωση εικονογραφικών τύπων της αρχαίας τέχνης Ιστορική ανασκόπηση της πρόσληψης της κλασικής τέχνης από τη ρωμαϊκή έως τη σύγχρονη εποχή βάσει επιλεγμένων παραδειγμάτων (π.χ. αυγούστειος και ανδριάνειος κλασικισμός / αναβιώσεις του κλασικού στο δυτικό και ανατολικό μεσαίωνα / αναγέννηση και αρχαιότητα / το κλασικό στο μπαρόκ / νεοκλασικισμός και ρομαντισμός / ο κλασικισμός στην Ελλάδα / μοντέρνα τέχνη και αρχαιότητα / η επιστροφή της μορφής: ο ρόλος του κλασικού στη σημερινή τέχνη).
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Βουτυράς Μ. – Γουλάκη-Βουτυρά Αλ., <i>Η αρχαία ελληνική τέχνη και η ακτινοβολία της</i> (Θεσσαλονίκη 2012) [Το σύγγραμμα είναι ανοιχτά προσβάσιμο στο διαδίκτυο.] <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Butler Sh., (επιμ.), <i>Deep Classics. Rethinking Classical Reception</i> (London-New York 2016) • Damaskos D. – Plantzos D. (επιμ.), <i>A Singular Antiquity. Archaeology, Antiquity and Hellenicity in Twentieth Century Greece</i>, MOUSEIO BENAKI 3rd Supplement (Athens 2008) • <i>Επιστημονικό Συμπόσιο: Οι χρήσεις της αρχαιότητας από το νέο ελληνισμό</i> (Αθήνα 2002) • Elsner J., <i>Ancient Viewing and Modern Art History</i>, <i>Mètis</i> 13 (1998), 417-37 • Fejfer J. – Rathje A. – Fischer-Hansen T. (επιμ.), <i>The Rediscovery of Antiquity. The Role of the Artist</i> (Copenhagen 2003) • Grafton A. – Most G.W. – Settis S. (επιμ.), <i>The Classical Tradition</i> (Cambridge MA 2010) • Haskell F. – Penny N., <i>Taste and the Antique. The Lure of Classical Sculpture 1500-1900</i> (New Haven 1981) • Holmes B. – Marta K. (επιμ.), <i>Liquid Antiquity</i> (Athens 2017) • Martindale Ch. – Thomas R.F. (επιμ.), <i>Classics and the Uses of Reception</i> (Oxford 2006) • Παπαδημητρίου Ν. – Αναγνωστόπουλος Α. (επιμ.), <i>Το παρελθόν στο παρόν. Μνήμη, ιστορία και αρχαιότητα στη σύγχρονη Ελλάδα</i> (Αθήνα 2017) • Πλάντζος Δ., <i>Οι αρχαιολογίες του κλασικού</i> (Αθήνα 2014) • Prettejohn E., <i>The Modernity of Ancient Sculpture. Greek Sculpture and Modern Art from Winckelmann to Picasso</i> (London-New York 2012) • Settis S., <i>Το μέλλον του «κλασικού»</i> (Αθήνα 2006)

	<ul style="list-style-type: none"> Silk M. – Gildenhard I. – Barrow R., <i>The Classical Tradition. Art, Literature, Thought</i> (Chichester 2014) Stoneman R., <i>Αναζητώντας την Κλασική Ελλάδα</i> (Αθήνα 1996) Χαμηλάκης Γ., <i>Το έθνος και τα ερείπιά του. Αρχαιότητα, αρχαιολογία και εθνικό φαντασιακό στην Ελλάδα</i> (Αθήνα 2012) Yalouri E., <i>The Acropolis. Global Fame, Local Claim</i> (Οξφόρδη 2001) Zacharia K. (επιμ.), <i>Hellenisms. Culture, Identity, and Ethnicity from Antiquity to Modernity</i> (Aldershot 2008) <p>*** Στην αναλυτική βιβλιογραφία περιλαμβάνονται και κατάλογοι εκθέσεων.</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Σε κάθε ενότητα ο διδάσκων ανακεφαλαιώνει σύντομα την διδαχθείσα ύλη και παρουσιάζει με τη μορφή διάλεξης τη διδακτέα ύλη του εκάστοτε μαθήματος. Συστατικό διδακτικό μέσο αποτελούν προετοιμασμένες παρουσιάσεις power-point. Κατά την πορεία της διάλεξης οι εκπαιδευόμενοι καλούνται να συμμετάσχουν ενεργά περιγράφοντας τα βασικά μορφολογικά στοιχεία έργων που συζητούνται, συσχετίζοντας τα με άλλα έργα και χρησιμοποιώντας γνώσεις που απέκτησαν στα προηγούμενα μαθήματα. Προς το τέλος κάποιων μαθημάτων λαμβάνει χώρα διαλογική συζήτηση επί συγκεκριμένων θεματικών. Όλες οι παρουσιάσεις powerpoint, εμπλουτισμένες με υποτίτλους, σύντομα κατατοπιστικά κείμενα και βιβλιογραφία αναρτώνται στην ηλεκτρονική σελίδα του μαθήματος. Στην τελευταία αναρτώνται επιπλέον για κάθε μάθημα ελληνόγλωσσα ή ξενόγλωσσα άρθρα, κείμενα προς συζήτηση, ενώ γίνεται και παραπομπή σε διδακτικό υλικό openaccess, ιστοσελίδες μουσείων, συλλογών, τρεχουσών εκθέσεων κλπ. Στο μέσον του εξαμήνου οι εκπαιδευόμενοι θα αξιολογήσουν το επίπεδο των γνώσεών τους μέσω γραπτών ερωτήσεων-ανακεφαλαιωτικού πίνακα διδαχθέντων θεμάτων που θα αναρτήσει ο διδάσκων. Σημειώνεται ότι στο τέλος του μαθήματος θα πραγματοποιηθεί εκπαιδευτική επίσκεψη σε μουσειακό ή αρχαιολογικό χώρο.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<ul style="list-style-type: none"> Προφορικές ασκήσεις περιγραφής κατά το μάθημα. Συζήτηση συγκεκριμένων θεμάτων ή προετοιμασμένων κειμένων. Τελική γραπτή εξέταση επί της συνολικής ύλης με ερωτήσεις πολλαπλών απαντήσεων, σχολιασμό εικόνας ή/και ανάπτυξη θέματος.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [47]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΣ: ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΤΕΧΝΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΑ (Δεν θα διδαχθεί.)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 505
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι πολιτικές και φιλοσοφικές καταβολές του Ρομαντισμού και το αποτύπωμά τους στη θεώρηση της τέχνης μέχρι σήμερα. Στόχος του μαθήματος είναι η εξοικείωση με ένα κατ' ομολογία πολυσχιδές δαινόμενο, οι προεκτάσεις του οποίου μάς απασχολούν ως σήμερα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές που θα συμμετάσχουν και θα ολοκληρώσουν επιτυχώς τη συγκεκριμένη διάλεξη θα είναι σε θέση να: <ul style="list-style-type: none">• προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά του ρομαντικού κινήματος στη φιλοσοφική, καλλιτεχνική και κοινωνικοπολιτική του εκδοχή,• να ανασυγκροτούν τη συστηματική συνάφεια του ρομαντικού κινήματος με το να ψηλαφίσουν τη διαχρονικότητα των ρομαντικών καταβολών στη φιλοσοφία και την τέχνη, και• θα συνθέτουν ερευνητικά ερωτήματα αναφορικά με τη σχέση Ρομαντισμού και μετανεωτικότητας, μέσα από την ενασχόληση

	με συγκεκριμένα παραδείγματα από διάφορες μορφές τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA – Ωστόσο, επειδή η βιβλιογραφία είναι και ξενόγλωσση, επιθυμητή είναι η καλή γνώση αγγλικής (γαλλικής ή γερμανικής) και η διάθεση ενασχόλησης με αντίστοιχα κείμενα.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Εισαγωγή στον ευρωπαϊκό Ρομαντισμό Ρομαντισμός και ριζοσπαστικότητα Ρομαντισμός και προσωπική έκφραση Ρομαντισμός και σχέση με τη φύση Ρομαντισμός και συναισθήματα Κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις του Ρομαντισμού Αποτυπώσεις του Ρομαντισμού στην τέχνη, στη φιλοσοφία και την πολιτική Ρομαντισμός: ιστορική εξέλιξη και συστηματική συνάφεια Ο Ρομαντισμός σε σχέση με το σήμερα
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Ρομαντισμός Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 17025 Έκδοση: 1^η έκδοση/2004 Συγγραφέας: Brown David Blayney ISBN: 960-03-3769-1 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ ΑΕΒΕΔΕ</p> <p>Η ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΤΟΥ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟΥ Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 2857 Έκδοση: 1/2001 Συγγραφέας: ΛΙΛΙΑΝ ΦΟΥΡΣΤ ISBN: 978-960-274-530-4 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΑΕ</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Συλλογικό έργο. Νεοκλασικισμός και ρομαντισμός: Αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, σχέδιο: 1750-1848. Peter Putz, Ute Engel, Barbara Borngasser κ.ά. Αθήνα 2008. • Abrams, Meyer Howard: Ο καθρέφτης και το φως. Αθήνα 2016. • Beiser, Frederick C.: The romantic Imperative. 2003 • Benjamin, Andrew (ed.): Walter Benjamin and romanticism. 2002 • Berlin, Isaiah: Οι ρίζες του ρομαντισμού. Αθήνα 2000. • Bohrer, Karl Heinz: Die Kritik der Romantik. Frankfurt a. M. 1989. • Costelloe (ed.): The Sublime: From Antiquity to the Present, 2013. • Grave, Johannes: Glaubensbild und Bildkritik. Diaphanes 2012. • Hauser, Arnold: Κοινωνική ιστορία της τέχνης: Ροκοκό, κλασσικισμός, ρομαντισμός. Αθήνα [χ.χ.]. • Κασσίρερ, Ερντ: Η φιλοσοφία του Διαφωτισμού. 2013. • Λαρμόρ, Τσαρλς: Η ρομαντική κληρονομιά. Φαντασία, Κοινότητα, Ειρωνεία, Αυθεντικότητα. Αθήνα 1998. • Löwy, Michael: Εξέγερση και μελαγχολία: Ο ρομαντισμός στους αντίποδες της νεοτερικότητας. Αθήνα 1999. • Preisendanz, W.: Ρομαντισμός, ρεαλισμός, μοντερνισμός: Σκιαγράφηση μιας εξελικτικής πορείας. Αθήνα 1990.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Η σειρά διαλέξεων δομείται σε τρεις ενότητες: στην πρώτη ενότητα γίνεται μια εισαγωγή στα βασικά χαρακτηριστικά του Ρομαντισμού, στη δεύτερη ενότητα τίθεται στο επίκεντρο η ενασχόληση με βασικές έννοιες του ρομαντισμού και τις καταβολές τους στη φιλοσοφία και την τέχνη, ενώ στο τρίτο μέρος κορυφώνεται το ενδιαφέρον για ζητήματα συστηματικής φύσεως σχετικά με την ιδιάζουσα συνάφεια μεταξύ ρομαντισμού και εικαστικών. Στο συστηματικό μέρος βάρος δίνεται στην εκ του σύνεγγυς ανάγνωση απαιτητικών κειμένων και τη συζήτησή τους. Εκτός από την ενδεικτική βιβλιογραφία, παρέχονται ειδικότερα βιβλιογραφικά στοιχεία αναφορικά με το θέμα της κάθε συνάντησης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ στο τέλος του εξαμήνου – σε περίπτωση τακτικής παρακολούθησης δίνεται η δυνατότητα εναλλακτικών τρόπων αξιολόγησης: [α] σύντομη εργασία, η οποία συμψηφίζεται με το βαθμό της γραπτής εξέτασης [γ] γραπτό δοκίμιο [πλήρης απαλλαγή από την γραπτή εξέταση]
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [48]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 19^{ΟΥ} ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ 20^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 216
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ, απαιτείται συνθηματικό
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	ioannidis@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η σχέση ζωγραφικής και φωτογραφίας σε ιστορική και θεωρητική προοπτική και στόχος του η κριτική ενασχόληση με πτυχές αυτής της σχέσης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν πτυχές του ζητήματος των σχέσεων ζωγραφικής και φωτογραφίας στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ού αιώνα και• να τοποθετούνται κριτικά έναντι του σχετικού πρωτογενούς υλικού πρόσληψης της φωτογραφίας ως τέχνης, καθώς και της μεταγενέστερης βιβλιογραφίας, ούτως ώστε μέσα

	<p>από τη σχέση δύο μέσων και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αξιολογούν ζητήματα που άπτονται της σταδιακής θεσμικής καθιέρωσης μιας νέας τέχνης
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο σεμινάριο αυτό θα διερευνηθεί η συζήτηση γύρω από τη φωτογραφία ως τέχνη στα τέλη του 19 ^{ου} και τις αρχές του 20ού αιώνα. Είναι μια κρίσιμη περίοδος αυτή για τις καλλιτεχνικές φιλοδοξίες της φωτογραφίας ως τέχνης καθώς οι επιφυλάξεις εναντίον μιας τέτοιας προοπτικής εξακολουθούν από τη μία να υφίστανται, συνέχεια λίγο πολύ της σχετικής συζήτησης των μέσων του 19 ^{ου} αιώνα, αλλά ταυτόχρονα είναι και τα χρόνια διεθνούς κυριαρχίας του Πικτοριαλισμού, οι εκπρόσωποι του οποίου συστηματικά επιχειρηματολόγησαν με λόγια και έργα υπέρ της ισότιμης θέσης της φωτογραφίας δίπλα στη γηραιά αδερφή της τη ζωγραφική. Η σχετική επιχειρηματολογία που θα αναλυθεί είτε υπέρ είτε κατά των φιλοδοξιών της φωτογραφίας, θα επεκταθεί και στην ανίχνευση πρακτικών άλλων τεχνών της όπως η λογοτεχνία της περιόδου που, υιοθετώντας ενίστε μια “φωτογραφική ματιά”, συνέβαλαν στην ενίσχυση της θέσης της φωτογραφίας στο στερέωμα των τεχνών.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Albers Irene, “Der Photograph der Erscheinungen”- Émil Zolas Experimentalroman”, στον τόμο P. Geimer (hrsg.), <i>Ordnungen der Sichtbarkeit: Fotografie in Wissenschaft, Kunst und Technologie</i>, Φρανκφούρτη, Suhrkamp, 2002, σ. 211-251. • Armstrong Nancy, <i>Fiction in the Age of Photography: The Legacy of British Realism</i>, Κέμπρητζ Μασ., Λονδίνο, Harvard University Press, 1999. • Armstrong Carol, “From Clementina to Käsebier: The Photographic Attainment of the ‘Lady Amateur’”, <i>October</i> 91 (Χειμώνας 2000), σ. 101-139. • Barthes Roland, <i>Image, Music, Text</i> (επιμ., μετάφρ.: S. Heath), Λονδίνο, Fontana Press, 1977. • Batchen Geoffrey, <i>Burning with Desire: the conception of photography</i>, Κέμπρητζ Μασ. Και Λονδίνο, The MIT Press, 1999. • Batchen Geoffrey, “<i>Camera Lucida</i>: Another Little History of Photography”, στον τόμο R. Kelsey, B. Stimson (eds.), <i>The Meaning of Photography</i>, Williamstown, Μασ., Sterling and Francine Clark Art Institute, 2008, σ. 76-91. • Baudelaire Charles, <i>Curiosités esthétiques. L'Art romantique et autres Œuvres critiques</i>, Παρίσι, Garnier, 1962. • Benjamin Walter, <i>One-Way Street</i> (μετάφρ.: E. Jephcott, K. Shorter), Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Verso, 1998 (1979). • Benjamin Walter, “Q [Panorama]” στον τόμο <i>Walter Benjamin: Gesammelte Schriften</i> (επιμ. R. Tiedemann), Vol. 5.2., Φρανκφούρτη, Suhrkamp,

1982.

- Bourdieu Pierre with Luc Boltanski, Robert Castel, Jean-Claude Chamboredon and Dominique Schnapper, *Photography. A Middle-brow Art* (μετάφρ. S. Whiteside), Κέμπρητζ, Polity Press, 1996 (1965).
- Buck-Morss Susan, *The Dialectics of Seeing. Walter Benjamin and the Arcades Project*, Κέμπρητζ Μασ., Λονδίνο, The MIT Press, 1989.
- Cadava Eduardo, *Words of light: theses on the photography of history*, Πρίνστον, Princeton University Press, 1997.
- Carabott Philip, Yannis Hamilakis, Eleni Papargyriou (eds.), *Camera Graeca: Photographs, Narratives, Materialities*, Farnham, Ashgate, 2015.
- Clark T.J., *Farewell to an Idea. Episodes from a History of Modernism*, Νιου Χέντζεν και Λονδίνο, Yale University Press, 1999.
- Crary Jonathan, *Techniques of the Observer: vision and modernity in the nineteenth century*, Κέμπρητζ Μασ., Λονδίνο, MIT Press, 1992.
- Crary Jonathan, "Gericault, the Panorama, and Sites of Reality in the Early Nineteenth Century", *Grey Room* 9 (Φθινόπωρο 2002), σ. 5-25.
- Elkins James (ed.), *Photography Theory*, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2007.
- Elsinger Joel, *Trace and Transformation. American Criticism of Photography in the Modernist Period*, Albuquerque, University of New Mexico Press, 1999.
- Emerling Jae, *Photography: history and theory*, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2012.
- Emerson Peter Henry, *Naturalistic Photography for Students of the Art*, Λονδίνο, Sampson Low, Marston, Searle & Rivington, 1890 (1889).
- Emerson Peter Henry, "The Death of Naturalistic Photography", στον τόμο V. Goldberg (ed.), *Photography in Print*, Albuquerque, University of New Mexico Press, 1981, σ. 197-198.
- Frascina Francis et al., *Modernity and Modernism: French Painting in the Nineteenth Century*, New Haven & Λονδίνο, Yale and the Open University Press, 1993.
- Freedberg David, *The Power of Images. Studies in the History and Theory of Response*, Σικάγο και Λονδίνο, The University of Chicago Press, 1989.
- Fried Michael, "Barthes's *Punctum*", *Critical Inquiry* 31, 3 (Άνοιξη 2005), σ. 539-574.
- Fried Michael, *Why photography matters as art as never before*, New Haven και Λονδίνο, Yale University Press, 2008.
- Frizot Michel, "Negative Ikonizität. Das Paradigma der Umkehrung", στον τόμο P. Geimer (hrsg.), *Ordnungen der Sichtbarkeit. Fotografie in Wissenschaft, Kunst und Technologie*, Φρανκφούρτη, Suhrkamp, 2002, σ. 413-433.
- Geiger Annette, *Urbild and fotografischer Blick*.

	<p><i>Diderot, Chardin and die Vorgeschichte der Fotografie in der Malerei des 18. Jahrhunderts</i>, Μόναχο, Wilhelm Fink Verlag, 2004.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Geimer Peter (hrsg.), <i>Ordnungen der Sichtbarkeit. Fotografie in Wissenschaft, Kunst und Technologie</i>, Φρανκφούρτη, Suhrkamp, 2002. • Ginzburg Carlo, "Minutiae, Close-up, Microanalysis", <i>Critical Inquiry</i> 34 (Φθινόπωρο 2007), σ. 174-189. • Ginzburg Carlo (εισαγωγή: Anna David), "Morelli, Freud and Sherlock Holmes: Clues and Scientific Method", <i>History Workshop</i> 9 (Άνοιξη, 1980), σ. 5-36. • Solomon – Godeau Abigail, <i>Photography at the Dock. Essay on Photographic history, Institutions, and Practices</i>, Μινεάπολις, University of Minnesota Press, 1991. • Vicki Goldberg (ed.), <i>Photography in Print</i>, Albuquerque, University of New Mexico Press, 1981. • Green David, "Veins of Resemblance: Photography and Eugenics", <i>Oxford Art Journal</i> 7, 2 (1984), σ. 3-16. • Greenberg Clement, <i>The Collected Essays and Criticism. Modernism with a Vengeance, 1957-1969</i>, Σικάγο και Λονδίνο, The University of Chicago Press, 1993. • Greenblatt Stephen with I. G. Zupanov, R. Meyer-Kalkus, P. Heike, P. Nyiri and F. Pannewick, <i>Cultural Mobility: A Manifesto</i>, Κέμπρητζ: Cambridge University Press, 2010. • Grunberg Andy, "The crisis of the real. Photography and postmodernism", στον τόμο L. Wells (ed.), <i>The Photography Reader</i>, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2003, σ. 164-179. • Harrison Charles, "Impressionism, Modernism and Originality", στον τόμο F. Frascina et al. (eds.), <i>Modernity and Modernism: French Painting in the Nineteenth Century</i>, New Haven & Λονδίνο, Yale and the Open University Press, 1993, σ. 144-145. • Harrison Charles, "The Effects of Landscape" στον τόμο W.J.T. Mitchell (ed.), <i>Landscape and Power</i>, Σικάγο και Λονδίνο, The University of Chicago Press, 2002 (1994), σ. 203-239. • Harvey John, <i>Photography and Spirit</i>, Λονδίνο, Reaktion Books, 2007. • Didi-Huberman Georges, <i>Confronting Images. Questioning the Ends of a certain History of Art</i> (μετάφρ. John Goodman), University Park, Πενσυλβανία, The Pennsylvania State University Press, 2005. • Jeffrey Ian, <i>Photography. A Concise History</i>, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Thames and Hudson, 1996 (1981). • Kaplan Louis, "Where the Paranoid meets the Paranormal: Speculations on Spirit Photography", <i>Art Journal</i> 62 (Φθινόπωρο 2003), σ. 18-29. • Kelly Jill, "Photographic Reality and French Literary Realism: Nineteenth-Century
--	--

- Synchronism and Symbiosis", *The French Review* 65, 2 (Δεκέμβριος 1991), σ. 195-205.
- Kelsey Robin, *Photography and the Art of Chance*, Κέμπρητζ Μασ. Και Λονδίνο, The Belknap Press of the Harvard University Press, 2015.
 - Kelsey Robin, Blake Stimson (eds.), *The Meaning of Photography*, Williamstown, Μασ., Sterling and Francine Clark Art Institute, 2008.
 - Kember Sarah, "The Shadow of the Object". Photography and Realism", στον τόμο της L. Wells (ed.), *The Photography Reader*, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2003, σ. 202-217.
 - Krauss E. Rosalind, *The Originality of the Avant-Garde and Other Modernist Myths*, Κέμπρητζ Μασ. Και Λονδίνο, The MIT Press, 1986.
 - Krauss E. Rosalind, *The Optical Unconscious*, Κέμπρητζ Μασ. Και Λονδίνο, The MIT Press, 1994.
 - Marien Mary Warner, *Photography. A Cultural History*, Λονδίνο, Laurence King Publishing, 2002.
 - Maurer Kathrin, "Der panoramatische Blick auf das Andere in Ida von Hahn-Hahns Reisebericht 'Orientalische Briefe' (1844)", *The German Quarterly* 83, 2 (Αύγουστος 2010), 153-171.
 - Maynard Patrick, *The Engine of Visualization: Thinking through Photography*, Λονδίνο, Cornell University Press, 1997.
 - Maynard Patrick, "The Secular Icon: Photography and the Functions of Images", *The Journal of Aesthetics and Art Criticism* 42 (Χειμώνας 1983), σ. 155-169.
 - Mitchell W.J.T., *Landscape and Power*, Σικάγο και Λονδίνο: The University of Chicago Press, 2002 (1994).
 - Mnookin L. Jennifer, "The Image of Truth: Photographic Evidence and the Power of Analogy", *Yale Journal of Law & the Humanities* 10, 1 (1998), σ. 1-74.
 - Naef Weston, *The Collection of Alfred Stieglitz: Fifty Pioneers of Modern Photography*, The Metropolitan Museum of Art / The Viking Press, 1978.
 - Robert S. Nelson (ed.), *Critical Terms for Art History*, Σικάγο και Λονδίνο, The University of Chicago Press, 1996.
 - Newhall Beaumont & Nancy Newhall, *Masters of Photography*, Νέα Υόρκη, Castle Books, 1958.
 - Newhall Beaumont, *The History of Photography*, Λονδίνο, Secker & Warburg, 1982.
 - Newhall Beaumont, *The History of Photography from 1839 to the present. Completely revised and enlarged edition*, Λονδίνο, Secker & Warburg, 1987.
 - Palermo Charles, "The World in the Ground Glass: Transformations in P. H. Emerson's Photography", *Art Bulletin* 89, 1 (Μάρτιος, 2007), σ. 130-147.
 - Pennell Joseph, "Is photography among the fine

- arts?", στον τόμο V. Goldberg (ed.), *Photography in Print*, Albuquerque, University of New Mexico Press, 1981, σ. 210-213.
- Preziosi Donald, *Brain of the Earth's Body. Art, Museums, and the Phantasms of Modernity*, Μινεάπολις, Λονδίνο, University of Minnesota Press, 2003.
 - Preziosi Donald, *Art, Religion and Amnesia: the enchantments of credulity*, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2014.
 - Prichard Michael, *A History of Photography in 50 Cameras*, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Bloomsbury, 2014.
 - Prodger Philip (with an essay by Tom Gunning), *Muybridge and the Instantaneous Photograph Movement*, Νέα Υόρκη, Oxford University Press, 2003.
 - Rabb Jane B. (ed.), *Literature & Photography. A Critical Anthology. Interactions 1840-1990*, Albuquerque, University of New Mexico Press, 1995.
 - Rabinow Paul (ed.), *The Foucault Reader*, Νέα Υόρκη, Pantheon Books, 1984, σ. 51-75.
 - Record Isaac, "Daniel Rothbart. Philosophical Instruments: Minds and Tools at Work", *Spontaneous Generations: A Journal for the History and Philosophy of Science* 3, αρ. 1 (2009), σ. 233-235.
 - Renneville Marc, "Paris, capitale du portrait judiciaire (1885-1914)", στον κατάλογο της έκθεσης *L' Impossible Photographie. Prisons Parisiennes 1851-2010*, Παρίσι, Paris-Musées, 2010, σ. 164-173.
 - Rosenblum Naomi, *A History of Women Photographers*, Παρίσι, Λονδίνο, Νέα Υόρκη, Abbeville Press, 1994.
 - Rosenblum Naomi, *A World History of Photography* (3η Έκδ.), Νέα Υόρκη, Λονδίνο, Παρίσι, Abbeville Press, 1997 (1984).
 - Scruton Roger, "Photography and Representation", στον τόμο S. Walden (ed.), *Photography and Philosophy. Essays on the Pencil of Nature*, Chichester, Wiley-Blackwell, 2010, σ. 138-166.
 - Seiberling Grace, *Amateurs, Photography, and the Mid-Victorian Imagination*, Σικάγο, University of Chicago Press, 1986.
 - Sekula Allan, "The Body and the Archive", *October* 39 (Χειμώνας, 1986), σ. 3-64.
 - Sekula Allan, *Photography against the Grain. Essays and Photo Works*, MACK, 2016 (1981).
 - Sekula Allan, "The Traffic in Photographs", στον τόμο A. Sekula, *Photography against the Grain. Essays and Photo Works*, MACK, 2016 (1981), σ. 77-101.
 - Shoonover Karl, "Ectoplasms, Evanescence and Photography", *Art Journal* 62 (Φθινόπωρο 2003), σ. 30-43.
 - Silverman Kaja, *The Miracle of Analogy or The*

- History of Photography, Part 1*, Στάνφορτ, Stanford University Press, 2015.
- Stange Maren (ed.), *Paul Strand: Essays on His Life and Work*, Νέα Υόρκη, Aperture, 1990.
 - Sternberger Dolf, "Panorama of the 19th Century" (μετάφρ.: Joachim Neugroschel), *October* 4 (Φθινόπωρο 1977), σ. 3-20.
 - Steiglitz Alfred, "The Hand Camera—Its Present Importance", στον τόμο R. Whelan (ed.), *Stieglitz on Photography: his selected essays and notes*, Νέα Υόρκη, Aperture, 2000, σ. 65-72.
 - Szarkowski John, *Photography Until Now*, Νέα Υόρκη, The MoMA, 1989.
 - Szarkowski John, *The Photographer's Eye*, Νέα Υόρκη, MoMA, 2007 (1966).
 - Tagg John, *The Burden of Representation. Essays on Photographies and Histories*, Μινεάπολις, University of Minnesota Press, 1988.
 - Talbot William Henry Fox, *The Pencil of Nature*, Λονδίνο, Longman, Brown, Green and Longmans, 1844.
 - Taylor John, "Kodak and the 'English' Market between the Wars", *Journal of Design History* 7, 1 (1994), σ. 29-42.
 - *The Illustrated Catalogue of the International Exhibition*, Λονδίνο, Clay, Closes, Petter & Galpin, 1862, τ. 1.
 - Tomlison Janis (ed.), *Readings in Nineteenth-Century Art*, Upper Saddle River NJ, Prentice Hall, 1996.
 - Trachtenberg Alan (ed.), *Classic Essays on Photography*, Νιου Χέντζεν, Leete's Island Books, 1980.
 - Trachtenberg Alan, *Reading American Photographs. Images as History. Mathew Brady to Walker Evans*, Νέα Υόρκη, Hill and Wanf, 1989.
 - Tsirgialou Aliki, "Photographing Greece in the Nineteenth Century: An Overview", στον τόμο P. Carabott et. Al. (eds.), *Camera Graeca: Photographs, Narratives, Materialities*, Farnham, Ashgate, 2015, σ. 77-93.
 - Tucker Paul, "The First Impressionist Exhibition and Monet's *Impression, Sunrise*: A Tale of Timing, Commerce and Patriotism", στο J. Tomlison (ed.), *Readings in Nineteenth-Century Art*, Upper Saddle River NJ, Prentice Hall, 1996, σ. 147-163.
 - Vignon Paul, *The Shroud of Christ*, Westminster, Archibald Constable & Co. Ltd, 1902.
 - Vogel Hermann, *Lehrbuch der Photographie*, Βερολίνο, Louis Gerschel, 1867.
 - Walden Scott (ed.), *Photography and Philosophy. Essays on the Pencil of Nature*, Chichester, Wiley-Blackwell, 2010.
 - Wells Liz (ed.), *The Photography Reader*, Λονδίνο και Νέα Υόρκη, Routledge, 2003.
 - Whelan Richard (ed.), *Stieglitz on Photography: his selected essays and notes*, Νέα Υόρκη,

	Aperture, 2000.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα εξελίσσεται με αφετηρία τρεις αρχικές ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ όπου τίθενται από τον διδάσκοντα οι βασικές έννοιες. Ακολουθούν ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ επί προεπιλεγμένων κειμένων όπου οι συμμετέχοντες πρέπει να δουλέψουν. Ο κύκλος των συναντήσεων ολοκληρώνεται με ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ των συμμετεχόντων και με συζήτηση επ' αυτών. Σε κάθε μάθημα γίνεται ΧΡΗΣΗ PPT.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Αξιολογείται συνολικά η ΠΑΡΟΥΣΙΑ των συμμετεχόντων κατά τη διάρκεια των συζητήσεων, η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ τους μπροστά στο κοινό του σεμιναρίου και η ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [49]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΧΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 705
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΙΗ ΖΗΚΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	fzika@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το χρώμα ως κατ'εξοχήν οπτική ιδιότητα συνιστά έναν κεντρικό άξονα προβληματισμού και θεωρητικής διερεύνησης στο χώρο των εικαστικών τεχνών. Είτε χρησιμοποιείται γενναιόδωρα είτε φειδωλά, είτε πρόκειται για φαντασμαγορία είτε για ελάχιστη παρέμβαση, η εκάστοτε εικαστική πρακτική απαιτεί τοποθέτηση και απόφαση. Το σεμινάριο παρακολουθεί ορισμένες από τις κυριότερες εξελίξεις της επιστήμης και τη φιλοσοφία όσον αφορά το χρώμα από την εποχή της νεωτερικότητας (από τον 17 ^ο αιώνα) μέχρι σήμερα και εξετάζει το πώς αυτές επηρέασαν την εικαστική δημιουργία, εστιάζοντας κατά κύριο λόγο στη μοντέρνα και τη σύγχρονη τέχνη.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες,	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση • να εποπτεύουν τις διαφορετικές χρωματικές θεωρίες και τις

<p>ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>συναφείς έννοιες</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν το επιστημονικό και φιλοσοφικό υπόβαθρο των χρωματικών θεωριών, • να συσχετίζουν τις επιστημονικές και φιλοσοφικές θεωρίες του χρώματος με την καλλιτεχνική θεωρία και πρακτική, • να αποτιμούν τη σημαντική συμβολή των θεωριών του χρώματος αφενός στην εικαστική δημιουργία αφετέρου στην ιστορία και θεωρία της τέχνης, • να συνδέουν του χρώματος με συγκεκριμένα καλλιτεχνικά ρεύματα και καλλιτέχνες και • να συνθέτουν ένα θεωρητικό και κριτικό λόγο που να ενσωματώνει τη χρωματική θεωρία στην προσέγγιση της τέχνης.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	<p>KANENA</p>
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Θεωρητικές Ενότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Από τον Νεύτωνα στον Γκαίτε • Από τον Γκαίτε στον Βιτγκενστάιν • Θεωρίες της χρωματικής αρμονίας (Chevreul, Itten κ.ά.) • Σχέσεις χρώματος-ύλης • Σχέσεις χρώματος-φωτός • Σχέσεις χρώματος-ήχου <p>Προτεινόμενες ομαδοποιήσεις:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Γάλλοι καλλιτέχνες, Ιμπρεσιονισμός, Μετα-ιμπρεσιονισμός (19^{ος} αιώνας) • Άγγλοι 'ρομαντικοί' (Μπλέηκ, Τέρνερ κ.ά.) • Τέλη 19^{ου}–αρχές 20^{ου}: Μοντερνισμός, Ρωσική πρωτοπορία / Καντίνσκυ, Μαλέβιτς κ.ά. • Μέσα 20^{ου}: Γερμανικός Εξπρεσιονισμός / Μπάουχαουζ / Ίπτεν, Αλμπερς, Κλε κ.ά. • Αφροημένος Εξπρεσιονισμός • Μινιμαλισμός και μονοχρωματικοί πίνακες • Βιομηχανικό/υλικό χρώμα • Χρωματικό περιβάλλον (Ταρρέλ, Έλιασον, Φιντς, κ.ά.) • Ψηφιακό χρώμα • 'Έλληνες καλλιτέχνες / 'ελληνικό χρώμα' • Συμβολική χρήση του χρώματος
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • D. Batchelor, <i>Χρωμοφοβία</i>, Άγρα, 2013 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 50656341 • J.W.v. Goethe, <i>Θεωρία των χρωμάτων</i> (1810), Printa, 2008 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 18110 • J. Albers, <i>Interaction of Color: Revised and Expanded</i>, Yale University Press, 2006 • P. Ball, <i>Bright Earth: Art and the Invention of Colour</i>, University of Chicago Press, 2003 • D. Batchelor (ed.), <i>Colour: Documents of Contemporary Art</i>, Whitechapel Gallery & MIT Press, 2008

	<ul style="list-style-type: none"> • C. van Campen, <i>The Hidden Sense: Synaesthesia in Art and Science</i>, MIT Press, 2007 • <i>Colour Chart: Reinventing Colour, 1950 to Today</i>, Museum of Modern Art, NY, 2008 • V. Finlay, <i>Colour: A Natural History of the Palette</i>, Random House, 2003 • Aris Fioretos (ed.), <i>Re: The Rainbow</i>, International Artists' Studio Program in Sweden (IASPIS), 2004 • J. Gage, <i>Colour and Culture: Practice and Meaning from Antiquity to Abstraction</i>, Thames & Hudson, 1995 • J. Gage, <i>Colour and Meaning: Art, Science and Symbolism</i>, Thames & Hudson, 1999 • J. Gage, <i>Colour in Art</i>, Thames & Hudson, 2006 • J. Itten, <i>Τέχνη του χρώματος</i>, Ένωση Καθηγητών Καλλιτεχνικών Μαθημάτων, 1998 • T. Lamb & J. Bourriau (eds.), <i>Colour: Art and Science</i>, Cambridge UP, 1995 • J. Lichtenstein, <i>La couleur éloquente: Rhétorique et peinture à l'âge 156/lassique</i>, Flammarion, 1989/1999 • M. Pastoureau, <i>Blue: The History of a Color</i>, Princeton University Press, 2001 / <i>Μπλε: Η ιστορία ενός χρώματος</i>, εκδ. Μελάνι, 2004 • M. Pastoureau, <i>Black: The history of a color</i>, Princeton University Press, 2009 • <i>Πολύχρωμοι θεοί</i>, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο Αθηνών, 2007 • G. Roque, <i>Art et science de la couleur: Chevreul et les peintres, de Delacroix à l'abstraction</i>, Gallimard, 2009 • Φ. Ζήκα, <i>Οντολογία και σημασιολογία του χρώματος</i>, ΑΠΘ (διδακτορική διατριβή), 1991
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> • ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ με χρήση Powerpoint. • Χρήση υλικού αναρτημένου στο E-CLASS (άρθρα, σημειώσεις). • ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ κατά τη διάρκεια του μαθήματος. • Μικρές γραπτές ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ και ανάλυσης κειμένου. • ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ POWERPOINT ως προετοιμασία γραπτής εργασίας. • ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (οδηγίες, βιβλιογραφία, παρακολούθηση). • ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ σε εκθέσεις ή/και τις καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συναφείς προς το μάθημα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<ul style="list-style-type: none"> • ΠΑΡΟΥΣΙΑ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ) ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ. • ΜΙΚΡΕΣ ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ. • ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΜΕ ΧΡΗΣΗ POWERPOINT. • ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (3000 ΛΕΞΕΙΣ).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [50]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΡΟΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 215
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/courses/AHT4113/ [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΡΤΟΥΡΟ ΒΑΡΓΚΑΣ-ΕΚΟΜΠΑΡ, ανάθεση ΕΚΠΑ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	-
<u>Ωρες γραφείου:</u>	-
<u>Τηλέφωνο:</u>	2107277490
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	avargas@spanll.uoa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αποτελεί εισαγωγικό μάθημα ειδίκευσης στην Ισπανοαμερικάνικη Τέχνη από την προκολομβιανή εποχή μέχρι σήμερα, με έμφαση στην ιστορική, κοινωνική και καλλιτεχνική ανάπτυξη. Η ύλη του μαθήματος στοχεύει οι φοιτητές/-τριες να εμβαθύνουν στην ιστορική εξέλιξη της τέχνης τις διάφορες ιστορικές περιόδους που συντέλεσαν στη διαμόρφωση της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης. Με αυτή την έννοια, το μάθημα εμβαθύνει στην εξέλιξη της τέχνης στη Λατινική Αμερική, από

	την προκολομβιανή εποχή μέχρι και σήμερα. Τέλος, βασικός στόχος του μαθήματος αποτελεί η εξοικείωση των φοιτητών/-τριών με την εξέλιξη της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης, με τις διάφορες μορφές πολιτιστικού συγκρητισμού και με τα σημαντικότερα έργα (ζωγραφικής, γλυπτικής και αρχιτεκτονικής).
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο /η φοιτητής/-ήτρια θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζει την ιστορική, κοινωνική εξέλιξη της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης από τα προκολομβιανά χρόνια μέχρι και σήμερα και τα σημαντικότερα έργα των διαφόρων περιόδων, • να διακρίνει τις ομοιότητες και τις διαφορές κάθε περιόδου, • να ταξινομεί τα διάφορα έργα στο ευρύτερο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτισμικό πλαίσιο της εποχής, με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά της, • να συγκρίνει, να διαφοροποιεί και να συνδυάζει ιστορικές και πολιτισμικές καταστάσεις, χρησιμοποιώντας την κατάλληλη μεθοδολογία και σύγχρονη ορολογία στην ισπανική γλώσσα, • να εξηγεί και να διατυπώνει κρίσεις σχετικά με ερμηνευτικά ζητήματα ιστορικού και πολιτισμικού περιεχομένου στην Ισπανοαμερικάνικη Τέχνη, χρησιμοποιώντας την ισπανική γλώσσα, • να αξιολογεί τα σημαντικότερα έργα της Ισπανοαμερικάνικης Τέχνης, με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά της και να αντιμετωπίζει κριτικά και συγκριτικά τα έργα αυτά και • να επιδεικνύει κριτική ικανότητα και ικανότητα σύνθεσης. <p>Δεξιότητες και ικανότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών • Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις • Αυτόνομη εργασία • Ομαδική εργασία • Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής • Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγγελματικής σκέψης • Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>I. Εισαγωγή</p> <p>α. Στόχοι</p> <p>β. Η Λατινοαμερικάνικη Ταυτότητα</p> <p>II. Η Τέχνη στην Προκολομβιανή Αμερική</p> <p>α. Προέλευση του ανθρώπου της Αμερικής</p> <p>β. Έμπνευση και έκφραση</p> <p>γ. Η Πέτρα</p>

	<p>1. Παλαιοϊνδιάνικη εποχή 2. Αρχαϊκή εποχή</p> <p><i>δ. Η Ινα</i></p> <p>III. Η Τέχνη στην Προκολομβιανή Αμερική</p> <p><i>α. Ο Πηλός</i></p> <p>1. Εποχή του Σχηματισμού</p> <p><i>β. Τα Μέταλλα</i></p> <p>1. Κλασική εποχή</p> <p><i>γ. Η Προκολομβιανή Αρχιτεκτονική</i></p> <p>1. Η Αρχιτεκτονική Εξέλιξη 2. Ύστερη Κλασική εποχή</p> <p>IV. Η Τέχνη στη Μετακολομβιανή Αμερική</p> <p><i>α. Η Τέχνη στην Αποικιοκρατική Αμερική</i></p> <p>1. Εικαστική Επιβολή 2. Το Τετκίη 3. Το Αμερικάνικο Μπαρόκ</p> <p><i>β. Η Λατινοαμερικάνικη Τέχνη στο 19^ο αι.</i></p> <p>1. Η Ακαδημία</p> <p><i>γ. Η Λατινοαμερικάνικη Τέχνη στον 20^ο αι.</i></p> <p>1. Πρωτοποριακά Κινήματα 2. Ο Μουραλισμός</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:</p> <p><u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχαία Αμερικανική Τέχνη. Εικονογραφημένη Εγκυλοπαίδεια Τέχνης. Ελευθερουδάκης: Αθήνα, 2008. • Baoudin, Louis. <i>A Socialist Empire: The Incas of Peru</i>. D. Van Nostrand Company: New York, 2011. • Bethell, Leslie (Ed.). <i>The Cambridge History of Latin America</i>. T. I & T. II. Cambridge University Press: Cambridge, 1984. • Bushnell, Geoffrey. <i>Peru</i>. Thames & Hudson: New York, 1961. • Castedo, Leopoldo. "Historia del Arte Iberoamericano". 2 tomos. Madrid: Alianza Editorial, 1988. • Coe, Michael D. and Koontz, Rex. <i>Mexico. From the Olmecs to the Aztecs</i>. Thames & Hudson: New York, 2010. • Coe, Michael D. and Houston Stephen D. <i>The Mayas</i>. Thames & Hudson: New York, 2009. • Fiedel, Stuart J. <i>Prehistory of America</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2012. • Gutiérrez, Ramón y Gutiérrez V., Rodrigo "Historia del Arte Iberoamericano". Barcelona: Ed. Lunwerg, 2006. • Kroeber, Alfred and Kluckhohn Clyde. <i>Culture: A critical review of concepts and definitions</i>. Vintage Books: New York, 1952. • Kubler, George. "Arte y Arquitectura en la América Precolonial". Manuales Arte Cátedra. Madrid: Cátedra, 2003. • Sejourne, Laurette. <i>América Latina. I. Antiguas Culturas Precolombinas</i>. Historia Universal Siglo XXI. Editorial SIGLO XXI. Madrid, 1987. • Varios. "Pintura, escultura y artes útiles en Iberoamérica, 1500-1825". Manuales Arte Cátedra.

	<p>Editor Ramón Gutiérrez. Madrid: Cátedra, 1997.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Varios. "Pintura, escultura y fotografía en Iberoamérica, siglos XIX y XX". Manuales Arte Cátedra. Editores Rodrigo Gutiérrez y Ramón Gutiérrez. Madrid: Cátedra, 1997. • Willey R. Gordon and Phillips Philip. Method and Theory in American Archaeology. The University Chicago Press. Chicago, 1958. • Γκαλεάνο, Εδουάρδο. Ανοιχτές Φλέβες της Λατινικής Αμερικής. Αθήνα: Κουκκίδα, 2009. • Γκαλεάνο, Εδουάρδο. Μνήμης της Φωτιάς. Αθήνα: Πάπυρος, 2011. • Λουγκένα, Μαρία & Άλβα, Γκουάλτερ. Ίνκα – Λαοί και Πολιτισμοί των Άνδεων. Εκ. Καρακωτσόγλου: Αθήνα, 2000. • Λουγκένα, Μαρία. Μάγια και Αζτέκοι – Ιστορία και Πολιτισμός των Προκολομβιανών Λαών του Αρχαίου Μεξικού. Εκ. Καρακωτσόγλου: Αθήνα, 2002.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>Τρόπος Παράδοσης: Πρόσωπο με πρόσωπο. Η διδασκαλία του μαθήματος δίνει τη δυνατότητα διαλόγου μεταξύ φοιτητών/-τριών και διδάσκοντος. Επιδιώκεται η ενασχόληση των φοιτητών/-τριών με εποπτεύμενες εργασίες/ασκήσεις και γενικότερα η αυτόνομη μάθηση. Παρέχεται έντυπη και ηλεκτρονική βιβλιογραφία.</p> <p>Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Υποστήριξη Μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class • Παρουσιάσεις –διδασκαλία με εξειδικευμένο λογισμικό (ppt κ.λπ.) • Αξιοποίηση του Ίντερνετ και των μηχανών αναζήτησης για την εύρεση σχετικού ψηφιακού υλικού • Χρήση e-mail στην επικοινωνία με τους φοιτητές
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (3000 λέξεων)
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [51]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Ζητήματα Ιστορίας της Αρχιτεκτονικής: Κείμενα, Ιστοριογραφία και Πολιτική της Αρχιτεκτονικής από το 1945 ως σήμερα
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 401
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	3ο / ΣΤ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/document/?course=TMB169 [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kalfacccon@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι ιστορική και θεωρητική ανασυγκρότηση των αντικειμένων της αρχιτεκτονικής από το 1945 ως και σήμερα και στόχος του οι εξοικείωση των φοιτητών με την αρχιτεκτονική στην πολιτισμική της διάσταση
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν και• να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα ζητήματα σχετικά με την ιστορία και θεωρία της αρχιτεκτονικής και ιδιαίτερα τη νεώτερη ιστορία από το 1945 μέχρι σήμερα, και τα θεωρητικά ζητήματα που απασχολούν την υπό εξέταση περίοδο,

	<ul style="list-style-type: none"> • να διακρίνουν τα είδη, τις τυπολογίες και τη γενεαλογία των παραγόμενων μορφών της αρχιτεκτονικής, • να τα αντιστοιχούν με τους δημιουργούς της σε σχέση με τον ιστορικό χρόνο αλλά και • να γνωρίζουν τα ιδεολογικά σχήματα που κάθε φορά συνοδεύουν και νομιμοποιούν αυτές τις μορφές και καταξιώνουν τους δημιουργούς, συνολικά καθορίζουν τη θέση της αρχιτεκτονικής στην κοινωνική ιεραρχία, • να κατανοούν τη σημασία της παραγωγής αρχιτεκτονικού λόγου [discourse] στην ιστορική εξέλιξη της αρχιτεκτονικής σκέψης και πρακτικής, σε συνέχεια με τις σύγχρονες ιστοριογραφικές προσεγγίσεις, • να προσδιορίζουν τις κεντρικές εννοιολογικές κατηγορίες και αξιολογικές κρίσεις του κάθε αρχιτεκτονικού παραδείγματος της υπό μελέτη περιόδου, • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική της αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος και, ευρύτερα, • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες, μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	Καλό θα είναι οι φοιτητές να έχουν παρακολουθήσει την Ιστορία της Αρχιτεκτονικής II.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα παρακολουθεί την ιστορική και θεωρητική ανασυγκρότηση των αντικειμένων της αρχιτεκτονικής από το 1945 ως και σήμερα, μέσα από την εξέταση της λεκτικής τεκμηρίωσης των αρχιτεκτονικών τεχνημάτων, των ποικίλων αναπαραστάσεων της, των προφορικών μαρτυριών, των δημοσιευμένων σχολιασμών –με λίγα λόγια, των κατατεθειμένων λόγων (αρχιτεκτονικών και ‘έξω-αρχιτεκτονικών’) που πάντοτε συνοδεύουν τα τελικά αρχιτεκτονικά έργα. Ακόμη μέσα από τα πρόσωπα, που από ορισμένη θέση (στα πλαίσια της ορισμένου κινήματος ή ρεύματος και παιζοντας έναν ορισμένο κοινωνικό ρόλο), τις έχουν καταθέσει. Εκεί, αναζητεί τους πολύπλοκους μηχανισμούς κεντρικής παραγωγής και εδραίωσης του αρχιτεκτονικού νοήματος και των διαφόρων αρχιτεκτονικών Ιδεολογημάτων. Αναζητεί ακόμα τους μηχανισμούς διάχυσης της, της κυκλοφορίας της μέσα στα διεθνή δίκτυα με ιδιαίτερη έμφαση στη διάχυση και πρόσληψή της από το ελληνικό παράδειγμα. Αναζητεί την κυριαρχη κάθε φορά θεώρηση για την αρχιτεκτονική, έχοντας ως οδηγό το ότι ο πολιτισμός αντλεί και μοιράζει αυτή τη θεώρηση μέσα από τις ευρύτερες ταξινομήσεις του, μέσα από τις αντιλήψεις του και τις θεωρήσεις του των άλλων πεδίων, των επιστημών, των τεχνών, της γλώσσας του. Εντασσόμενο στις σύγχρονες θεωρητικές αναζητήσεις, προσλαμβάνει την αρχιτεκτονική στην ευρεία, πολιτισμική της διάσταση.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	Montaner, J.-M., Ιστορία της Σύγχρονης Αρχιτεκτονικής: Κινήματα, Ιδέες και δημιουργοί στο δεύτερο μισό του 20ού αιώνα (Αθήνα: Νεφέλη, 2014)
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Dutta, A., et al., <i>Governing By Design: Architecture, Economy, and Politics in the Twentieth Century</i> (Pittsburgh, PA: University of Pittsburgh Press, 2012) • Goldhagen, S. W. (επιμ.), <i>Anxious Modernisms: Experimentation in Postwar Architectural Culture</i> (Cambridge, MA: The MIT Press, 2001) • Hays, K. M. (επιμ.) <i>Architecture Theory Since 1968</i> (Cambridge,

	<p>MA: The MIT Press, 2000)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Τουρνικιώτης, Π., <i>Η Αρχιτεκτονική στη Σύγχρονη Εποχή</i> (Αθήνα: Futura, 2006) 						
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Διδασκαλίας)	<p>Το μάθημα δομείται από τρεις ενότητες, καθεμία από τις οποίες έχει διαφορετική φύση. Οι κύριες διαμορφωτικές γραμμές ολόκληρης της υπό εξέταση περιόδου παρουσιάζονται στην πρώτη ενότητα με τίτλο 'Ταράζοντας τα νερά', που είναι περισσότερο θεωρητική, παρακολουθώντας τις μεγάλες κοινωνικές, πολιτικές και πολιτισμικές στροφές, τις οικονομικές συγκυρίες, τους συγκεκριμένους στοχασμούς και τις πρακτικές, που άρχισαν να ταρακουνούν τις βεβαιότητες του Μοντέρνου. Η δεύτερη ενότητα, 'Στην αντίπερα όχθη', που έχει περισσότερο τον χαρακτήρα μιας ιστορικής διερεύνησης (μέσα από την παρουσίαση ντοκουμέντων, μαρτυριών, πρωτογενούς βιβλιογραφίας), διερευνά τις κυριότερες θεματικές μιας περιόδου που διαρκεί περίπου από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 μέχρι τη δεκαετία 1990. Η Τρίτη και τελευταία ενότητα με τίτλο '(ξανά-) Κολυμπώντας σε βαθιά νερά', έχει αμιγώς σεμιναριακό χαρακτήρα, εξετάζοντας τις πιο πρόσφατες αρχιτεκτονικές αναζητήσεις, παράλληλα αφήνοντας χρόνο για τη συζήτηση και προετοιμασία των εργασιών.</p> <p>Σχεδόν κάθε παράδοση αποτελείται από</p> <p>α) τις θεωρητικές διαλέξεις, που συνοδεύονται με πλούσιο οπτικό (ή και οπτικοακουστικό) υλικό και όπου επιδιώκεται η ενεργή συμμετοχή των φοιτητών και η δημιουργία συζητήσεων και διαλόγου,</p> <p>β) το εργαστηριακό τμήμα. Τα εργαστήρια στηρίζονται στην από κοινού ανάλυση προεπιλεγμένων κειμένων, τα οποία θα έχουν ήδη μοιραστεί στους φοιτητές στα προηγούμενα μαθήματα. Εκεί θα ανιχνεύονται κατηγορίες (οι έννοιες ή τα θέματα) που σταδιακά αναδεικνύονται σε κεντρικές για τα διάφορα αρχιτεκτονικά κινήματα του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα.</p> <p>Από τη μέση του εξαμήνου και μέχρι το τέλος του, στο εργαστηριακό τμήμα θα συζητείται η πορεία της ερευνητικής δουλειάς των σπουδαστών για την εκπλήρωση της εργασίας του μαθήματος.</p>						
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, το βαθμό που θα προκύψει από την τελική εξέταση και στη βαθμολόγησή του από την ομαδική εργασία στην οποία συμμετέχει.</p> <p>Αναλυτικά, η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με τους εξής τρόπους:</p> <p>ΕΡΓΑΣΙΑ (ΑΤΟΜΙΚΗ)</p> <table> <tr> <td>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....</td> <td>15%</td> </tr> <tr> <td>ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....</td> <td>80%</td> </tr> <tr> <td>ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ.....</td> <td>5 %</td> </tr> </table>	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	15%	ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....	80%	ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ.....	5 %
ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	15%						
ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....	80%						
ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ.....	5 %						
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ						

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [52]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 005
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι, με συνθηματικό
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΥΣΙΚΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	nancylitsardo@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι θεωρητικές αντιλήψεις περί τέχνης κατά την Αναγέννηση σε συνδυασμό με την ενασχόληση με βασικές έννοιες αλλά και πρωτογενείς πηγές.

ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ:	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τη σχέση ανάμεσα σε συγκεκριμένα έργα της Αναγέννησης και τις θεωρητικές αντιλήψεις της περιόδου • να κατανοούν και να σχολιάζουν πρωτογενείς πηγές και λογοτεχνικά κείμενα της περιόδου και • να κρίνουν τις πρωτογενείς αλλά και τις μεταγενέστερες θεωρίες.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο μάθημα αυτό παρουσιάζονται σημαντικές αντιλήψεις και θεωρίες της τέχνης της Αναγέννησης, όπως των Alberti, Leonardo, Castiglione, Vasari, Dolce, Aretino, Federico Zuccaro, Cellini, οι επιστολές των Bronzino και Michelangelo, η ποίηση του Michelangelo. Τα κείμενά της συζητώνται με άξονες κεντρικές ιδέες της περιόδου που αφορούν στην <i>istoria</i> , στο σχέδιο, στο χρώμα, στην προοπτική, στην έκφραση, στη «ρεαλιστική» αποτύπωση της φύσης, στη μίμηση αρχαίων προτύπων, στο κύρος και στη σχετική σημασία της ζωγραφικής (<i>paragone</i>), τις έννοιες <i>sprezzatura</i> , <i>facilità</i> , <i>grazia</i> . Στο πλαίσιο αυτό συζητούνται της εξελικτικά σχήματα, π.χ. των Vasari και Dolce, όπως και ο βασικός προβληματισμός ανάμεσα στους θεωρητικούς της περιόδου, που αφορά στην αξιολογική σύγκριση ανάμεσα στη φλωρεντινή και στη βενετσιάνικη τέχνη. Υπό το πρίσμα της παρουσίασης συζητούνται: α. συγκεκριμένα έργα από την Αναγέννηση και η σχέση τους με βασικές θεωρητικές αντιλήψεις της περιόδου, β. αναζητούνται τα σημεία σύγκλισης και απόκλισης ανάμεσα στις διάφορες θεωρίες, καθώς και η συνεκτικότητά τους, γ. προβληματικοποιούνται οι πρωτογενείς θεωρίες αυτές μέσα από μεταγενέστερες θεωρητικές και κριτικές τοποθετήσεις.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Alberti, Leon Battista. <i>Περί Ζωγραφικής</i>. Αθήνα: Καστανιώτης, 2008. • <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της</i>. (Πρόλογος: Νίκη Λοϊζίδη, Επιμέλεια: Νίκος Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 2008. • Λαμπράκη Πλάκα, Μαρίνα. <i>Οι Πραγματείες Περί Ζωγραφικής. Αλμπέρτι και Λεονάρντο</i>. Ηράκλειο Κρήτης: Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, 1988. • Alberti, Leone Battista. <i>Ten Books on Architecture</i>. (μτφ: James Leoni, επιμ. Joseph Rykwert). London: Alec Tiranti, 1955. • Alberti, Leon Battista. <i>On Painting and On Sculpture</i>. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Cecil Grayson). London: Phaidon Press, 1972. • Da Vinci, Leonardo. <i>Treatise on Painting</i>. (μτφ.-σχόλια: A. Philip McMahon). Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1956. • Δοξαράς, Παναγιώτης (μτφ.), Ιωάννου Κ. Παναγιώτης (επιμ.). <i>Λεονάρντο Ήτα Βίντσι, Λέον Μπαττίστα Αλμπέρτι, Αντρέα Πότσο. Δια την ζωγραφίαν. Οι πρώτες μεταφράσεις κειμένων τέχνης</i>. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2016. • Ιωάννου, Παναγιώτης Π. «<i>Trattato della pittura</i>: Ο άφαντος Λεονάρντο. Γύρω από την προϊστορία, την επώαση και την υποδοχή της πρώτης έκδοσης της <i>Πραγματείας περί ζωγραφικής</i> του da Vinci (1651), στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες της</i>, σ. 297-319. • Ιωάννου, Παναγιώτης Π. «<i>Εκδόσεις της «Πραγματείας περί</i>

Ζωγραφικής» του Leonardo da Vinci: βιβλιογραφικός προσανατολισμός». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 1 (Χειμώνας 2013), σελ. 175-178.

- Cennini, Cennino. (μτφ: Παναγιώτης Τέτσης). *Το βιβλίο της τέχνης, ή, πραγματεία περί της ζωγραφικής*. Αθήνα: Artigraf, 1990.
- Vasari, Giorgio. *Καλλιτέχνες της Αναγέννησης*. (εισαγ.-μτφ.-σχόλια: Στέλιος Λυδάκης). Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1995.
- Vasari, Giorgio. *Lives of the Painters, Sculptors and Architects*. (μτφ: Gaston du C. de Vere). New York, London, Torino: Alfred A. Knopf, 1996 (2 τόμοι).
- Ιωάννου, Παναγιώτης (επιμ., μτφ.). «Οι Βίοι του Giorgio Vasari. Τα προσίμια στις τρεις εποχές (1550, 1568). Προσίμιο [στην Πρώτη εποχή]». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 5 (Καλοκαίρι 2016), σελ. 141-161.
- Ασημακοπόύλου, Ιάνθη, Πυτιχούτης Ντίνος (μτφ.). «Paragone ή η άμιλλα μεταξύ των τεχνών. Οι επιστολές του Bronzino και του Μιχαήλ Άγγελου στον Benedetto Varchi (1549)». *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 5 (Καλοκαίρι 2016), σελ. 162-167.
- Καστιλιόνε, Μπαλτασάρε. *Το Εγχειρίδιο του Καλού Αυλικού*. (μτφ: Κωνσταντίνα Παπαπετροπούλου). Αθήνα: Ερατώ, 2010.
- Javitch, Daniel (επιμ.). *The Book of the Courtier*. New York, London: W.W. Norton and Company, 2002.
- Hanning, Robert W., David Rosand (επιμ.). *Castiglione. The Ideal and the Real in Renaissance Culture*. New Haven and London: Yale University Press, 1983.
- Λεωτσάκος, Γιώργος (προλεγόμενα και μτφ). *Η Ζωή του Μπενβενούτο Τσελλίνι, Φλωρεντινού Ιστορημένη από τον Ίδιο*. Αθήνα: Εκδόσεις Άγρα, 1994.
- Gardner, Victoria C. "Homines non nascuntur, sed figuntur: Benvenuto Cellini's Vita and Self-Presentation of the Renaissance Artist". *The Sixteenth Century Journal*. Vol. 28 (Summer 1997), σελ. 447-465.
- Aretino, Pietro. *Lettres de l' Arétin. (1492-1556)*. (μτφ: André Chastel, Nadine Blamoutier). Editions Scala, 1988.
- Roskill, Mark. W. *Dolce's "Aretino" and Venetian Art Theory of the Cinquecento*. New York: New York University Press, 1968.
- Elkin, James, Robert Williams (επιμ.). *Renaissance Theory*. New York, London: Routledge, 2008.
- Helton, Tinsley (επιμ.). *The Renaissance. A Reconsideration of the Theories and Interpretations of the Age*. Westport, Connecticut: Greenwood Press, 1980.
- Winckelmann, Johann Joachim. *Σκέψεις για τη μίμηση των ελληνικών έργων στη ζωγραφική και τη γλυπτική*. (μτφ. N. M. Σκουτερόπουλος). Αθήνα: Ίνδικτος, 1996.
- Wölfflin, Heinrich. *Η κλασική τέχνη. Μια εισαγωγή στην ιταλική Αναγέννηση*. Εισαγωγή-Μετάφραση-Σχόλια: Στέλιος Λυδάκης. Αθήνα: Εκδόσεις Κανάκη, 1997.
- Burckhardt, Jacob. *Ο Πολιτισμός της Αναγέννησης στην Ιταλία*. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1997.
- Lessing, Gotthold Ephraim. *Λαοοκόων ή περί των ορίων της ζωγραφικής και της ποιήσεως*. (μτφ. Αριστομένης Προβελέγγιος). Αθήνα: Π.Σ. Σακκελαρίου, 1902.

- Ames-Lewis, Francis. *The Intellectual Life of the Early Renaissance Artist*. New Haven and London: Yale University Press, 2002.
- Blunt, Anthony. *Artistic Theory in Italy 1450-1600*. Oxford: Clarendon Press, 1959.
- Baxandall, Michael. *Words for Pictures. Seven Papers on Renaissance Art and Criticism*. New Haven and London: Yale University Press, 2003.
- Freedberg, David. *The Power of Images: studies in the history and theory of response*. Chicago: The University of Chicago Press, 1991.
- Kristeller, Paul Oscar. *Renaissance Thought and the Arts. Collected Essays*. Princeton: Princeton University Press, 1990.
- Smith, Paul, Carolyn Wilde (επιμ.). *A Companion to Art Theory*. Oxford: Blackwell, 2002.
- Alpers, Svetlana. "Art history and its exclusions: the example of Dutch art" in *Feminism and art history: questioning the litany*, στο Norma Broude and Mary D. Garrard (επιμ.). New York: Harper & Row, 1982, σ.183-99.
- Freedman, Barbara. *Staging the Gaze: Postmodernism, Psychoanalysis, and Shakespearean Comedy*. New York: Cornell University Press, 1991.
- Kemp, Martin. *Leonardo da Vinci. The Marvellous Works of Nature and Man*. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- Farago, Claire. *Leonardo da Vinci's Paragone: A Critical Interpretation with a New Edition of the Text in the Codex Urbinas*. Leiden: Brill, 1992.
- Burke, Peter. *The Italian Renaissance. Culture and Society in Italy*. Princeton: Princeton University Press, 2000.
- Brooks, Julian. *Taddeo and Federico Zuccaro: artist-brothers in Renaissance Rome*. Los Angeles: J. Paul Getty Museum, 2007.
- Μιχαήλ Άγγελος. *Ποιήματα του Μιχαήλ Άγγελου*. Αθήνα: Κεραμεύς, 1945.
- Gilbert, Creighton. *Complete Poems and Selected Letters of Michelangelo*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1963.
- Stokes, Adrian. *Michelangelo. A Study in the Nature of Art*. London and New York: Routledge, 2002.
- Μάρεϋ, Λίντα. *Μιχαήλ Άγγελος*. Αθήνα: Εκδόσεις Υποδομή, 1993.
- Gregory, Mina, Μαρίνα Λαμπράκη – Πλάκα. *Το φως του Απόλλωνα: Ιταλική Αναγέννηση και Ελλάδα*. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη – Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2003.
- Bellori, Giovan Pietro. *The lives of the modern painters, sculptors and architects*. Cambridge: Cambridge University Press, 2005.
- Mancini, Giorgio, Baglione, Giovanni, Bellori, Giovanni Pietro. *Lives of Caravaggio*. London: Pallas Athene, 2005.
- Bellori, Giovan Pietro. «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφιές, η οποία υπερβαίνει τη φύση (1664)» (μτφ. Τιτίνα Κορνέζου). *Ιστορία της Τέχνης*. Τεύχος 1 (Χειμώνας 2013), σ. 150-161.
- Κλάγκα, Νότη. «Η κριτική στον Καραβάτζο κατά τον 17^ο αιώνα»,

	<p>στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας</i> από την Αναγέννηση έως τις μέρες της, σ. 321-358.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Warwick, Genevieve (επιμ.). <i>Caravaggio: realism, rebellion, reception</i>. Newark: University of Delaware Press, 2006. • Μουμτζίδου, Φανή. «Αφηγηματικοί θεσμοί και εκκλησιαστικοί θεσμοί κατά την ύστερη Αναγέννηση: Η περίπτωση Paolo Veronese», στο <i>Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας</i> από την Αναγέννηση έως τις μέρες της, σ. 359-377. • Belting, Hans. <i>Likeness and Presence. A History of the Image before the Era of Art</i>. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1994, σ. 546-556.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση σειράς τρίωρων διαλέξεων της διδάσκουσας, οι οποίες συνοδεύονται από την ανάγνωση και το σχολιασμό γραπτών πηγών της περιόδου.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ στις καθορισμένες εξεταστικές περιόδους. Κατ' εξαίρεσιν, και εφόσον συντρέχει τεκμηριωμένη αδυναμία του φοιτητή να εξετασθεί γραπτώς, Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [53]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος:	ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 018
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, υπεύθυνος καθηγητής: ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αποσκοπεί στο να γίνει κατανοητή η διαδικασία νοηματοδότησης του υλικού και της φόρμας, της σωματικότητας του έργου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Ο φοιτητής είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοεί ότι μέσω του διπόλου υλικό-φόρμα, ο καλλιτέχνης παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον εαυτό του και τον κόσμο. Κατά συνέπεια, είναι σε θέση• να αναγνωρίζει,

	<ul style="list-style-type: none"> • να ερμηνεύει και • να συγκρίνει τις κοσμοαντιλήψεις των καλλιτεχνών είτε ως συλλογικά υποκείμενα (άτομο-μονάδα) είτε ως ατομικά (άτομο-μονάδα).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Ασχολούμαστε με τον τρόπο που νοηματοδοτούνται οι εικαστικές μορφές και τα υλικά τους: σχέδιο, χρώμα, υφή, σύνθεση, χώρος ...</p> <p>Παράλληλα γίνεται αναφορά στο ιστορικό πλαίσιο του έργου και ότι περιλαμβάνει αυτό: οικονομία, κοινωνικές σχέσεις, ιδεολογίες (θρησκεία, πολιτική κ.λπ.) και πώς μεταπλάθονται σε εικαστική φόρμα. Πώς αποδίδονται δηλαδή μέσω της άρρητης εικαστικής γλώσσας.</p> <p>Εστιάζουμε σε μεγάλες πολιτισμικές ενότητες πριν τον Μοντερνισμό, Αίγυπτο, αρχαιότητα, Μεσαίωνα (δυτικό και ανατολικό), Αναγέννηση και εξής, μέχρι το Ρομαντισμό, τότε δηλαδή που το υποκείμενο-δημιουργός είναι, άλλοτε περισσότερο και άλλοτε λιγότερο, συλλογικής υφής και όχι ατομικής.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>Το χρονικό της τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59369634 Έκδοση: 1η έκδοση/1998 Συγγραφείς: E.H. Gombrich ISBN: 978-960-250-144-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Έκδότης): ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Παράδοση με τη ΜΟΡΦΗ ΔΙΑΛΕΞΗΣ, ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [54]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΦΗΡΗΜΕΝΟ ΕΞΠΡΕΣΙΟΝΙΣΜΟ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 007
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	ndaskalo@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να διακρίνουν μορφολογικά και• να κατανοούν ιστορικά τις επιμέρους καλλιτεχνικές τάσεις που διαμορφώνονται κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Επίσης, θα αποκτήσουν την ικανότητα <ul style="list-style-type: none">• να εντοπίζουν τις μορφολογικές και ιστορικές ιδιαιτερότητες της σύγχρονης τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής	KANENA

παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Παρουσίαση και ανάλυση παραδειγματικών καλλιτεχνικών τάσεων που αναδύονται κατά τις τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα εντός των ιστορικών της συμφραζομένων.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Η τέχνη από το 1900 Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 50658559 Έκδοση: 3/2013 Συγγραφείς: Foster Hal, Krauss Rosalind, Bois Yve – Alain, Buchloh Benjamin H. D. ISBN: 9789604583492 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Εκδόσεις Επίκεντρο Α.Ε.</p> <p>Έννοιες της μοντέρνας τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 68376923 Έκδοση: 1η/2003 Συγγραφείς: N. Στάγκος, A. Παππάς ISBN: 978-960-250-253-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ</p> <p>Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΕΧΝΗ (1770-1970) & Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΚΑΜΠΗ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 41954579 Έκδοση: 1Η/2014 Συγγραφείς: ARGAN GIULIO CARLO & BONITO OLIVA ACHILLE ISBN: 978-960-524-427-9 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΙΔΡΥΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΕΡΕΥΝΑΣ-ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΡΗΤΗΣ</p> <p>Ιστορία της σύγχρονης τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 15054 Έκδοση: 1η έκδ./2005 Συγγραφείς: Arnason H. H. ISBN: 978-960-6645-67-9 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Εκδόσεις Επίκεντρο Α.Ε.</p>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Νίκος Δασκαλοθανάσης (επιμ.): <i>Από τη μινιμαλιστική στην έννοιολογική τέχνη: μια κριτική ανθολογία</i>. Μτφρ. Ελεάννα Πανάγου. Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών 2006. • Τόνυ Γκόντφρεϋ: <i>Έννοιολογική τέχνη</i>. Μτφρ. Ειρήνη Οράτη. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη 2003. • [Tony Godfrey: <i>Conceptual Art</i>. Λονδίνο: Phaidon (Art & Ideas) 1998.] • Laurence Bertrand Dorléac: <i>Η άγρια τάξη: Βία, ανάλωση και ιερό στην τέχνη των δεκαετιών 1950 και 1960</i>. Μτφρ. Ελένη Αναστασάκη. Αθήνα: Νεφέλη 2009. • [Laurence Bertrand Dorléac: <i>L'ordre sauvage: violence</i>,

	<i>dépense et sacré dans l' art des années 1950-1960.</i> Παρίσι: Gallimard (artetartistes) 2004.]
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΗ, ΠΡΟΒΟΛΗ και ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, σύνδεση με το ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ και παρακολούθηση καλλιτεχνικού υλικού (εκθέσεις, συνεντεύξεις, μικρές ταινίες) ΣΥΖΗΤΗΣΗ, παράδοση σημειώσεων μέσω eClass.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ με βαθμολογική κλίμακα 1-10 (ερωτήματα ανάπτυξης, σχολιασμός έργων τέχνης).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [55]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ ΜΗ ΔΥΤΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ (Η ΤΕΧΝΗ ΣΤΟΝ ΙSLAMIKO ΚΟΣΜΟ)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 011
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΕΛΕΝΗ ΚΟΝΔΥΛΗ, αναπληρώτρια καθηγήτρια ΕΚΠΑ [ανάθεση]
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	3
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Γραφείο:</u>	Γραφείο 708, Φιλοσοφική Σχολή Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου
<u>Ωρες γραφείου:</u>	Παρασκευή 12-12.30 ή κατόπιν συνεννόησης
<u>Τηλέφωνο:</u>	210 7277675
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	hcondylis@frl.uoa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η ιστορία της καλλιέργειας της τέχνης στον λεγόμενο ισλαμικό κόσμο και στόχος του η θέαση της ετερότητας και της συνάφειας, συγγένειας ή έχθρας ή αντίθεσης μεταξύ δυτικών ('ποιού δυτικού' και γιατί) και μη-δυτικών πολιτισμών.

<p>ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<p>Η ιστορία τέχνης στον ισλαμικό κόσμο έχει να κάνει κυρίως με τον αραβικό πολιτισμό που θεσπίζει με τη γλώσσα του και την ιστορική ανάπτυξή του από τον 7^ο αιώνα την εμφάνιση και ανάπτυξη του Ισλάμ. Ως εκ τούτου, οι φοιτητές μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν τη σημασία του πολιτιστικού υποστρώματος στην ανάπτυξη της αισθητικής και την ερμηνεία της. <p>Το Ισλάμ, έχοντας επιβάλει ως ιερή την αραβική γλώσσα, καθιστά τη μελέτη του αραβικού πολιτισμού ιδιαιτέρως σημαντική: ο συγκεκριμένος πολιτισμός (που αναπτύσσει διάλογο με την κτίση στην αραβική γλώσσα, δλδ τη γλώσσα του Κορανίου), είναι ο κατ' εξοχήν κλασικός πολιτισμός στο κέντρο της Ευρασίας. Συνεπώς, οι φοιτητές καλούνται</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εκτιμήσουν το συγκεκριμένο πολιτισμό ως εκφραστή της θρησκείας του Ισλάμ (που τώρα πια επηρεάζει κόσμο έως τα πέρατα της γης), και • να αποτιμήσουν την πολιτική και γεωγραφική του ανάπτυξη, με το εμπόριο, τα ταξίδια και το σχεδόν μοναδικό κίνημα των μεταφράσεων, και τον τρόπο που τρέφεται και καλλιεργείται με αυτό που κάποιοι ονομάζουν 'δυτικό'. <p>Η λεγόμενη ισλαμική τέχνη έχει τη σημασία που της αποδίδεται στο δυτικό κόσμο, όπου βρίσκονται και περίφημες ισλαμικές συλλογές. Αυτονότο λοιπόν πόσο σημαντικό για τους φοιτητές του Τμήματος να είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αποκτήσουν συγκροτημένη γνώση αυτού του κόσμου και της τέχνης του.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	---
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Πολιτισμός και αραβικός κόσμος. Αραβικός κόσμος πριν το Ισλάμ, επιρροές και ανάπτυξη του αραβικού κόσμου μετά το Ισλάμ. 2. Η θρησκεία του Ισλάμ. Σχέση της με τις θρησκείες και ανάπτυξη του Ισλάμ σε διάφορα πολιτιστικά υποστρώματα. 3. Ανεικονικότητα και εικονικότητα ανάμεσα στη θρησκεία, την αισθητική και την ιδεολογική ερμηνεία. 4. Άποψη για το μεγαλόκοσμο και τον μικρόκοσμο στην τέχνη, από την αρχιτεκτονική ως την καλλιγραφημένη σελίδα. 5. Ανάπτυξη της καλλιγραφίας, μεταξύ αισθητικής και θρησκείας. 6. Εποχή των Ομειαδών με κέντρο τη Συρία και το τοπικό πολιτιστικό υπόστρωμα. Δεσμοί, συγγένειες και επιδράσεις μεταξύ αραβικού και βυζαντινού στοιχείου. 7. Εποχή των Αββασιδών με κέντρο το Ιράκ και το ιρανικό υπόστρωμα. 8. Ανάπτυξη του αραβοϊσλαμικού στοιχείου στη Μεσόγειο, δεσμοί, συγγένειες και επιδράσεις μεταξύ Βορείου Αφρικής, Ανδαλουσίας και Σικελίας. 9. Επεξεργασία του χώρου, του φωτός, των υλικών μέσα στα πλαίσια παραγγελίας της τέχνης στο

	<p>Θρησκευτικό ή κοσμικό πλαίσιο.</p> <p>10. Απόψεις για ζητήματα ισλαμικής αισθητικής σήμερα.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>1. Κονδύλη, Ε., <i>Αραβικός Πολιτισμός</i>, εκδόσεις Πεδίο, Αθήνα 2016.</p> <p>2. Παπούτσακη, Ν., <i>Εισαγωγή στα ισλαμικά γράμματα</i>, Μουσείο Μπενάκη 2007.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lewis, <i>Oι Αραβες στην Ιστορία</i>, Αθήνα 2000. • Ψυρούκης, Ν., <i>Αραβικός Κόσμος και Ελληνισμός</i>, Λευκωσία 1992. • Γιαννουλάτου, Αναστασίου, <i>Ισλάμ</i>, Θρησκειολογική επισκόπηση, Αθήνα 1975. • Μακρής, G., <i>Ισλάμ. Πεποιθήσεις, πρακτικές και τάσεις</i>, Αθήνα 2004. • Rodinson, M., <i>Mawamus</i>, Seuil, Paris 1994. • Arkoun, Mohammed, <i>La pensée arabe</i>, Paris, 2008. • Chebel, Malek, <i>Dictionnaire des symboles musulmans. Rites, mystique et civilisation</i>, Paris 1995. • Chebel, Malek, <i>L'imaginaire arabo-musulman</i>, Paris 1993. • Cook, Michael, <i>Studies in the Origins of Early Islamic Culture and Tradition</i>, Aldeshot, 2004. • Κονδύλη-Ματσούκου, Ε., <i>Εισαγωγή στη Λογοτεχνία των Αράβων</i>, Αθήνα 2017. • Arbel, Benjamin, (ed.), <i>Intercultural Contacts in the Medieval Mediterranean</i>, Tel Aviv University, 1996. • Houlard, R., <i>Seeing Islam as other Saw it. A Survey and Evaluation of Christian, Jewish and Zoroastrian Writings on Early Islam</i>, Princeton 1997. • Bosworth, C.E., <i>The Arabs, Byzantium and Iran. Studies in early Islamic history and culture</i>, Aldershot 1996. • Gutas, D., <i>Greek Thought, Arabic Culture, The Graeco-Arabic Translation Movement in Baghdad and Early Abbasid Society (2nd-4th/8th-10th centuries)</i>, New York 1998. • Papadopoulo, A., <i>L'Islam et l'art musulman</i>, Paris 1976. 2006. • Behrens-Abouseif, Doris, <i>Beauty in Arabic Culture</i>, Princeton 1999. • Bianca, Stefano, <i>Urban Form in the Arab World. Past and Present</i>, Zurick 2000. • Bier, Lionel, <i>Sasanian Palaces and their influence in early Islamic architecture</i> (1993). <p>http://archnet.org/system/publications/contents/4659/original/DPC1263.pdf?1384786328</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bloom, Jonathan and Blair, Sheila, <i>Islamic Arts</i>, London 1997, Μπλουμ Τζόναθαν και Σήλα Μπλερ. 2001. <i>Ισλαμικές Τέχνες</i>. Αθήνα: Καστανιώτης. • Brend, Barbara, <i>Islamic art</i>, Cambridge MA 1995. • Ettinghausen, Richard, Grabar, Oleg, Jenkins, Marilyn, <i>Islamic art and architecture 650-1250</i>, New Haven, Yale University Press 2001, New Haven 2001.

- Ettinghausen, Richard, *Islamic art and archaeology: collected papers*, prepared and edited by Myriam Rosen-Ayalon, with an introduction by Oleg Grabar, 1984.
- Grabar, Oleg, "Reflections on the Study of Islamic Art", *Muqarnas I*, 1983, σελ. 1-14. Του ίδιου, "From Utopia to Paradigms", *Minar, Architecture in Development*, Singapoore (1985), σελ. 41-45.
- Grabar, Oleg, *The formation of Islamic art*, Yale University Press, New Haven 1973.
- Guedson, Marie-Genevieve, Vernay-Nouri, Annie (dir.), *L'Art du livre arabe. Du manuscrit au livre d'artiste*, Paris 2001.
- Hillenbrand, Robert, *Islamic Architecture. Form, function and meaning*, Edinburgh University Press, 1994.
- Irwin, Robert, *Islamic Art*, New York, 1997.
- Issam, El-Said, *Islamic art and architecture: the system of geometric design*; edited by Tarek El-Bouri & Keith Critchlow, general editor, Salma Samar Damluji, 1993.
- Piotrovsky, M., *Earthly Beauty, Heavenly Art: The Art of Islam*, Aldershot 2000.
- Μπούρας, Χαράλαμπος Θ., *Ιστορία της αρχιτεκτονικής. Αρχιτεκτονική στο Βυζάντιο, το Ισλάμ και τη δυτική Ευρώπη*, τόμος Β, Αθήνα 2001.

ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΥΛΕΣ:

- www.imarabe.org
- www.medea.be
- <http://www.orient-mediterranee.com/spip.php?rubrique570>
- http://guides.library.ubc.ca/islamic_art/journals
- www.arabiccalligraphy.com
- <http://www.metmuseum.org/about-the-museum/museum-departments/curatorial-departments/islamic-art>
- <http://www.metmuseum.org/about-the-museum/museum-departments/curatorial-departments/islamic-art/ruminations>
- <http://www.metmuseum.org/learn/for-educators/publications-for-educators/art-of-the-islamic-world>
- <https://www.youtube.com/watch?v=MCSRe3GMKgo>
(Οριενταλισμός, τέχνη και σχολιασμός)
Arab civilization and its impact on the west, Abdullah Mohammad Sindi
- <https://www.radioislam.org/sindi/arab.htm>
- <http://acc.teachmideast.org/>
- http://acc.teachmideast.org/introduction.php?module_id=12
- <http://www.brill.com/>
- www.saudiararamcoworld.com
- <https://www.agakhanmuseum.org/>

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:	ΚΑΙ	ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ	Το μάθημα έχει δομηθεί με βάση ΤΡΙΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ, που έχουν τον εξής χαρακτήρα:
--------------------------------	------------	-------------------	---

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<ul style="list-style-type: none"> • αναφορά στο χωροχρόνο (δλδ ιστορικά στοχεία) και • σχέση της εξέλιξης του αραβικού πολιτισμού με τα αισθητικά προϊόντα του. <p>Ένα παράδειγμα: για να μιλήσει κανείς για την πρώτη φάση έξαρσης του αραβικού πολιτισμού, εννοείται ότι θα μιλήσει για γραφή, για Θρησκεία και για τα πρώτα ισλαμικά (Θρησκευτικά) και κοσμικά μνημεία. Έτσι θα είναι εύκολο να καταλάβει κανείς το γιατί των μνημείων αυτών και να κατανοήσει τη θέση τους στο κόσμο.</p>
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [56]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 504
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι, με εγγραφή
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΝΗ ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ, μέλος ΕΔΙΠ Τμήματος ΘΙΣΤΕ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	fani.paraforou@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι μετατοπίσεις μεταξύ εμπειρίας και θεωρίας και θεωρίας και εφαρμογής εντός του πεδίου της κοινωνιολογίας της τέχνης
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές που συμμετέχουν και ολοκληρώνουν επιτυχώς τη συγκεκριμένη διάλεξη θα είναι σε θέση να: <ul style="list-style-type: none">• αναγνωρίζουν τη σχέση μεταξύ θεωρίας και εφαρμογής, θεωρητικής εργασίας και εμπειρικής έρευνας στο πεδίο της κοινωνιολογίας της τέχνης, μέσα από την ανάγνωση και το σχολιασμό κειμένων συναφούς ενδιαφέροντος,• να εκτιμούν με μεθοδολογικά εργαλεία κοινωνιολογικής έρευνας συγκεκριμένες μελέτες περίπτωσης και• να αξιολογούν την εμπειρική έρευνα και την εφαρμογή ως δυο

	άξονες κοινωνιολογικής προσέγγισης της τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA – Ωστόσο, επειδή η βιβλιογραφία είναι σε μεγάλο βαθμό ξενόγλωσση, επιθυμητή είναι η καλή γνώση αγγλικής (γαλλικής ή γερμανικής) και η διάθεση ενασχόλησης με ξενόγλωσσα κείμενα.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Συστηματικές προεκτάσεις της κοινωνιολογίας της τέχνης στο πεδίο της εφαρμογής Max Raphael και empirische Kunsthissenschaft Η διαμάχη σχετικά με την κοινωνιολογία της τέχνης ως θεωρητική ή εμπειρική επιστήμη: Alphons Silbermann, Theodor Adorno Η κοινωνιολογία της τέχνης του Pierre Bourdieu: βασικές εννοιολογήσεις, εμπειρική έρευνα, θεωρία, εφαρμογή Η κοινωνιολογία της τέχνης του Niklas Luhmann: βασικές εννοιολογήσεις, θεωρία, εφαρμογή Nathalie Heinich και ερευνητική κοινωνιολογία: πρόσληψη μεσολάβηση παραγωγή Ενασχόληση με επιμέρους εικαστικά έργα και τρόπους περιγραφής και πρόσληψής τους, μελέτες περίπτωσης των πολλαπλών μεσολαβήσεων και αλληλεπιδράσεων μεταξύ καλλιτέχνη, έργου τέχνης και κοινού κ.λπ.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Το Παράδειγμα της Σύγχρονης Τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 50662266 Έκδοση: 1/2015 Συγγραφείς: Nathalie Heinich ISBN: 978-960-348-266-6 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΒΙΒΛΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΛΕΘΡΟΝ Ε.Ε.</p> <p>Κοινωνιολογία της τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 41955270 Έκδοση: A/2014 Συγγραφείς: Nathalie Heinich ISBN: 978-960-348-258-1 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΒΙΒΛΙΑ-ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΛΕΘΡΟΝ Ε.Ε.</p>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Bourdieu, Pierre et al: <i>The love of art. European museums and their public.</i> Cambridge: Polity Press 1997 • Bourdieu, Pierre: <i>Η διάκριση: κοινωνική κριτική της καλαισθητικής κρίσης.</i> Μτφρ. Κική Καψαμπέλη. Αθήνα: Πατάκης 2002 • Danko, Dagmar: <i>Kunstsoziologie.</i> Bielefeld: Transcript 2012 • Heinich, Nathalie: <i>Η κοινωνιολογία της τέχνης.</i> Μτφρ. Πάνος Αγγελόπουλος. Αθήνα: Πλέθρον 2014 • Heinich, Nathalie: <i>To παράδειγμα της σύγχρονης τέχνης: δομές μιας καλλιτεχνικής επανάστασης.</i> Μτφρ. Κωνσταντίνος Βασιλείου. Αθήνα: Πλέθρον 2015 • Huber, Hans Dieter: <i>System und Wirkung. Rauschenberg - Twombly - Baruchello. Fragen der Interpretation und Bedeutung zeitgenössischer Kunst.</i> München: Fink 1989 • <i>The sociology of art: ways of seeing.</i> Επιμ. David Inglis και John Hughson. New York: Palgrave Macmillan 2005 • Luhmann, Niklas: <i>Art as a social system.</i> Μτφρ. Eva M. Knodt. Stanford, California: Stanford University Press 2000 • Luhmann, Niklas: «Η πρακτική της θεωρίας», στο: Επιστημολογία των κοινωνικών επιστημών. Κείμενα. Γεράσιμος Κουζέλης και Κοσμάς Ψυχοπαίδης (επιμ.). Αθήνα: Νήσος 1996, 437-462 • Silbermann, Alphons: <i>Empirische Kunstsoziologie. Eine Einführung mit kommentierter Bibliographie.</i> Stuttgart 1973 • Silbermann, Alphons: <i>Empirische Kunstsoziologie.</i> Stuttgart 1986 • <i>The sociology of art: a reader.</i> Επιμ. Jeremy Tanner. London: Routledge 2003 • Wolff, Janet: <i>Aesthetics and the Sociology of Art.</i> London:

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Κατά το σχεδιασμό του σεμιναρίου υπολογίζεται ένα εισαγωγικό μέρος στα εννοιολογικά εργαλεία της κοινωνιολογίας της τέχνης, ενώ το κυρίως μέρος του διατρέχεται από ένα έντονο ενδιαφέρον για ζητήματα συστηματικής, κανονιστικής και μεθοδολογικής. Η ιδιάζουσα θέση της εικαστικής τέχνης, μοντέρνας και σύγχρονης, στο πεδίο της κοινωνιολογίας αποτελεί το βασικό άξονα επιλογής των παραδειγμάτων εμπειρικής έρευνας και εφαρμογής. Γι' αυτό το λόγο, το εισαγωγικό τμήμα του σεμιναρίου απαρτίζεται από παρουσιάσεις της διδάσκουσας με τη χρήση ppt, ενώ στο συστηματικό μέρος βάρος δίνεται στην εκ του σύνεγγυς ενασχόληση με παραδείγματα εμπειρικής έρευνας και εφαρμογής και τη σταδιακή ενασχόληση και με άλλες μελέτες περίπτωσης. Εκτός από την ενδεικτική βιβλιογραφία, παρέχονται ειδικότερα βιβλιογραφικά στοιχεία αναφορικά με το θέμα της κάθε συνάντησης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ – σε περίπτωση τακτικής προσέλευσης: ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ [ενδεικτική μελέτη περίπτωσης] – ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ [απαλλαγή]
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [57]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	ΠΡΑ
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	https://docs.google.com/viewer?embedded=true&url=http%3A%2F%2Fwww.aht.asfa.gr%2Findex.php%2F2015-10-17-21-00-38%2Fproptyxiako-tmimatos-th-is-te%2F2015-10-17-20-59-18%2F1590-odigos-praktikis-askisis%2Ffile%3Fforce_download%3D1
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΣΤΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ επικουρία: ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗ, μέλος ΕΔΙΠ
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο της πρακτικής άσκησης είναι η επαφή με την αγορά εργασίας σε συναφή επαγγελματικά περιβάλλοντα και στόχος η ανάπτυξη σχετικών ικανοτήτων και δεξιοτήτων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Τα μαθησιακά αποτελέσματα της πρακτικής άσκησης συνίστανται: <ul style="list-style-type: none">• στην ουσιαστική σύνδεση της παρεχόμενης εκπαίδευσης με τους εν δυνάμει χώρους / τομείς απασχόλησης των φοιτητών,• στην εξοικείωση των φοιτητών με τις απαιτήσεις της αγοράς εργασίας και στην απόκτηση εργασιακής εμπειρίας συναφούς με το αντικείμενο

	<p>σπουδών τους,</p> <ul style="list-style-type: none"> • στον εμπλούτισμό των γνώσεων των φοιτητών, • στην ενίσχυση των επαγγελματικών και επικοινωνιακών τους δεξιοτήτων και • στην εδραίωση της σύνδεσης του Τμήματος ΘΙΣΤΕ με την αγορά εργασίας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [58]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Ο ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΡΕΑΛΙΣΜΟ: ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 205
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	akaniari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η ιστορία και θεωρία της ζωγραφικής και της τέχνης της πρωτοπορίας αναφορικά με την έννοια του ρεαλισμού, τίθενται δηλ. ιστοριογραφικά ζητήματα στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Με την επιτυχή ολοκλήρωση του σεμιναρίου οι φοιτητές είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τη σχέση μεταξύ ρεαλισμού και ιστορίας της τέχνης,• να κατανοούν ιστοριογραφικά ζητήματα και• να αντιλαμβάνονται την έννοια του ρεαλισμού

	ως παρακαταθήκη της πρωτοπορίας.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η ζωγραφική του ρεαλισμού στην καλλιτεχνική πρωτοπορία του 19ου αιώνα και στο έργο των Courbet, Manet, Degas. Σύγχρονες αναγνώσεις: η περίπτωση του Bacon. Ο ρεαλισμός ως «επιστροφή»: Οι «νέοι πρωτοπορίες» των δεκαετιών 1950, 1960, 1970 κατά τους Foster, Hopkins και Buchloh. Η «ρητορική της πραγματικότητας» στην εννοιολογική τέχνη. Ο ρεαλισμός και ο νατουραλισμός ως ιστοριογραφικές έννοιες: Ernst Gombrich, Martin Kemp, David Hockney.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ol style="list-style-type: none"> [12799]: Λιμναία Οδύσσεια. Κείμενα και συνεντεύξεις 1966-1989, Γιάννης Κουνέλλης, Συλλογικό. [12793] Η ωμότητα των πραγμάτων. Συζητήσεις με το Francis Bacon, Συλβέστερ Ντείβιντ. [41964476]: Συνέχεια, αλλαγή και πρόοδος, Martin Kemp. [33153909]: Ο μοντερνισμός και οι μύθοι του, Νίκη Λοϊζίδη.
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p><u>Γενική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> Αργκάν, Τ. <i>H Montrona Τέχνη</i>, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2014: 22, 66-68, 68-70, 75-78. Κανιάρη, Α. <i>To φαινόμενο του μουσείου και το γεγονός της τέχνης</i>, Γρηγόρη, 2015: 132-146. Δασκαλοθανάσης, Ν. <i>Ο καλλιτέχνης ως Ιστορικό Υποκείμενο</i>, ΑΓΡΑ, 2004: 55-76. Harrison et al. <i>Art in Theory 1815-1900</i>, Blackwell, 1998. Λοϊζίδη Νίκη, <i>Ο μοντερνισμός και οι μύθοι του</i>, Νεφέλη, 2013: 19-32. Clark, T.J. <i>The painting of modern life. Paris in the Art of Manet and his followers</i>, Princeton. Clark, T.J. <i>Image of the people</i>, Thames and Hudson, 1973. Φουκώ, Μ. <i>Η ζωγραφική του Μανέ</i>, Νήσος, 2004. Nochlin, L. <i>The body in pieces. The fragment as a metaphor of modernity</i>, Thames and Hudson, 1994.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ppt
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [59]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 906
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	-
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΙΧΑΗΛ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ (ανάθεση ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ), υπεύθ. καθηγήτρια: ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Τηλέφωνο:	210 7250087
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	michaieldoulgeridis@hotmail.com / a8hnar@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι εφαρμογές των νέων τεχνολογιών στον πολιτισμό και ο στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με αυτές.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές, μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του σεμιναρίου, είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να εισάγουν την αισθητική αυτογνωσία μέσα από τη μελέτη και παρατήρηση πινάκων με τη χρήση τεχνολογιών πέραν της οπτικής εμπειρίας,• να αξιολογούν κριτικά τους εξωτερικούς παράγοντες που συμβάλλουν στη διαμόρφωση

	<p>των τελικών αντιλήψεων,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να εφαρμόζουν βασικές αρχές της έρευνας, ανάλυσης, σύνθεσης και κριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών, εργαλείων και τεχνικών και • να αντιληφθούν τη σημασία της συνεργασίας όλων των ειδικοτήτων που συμβάλλουν στην αξιολόγηση ενός έργου τέχνης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Καινοτόμες προσεγγίσεις ερμηνείας των έργων τέχνης
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Θετικές επιστήμες και έργα τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 6384 Έκδοση: Α' έκδοση/1993 Συγγραφείς: Αλεξοπούλου-Αγοράνου Αθηνά, Χρυσουλάκης Γιάννης ISBN: 960-85271-1-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΓΚΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ</p> <p>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Χατζηδάκη Μανόλη, «Χρονολογημένη βυζαντινή εικόνα στην Μονή Μεγίστης Λαύρας», Βυζάντιον – Αφιέρωμα στον Ανδρέα Ν. Στράτο, Ανάτυπον, τόμος I, Αθήναι, 1986. • Βερροιόπουλου Ιωάννη, Νικάκη Κωνσταντίνου, Παναγιωτόπουλου Βασιλείου, «Προσέγγιση δύο ελαιογραφιών με προηγούμενες επεμβάσεις συντήρησης. Μελέτη της κατάστασης διατήρησής τους και προβληματισμοί αποκατάστασης» (πτυχιακή εργασία). Εισήγηση: Ασημάκου Φλωρεντία. ΤΕΙ Αθήνας, Τμήμα Συντήρησης Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων, Αθήνα, 1996. • Διαμαντή Γεωργίου, «Τελάρα του 19ου αιώνα» (πτυχιακή εργασία). Υπεύθυνρς καθηγητής: Αγγελος Ξένος. Σχολή Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών – Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων & Έργων Τέχνης, Αθήνα, Οκτώβριος 1996. • Καλαμίτη Αγγελικής, «Μελέτη της τεχνικής των καλλιτεχνών Πολυχρόνη Λεμπέση, Ιωάννη Δούκα και Νικολάου Γύζη – Προβλήματα συντήρησης των έργων τους 'Κουλουριώτισσα', 'Βασίλισσα Αμαλία' και 'Σύνθεση' αντίστοιχα». ΤΕΙ Αθήνας, Ιούνιος 1995. • Κατερίνας Χαριάτη-Σισμάνη, Μαθητεύοντας κοντά στον Μπουζάνη, προλογίζουν Μιχάλης Παπαϊωάννου, Γιώργος Πετρής, εκδ. Μπάστα-Πλέσσα, Αθήνα, Αύγουστος 1985. • Μαρίνου Καλλιγά, Νικόλαος Γύζης, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, 1981. • Βλάσση Δημήτρη, «Γ. Ν. Ροϊλός – Πρακτικές εφαρμογές συντήρησης και τεκμηρίωσης», ΤΕΙ Αθήνας / Σχολή Γραφικών Τεχνών &

	<p>Καλλιτεχνικών Σπουδών, Τμήμα Συντήρησης Έργων Τέχνης & Αρχαιοτήτων. Εισηγητής: Τάσος Κουτσούρης. Αθήνα, Μάιος 1994.</p> <ul style="list-style-type: none"> «Εφαρμογές της ανάλυσης και επεξεργασίας εικόνας στην επιστήμη και την τέχνη», Ελληνογαλλικός Επιστημονικός και Τεχνικός Σύνδεσμος, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Αθήνα, 5 Οκτ. 1987. Ερωφίλης Κοκόζογλου, Θεοδώρας Βενέζη, «Προβλήματα συντήρησης ζωγραφικών έργων σε χαρτί – Τεχνικές Ζωγραφικής πάνω σε χαρτί» (πτυχιακή εργασία). Εισηγητής: Κωνσταντίνος Χούλης. ΤΕΙ Αθήνας, Σχολή Γραφικών Τεχνών & Καλλιτεχνικών Σπουδών – Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων & Έργων Τέχνης. Αθήνα, Ιούνιος 1999. Ακαδημία Αθηνών – Κέντρο Έρευνας της Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Τέχνης, «Μνήμη Μανόλη Χατζηδάκη – Εικόνες της Ζακύνθου», Ακαδημία Αθηνών, 23 Φεβουαρίου 1999. Αθήνα, 1999. Μαμαλάκη Μαρίας, Τρομπέτα Μαρίας-Γερασιμίνας, «Συντήρηση αμφιπρόσωπης εικόνας του Μουσείου Αγίων Πατέρων Κέρκυρας» (πτυχιακή εργασία). ΤΕΙ Αθήνας, Σχολή Γραφικών Τεχνών και Καλλιτεχνικών Σπουδών-Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης». Εισηγητής: I. Γκερέκος. Αθήνα, 1999. <p>[εκτενής βιβλιογραφία μαθήματος διαθέσιμη]</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ με χρήση τεχνολογιών, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΚΔΡΟΜΩΝ ύστερα από συνεννόηση με τους φοιτητές, ΟΜΙΛΙΕΣ από διακεκριμένους επιστήμονες σχετικά με το αντικείμενο του σεμιναρίου.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ -κατά τα προβλεπόμενα σχετικά με τα σεμινάρια- και ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ για την τελική βαθμολόγηση των φοιτηών.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [60]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ- ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 907
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΘΗΝΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, υποψήφια διδάκτωρ- αποσπασμένη εκπαιδευτικός υπεύθυνη καθηγήτρια: ΆΝΤΑ ΔΙΑΛΛΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Τηλέφωνο:	2103897113
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	papath24@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αφορά την αξιοποίηση των εικόνων (στατικών και μη) ως ιστορικές πηγές. Στόχος του σεμιναρίου είναι η ανάδειξη της δυνατότητας των εικόνων να συμβάλλουν στη διερεύνηση του παρελθόντος ως ιστόμες ιστορικές μαρτυρίες με τις γραπτές πηγές, τις προφορικές μαρτυρίες και τα υλικά κατάλοιπα.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες]	Στη διάρκεια των μαθημάτων οι εκπαιδευόμενοι ενθαρρύνονται

<p>(γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]</p>	<ul style="list-style-type: none"> • να κατανοήσουν, μέσα από παραδείγματα που διατρέχουν την εικαστική παραγωγή, τη λειτουργία των εικόνων ως μάρτυρες του υλικού βίου των ανθρώπων και ως προσπάθεια ερμηνείας ή επαναδιαπραγμάτευσης του παρελθόντος. <p>Επίσης, με την ανάθεση συγγραφής και παρουσίασης ενός δοκίμου</p> <ul style="list-style-type: none"> • ασκούνται στην επιστημονική έρευνα, στη σύνταξη και την παρουσίαση θεωρητικού κειμένου, όπως και στις βασικές αρχές ανάλυσης, σύνθεσης και κριτικής αξιολόγησης δεδομένων. <p>Στη διάρκεια των προφορικών παρουσιάσεων καλούνται</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναπτύξουν δεξιότητες όπως η συμμετοχή σε συζήτηση, η οργάνωση παρουσίασης με H/Y, ο σεβασμός διαφορετικών απόψεων σε συνδυασμό με τη δημιουργική κριτική και την επίλυση διαφορών με ανάπτυξη επιχειρηματολογίας.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	KANENA
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Μέσα από παραδείγματα, τομές, μελέτες-περίπτωση, ανάλυση επιστημονικών θέσεων, το μάθημα παρουσιάζει α) τις δυνατότητες των εικόνων να μιλήσουν για το παρελθόν, παρουσιάζοντας το χώρο και τον τρόπο ζωής των κοινωνιών, τους ίδιους τους ανθρώπους, τις συλλογικές και τις ατομικές επιδιώξεις τους, και β) εστιάζει στην παρατήρηση και την αξιολόγηση της στάσης των θεατών απέναντι στην καταγραφή του παρελθόντος μέσα από την εικαστική δημιουργία.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Burke, P. (2003). <i>Αυτοψία: Οι χρήσεις των εικόνων ως ιστορικών μαρτυριών</i>, μτφρ. A. Ανδρέου, Αθήνα: Μεταίχμιο.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ameline, J. P. & Bellet, H. (1996). <i>Face à l' histoire, 1933-1996: l' artiste moderne devant l' événement historique</i>, Παρίσι: Flammarion. • Barthes, R. (2002). <i>Civilisation de l' image</i>, στο Oeuvres complètes I-Livres, textes, entretiens, 1942-1961, Παρίσι: Seuil. • Baxandall, M. (1985). Patterns of intention. On the historical explanation of pictures, New Haven, Λονδίνο: Yale University Press. • Belting, H. (2004). Pour une anthropologie des images, μτφρ. από τα γερμανικά J. Torrent, Παρίσι: Gallimard. • Briand, D. & Pinson, G. (2008). <i>Enseigner l' histoire avec des images</i>. Ecole, collège, lycée, Παρίσι: Hachette. • Delporte, C., Gervreau, L., Marechal, D. (επιμ.) (2008). <i>Quelle est la place des images en histoire?</i>, Παρίσι: Nouveau Monde. • Desai, D., Hamlin, J., Mattson, R. (2010). <i>History as art, art as history</i>. Contemporary Art

	<p>and Social Studies Education, Νέα Υόρκη-Λονδίνο: Routledge.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dorléac, L., Delage, C., Gunthert, A. (2001). Image et histoire, Vingtième Siècle, 72, [1]. • Gardner, H. (1994). The arts and human development, Νέα Υόρκη: Basic books. • Mitchell, W. J. T. (1995). Picture Theory, Σικάγο: The University of Chicago Press. • Read, H. (1961). Education through art, Λονδίνο: Faber and Faber [α' έκδοση 1943]. • Ricoeur, P. (1992). Memory, History, Forgetting, μετφρ. K. Blamey, D. Pellauer, Σικάγο-Λονδίνο: The University of Chicago Press. • Κάββουρα, Δ. (2011). Διδακτική της Ιστορίας, Αθήνα: Μεταίχμιο. • Κόκκος, Α. & συνεργάτες (2011). Εκπαίδευση μέσα από τις τέχνες, Αθήνα: Μεταίχμιο. • Πουρκός, M. & Κατσαρού, E. (επιμ.) (2011). Βίωμα, μεταφορά και πολυτροπικότητα: εφαρμογές στην επικοινωνία, την εκπαίδευση, τη μάθηση και τη γνώση, Θεσσαλονίκη: Νησίδες. • Σάλλα, T. (2008). Καλλιτεχνική παιδεία και παιδαγωγικά συστήματα, Αθήνα: Νήσος. • Arnheim, R. (1999). Τέχνη και οπτική αντίληψη, μετφρ. I. Ποταμιάνος, Αθήνα: Θεμέλιο [α' έκδοση στα αγγλικά, 1954]. • Berger, J. (1993). Η εικόνα και το βλέμμα, μετφρ. Z. Κονταράτου, Αθήνα: Οδυσσέας. • Burke, P. (2008). Τι είναι πολιτισμική ιστορία; εισαγωγή-μετφρ. Σ. Σηφακάκης, Αθήνα: Μεταίχμιο. • Γκούντμαν, N. (2005). Γλώσσες της τέχνης, πρόλογος-επιμ. Π. Βλαγκόπουλος, Αθήνα: Εκκρεμές [α' έκδοση στα αγγλικά: 1968]. • Gardner, H. (2010). Frames of Mind: Η θεωρία των πολλαπλών τύπων νοημοσύνης, μετφρ. Π. Γεωργίου, Αθήνα: Μαραθίας. • Gombrich, E. H. (1995). Τέχνη και ψευδαίσθηση, μετφρ. A. Παππάς, Αθήνα: Νεφέλη [α' έκδοση στην αγγλική γλώσσα 1959]. • Halbwachs, M. (2013). Η συλλογική μνήμη, μετφρ. T. Πλυτά, πρόλογος-επιμ. A. Μαντόγλου, Αθήνα: Παπαζήσης. • Haskell, F. (2012). Η ιστορία και οι εικόνες της, μετφρ. A. Τσοτσορού, Δ. Κοσμίδης, επιμ. Δ. Κοσμίδης, Αθήνα: Νεφέλη [α' έκδοση στην αγγλική γλώσσα 1993]. • Kress G., Van Leeuwen, T. (2010). Η ανάγνωση των εικόνων. Η γραμματική του οπτικού σχεδιασμού, επιμ.-θεώρηση Φ. Παπαδημητρίου, Αθήνα: Επίκεντρο.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Τα σεμινάρια σχεδιάστηκαν και πραγματοποιήθηκαν με ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ και ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ όπως διάλογος, εισηγήσεις, ημικατευθυνόμενη και ελεύθερη συζήτηση.
ΜΕΘΟΔΟΙ	Για την αξιολόγηση συνεκτιμώνται οι εξής παράμετροι:

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στα σεμινάρια, ενεργό ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ στη ΣΥΖΗΤΗΣΗ, ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ της εργασίας, ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΡΑΠΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [61]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 218
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ'ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΤΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΥ, Παν/κός Υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	katiapap@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	<ul style="list-style-type: none">• Εξοικείωση με την ιστοριογραφία της επιστήμης της Ιστορίας της Τέχνης• Ανάλυση και εργασία με τις σημαντικότερες μεθοδολογίες της Ιστορίας της Τέχνης και τα θεωρητικά τους κείμενα• Γνώση της θεωρίας εικονογραφίας, εικονολογίας και ανάλυσης του έργου τέχνης σε κάθε εποχή υπό την καθοδήγηση σημαντικών θεωρητικών τους εκπροσώπων (Wölfflin, Panofsky, Arasse, Didi-Hubermann, Krauss, κ.ά.)
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του	Οι φοιτητές θα είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να κατανοούν ιστοριογραφικά ζητήματα,• να γνωρίζουν, να κατανοούν και να αναλύουν τις επιστημονικές

Προγράμματος Σπουδών]	<p>προσεγγίσεις της επιστήμης της Ιστορίας της Τέχνης και</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διαχειρίζονται τη βιβλιογραφία στο πεδίο όπου θα συντάξουν την επιστημονική τους έρευνα. <p>Εξασκούνται επίσης στην ανάλυση και κρίση δεδομένων και στο</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συντάσσουν και να δομούν ορθά μια επιστημονική εργασία.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Στο μάθημα θα παρουσιαστούν και θα αναλυθούν οι σημαντικότερες ιστοριογραφικές και μεθοδολογικές παραδόσεις που αφορούν στην Ιστορία της Τέχνης της Δύσης, έτσι όπως διαμορφώθηκε από την εποχή του Giorgio Vasari και τους <i>Vite</i> τον 16ο αι., έως και τις νέες προκλήσεις που δέχεται ο κλάδος σήμερα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και μετα- αποικιοποίησης.</p> <p>Πιο συγκεκριμένα, θα αναλύσουμε τους τρόπους με τους οποίους, από την περίοδο ήδη του ουμανισμού της Αναγέννησης, η Ιστορία της Τέχνης αποδεσμεύτηκε σταδιακά σε αυτόνομη ειδικότητα γύρω από τα έργα τέχνης, τόσο με δικές της μεθόδους, όσο και με δανεισμένες από άλλες επιστήμες, ώστε να τεθούν ερωτήματα γύρω από τα όριά της, τις (ιστορικές) σχέσεις της με την αρχαιολογία και την αισθητική, αλλά και πιο πρόσφατα, με την πολιτική, την οικονομία και την κοινωνιολογία. Οι απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά προέρχονται από τις διαφορετικές σχολές, πρακτικές και μεθόδους ιστορίας της τέχνης όπως διαμορφώθηκαν τον 20ο αιώνα και που θα διδαχθούν με τα θεωρητικά τους κείμενα και ζητήματα διεξοδικά στο μάθημα.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • BELTING, Hans, <i>An Anthropology of Images: Picture, Medium, Body</i>, Princeton University Press, 2011. • -, <i>The Invisible Masterpiece</i>, University of Chicago Press, 2001. • BOURDIEU, Pierre, <i>Οι κανόνες της τέχνης. Δομή και γένεση του λογοτεχνικού πεδίου</i>, Αθήνα, Πατάκης, 2006. • BROUDE, Norma, GARRAD, Mary (eds), <i>Feminism and Art History: Questioning the Litany</i>, New York, Harper & Row, 1982. • DANTO, Arthur, <i>After the End of Art</i>, Princeton University Press, 1998. • ECO, Umberto, <i>L'Œuvre ouverte</i>, Paris, Seuil, 1965. • FERNIE, Eric, <i>Art history and its methods. A critical anthology</i>, London, Phaidon Press, 1995. • FOCILLON, Henri, <i>Vie des formes</i>, Paris, PUF, 1934. • FREUD, Sigmund, <i>Un souvenir d'enfance de Léonard de Vinci</i>, Paris, PUF, 2012. • HATT, Michael, KLONK, Charlotte, <i>Art History: A Critical Introduction into its Methods</i>, Manchester, Manchester University Press, 2006. • MICHAUD, Éric, <i>Histoire de l'art. Une discipline à ses frontières</i>, Paris, Hazan, 2005. • NOCHLIN, Linda. "Why Have There Been No Great Women Artists?", in Thomas B. Hess and Elizabeth C. Baker (ed.), <i>Art and Sexual Politics: Women's Liberation, Women Artists, and Art History</i>, New York, Collier, 1973. • PANOWSKI, ERWIN, <i>Μελέτες εικονολογίας. Ουμανιστικά θέματα στην Τέχνη της Αναγέννησης</i>, μτφρ. Ανδρέας Παππάς, Αθήνα, εκδόσεις Νεφέλη, 1991.

	<ul style="list-style-type: none"> • POMMIER, Édouard, <i>Winckelmann, inventeur de l'histoire de l'art</i>, Paris, Gallimard, 2003. • ROZSIKA, Parker, POLLOCK, Griselda, <i>Old Mistresses: Women, Art and Ideology</i>, London, I. B. Tauris, 2013. • Vasari, Giorgio. <i>Καλλιτέχνες της Αναγέννησης</i>, εισ.-μτφρ. (από τα γερμανικά) - σχ. Στέλιος Λυδάκης, Αθήνα, Εκδόσεις Κανάκη, 1995. • WINCKELMANN, Johann Joachim, <i>De la description</i>, Paris, Macula, 2006. • -, <i>Ιστορία της αρχαίας τέχνης</i>, μτφρ. N. M. Σκουτερόπουλου, Αθήνα, εκδόσεις Gutenberg, 2010. • WÖLFFLIN, Heinrich, <i>Βασικές έννοιες της ιστορίας της τέχνης. Το πρόβλημα της εξέλιξης του στυλ στη νεότερη τέχνη</i>, μτφρ. Φώτης Κοκαβέσης, Παρατηρητής, Θεσσαλονίκη, 1992. • ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ, Νίκος, <i>Ιστορία της τέχνης. Η γέννηση μιας νέας επιστήμης: από τον 19ο στον 20ό αιώνα</i>, Αθήνα, εκδόσεις Άγρα, 2013. • I.I. Βίνκελμαν, <i>Σκέψεις για την μίμηση των ελληνικών έργων στη ζωγραφική και τη γλυπτική</i>, μτφρ. N. M. Σκουτερόπουλου, Αθήνα, εκδόσεις Ίνδικτος, 1996. • ΙΩΑΝΝΟΥ, Παναγιώτης, <i>Διά την ζωγραφίαν</i>, ΠΕΚ/ΙΜΣ, 2016 • ΚΟΡΝΕΖΟΥ, Τιτίνα (επιμ., μτφρ.), «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφιές, η οποία υπερβαίνει τη φύση», Διάλεξη του Giovan Pietro Bellori προς την Ακαδημία του Αγίου Λουκά στη Ρώμη (1664), <i>Ιστορία της Τέχνης</i>, 1, Χειμώνας 2013, σσ. 150-161. • ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ, Α., ΙΩΑΝΝΟΥ, Π. (επιμ.), <i>Ερευνητικά ζητήματα στην ιστορία της τέχνης από τον ύστερο Μεσαίωνα μέχρι τις μέρες μας</i>, Αθήνα, Εκδόσεις Ασίνη, 2016. • <i>Τζόρτζο Βαζάρι: Οι βίοι των πλέον εξαίρετων ζωγράφων, γλυπτών και αρχιτεκτόνων. Οι δύο αφιερώσεις και το προοίμιο</i>, μτφρ. K. Βαλάκα-Ν. Σκουτέλη-Ν. Χατζηνικολάου, Αθήνα, εκδόσεις Πατάκη (Ιστορία της τέχνης), 1997. • ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ, Νίκος, <i>Νοήματα της Εικόνας</i>, ΠΕΚ, 2001. • -, «Παρατηρήσεις για τη μέθοδο της ιστορίας της Τέχνης», στο Φρέντερικ Άνταλ, <i>Μελέτης Ιστορίας της Τέχνης</i>, ΠΕΚ, 1999, σσ 233-249.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Εισαγωγικές ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ που περιλαμβάνουν παράδοση από τη διδάσκουσα, ppt, ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ και ΣΥΖΗΤΗΣΗ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ φοιτητών.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ. Έχει προηγηθεί προφορική της πρόοδος με μορφή 20λεπτης παρουσίασης ppt/bullets στη διάρκεια του εξαμήνου, όπου θα υπάρχει συμμετοχή των φοιτητών του σεμιναρίου επάνω στα ερευνητικά/μεθοδολογικά ζητήματα που προκύπτουν.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [62]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ 20ΟΥ ΚΑΙ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 403
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Ζ'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΦΑ, Πανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	kalfacccon@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Οι φοιτητές αναμένεται να εξοικειωθούν με τις παραγόμενες μορφές της αρχιτεκτονικής του 20ού και 21ου αιώνα σε σχέση με τις ιστορικές πρωτοπορίες του τέλους του 19ου αιώνα και των δύο πρώτων δεκαετιών του 20ου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Συγκεκριμένα, μετά το πέρας του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να είναι σε θέση: <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν και• να ταξινομούν με επιστημονικό τρόπο τα ζητήματα σχετικά με την ιστορία και θεωρία της αρχιτεκτονικής και ιδιαίτερα τις σχέσεις της μοντέρνας και σύγχρονης αρχιτεκτονικής με τις ιστορικές

	<p>καλλιτεχνικές πρωτοπορίες,</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν στις παραγόμενες μορφές της αρχιτεκτονικής, τις επιρροές και συγκεκριμένες ιστορικές σχέσεις με τα ιστορικά avant-garde καλλιτεχνικά κινήματα, • να κατανοήσουν τη κομβική σημασία των σχέσεων μεταξύ ιστορικών πρωτοποριών και νεότερης αρχιτεκτονικής, • να κατανοούν αυτές τις σχέσεις σε συνέχεια με τις σύγχρονες ιστοριογραφικές προσεγγίσεις, και να μπορούν να προσδιορίζουν τις κεντρικές εννοιολογικές κατηγορίες και αξιολογικές κρίσεις του κάθε καλλιτεχνικού κινήματος και των σχέσεων του με τα αρχιτεκτονικά ρεύματα, • να επιχειρηματολογούν προφορικά και να αναπτύξουν την κριτική τους αντίληψη, μέσα από τις οργανωμένες ομαδικές συζητήσεις του μαθήματος, και • να λειτουργούν αυτόνομα σε ερευνητικές εργασίες, μεταφέροντας τη γνώση που αποκόμισαν από τις διαλέξεις σε ικανότητα σύνταξης και οργάνωσης κειμένων, αξιοποίησης βιβλιογραφίας, αναζήτησης πληροφοριών στο διαδίκτυο, χρήσης των νέων τεχνολογιών και οργάνωσης παρουσίασης με Η/Υ.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	--
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα εξετάζει ζητήματα όπως: ανάλυση του περιεχομένου κάθε κινήματος των ιστορικών πρωτοποριών (τέλη 19ου αιώνα-δεύτερη δεκαετία 20ού αιώνα). Εμβάθυνση στο πειραματικό έργο των αρχιτεκτόνων των ιστορικών πρωτοποριών. Συμβολή στη νέα ιδέα της μητρόπολης. Σχέσεις αρχιτεκτονικής και τέχνης στο εσωτερικό των πρωτοποριών. Μεταφορά και επίδραση των πρωτοποριών στην εκφραστική γλώσσα των εκδοχών του μοντέρνου κινήματος. Αντανακλάσεις των πρωτοποριών στη σύγχρονη αρχιτεκτονική, ως το κίνημα της αποδόμησης και τις εκφράσεις του 21ου αιώνα.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Bürger, P., <i>Theory of the Avant-Garde</i> (Minneapolis: University of Minnesota Press, 1984) • Hannah, D., <i>Event-Space: Theatre Architecture and the Historical Avant-Garde</i> (New York, London: Routledge, 2018) • Ockman, J. (επιμ.), <i>Architecture production</i> (New York: Princeton Architectural Press, 1988) • Συλλογικό, <i>Έννοιες της Μοντέρνας Τέχνης: Από τον Φωβισμό στον Μεταμοντερνισμό</i> (Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2010)
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	<p>Το σεμινάριο δομείται ακολουθώντας την ιστορική σύμβαση της κατάταξης των ιστορικών πρωτοποριών σε διακριτά και σαφώς οριθετημένα καλλιτεχνικά κινήματα για λόγους ευκολότερης κατανόησης. Σε κάθε συνάντηση όμως βασικός στόχος θα είναι καταρχήν να δούμε πώς προέκυψαν ιστορικά αυτές οι ταξινομήσεις (μέσα από διακηρύξεις, μανιφέστα και άλλα κείμενα αλλά και, δευτερογενώς, μέσα από τους κριτικούς και θεωρητικούς της τέχνης), αλλά και να τις αποσταθεροποιήσουμε κατά κάποιον τρόπο μέσα από την εξέταση ακριβώς των επαφών τέχνης και αρχιτεκτονικής.</p> <p>Σχεδόν κάθε παράδοση αποτελείται από</p> <p>α) τις θεωρητικές διαλέξεις, που συνοδεύονται με πλούσιο οπτικό (ή και οπτικοακουστικό) υλικό και όπου επιδιώκεται η ενεργή συμμετοχή των φοιτητών και η δημιουργία συζητήσεων και διαλόγου,</p> <p>β) το εργαστηριακό τμήμα. Τα εργαστήρια στηρίζονται στην από κοινού ανάλυση προεπιλεγμένων κειμένων, τα οποία θα έχουν ήδη μοιραστεί</p>

	<p>στους φοιτητές στα προηγούμενα μαθήματα.</p> <p>Από τη μέση του εξαμήνου και μέχρι το τέλος του, στο εργαστηριακό τμήμα θα συζητείται επίσης η πτορεία της ερευνητικής δουλειάς των φοιτητών για την εκπλήρωση της εργασίας του μαθήματος.</p>				
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	<p>Η αξιολόγηση του κάθε φοιτητή βασίζεται στη γενική συμμετοχή του στο μάθημα, στην ποιότητα της προφορικής παρουσίασης, καθώς και στην ποιότητα του περιεχομένου της γραπτής εργασίας.</p> <p>Αναλυτικά, η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει με τους εξής τρόπους:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ΕΡΓΑΣΙΑ (ΟΜΑΔΙΚΗ) <table> <tr> <td>ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....</td> <td>25%</td> </tr> <tr> <td>ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....</td> <td>65%</td> </tr> </table> <ul style="list-style-type: none"> - ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ <p>10 %</p>	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	25%	ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....	65%
ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ.....	25%				
ΤΕΛΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ.....	65%				
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ				

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [63]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟ 19 ^ο ΣΤΟΝ 21 ^ο ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΡ-ΙΣΘΕΤΑ 100
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	agiacum@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι η επισκόπηση της νεότερης και σύγχρονης αρχιτεκτονικής στην Ελλάδα, μεταξύ αναζήτησης της τοπικότητας και διαλόγου με τον κόσμο, αυτόχθονης παράδοσης και διεθνιστικού οράματος.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Η διάλεξη θέτει ως στόχο τα εξής: <ul style="list-style-type: none">• την κατανόηση του ελληνικού χώρου και των αρχιτεκτονικών κτιρίων και συνόλων,• την ανάγνωση της ιστορίας μέσω των κτιρίων και των αστικών σχηματισμών,

	<ul style="list-style-type: none"> • τη σύνδεση των αρχιτεκτονικών φαινομένων με τα αντίστοιχα ιστορικά και πολιτισμικά φαινόμενα και • την κριτική εμβάθυνση στην ελληνική αρχιτεκτονική από το νεοκλασικισμό στη σύγχρονη εποχή.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περιεχόμενο του μαθήματος είναι η νεότερη και σύγχρονης αρχιτεκτονική στην Ελλάδα, ζητήματα τοπικότητας και διαλόγου με τον κόσμο, καθώς και αυτόχθονης παράδοσης και διεθνιστικού οράματος.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Ελληνική Αρχιτεκτονική στον 20ό και 21ο Αιώνα Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 50659282 Έκδοση: 1η έκδ./2016 Συγγραφείς: Γιακουμακάτος Ανδρέας ISBN: 978-960-01-1794-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ - Κ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ Ο.Ε.</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A. Γιακουμακάτος, <i>Iστορία της ελληνικής αρχιτεκτονικής 20ός αιώνας</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2003-2016⁴. 2. A. Γιακουμακάτος, <i>H αρχιτεκτονική και η κριτική</i>, Νεφέλη, Αθήνα 2001-2009². 3. A. Γιακουμακάτος, <i>Στοιχεία για τη νεότερη ελληνική αρχιτεκτονική. Πάτροκλος Καραντινός</i>, MIET, Αθήνα 2003. 4. A. Γιακουμακάτος (επιμ.), <i>Ελληνική Αρχιτεκτονική στον 20ό και 21ο Αιώνα</i>, πρακτικά συνεδρίου (ΑΣΚΤ, 22-24 Μαΐου 2014), εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα 2016. 5. A. Γιακουμακάτος (επιμ.), Piero Maria Bardi, <i>Tαξίδι στην Ελλάδα. Αρχιτεκτονική και πολιτική στη Μεσόγειο του μεσοπολέμου</i>, MIET, Αθήνα 2016. 6. A. Καραδήμου-Γερόλυμπου, <i>H ανοικοδόμηση της Θεσσαλονίκης μετά την πυρκαγιά του 1917</i>, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1995. 7. Γ. Λάββας, <i>Επίτομη ιστορία της αρχιτεκτονικής</i>, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2008. 8. E. Μπαστέα, <i>Αθήνα 1834-1896. Νεοκλασική πολεοδομία και ελληνική εθνική συνείδηση</i>, Libro, Αθήνα 2008. 9. K. Μπίρης, <i>Αι Αθήναι από του 19ου εις τον 20όν αιώνα</i>, Μέλισσα, Αθήνα 1999 ('1966). 10. A. Παπαγεωργίου-Βενετάς, <i>Αθήνα. Ένα όραμα του κλασικισμού</i>, Εκδόσεις Καπτόν, Αθήνα 2001. 11. M. Μπίρης, M. Καρδαμίτση-Άδαμη, <i>Νεοκλασική αρχιτεκτονική στην Ελλάδα</i>, Μέλισσα, Αθήνα 2001. 12. E. Φεσσά-Εμμανουήλ, <i>Δοκίμια για τη νέα ελληνική αρχιτεκτονική</i>, Αθήνα 2001. 13. Δ. Φιλιππίδης, <i>Νεοελληνική Αρχιτεκτονική</i>, Μέλισσα, Αθήνα 1984. <p>Βασική πηγή είναι επίσης οι επιθεωρήσεις <i>Αρχιτεκτονικά Θέματα</i> (1967-2013) και <i>Θέματα Χώρου + Τεχνών</i> (1970-2013).</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ	Διδασκαλία ΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ – συχνή ΠΡΟΒΟΛΗ

ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ και ΧΡΗΣΗ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ – ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ σε κτίρια της Αθήνας – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [64]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ: ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΥ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 001
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΝΔΡΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ υπεύθ. καθηγητής: ΝΙΚΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα αποσκοπεί στο να γίνει κατανοητή η διαδικασία νοηματοδότησης του υλικού και της φόρμας, της σωματικότητας του έργου.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Ο φοιτητής θα είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να κατανοεί και να αναγνωρίζει ότι μέσω του διπόλου υλικό-φόρμα, ο καλλιτέχνης μας παρουσιάζει τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τον εαυτό του και τον κόσμο. <p>Κατά συνέπεια,</p> <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζει,• να ερμηνεύει και

	<ul style="list-style-type: none"> • να συγκρίνει τις κοσμοαντιλήψεις των καλλιτεχνών είτε ως συλλογικά υποκείμενα (άτομο-μονάδα) είτε ως ατομικά (άτομο-μονάδα).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η θεωρητική τοποθέτηση είναι η ίδια με αυτήν της Διδακτικής της Ιστορίας της Τέχνης με τη διαφορά ότι θα ασχοληθούμε με το MONTEPNIΣΜΟ (Ιμπρεσιονισμό, Κυβισμό, Νταντά, Εξπρεσιονισμό...) και τη ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΕΧΝΗ, περίοδος όπου το υποκείμενο-δημιουργός είναι περισσότερο ατομικής υφής και λιγότερο συλλογικής.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	Διδακτική της Τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 10349 Έκδοση: 1/1993 Συγγραφείς: Λόρα Τσάπμαν ISBN: 960-211-393-6 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Ι. Δουβίτσας & ΣΙΑ Ε.Ε.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Διδασκαλία με τη μορφή παράδοσης και συζήτηση
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [65]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ-021
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΣΗΜΙΝΑ ΚΑΝΙΑΡΗ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	akaniari@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο της διάλεξης είναι η ιστορία των εκθέσεων μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης και στόχος η εξοικείωση των φοιτητών με την ιδέα της έκθεσης ως πεδίου της ιστορίας της τέχνης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να προσδιορίζουν την ιστορία των εκθέσεων μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης,• να αποτιμούν ιδέα της έκθεσης στην ιστορία της τέχνης και τη σύγχρονη εικαστική πρακτική και• να αξιολογούν την ιδέα της έκθεσης ως σύνδεσης ανάμεσα στην εικαστική πρακτική και

	θεωρία.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Περιεχόμενο του μαθήματος είναι η ιστορία και θεωρία εκθέσεων αναφορικά με τη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, καθώς και η ιδέα της έκθεσης στην εικαστική πρακτική.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • A. Κανιάρη, <i>Το μουσείο ως χώρος της Ιστορίας της Τέχνης</i>, Γρηγόρη, 2015, 25-51, 53-85, 105-117, 138-148, 156-203. • N. Σερότα, <i>Εμπειρία ή Ερμηνεία. Το δίλημμα των μουσείων</i>, Άγρα. • A. Κανιάρη, <i>Το φαινόμενο του Μουσείου και το Γεγονός της Τέχνης</i>, Γρηγόρη, 33-50. • A. Malraux, <i>Το φανταστικό μουσείο</i>, 2007. • K. Ζαχαροπούλου, <i>Για τα πράγματα που λείπουν</i>, 2009. • A. Κανιάρη, <i>Το φαινόμενο του Μουσείου και το Γεγονός της Τέχνης</i>, Γρηγόρη, 33-50. • N. Σερότα, <i>Εμπειρία ή Ερμηνεία. Το δίλημμα των μουσείων</i>, Άγρα. • R. Krauss et al, <i>Η τέχνη από το 1900</i>, Επίκεντρο. • P. Μουλίν, <i>Η αγορά της τέχνης</i>, ΑΣΚΤ. • N. Λοϊζίδη, <i>Ο Μοντερνισμός και οι μύθοι του</i>, Νεφέλη. • A. Malraux, <i>Το φανταστικό μουσείο</i>, 2007. • K. Ζαχαροπούλου, <i>Για τα πράγματα που λείπουν</i>, 2009. • N. Δασκαλοθανάσης, <i>Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο</i>, Άγρα, 65-85. • N. Δασκαλοθανάσης, <i>Από το Μινιμαλισμό στην Εννοιολογική τέχνη</i>, ΑΣΚΤ.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΜΕ ΧΡΗΣΗ ΤΠΕ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [66]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥ (Δεν θα διδαχθεί.)
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 502
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΙΗ ΖΗΚΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	fzika@otenet.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Ο κήπος είναι μια προσπάθεια οικείωσης της φύσης από τον άνθρωπο, προσπάθεια που συνδυάζει φιλοσοφικό στοχασμό, επιστημονική γνώση, αισθητική άποψη, αρχιτεκτονικό σχεδιασμό, τεχνική εμπειρογνωμοσύνη και πρακτική ενασχόληση. Το σεμινάριο ξεκινάει με τη διερεύνηση της έννοιας του τοπίου ως αντικείμενο θέασης αλλά και διαμόρφωσης από την Αναγέννηση και μετά, και εστιάζει στην έννοια και την πρακτική του κήπου με βάση θεωρητικές και καλλιτεχνικές προσεγγίσεις. Έμφαση δίδεται στις θεωρητικές διαμάχες του 18 ^{ου} αιώνα στο πλαίσιο της ανάδυσης της Αισθητικής ως ξεχωριστού φιλοσοφικού κλάδου, ο οποίος δεν αφορούσε τόσο την τέχνη όσο τη φύση. Εξετάζονται επίσης οι φιλοσοφικές προσεγγίσεις μη δυτικών πολιτισμών (λ.χ.,

	<p>ιατπωνικός, ισλαμικός), καθώς και οι θεωρητικές μετατοπίσεις στο συγκεκριμένο πεδίο οι οποίες οδηγούν στη landart του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα και σε άλλες μορφές σύγχρονης τέχνης που πραγματεύονται τη σχέση με τη φύση.</p>
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αναγνωρίζουν βασικές θεωρητικές/φιλοσοφικές τοποθετήσεις πάνω στη διάκριση φύση-τέχνη, • να διακρίνουν τις φιλοσοφικές καταβολές της έννοιας του κήπου και της διαμόρφωσης τοπίου, • να έχουν εποπτεία των νεότερων και σύγχρονων θεωριών και διαμαχών περί διαμόρφωσης τοπίου και κήπου, καθώς και των αιτημάτων του κινήματος landart του ύστερου 20ού αιώνα, • να κατανοούν την ανάδυση της διαμόρφωσης τοπίου και του κήπου ως μορφές τέχνης. • να συνδέουν την τέχνη του κήπου, τη διαμόρφωση τοπίου και τη landart με πολιτικές της διαχείρισης της φύσης, την οικολογία, την περιβαλλοντική ηθική και αισθητική και • να συνθέτουν ένα θεωρητικό και κριτικό λόγο που αφορά τις διαφορετικές όψεις της καλλιτεχνικής διαχείρισης της φύσης.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Ενότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Η έννοια της φύσης. Διακρίσεις φύση-νόμος, φύση-τέχνη • Η έννοια της καλλιέργειας • Ο κήπος ως ετεροτοπία και διεπαφή μεταξύ ανθρώπου και φύσης • Η ανάδυση του τοπίου κατά την Αναγέννηση • Πολιτικές του τοπίου • Οι μεταμορφώσεις της Αρκαδίας • Διαμάχη Γαλλικού-Αγγλικού κήπου (17ος-18ος αιώνας) • Picturesque: η φύση σαν πίνακας • Ιδιωτικός και δημόσιος κήπος: το πάρκο • Κήπος Ζεν / Ισλαμικός κήπος • Η υποβάθμιση και η επαναφορά του κήπου στη νεότερη φιλοσοφία • Η άνοδος της περιβαλλοντικής αισθητικής • Landart (τέχνη της γης) • Σύγχρονες θεωρίες και διαμάχες
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Ο. Μπακιρτζή, Γ. Τσαλικίδης, <i>Τοπία και κήποι των ανθρώπων</i>, Εκδόσεις Επίκεντρο, 2014 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 22767659. • G. Simmel, J. Ritter, E.H. Gombrich, <i>To τοπίο</i>, Ποταμός, 2004 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 3896. • K. Μωραΐτης, <i>To τοπίο, πολιτιστικός προσδιορισμός του τόπου</i>, Α & Ι Σιδέρης & Σία, 2014 / Κωδικός ΕΥΔΟΞΟΣ: 41958915.

<p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • M. Conan (ed.), <i>Perspectives on Garden Histories</i>, Dumbarton Oaks, 1999 • D. Cooper, <i>A Philosophy of Gardens</i>, Oxford University Press, 2006 • R. DeLue & J. Elkins (eds.), <i>Landscape Theory</i>, Routledge, 2008 • J. Dixon Hunt, <i>Greater Perfections: The Practice of Garden Theory</i>, Thames & Hudson, 2000 • M. Foucault, <i>Επεροτοπίες και άλλα κείμενα</i>, Πλέθρον, 2012 • R.P. Harrison, <i>Gardens: An Essay on the Human Condition</i>, University of Chicago Press, 2008 • C. Jencks, <i>Garden of Cosmic Speculation</i>, Frances Lincoln Publishers, 2005 • J. Kastner (ed.), <i>Nature</i>, Whitechapel Gallery/MIT Press, 2012 • M. Lailach, U. Grosenick (eds.), <i>Land art</i>, Taschen, 2007 • M. Miller, <i>The Garden as an Art</i>, State University of New York Press, 1993 • W.J.T. Mitchell (ed.), <i>Landscape and Power</i>, University of Chicago Press, 2002 • D. O'Brien (ed.), <i>Gardening. Cultivating Wisdom</i>, Wiley-Blackwell, 2010 • Ε. Πολυχρονάτου, <i>Έργα τέχνης μεγάλης κλίμακας στον αστικό και φυσικό χώρο: Από τη δεκαετία του '60 έως τον 21ο αιώνα</i> (διδακτορική διατριβή), ΑΣΚΤ, 2007 • T. Richardson & N. Kingsbury (eds.), <i>Vista: The Culture and Politics of Gardens</i>, Frances Lincoln Publishers, 2005 • T. Richardson & M. Schwartz, <i>Avant-Gardeners: 50 Visionaries of the Contemporary Landscape</i>, Thames & Hudson, 2008 • S. Ross, <i>What Gardens Mean</i>, Chicago University Press, 2001 • S. Schama, <i>Landscape and Memory</i>, Vintage Books, 1995 • R. Solnit, <i>As Eve Said to the Serpent: On Landscape, Gender and Art</i>, University of Georgia Press, 2003 • B. Tufnell, <i>Land art</i>, Tate Publishing, 2006 • J. Wolschke-Bulmahn (ed.), <i>Nature and Ideology: Natural Garden Design in the Twentieth Century</i>, Dumbarton Oaks, 1997 • A.S. Weiss, <i>Unnatural horizons: paradox and contradiction in landscape architecture</i>, Princeton Architectural Press, 1998 • A.S. Weiss, <i>Zen landscapes: perspectives on Japanese gardens and ceramics</i>, Reaktion Books, 2013
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)</p>	<p>ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ με χρήση Powerpoint. Χρήση υλικού αναρτημένου στο E-CLASS (άρθρα, σημειώσεις). ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ κειμένων κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Μικρές ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ και ανάλυσης κειμένου ή έκθεσης.</p>

	ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ σε εκθέσεις, κήπους ή/και άλλες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, συναφείς προς το μάθημα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΞΕΤΑΣΗ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [67]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 603
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΔΙΑΛΕΞΗ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι, με συνθηματικό
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΔ 407/1980
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Η διάλεξη στοχεύει στα εξής: <ul style="list-style-type: none">εξοικείωση με τη θεωρία και ιστορία της επιμέλειας εκθέσεων με έμφαση στην τέχνη και τα μουσεία,προετοιμασία εκθεσιακού φακέλου για την οργάνωση μιας έκθεσης,παρουσίαση προφορική του εγχειρήματος,συγγραφή κειμένων και κατασκευή μακέτας ή άλλου μέσου ανάδειξης του εκθεσιακού χώρου, με απώτερο στόχο <ul style="list-style-type: none">οι φοιτητες να συνθέτουν τη γνώση που αποκόμισαν από τη θεωρία, τις επισκέψεις σε χώρους τέχνης και πολιτισμού και τις συζητήσεις με καλλιτέχνες και επιμελητές προκειμένου να στηρίζουν το σκεπτικό της

	πρότασής τους.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KΑΝΕΝΑ --- Ωστόσο, το μάθημα δύναται να συνδεθεί και να αντλήσει στοιχεία από όλα τα γνωστικά πεδία του Τμήματος και της Σχολής και κυρίως από την ιστορία, τη θεωρία και την κριτική της τέχνης, αλλά και από την ιστορία των μουσείων. Σχετίζεται, επίσης, ιδιαίτερα με την ιστορία των ιδεών από το Μεσαίωνα κι έπειτα, τη φιλοσοφία, τη θεωρία των νέων μέσων και την αρχιτεκτονική των μουσείων.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Με αφετηρία την ιστορική έννοια της «φροντίδας» των μουσειακών συλλογών (curare) που έχει τις ρίζες της σε ρωμαϊκούς θεσμούς διοίκησης του κράτους και αναγεννησιακές αντιλήψεις για την προστασία και ευημερία του ποίμνιου ορίζεται το θεωρητικό πλαίσιο του μαθήματος της Επιμέλειας Εκθέσεων. Αν κατά τους νεώτερους χρόνους ο ρόλος του επιμελητή είναι να περιορίζει το ενδιαφέρον του σε συγκεκριμένο είδος συλλογής την οποία μελετά σχολαστικά, οι τελευταίες δεκαετίες του 20ού αιώνα μαρτυρούν τη μετατόπιση της ενασχόλησης από το αντικείμενο της συλλογής στην ίδια την πράξη της επιμέλειας. Το γεγονός αυτό δημιουργεί μεγαλύτερη τομή μεταξύ μόνιμων και περιοδικών εκθέσεων, δεδομένου ότι ο επιμελητής αυτονομείται και παράγει θέαμα και εμπειρία. Μια σειρά αλλαγών προκύπτουν που συνοψίζονται στη βιβλιογραφία με την έκφραση – ομπρέλα «στροφή στην επιμέλεια» (curatorial turn). Επιπλέον, στο επιστημονικό και διδακτικό επίπεδο η Επιμέλεια Εκθέσεων αποτελεί ιδιαίτερα ενδιαφέρον διεπιστημονικό ερευνητικό πεδίο συνταιριάζοντας μεθοδολογικές προσεγγίσεις από την ιστορία της τέχνης, την ιστορία / ιστορία των ιδεών, τη φιλοσοφία, την ανθρωπολογία, τη μουσειολογία, την αρχιτεκτονική. Σύμφωνα με το προτεινόμενο σχεδιάγραμμα διδασκαλίας, διερευνώνται αυτές ακριβώς οι σύγχρονες οπτικές στο πεδίο της επιμέλειας εκθέσεων (με έμφαση στην τέχνη) και προσφέρονται στοιχεία εξοικείωσης με την ίδια τη διαδικασία της προετοιμασίας και οργάνωσης εκθέσεων. Συγκεκριμένα, το μάθημα προβάλλει τρεις συνδυαστικούς άξονες γεφυρώνοντας τις σύγχρονες θεωρίες περί επιμέλειας με την πρακτική: α) Θεωρία – διαλέξεις, β) Επισκέψεις – συναντήσεις με καλλιτέχνες και επιμελητές, γ) Οργάνωση εκθέσεων.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<ul style="list-style-type: none"> • Ζαχαροπούλου, Κατερίνα, 2009. <i>Για τα πράγματα που λείπουν</i>, Εκδόσεις Άγρα • Balzer, David, 2015. <i>Curationism: How Curating Took Over the Art World and Everything Else</i>, Pluto Press • Birnbaum, Daniel, 2008. <i>Hans Ulrich Obrist: A Brief History of Curating (Documents)</i>, JRP Ringier • Cameron, Fiona and Kenderdine, Sarah (επιμ.), 2007. <i>Theorizing Digital Cultural Heritage. A Critical Discourse</i>, The MIT Press • Cook, Sarah et al, 2015. <i>Rethinking Curating: Art After New Media (Leonardo Book Series)</i>, The MIT Press • Eco, Umberto, 1994. <i>Τέχνη και κάλλος στην αισθητική του Μεσαίωνα</i>, Γνώση • Κανιάρη, Ασημίνα, 2015. <i>Το μουσείο ως χώρος της ιστορίας της τέχνης. Εκθέσεις, συλλογές και η τέχνη από τον 19ο στον 21ο αιώνα</i> • Καραμπά, Ελπίδα (επιμ.), 2005. «Curating». Απόψεις για την επιμελητική δράση, future / Gap files #1

	<ul style="list-style-type: none"> • Lange-Berndt, Petra and Rubel, Dietmar (επιμ.), 2015. <i>Mark Dion. The Academy of Things</i> (δίγλωσση έκδοση), Walther Konig • Lippard, Lucy, 1998. <i>The lure of the local. Senses of place in a multicentered society</i>, New Press • Macdonald, Sharon and Basu, Paul (επιμ.), 2007. <i>Exhibition Experiments</i>, Blackwell Publishing • Marincola, Paula (επιμ.), 2006. <i>What makes a great exhibition?</i>, Philadelphia Exhibition Initiative • Obrist, Hans Ulrich, 2011. <i>Hans Ulrich Obrist: Everything You Always Wanted to Know About Curating But Were Afraid to Ask</i>, Sternberg Press • O’ Doherty, Brian, 2008. <u><i>Studio and the Cube: On the Relationship Between Where Art is Made and Where Art is Displayed</i></u>. Columbia University • Paul, Christiane (επιμ.), 2008. <i>New Media in the White Cube and Beyond</i>, University of California Press • Pollock, Griselda and Zemans, Joyce (επιμ.), 2007. <i>Museums after Modernism. Strategies of Engagement</i>, Blackwell Publishing • Rugg, Judith and Sedgwick, Michele (επιμ.), 2007. <i>Issues in Curating Contemporary Art and Performance</i>, Intellect • Serota, Nicholas, 1999. <i>Εμπειρία ή Ερμηνεία. Το δίλημμα των μουσείων μοντέρνας τέχνης</i>, Εκδόσεις Άγρα • Sheery, Colleen J, 2006. <i>Cabinets de Curiosites. Mark Dion and the University as Installation</i>, University of Minnesota Press • Thea, Carolee, 2016. <i>On Curating 2 // paradigm shifts: Interviews with Fourteen International Curators</i>, Distributed Art Publishers • Von Bismarck, Beatrice, Jörn Schafaff and Thomas Weski (επιμ.), 2012. <i>Cultures of the Curatorial</i>. Academy of Visual Arts Leipzig & Sternberg Press
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΗ ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΟ ΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ, ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΙ ΧΩΡΟΥΣ ΤΕΧΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΗ, ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΤΑΞΗ, ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΆΛΛΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΟΝ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ, ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟΨΕΩΝ ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΣΥΓΚΥΡΙΑΚΑ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΝΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ, ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ / ΣΥΝΤΟΜΟ ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ ΣΕ ΘΕΜΑ ΣΧΕΤΙΚΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΠΟΥ ΕΤΥΧΕ ΝΑ ΔΟΥΝ, ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ Η ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΝ, ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΕΚΤΟΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ.
ΓΛΩΣΣΑ	ΕΛΛΗΝΙΚΗ (ΣΠΑΝΙΑ, ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	
---------------------------------	--

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [68]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΣΩΜΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ-024
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Πανεπ. υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kvatzia@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του μαθήματος είναι οι καλλιτεχνικές πρακτικές –από τη δεκαετία 1970 έως τις μέρες μας– αλλά και οι καλλιτεχνικές παραδόσεις που εμπλέκουν ευθέως το ανθρώπινο σώμα στην καλλιτεχνική διαδικασία και στόχος του η απόκτηση συναφών γνώσεων, ικανοτήτων και δεξιοτήτων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Α) Γνωστιακοί στόχοι: <ul style="list-style-type: none">Η κατανόηση των κυριότερων εκφάνσεων της σωματικής τέχνης και της σωματικής περφόρμανς. Πέρα από το ιστοριογραφικό περιεχόμενο του μαθήματος, αναλύονται οι κυριότερες μεθοδολογικές προσεγγίσεις —ανθρωπολογικές, φαινομενολογικές, κοινωνιολογικές, ψυχαναλυτικές— για την ενσώματη δημιουργία και θέαση. Επίσης, το σώμα μελετάται ως φορέας των ποικίλων πρακτικών της σύγχρονης τέχνης και του θεσμικού της πλαισίου.

	Β) Αναπτυξιακές ικανότητες: <ul style="list-style-type: none"> • Η κατανόηση σύγχρονων πολιτισμικών φαινομένων. • Η κριτική ικανότητας σε θέματα πολιτικής ταυτότητων. • Η εκμάθηση σύγχρονης ξένης και ελληνικής ορολογίας της διεπιστημονικής προσέγγισης του σώματος. • Σεβασμός στη διαφορετικότητα, κριτική ικανότητα.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Το μάθημα εξετάζει τις καλλιτεχνικές πρακτικές –από τη δεκαετία 1970 έως τις μέρες μας– αλλά και τις καλλιτεχνικές παραδόσεις που εμπλέκουν ευθέως το ανθρώπινο σώμα στην καλλιτεχνική διαδικασία.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Πέππη Ρηγοπούλου. 2003. <i>To σώμα</i>, Αθήνα: Πλέθρον (κωδικός Ευδόξου: 1891).</p> <p>Μελίτα Εμμανουήλ. 2017². <i>H ιστορία της τέχνης μετά το 1945 σε 5 ενότητες</i>, Αθήνα: ΚΑΠΟΝ (κωδικός Ευδόξου: 77118997).</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Δήμητρα Μακρυνιώτη (επιμ.). 2004. <i>Ta όρια του σώματος. Διεπιστημονικές Προσεγγίσεις</i>, Αθήνα: Νήσος. • Amelia Jones. 1998. <i>Body Art: Performing the Subject</i>, Minneapolis, MN: University of Minnesota Press. • Warr Tracey & Amelia Jones (επιμ.). 2000. <i>The Artist's Body</i>, Λονδίνο: Phaidon. • Roselee Goldberg. 1993. <i>Performance Art : From Futurism to the Present</i>, Λονδίνο: Thames & Hudson. • Lea Vergine. 2000. <i>Body Art and Performance</i>, Μιλάνο: Skira. • Gunter Brus (επιμ.). 1999. <i>Writings of the Viennese Actionists</i>. Λονδίνο: Atlas. • Paul Ardenne. 2002. <i>Un art contextuel</i>, Παρίσι: Flammarion. • Claire Bishop (επιμ.). 2006. <i>Participation</i>, Λονδίνο και Cambridge, MA : Whitechapel/ MIT Press. • Greil Marcus. 1998. <i>Lipstick Traces : une histoire secrète du 20ème siècle</i>, Παρίσι: Allia. • Zvenka Bodovinac. 2006. <i>Body and the East</i>, Cambridge, MA : MIT Press
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΔΙΑΛΕΞΗ ΜΕ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [69]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 19 ^ο ΣΤΟΝ 20Ο ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Δ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 025
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	7 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 175
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΕΝΕΚΕΤΖΗΣ, Πανεπ. υπότροφος
Ωρες διδασκαλίας	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	ateneketzis@ims.forth.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ-ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Η διδακτική παρέμβαση για το συγκεκριμένο εξάμηνο έχει ως στόχο την προσέγγιση της εξεταζόμενης περιόδου και της καλλιτεχνικής της παραγωγής μέσα από καινοτόμες πρακτικές, προκειμένου να παράσχει στους φοιτητές όλα εκείνα τα εργαλεία (θεωρητικά και πρακτικά) με τα οποία οι ίδιοι στη συνέχεια να μπορούν να υλοποιήσουν μία πολυμεσική, προσωπική αφήγηση με αφορμή ένα έργο τέχνης. Δομείται σε τρεις κύριους άξονες: στην προφορική αφήγηση ιστοριών (την πρώτη μορφή αφήγησης), στην παραγωγή γραπτής αφήγησης (και στη συνειδητοποίηση της διαφοράς στη χρήση προφορικού και γραπτού λόγου), στην παραγωγή της ψηφιακής αφήγησης στην οποία συνδυάζονται τεχνικές από τις δύο προηγούμενες αφηγήσεις, γίνεται σε βάθος οπτική ανάλυση και των πιο μικρών λεπτομερειών ενός έργου που πλέον αποκαλύπτονται ψηφιακά, ενώ παράλληλα προστίθενται νέα αφηγηματικά εργαλεία μέσα από τη χρήση των νέων τεχνολογιών (όπως είναι η παραγωγή άρθρων για την Βικιπαίδεια ή δημιουργία ψηφιακών εκθέσεων μέσω του Google Art & Culture αναλαμβάνοντας όλοι τον ρόλο

	(του επιμελητή).
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	---
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Οι παραγγελιοδότες, η τεχνοκριτική της εποχής, οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες στην Ελλάδα του 19 ^{ου} και των αρχών του 20 ^{ου} αιώνα αλλά και στην Ευρώπη εν γένει, η ανάπτυξη των επιστημών, ο ορίζοντας υποδοχής των έργων τέχνης, ο ορίζοντας υποδοχής των διεθνών κινημάτων στην Ελλάδα, δηλαδή στην περιφέρεια, θα συνεξετάζονται στην προστάθεια ερμηνείας του καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Η καλλιτεχνική βέβαια παραγωγή είναι ακριβώς μέρος αυτών των συνθηκών σε ένα παιχνίδι αλληλεπίδρασης, όπου τα έργα τέχνης δεν αντανακλούν απλώς το ιστορικό πλαίσιο αλλά συμβάλλουν με συγκεκριμένο τρόπο στη διαμόρφωσή του και αποτελούν τα ίδια μέρος και ιστορική πηγή της υπό εξέτασης πραγματικότητας – με όποιες παραλήψεις και παρανοήσεις αυτό μπορεί να συνεπάγεται και με τον κίνδυνο παρερμηνειών και υπερερμηνειών. Δίπλα τους φυσικά υπάρχει και ο λόγος για την τέχνη είτε προέρχεται από τους ίδιους τους καλλιτέχνες και τις καλλιτεχνικές ομάδες είτε από τους τεχνοκρίτες και ιστορικούς τέχνης που με τη σειρά του ο λόγος αυτός ανατροφοδοτεί και επηρεάζει την καλλιτεχνική παραγωγή. Εν γένει θα εξεταστούν τα έργα τέχνης σε συνάρτηση και αναφορά με τον δημόσιο χώρο όπου ένα πλήθος παραγόντων (πολιτικοί, κοινωνικοί, οικονομικοί, καλλιτεχνικοί) προσδιορίζουν το ιστορικό πλαίσιο, συνεξετάζοντας το καλλιτεχνικό πλαίσιο, δηλαδή και άλλες μορφές τέχνες που αναπτύσσονται ταυτόχρονα (φωτογραφία, κινηματογράφος κτλ.) οι οποίες όμως επηρεάζουν άμεσα την εικαστική παραγωγή. Πιο συγκεκριμένα σε ένα μάθημα θα ασχοληθούμε με την «ανακάλυψη» της Νεοελληνικής Τέχνης και κυρίως με την τέχνη στα Επτάνησα. Στη συνέχεια σε δύο παραδόσεις θα εξετάσουμε την ανάπτυξη των εικαστικών τεχνών και τα νέα είδη που εισάγονται όπως η προσωπογραφία, η ηθογραφία και η τοπιογραφία κ.α. στο βασίλειο του Όθωνα που αποτελούν ουσιαστικά το υπόβαθρο για ολόκληρη την τέχνη του 20 ^{ου} αιώνα που έπεται. Σε αυτό το πλαίσιο θα εξεταστεί και η γλυπτική παραγωγή, η οποία συνέβαλε με τον δημόσιο κυρίως χαρακτήρας της στην καλλιτεχνική ‘επιμόρφωση’ των Νεοελλήνων της εποχής. Από το επόμενο μάθημα και για τρεις παραδόσεις θα εστιάσουμε στη λεγόμενη σχολή του Μονάχου και τους κυριότερους εκπροσώπους της Γύζη, Ιακωβίδη, Λύτρα - σε συνομιλία και με τα κινήματα του Ρομαντισμού, του Οριενταλισμού, του Νεοκλασικισμού και του Ρεαλισμού στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στα επόμενα τρία θα επικεντρωθούμε στην «εισαγωγή» στις αρχές του 20 ^{ου} αιώνα της δυτικής τέχνης στην περιοχή των Επτανήσων και της Αθήνας και πιο συγκεκριμένα με τη στροφή στον μοντερνισμό και το Παρίσι άπο τη «Συντροφιά των Εννιά» της Κέρκυρας, την ίδρυση της Εθνικής Πινακοθήκης το 1900 και την «Ομάδα τέχνης 1917» των Αθηνών, κοιτώντας αυτή τη φορά τον Συμβολισμό, τον Ιμπρεσιονισμό, τον Νεοϊμπρεσιονισμό και την Αρ Νουβό, πάντοτε εντάσσοντας τις εικαστικές τέχνες στο ιστορικό και το καλλιτεχνικό περιβάλλον της Ελλάδας, λαμβάνοντας υπόψη και τις νέες ανακαλύψεις που επηρέασαν την καλλιτεχνική παραγωγή. Στη συνέχεια και προχωρώντας στον 20 ^ο αιώνα θα δούμε τη συμβολή του Κωνσταντίνου Παρθένη στην καλλιτεχνική ζωή της Ελλάδας των πρώτων δύο δεκαετιών. Στην τελευταία παράδοση θα ασχοληθούμε με την τέχνη και τον δημόσιο χώρο με αφορμή και τις πολεμικές συγκρούσεις της εποχής, τις αλλαγές σε θεσμούς και οργανώσεις που επέφεραν αλλά και την καλλιτεχνική παραγωγή στον δημόσιο χώρο, κυρίως στον τομέα της δημόσιας γλυπτικής.

<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>Η πολιτιστική πολιτική και οι πολιτιστικοί θεσμοί στην Ελλάδα (19ος-21ος αι.) Συμβολή στη μελέτη των θεσμών της ιστορίας της Τέχνης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 77117177 Συγγραφείς: Παπανικολάου Παναγιώτα</p> <ul style="list-style-type: none"> • Αντωνοπούλου, Ζέτα, <i>Τα γλυπτά της Αθήνας: Υπαίθρια Γλυπτική 1834-2004</i>, Πιστοπόδη, Αθήνα 2003. • Γαρίδης, Μίλτος, <i>Διακοσμητική ζωγραφική, Βαλκανία – Μικρά Ασία, 18ος-19ος αιώνας</i>, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1996. • Καλλιγάς, Μαρίνος, <i>Τεχνοκριτικά, 1937-1982</i>, Μουσείο Μπενάκη/Άγρα, Αθήνα 2003. • Καφέτση, Άννα (επιμ.), <i>Μεταμορφώσεις του μοντέρνου-η ελληνική εμπειρία</i>, Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1992. • Κομίνη-Διαλέτη, Δώρα/ Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος (επιμ.), <i>Λεξικό Ελλήνων καλλιτεχνών: ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, 16ος-20ος αιώνας</i>, 4 τόμοι, Μέλισσα, Αθήνα 1997. • Κωτίδης Α., <i>Μοντερνισμός και «Παράδοση» στην Ελληνική Τέχνη του Μεσοπολέμου</i>, εκδ. University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1993. • Κωτίδης Α., <i>Ελληνική Τέχνη, Ζωγραφική 19ου Αιώνα</i>, Εκδοτική Αθηνών, 1995. • Λαμπράκη-Πλάκα Μ., Κούρια Α., Πανσελήνου Ν., <i>Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Εκατόν πενήντα χρόνια, 1837-1987</i>, Αθήνα 1990. • Λυδάκης Σ., <i>Η Ιστορία της Νεοελληνικής Ζωγραφικής</i>, τ. 3, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1976. • Λυδάκης Σ., <i>Οι Έλληνες Γλύπτες</i>, εκδ. Μέλισσα, Αθήνα 1981. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, C. Parthenis, <i>Η ζωή και το έργο του Κωστή Παρθένη</i>, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 2008. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, «Από τον 'Σύλλογο των Ωραίων Τεχνών' στους 'Νέους Έλληνες Ρεαλιστές', καλλιτεχνικές ομάδες και οργανώσεις στην Ελλάδα (1882-1974)», <i>Εθνική Πινακοθήκη 100 χρόνια: τέσσερις αιώνες Ελληνικής Ζωγραφικής, από τις συλλογές της Εθνικής Πινακοθήκης και του Ιδρύματος Ευριπίδη Κουτλίδη, Λαμπράκη-Πλάκα, Μαρίνα/ Όλγα Μενζταφού-Πολύζου</i> (επιμ.), Εθνική Πινακοθήκη/ Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, Αθήνα 1999, σελ. 155-175. • Ματθιόπουλος, Δ. Ευγένιος, <i>Η συμμετοχή της Ελλάδας στην Μπιεννάλε της Βενετίας, 1934-1940</i>, διδακτορική διατριβή, δκτλ., 3 τόμοι, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Ρέθυμνο 1996 • Μισιρλή Ν., <i>Ελληνική Ζωγραφική, 18ος-19ος αιώνας</i>, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 2003. • Μυκονιάτης Η., <i>Νεοελληνική Γλυπτική</i>, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα
--	---

	<p>1996.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ξύδης Α., <i>Προτάσεις για την Ιστορία της Νεοελληνικής Τέχνης</i>, τ. Α'-Β', εκδ. Ολκός, Αθήνα 1976. • Παπανικολάου Μ., <i>Ιστορία της Τέχνης στην Ελλάδα, Ζωγραφική και Γλυπτική του 20ου αιώνα</i>, τ. 1, εκδ. Αδάμ, Αθήνα 1999. • Παπανικολάου Μ., <i>Η Ελληνική Τέχνη του 18ου και 19ου αιώνα. Ζωγραφική-Γλυπτική</i>, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2005. • Παπανικολάου Μ., <i>Η Ελληνική Τέχνη του 20ου αιώνα. Ζωγραφική-Γλυπτική</i>, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2006. • Παπανικολάου Μ., <i>Η Ελληνική Ηθογραφική Ζωγραφική του 19ου αιώνα</i>, εκδ. Π. Πουρνάρα, Θεσσαλονίκη 1978. • Σπητέρης Τ., <i>3 Αιώνες Νεοελληνικής Τέχνης 1660-1967</i>, τ. Α'-Γ', εκδ. Πάπυρος, Αθήνα 1979. • Χρήστου Χ.-Κουμβακάλη Αναστασιάδη Μ., <i>Νεοελληνική Γλυπτική 1800-1940</i>, εκδ. Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα 1982. • Νίκος Χατζηνικολάου, <i>Εθνική Τέχνη και Πρωτοπορία</i>, εκδ. Το όχημα, Αθήνα, 1982.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ έργων τέχνης της περιόδου και συγκριτική μελέτη τους ώστε να στοιχειοθετηθούν επαρκώς οι παραπάνω άξονες ΧΡΗΣΗ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ, δράσεων και εφαρμογών που εμπλουτίζουν την εκπαιδευτική διαδικασία, την καθιστούν ενδιαφέρουσα και προσφέρουν επιπρόσθετα ερμηνευτικά εργαλεία και ερεθίσματα στην ψηφιακή μας εποχή. ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ σε εκθέσεις και μουσεία (Εθνική Πινακοθήκη, Μουσείο Μπενάκη κ.α.) προκειμένου να γίνεται το μάθημα μπροστά σε πραγματικά έργα τέχνης που αναδεικνύουν στην ολότητά τους τα συμπεράσματά μας
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [70]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ 17^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 206
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΛΙΤΣΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΝΑΥΣΙΚΑ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	nancylitsardo@hotmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών με τις διαφορετικές δυνατότητες πρόσληψης της ευρωπαϊκής ζωγραφικής του 17ου αιώνα μέσα από την παρουσίαση διαφορετικών θεωρητικών προσεγγίσεων.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές είναι σε θέση <ul style="list-style-type: none">• να αναγνωρίζουν τις διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις της ευρωπαϊκής ζωγραφικής του 17ου αιώνα και ως εκ τούτου• να διακρίνουν τις διαφορετικές δυνατότητες πρόσληψης της και• να αξιολογούν τις σχετικές θέσεις.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ:	KANENA

(Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Στο σεμινάριο αυτό παρουσιάζονται σημαντικές θεωρίες και κριτικές τοποθετήσεις του 17ου αιώνα, με κύριους εκπροσώπους τους Karel van Mander, Roger de Piles, Joachim von Sandrart, André Félibien, Giovanni Pietro Bellori, και με κεντρικό πεδίο αναφοράς τη ζωγραφική των Κάτω Χωρών του 17ου αιώνα. Ενδεικτικά, από το 18ο αιώνα συζητώνται οι σχετικές θέσεις του Diderot, από το 19ο αιώνα παρουσιάζονται οι απόψεις των Delacroix, Baudelaire, ενώ μελετώνται επίσης διαφορετικές σύγχρονες μεθοδολογικές προσεγγίσεις στη θεωρία και στην εικαστική παραγωγή του 17ου αιώνα (Eddy de Jongh, Eric Jan Sluijter, Ivan Gaskell, Herman Roodenburg, Celeste Brusati, Walter Melion, Svetlana Alpers, John Michael Montias κ.ά.). Πολλές από τις θέσεις αυτές εξετάζονται απέναντι στο μοντέλο Panofsky και τη μέθοδο της συμβολικής αποκωδικοποίησης του περιεχομένου των έργων. Στόχος του σεμιναρίου είναι να παρουσιάσει τις διαφορετικές δυνατότητες πρόσληψης, κατανόησης και νοηματοδότησης του εικαστικού υλικού μέσα από τη χρήση διαφορετικών μεθοδολογικών εργαλείων, τους διαφορετικούς τρόπους θέασης της ζωγραφικής παραγωγής της υπό εξεταση περιόδου ανάλογα με τη μεθοδολογική θέση του ερευνητή. Άλλιώς, να εξετάσει πώς το εικαστικό υλικό-αντικείμενο ανασκευάζεται σε συνάρτηση με τον θεατή-υποκείμενο.
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<ul style="list-style-type: none"> • Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες μας (Πρόλογος: Νίκη Λοϊζίδη, Επιμέλεια: Νίκος Δασκαλοθανάσης). Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 2008 • Σμιθ, Τζέφρι Τσιπς. <i>Η Αναγέννηση στη Βόρεια Ευρώπη</i>. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2005 • Λιτσαρδοπούλου, Ναυσικά. <i>Η Ζωγραφική Παραγωγή των Κάτω Χωρών κατά τον 17ο Αιώνα</i>. Αθήνα, Εκδόσεις Ι. Σιδέρης, 2015 • Πανόφσκυ, Έρβιν. <i>Μελέτες Εικονολογίας. Ουμανιστικά θέματα στην Τέχνη της Αναγέννησης</i>. (μτφ. Ανδρέας Παππάς). Αθήνα: Νεφέλη, 1991 • Panofsky, Erwin. "Jan van Eyck's Arnolfini Portrait", <i>The Burlington Magazine for Connoisseurs</i> (March 1934), vol. 64, no. 372, σσ. 117-127 • Bedaux, Jan Baptist. "The reality of symbols: the question of disguised symbolism in Jan van Eyck's Arnolfini portrait", <i>Simiolus: Netherlands Quarterly for the History of Art</i> (1986), vol. 16, no. 1, σσ. 5–28 • Miedema, Hessel (επιμ.). <i>Karel van Mander. Den Grondt der Edel Vry Schilderkonst, Uitgegeven en van Vertaling en Comentaar Voorzien door H. Miedema</i>. Utrecht: Haentjens, DekkerenGumbert, 1973 • Λιτσαρδοπούλου, Ναυσικά. «Ο Karel van Mander και η σύγχρονη θεωρία της τέχνης», στο Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες μας, σσ. 379-398 • Muller, Jeffrey M. "Private Collections in the Spanish Netherlands: Ownership and Display of Paintings in Domestic Interiors", στο Sutton, 1993, σσ. 195-206 • Κλάγκα, Νότη. «Η κριτική στον Καραβάτζο κατά τον 17ο αιώνα», στο Προσεγγίσεις της Καλλιτεχνικής Δημιουργίας από την Αναγέννηση έως τις μέρες μας, σσ. 321-358 • Mancini, Giulio, Giovanni Baglione, Giovanni Bellori. <i>Lives of Caravaggio</i>. London: Pallas Athene, 2005 • Bellori, Giovanī Pietro. «Η Ιδέα του ζωγράφου, του γλύπτη και του αρχιτέκτονα, επιλεγμένη από τις φυσικές ομορφίες, η οποία υπερβαίνει τη φύση (1664)» (Μτφ. Τιτίνα Κορνέζου). <i>Ιστορία της</i>
<u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	

Τέχνης. Τεύχος 1 (Χειμώνας 2013), σσ. 150-161

- Westermann, Mariët. "After Iconography and Iconoclasm: Current Research in Netherlandish Art, 1566-1700". *The Art Bulletin*, Vol. 84, No. 2 (June 2002), σσ. 351-372
- Franits, Wayne (επιμ.). *Looking at Seventeenth-Century Dutch Art. Realism Reconsidered*. Cambridge: Cambridge University Press, 1997
- Melion, Walter S. *Shaping the Netherlandish Canon. Karel van Mander's Schilder-Boeck*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1991
- Montias, John Michael. *Artists and Artisans in Delft. A Socio-Economic Study of the Seventeenth Century*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1982
- Bremmer, Jan, Herman Roodenburg. *Πολιτισμική Ιστορία του Χιούμορ. Από την Αρχαιότητα έως τη Σημερινή Εποχή*. (Μτφ. Γιώργος Δίπλας). Αθήνα: Εκδόσεις Πολύτροπον, 2005, σσ. 111-123
- Bremmer, Jan, Herman Roodenburg (επιμ.). *A Cultural History of Gesture*. Ithaca, New York: Cornell University Press, 1991
- Kloek, Wouter. «Η Ολλανδική ζωγραφική του 17ου αιώνα, η τέχνη των ταλαντούχων ειδικών», στο Αγγέλα Ταμβάκη, Sander Paalberg (επιμ.). Ο χρυσός αιώνας της ολλανδικής ζωγραφικής από τη συλλογή του Μουσείου της Dordrecht. Αθήνα: Εθνική Πινακοθήκη/Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2002, σσ. 18-37
- Alpers, Svetlana. *The Art of Describing. Dutch Art in the Seventeenth Century*. Chicago: The University of Chicago Press, 1983
- Alpers, Svetlana. *Rembrandt's Enterprise. The Studio and the Market*. Chicago: The University of Chicago Press, 1988
- Chapman, H. Perry. *Rembrandt's Self- Portraits. A Study in Seventeenth-Century Identity*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1990
- Brusati, Celeste. *Artifice and Illusion. The Art and writing of Samuel van Hoogstraeten*. Chicago and London: The University of Chicago Press, 1995
- Ho, Angela. "Gerrit Dou's Enchanting Trompe l' Oeil: Virtuosity and Agency in Early Modern Collections", *Journal of Historians of Netherlandish Art*. Vol. 7: 1 (2015), σσ. 1-13
- Van de Wetering, Ernst. "Rembrandt's Manner: Technique in the Service of Illusion", στο Christopher Brown, Jan Kelch, Pieter van Thiel. *Rembrandt: the Master and his Workshop. Paintings*. New Haven and London: Yale University Press, 1991, σσ. 12-39
- Bikker Jonathan, Gregor J. M. Weber, et al. *Rembrandt. The Late Works*. London: National Gallery Company, 2014
- Freedberg, David, Jan de Vries (επιμ.). *Art in History. History in Art: Studies in Seventeenth-Century Dutch Culture*. Santa Monica: The University of Chicago Press, 1991
- Slive, Seymour. *Rembrandt and his Critics. 1630-1730*. Νέα Υόρκη: Hacker Art Books, 1988
- **Ντιντερό, Ντενί. Αισθητικά** (Μτφ. Κλαίρη Μιτσοτάκη, εισαγ. Έπη Μελοπούλου-Αλούπη). Αθήνα: Εστία, 2003
- Λιτσαρδοπούλου, Ναυσικά. «Ανάμεσα στη ζωγραφική καθημερινών σκηνών και στην ιστορική ζωγραφική. Όψεις της καλλιτεχνικής παραγωγής και αντίληψης κατά το δεύτερο μισό του δέκατου όγδου αιώνα», στο Marie-Laure de Rochebrune, Catherine Gougeon (επιστ. επιμ.), Ναυσικά Λιτσαρδοπούλου, Petit Laurence (επιμ.). *Le goût à la grecque. Όταν η Ελλάδα έγινε μόδα. Η γέννηση του Νεοκλασικισμού στη γαλλική τέχνη*. Αθήνα,

	<p>Εθνική Πινακοθήκη και Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτζου, 2009, σσ. 114-119</p> <ul style="list-style-type: none"> • Delon, Michel (επιμ.). <i>Denis Diderot. Salons</i>. Paris: Gallimard, 2008 • Goodman, John (επιμ.). <i>Diderot on art</i>. New Haven, London: Yale University Press, 1995 • Mason, John Hope Mason, Robert Wokler (επιμ.). <i>Denis Diderot. Political Writings</i>. Cambridge: Cambridge University Press, 2005 • McQueen, Alison. <i>The Rise of the Cult of Rembrandt. Reinventing an Old Master in Nineteenth-Century France</i>. Άμστερνταμ: Amsterdam University Press, 2003 • Sutton, Peter C. et al. <i>The Age of Rubens</i>. Boston, Ghent: Museum of Fine Arts, Ludion Press, 1993 • Luijten, Ger, Ariane van Suchtelen (επιμ.). <i>Dawn of the Golden Age. Northern Netherlandish Art 1580-1620</i>. Amsterdam, Zwolle: Rijksmuseum: Waanders Uitgevers, 1993 • Belkin, Kristin Lohse. <i>Rubens</i>. London: Phaidon Press, 1998 • Westermann, Mariët, <i>Rembrandt</i>. London: Phaidon Press, 2000 • Λιτσαρδοπούλου, Ναυσικά. "On the Expression of Emotions in Rembrandt's Art", in <i>Philosophia</i>, 2016. doi:10.1007/s11406-016-9788-6
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα έχει δομηθεί στη βάση ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΩΝ της διδάσκουσας και τη ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ με τους φοιτητές. Κατά τις τελευταίες εβδομάδες του εξαμήνου, σε τακτές ημερομηνίες, ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΠΡΟΦΟΡΙΚΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥΣ, τα θέματα των οποίων έχουν επιλεγεί σε συνεργασία με τη διδάσκουσα.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα αξιολογείται με βάση την ΤΕΛΙΚΗ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, την ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ και τη ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΣΤΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ που αφορούν στα ερευνητικά ζητήματα που τίθενται στο πλαίσιο του σεμιναρίου.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [71]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ: ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΕΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΕΣ ΜΕ ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΦΙ-ΦΙΤΑΕ 708
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Ναι, με εγγραφή
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΦΑΝΗ ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ, μέλος ΕΔΙΠ Τμήματος ΘΙΣΤΕ
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	fani.paraforou@gmail.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η σχέση λεκτού και ορατού, δηλ. λέξης και εικόνας, στην φιλοσοφία και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με συναφή φιλοσοφικά κείμενα αναφοράς.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Οι φοιτητές που θα συμμετάσχουν και θα ολοκληρώσουν επιτυχώς το συγκεκριμένο σεμινάριο: <ul style="list-style-type: none">• Θα εξοικειωθούν με τρόπους θεωρητικής πραγμάτευσης της σχέσης μεταξύ λέξης και εικόνας, μέσα από την ανάγνωση και το σχολιασμό κειμένων συναφούς θεωρητικού ενδιαφέροντος,• Θα αναγνωρίσουν ζητήματα της σχέσης λεκτού και ορατού μέσω της εκ του σύνεγγυς δημιουργικής ανάγνωσης φιλοσοφικών και λογοτεχνικών περιγραφών εικαστικών έργων και,

	<ul style="list-style-type: none"> • εν γένει, θα αποκτήσουν την ικανότητα να συγκροτούν έναν θεωρητικό λόγο περί εικόνας μέσα από σχετικές ασκήσεις
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA --- Ωστόσο, επειδή η βιβλιογραφία είναι σε μεγάλο βαθμό ξενόγλωσση, επιθυμητή είναι η καλή γνώση αγγλικής (γαλλικής ή γερμανικής) και η διάθεση ενασχόλησης με ξενόγλωσσα κείμενα.
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η περιγραφή των Ακολούθων του Βελάσκεθ [Φουκώ, Οι Λέξεις και τα πράγματα] Κείμενα του Ανρί Μισώ για πίνακες του Ρενέ Μαγκρίτ Περιγραφή εικόνας του Χάινερ Μύλλερ με όρους αποδόμησης Η σχέση μεταξύ φιλοσοφίας και λογοτεχνίας Η συγκροτητική για την έννοια της περιγραφής διαφορά μεταξύ λόγου και εικόνας και η διάκριση ανάμεσα στο λεκτό και στο ορατό (λ.χ. Μερλώ-Ποντύ, Πανόφσκυ, Μπένγιαμιν, Φουκώ, Ντελέζ, Ντερριντά) Η διάκριση λεκτού και ορατού ως όρος δυνατότητας λογοτεχνικών και φιλοσοφικών περιγραφών εικαστικών έργων Λόγος περί εικόνας και η διάκριση φιλοσοφίας/λογοτεχνίας η έννοια της digital ekphrasis
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Φαινομενολογία της αντίληψης Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 59395620 Έκδοση: α/2016 Συγγραφείς: Μωρίς Μερλώ-Ποντύ ISBN: 978-960-589-035-3 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΚΑΠΟΛΑ ΚΩΝ. ΠΑΓΩΝΑ</p> <p>Η αμφιβολία του Σεζάν. Το μάτι και το πνεύμα Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 10334 Έκδοση: 1/1991 Συγγραφείς: Μωρίς Μερλώ-Ποντύ ISBN: 960-211-102-X Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Ι. Δουβίτσας & ΣΙΑ Ε.Ε.</p> <p>Λογοτεχνία και Ζωγραφική Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 68369403 Έκδοση: 1η/2017 Συγγραφείς: Αγγελάτος Δημήτρης ISBN: 978-960-01-1883-4 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): Γ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ - Κ. ΔΑΡΔΑΝΟΣ Ο.Ε.</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • Mario Baumann: Bilder Schreiben: Virtuose Ekphrasis in Philostrats Eikones. Berlin, New York: Walter der Gruyter 2011 • Walter Benjamin: Aura und Reflexion. Schriften zur Kunsttheorie und Ästhetik. Frankfurt aM: Suhrkamp 2007. • Gilles Deleuze: Τι είναι φιλοσοφία; Μτφρ. Σταματίνα Μανδηλαρά. Αθήνα: Καλέντης 2004. • Gilles Deleuze: Φουκώ. Μτφρ. Τάσος Μπέτζελος. Αθήνα: Πλέθρον 2005. • Martin Jay: Downcast Eyes: The Denigration of Vision in Twentieth Century French Thought. Berkeley: University of California Press 1993 • Murray Krieger: Ekphrasis: The Illusion of the Natural Sign. Baltimore, London: John Hopkins University Press • Cecilia Lindhé: "A Visual Sense is Born in the Fingertips': Towards a Digital Ekphrasis" <i>DHQ: Digital Humanities Quarterly</i> 7.1 (2013). • Carolin Meister: Legenden. Zur Sichtbarkeit der Bildbeschreibung. Berlin: diaphanes 2005 • WJT Mitchell: „Ekphrasis and the Other“. Στο: του ίδιου: Picture Theory. UCP 1994, 151-182

	<ul style="list-style-type: none"> • Henri Michaux: Ονειροπολώντας με αφορμή αινιγματικές ζωγραφιές. Μτφρ: Μπίλη Βέμη. Αθήνα: Άγρα 2008 • Gary Shapiro: Archaeologies of Vision: Foucault and Nietzsche on Seeing and Saying. Chicago: University of Chicago Press 2003. -: “The Absent Image: Ekphrasis and the ‘Infinite Relation’ of Translation.” <i>Journal of Visual Culture</i> 6, no. 1 (April 2007): 13–24. • Μισελ Φουκώ: Οι λέξεις και τα πράγματα: μια αρχαιολογία των επιστημών του ανθρώπου. Μτφρ. Κωστής Παπαγιώργης. Αθήνα: Γνώση 2008. -: Αυτό δεν είναι πίπα. Μτφρ. Γιώργος Σπανός. Αθήνα: Πλέθρον, 2013. • Ruth Webb: Ekphrasis, imagination and persuasion in ancient rhetorical theory and practice. Surrey, Burlington: Ashgate 2009
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Η ιδιάζουσα σχέση της φιλοσοφίας με τη ζωγραφική αποτελεί το βασικό άξονα επιλογής των παραδειγμάτων φιλοσοφικών και λογοτεχνικών κειμένων. Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στην ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΝΕΓΓΥΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ με τα θεωρητικά και λογοτεχνικά κείμενα. Εκτός από την ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ, παρέχονται ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ αναφορικά με το θέμα της κάθε συνάντησης.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ, ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑ.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [72]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 207
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	http://eclass.asfa.gr/modules/document/?course=TMB135 [απαιτείται εγγραφή]
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΛΙΝΑΡΔΟΥ
Ωρες διδασκαλίας:	τρεις (3)
Αίθουσα:	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:	kellylinardou@outlook.com klinardou@asfa.gr
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι τα Μεσαιωνικά Εικονογραφημένα Χειρόγραφα και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με ζητήματα μεθόδολογικής προσέγγισής τους.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Βασικός στόχος του σεμιναριακού μαθήματος είναι να εξοικειώσει τους φοιτητές με τις βασικές αρχές <ul style="list-style-type: none">• της έρευνας,• ανάλυσης,• σύνθεσης και

	<p>κριτικής αξιολόγησης δεδομένων και πληροφοριών που θα αντλήσουν από ένα σώμα διεθνούς, εξειδικευμένης και επίκαιρης βιβλιογραφίας η οποία άπτεται άμεσα του αντικειμένου του μαθήματος.</p> <p>Απώτερος στόχος είναι</p> <ul style="list-style-type: none"> • να συνθέτουν ένα άρτιο επιστημονικό κείμενο για το ζήτημα της αρεσκείας τους που ωστόσο συνάδει με το αντικείμενο και τους γενικούς θεματικούς άξονες του εν λόγω σεμιναρίου.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Σκοπός του σεμιναριακού μαθήματος είναι η εισαγωγή των φοιτητών στη μελέτη των Μεσαιωνικών Εικονογραφημένων Χειρογράφων και τα ιδιαίτερα προβλήματα που σχετίζονται με την κατανόησή τους.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Προβλήματα μεθόδου και προσέγγισης 2. Η σχέση λόγου και εικόνας 3. Η μαρτυρία των χειρογράφων για τους δημουργούς και το αναγνωστικό κοινό τους 4. Ζητήματα νοηματοδότησης και ερμηνείας παραδειγμάτων ιδιάζουσας εικονογράφησης 5. Οι πολιτισμικές ανταλλαγές μεταξύ Ανατολής και Δύσης
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)	<p>Τίτλος βιβλίου: Ο κόσμος του βυζαντινού βιβλίου Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 24463</p> <p>Έκδοση: 1η έκδ./1995 Συγγραφέας: Hunger Herbert ISBN: 960354017X Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ - Α. ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΑ & ΣΙΑ Ο.Ε.</p> <p>ΓΕΝΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ</p> <ul style="list-style-type: none"> • K. Weitzmann, <i>Illustrations in Roll and Codex. A Study in the Origin and Method of Text Illustration</i>, Princeton, 1970 • K. Weitzmann, <i>Studies in Classical and Byzantine Manuscript Illumination</i>, Chicago, 1971 • K. Weitzmann, 'The Selection of Texts for Cyclic Illustration in Byzantine Manuscripts', <i>Byzantine Books and Bookmen</i>, Washington DC, 1975, 69-109 • K. Weitzmann, <i>Late Antique and Early Christian Book Illumination</i>, New York, 1977 • K. Weitzmann, <i>Byzantine Book Illustrations and Ivories</i>, London, 1980 • J. Lowden, 'Luxury and Liturgy: the Function of the Books', in R. Morris, ed., <i>Church and People in Byzantium</i>, Birmingham, 1990, 263-280 • Γ. Γαλάβαρης, <i>To βυζαντινό εικονογραφημένο χειρόγραφο, προσφορά του καλλιτέχνη στο Θεό</i>, Αθήνα, 1994 • Frantz, 'Byzantine Illuminated Ornament', <i>Art Bulletin</i> 16 (1934), 43-76 • L. Brubaker, 'The Introduction of Painted Initials in

	<p>Byzantium', <i>Scriptorium</i> 45 (1991), 22-46</p> <ul style="list-style-type: none"> • I. Hutter, 'Decorative Systems in Byzantine Manuscripts, and the scribe as artist: evidence from manuscripts in Oxford', <i>Word & Image</i> 12/1 (1996), 4-22 • E. Maayan Fanar, <i>Revelation through the Alphabet. Aniconism and Illuminated Initial Letters in Byzantine Artistic Imagination</i>, Geneva, 2011 • I. Spatharakis, <i>The Portrait in Byzantine Illuminated Manuscripts</i>, Leiden, 1976 • I. Spatharakis, <i>Studies in Byzantine Manuscript Illumination and Iconography</i>, London, 1995 • J.J.G. Alexander, <i>Medieval Illuminators and Their Methods of Work</i>, New Haven and London, 1992 • Ch. De Hamel, <i>A History of Illuminated Manuscripts</i>, Oxford, 1986 • Ch. De Hamel, <i>Scribes and Illuminators</i>, London, 1992 • Ch. Jakobi, <i>Buchmalerei: Ihre Terminologie in der Kunstgeschichte</i>, Berlin, 1991 • O. Pächt, <i>Book Illumination in the Middle Ages</i>, London, 1986 • F.G. Kenyon, <i>The Story of the Bible</i>, 3rd edition revised and augmented by A.W. Adams, London, 1975 • I. F. Walther and N. Wolf, <i>Masterpieces of Illumination. The world's most beautiful illuminated manuscripts from 400 to 1600</i>, London, 2005 (for good reproductions and introductory notes and bibliography mainly for early Byzantine manuscripts) • Γ. Γαλάβαρης, <i>Ελληνική Τέχνη. Ζωγραφική Βυζαντινών Χειρογράφων</i>, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1995
	<p>ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΓΓΡΑΜΑΤΟΣΥΝΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΔΡΑΣΗ ΛΟΓΟΥ-ΕΙΚΟΝΑΣ ΣΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ</p> <ul style="list-style-type: none"> • L. Brubaker, 'The Relationship between Text and Image in the Byzantine MSS of Cosmas Indicopleustes', <i>Byzantinische Zeitschrift</i> 70 (1977), 42-57 • M. Camille, 'Seeing and Reading: Some Visual Implications of Medieval Literacy and Illiteracy', <i>Art History</i> 8 (1985), 26-49 • M. Camille, 'Visual signs of the sacred page: books in the <i>Bible moralisée</i>', <i>Word & Image</i> 5/1 (1989), 111-130 • C. Hahn, 'Purification, Sacred Action, and the Vision of God: Viewing Medieval Narratives', <i>Word & Image</i> 5/1 (1989), 71-84 • W. J. Diebold, 'Verbal, Visual and Cultural Literacy in Medieval Art: Word and Image in the Psalter of Charles the Bald', <i>Word & Image</i> 8/1 (1992), 89-99 • C. Hahn, 'Picturing the Narrative: Narrative in the <i>Life of Saints</i>', <i>Art History</i> 13/1 (1990), 1-33 • M.-L. Dolezal, 'Illuminating the liturgical word: text and image in a decorated lectionary (Mount Athos, Dionysiou Monastery, cod. 587)', <i>Word & Image</i> 12/1 (1996), 23-60 • C. J. Hilsdale, 'Constructing a Byzantine <i>Augusta</i>: A Greek Book for a French Bride', <i>Art Bulletin</i> 87/3 (2005), 458-483
<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:</p> <p>(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση</p>	<p>Ως προς τη δομή των μαθημάτων, κατά κανόνα, προηγούνται ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ της διδάσκουσας, προκειμένου να γίνουν σαφείς τόσο οι θεματικοί άξονες του σεμιναρίου όσο και ζητήματα που αφορούν στη συγγραφή μιας επιστημονικής εργασίας. Αποτελεί προϋπόθεση οι φοιτητές να έρχονται προετοιμασμένοι σε κάθε συνάντηση, έχοντας προηγουμένως</p>

Διδασκαλίας)	μελετήσει την βιβλιογραφία που θα έχει ενδεχομένως υποδείξει ο διδάσκων. Γίνεται ευρεία ΧΡΗΣΗ ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΠΗΓΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ από το διαδίκτυο.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	Το μάθημα εξετάζεται με την προφορική και γραπτή παρουσίαση εργασίας. Ο κάθε φοιτητής επιλέγει σε συνεργασία με το διδάσκοντα ένα θέμα με βάση το οποίο θα συγγράψει την εργασία του, η οποία θα πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 3.000 και 4.000 λέξεων. Επίσης κατά κανόνα, σε τακτή ημερομηνία, η οποία προκαθορίζεται από το διδάσκοντα μετά την παράδοση των θεμάτων, ο φοιτητής προβαίνει σε προφορική παρουσίαση της εργασίας του – ανάλογα με το βαθμό στον οποίο έχει προχωρήσει την επεξεργασία του θέματος – ενώπιον των υπολοίπων φοιτητών που παρακολουθούν το σεμινάριο και ακολουθεί συζήτηση. Η γραπτή εργασία παραδίδεται εμπρόθεσμα στο διδάσκοντα είτε κατά την πρώτη είτε κατά τη δεύτερη εξεταστική περίοδο. Η μη παράδοση της εργασίας την τακτή ημερομηνία συνεπάγεται την απώλεια του μαθήματος και την εκ νέου παρακολούθηση το προσεχές εξάμηνο του ίδιου – εάν προσφέρεται – ή άλλου σεμιναρίου. Ο βαθμός του σεμιναρίου εξαρτάται από την ποιότητα της προφορικής παρουσίασης και του περιεχομένου της γραπτής εργασίας και από την ενεργό συμμετοχή του φοιτητή στις συζητήσεις, οι οποίες αφορούν τα ερευνητικά ζητήματα που τέθηκαν στο πλαίσιο του σεμιναρίου.
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [73]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΨΥΧΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 900
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΠΔ 407/1980
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η σύνδεση της ψυχανάλυσης με την καλλιτεχνική δημιουργία και στόχος η εξοικείωση των φοιτητών με πτυχές αυτής της σχέσης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<ul style="list-style-type: none"> • Γνωριμία και εξοικείωση των φοιτητών με βασικές ψυχαναλυτικές έννοιες • Δυνατότητα αξιοποίησης της ψυχαναλυτικής θεωρίας σε σχέση με το καλλιτεχνικό έργο και την καλλιτεχνική δημιουργία • Μελέτη ψυχαναλυτικών κειμένων και εφαρμογή των ππορισμάτων τους σε έργα της κλασσικής, μοντέρνας και σύγχρονης τέχνης • Στοιχειοθέτηση μιας φροϊδικής και μιας λακανικής αισθητικής θεωρίας • Ευαισθητοποίηση ως προς τις θεραπευτικές εφαρμογές της τέχνης
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	Η σύνδεση της ψυχανάλυσης με την καλλιτεχνική δημιουργία (ζωγραφική, γλυπτική, λογοτεχνία) αποτέλεσε διαρκές μέλημα του Φρόιντ. Προτείνοντας ένα νέο ερμηνευτικό μοντέλο, επί τη βάση της ερμηνευτικής λογικής μέσω της οποίας αποκωδικοποίησε την ονειρική δραστηριότητα, ο Φρόιντ προσέγγισε αρχικά το έργο τέχνης σαν μόρφωμα του ασυνειδήτου του δημιουργού του, του καλλιτέχνη (ψυχοβιογραφική προσέγγιση). Αντιλαμβανόμενος τα όρια, αλλά και τα

	<p>αδιέξοδα αυτής της προσέγγισης, ο Φρόιντ την εγκατέλειψε ωστόσο σύντομα προς όφελος μιας μελέτης της ίδιας της αισθητικής εμπειρίας, των ψυχικών δηλαδή διαθέσεων που γεννά το έργο τέχνης στον αποδέκτη.</p> <p>Ήδη στον Φρόιντ λοιπόν το διακύβευμα της ψυχαναλυτικής προσέγγισης ενός έργου τέχνης δεν είναι η αποκάλυψη των ενδότερων ψυχικών αιτίων της δημιουργίας του, μέσω μιας αναδρομής στην παιδική ηλικία του καλλιτέχνη, αλλά η κατανόηση της υποκειμενικής εμπειρίας της πρόσληψής του από τον θεατή και το ευρύτερο πολιτισμικό περιβάλλον μέσα στο οποίο εγγράφεται. Με αφετηρία ορισμένα κομβικά φροϊδικά κείμενα θα μελετήσουμε έννοιες όπως το ασυνείδητο, η ενόρμηση, η μετουσίωση, η παράσταση, οι μηχανισμοί της μετάθεσης και της συμπύκνωσης, η φαντασίωση, το ευφυολόγημα, το ανοίκειο κ.ά. μέσω των οποίων ο Φρόιντ έθεσε τις βάσεις μιας ψυχαναλυτικής αισθητικής θεωρίας.</p> <p>Στη συνέχεια του μαθήματος θα στρέψουμε το ενδιαφέρον μας σε έναν από τους σημαντικότερους μελετητές του φροϊδικού έργου, το Γάλλο ψυχαναλυτή Ζακ Λακάν. Σε αντίθεση με την καθιερωμένη αντίληψη περί της εφαρμοσμένης ψυχανάλυσης (psychanalyse appliquée) ως δυνατότητας εφαρμογής των ψυχαναλυτικών εννοιών επί του έργου τέχνης -μια αντίληψη που αφήνει να εννοηθεί ότι το έργο τέχνης δύναται να αποκαλύψει τη λειτουργία μιας άλλης σκηνής, και η οποία καταλήγει σε μια απλουστευτική αναγωγή του στο ασυνείδητο του δημιουργού του- ο Λακάν πρότεινε μια ρηγικέλευθη προσέγγιση του καλλιτεχνικού μορφώματος ως δημιουργίας <i>ex nihilo</i>.</p> <p>Ακολουθώντας τον Λακάν, θα προσεγγίσουμε λοιπόν το έργο τέχνης όχι ως πεδίο εφαρμογής της ψυχαναλυτικής γνώσης, αλλά αντιθέτως ως πεδίο άντλησης μιας γνώσης που μπορεί να εμπλουτίσει την ψυχαναλυτική θεωρία και να επαναπροσδιορίσει την ψυχαναλυτική πράξη. Μιας γνώσης φορέας της οποίας είναι το έργο καθ' εαυτό. Σε αυτή την προοπτική και δεδομένης της πάγιας θέσης του Λακάν ότι “ο καλλιτέχνης προηγείται πάντα του ψυχαναλυτή” θα μελετήσουμε τις αναφορές του Λακάν σε καλλιτέχνες (Velazquez, Holbein, Munch) και έργα τέχνης προκειμένου να εντρυφήσουμε σε έννοιες όπως η έλλειψη, ο μεγάλος Άλλος, η τριάδα του φαντασιακού, του συμβολικού και του πραγματικού, η αναμόρφωση, η παράσταση και το μη παραστάσιμο, η σκοπική ενόρμηση, το αντικείμενο βλέμμα, η σχέση του ματιού και του βλέμματος, ο πίνακας-παγίδα, το πέπλο, η απόλαυση, το σύνθωμα κ.ά. μέσω των οποίων ο Λακάν προσέγγισε το ζήτημα της καλλιτεχνικής δημιουργίας ανανεώνοντας ριζικά την ψυχαναλυτική αισθητική θεωρία.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<p>J. Aubert, F. Cheng, J.-C. Milner, F. Regnault, G. Wajcman, Ο Λακάν, το γραπτό, η εικόνα, εκδόσεις Ψυχογιός, Αθήνα 2003.</p> <p>Hervé Castanet, Λέξη και εικόνα, εκδόσεις Opportuna, Πάτρα 2011.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Baudry Jean-Louis, «Ο Φρόιντ και η “λογοτεχνική δημιουργία”», στο Bleich D., Baudry J.L., Brook P., Hertz N., Muller J.P., Johnson B., Λογοτεχνία και ψυχανάλυση, εκδόσεις Εξάντας, Αθήνα 1990. • Bleich David, «Η λογική της ερμηνείας», στο Bleich D., Baudry J.L., Brook P., Hertz N., Muller J.P., Johnson B., Λογοτεχνία και ψυχανάλυση, εκδόσεις Εξάντας, Αθήνα 1990. • Castanet Hervé, « Sur un table au de Balthus », στο περιοδικό <i>Quarto</i>, τεύχος 40/41 « Psychanalyse et création », 1990. • Dethy Michel, Εισαγωγή στην ψυχανάλυση του Λακάν, εκδόσεις Καστανιώτης, Αθήνα 2000. • Dor Joel, Εισαγωγή στην ανάγνωση του Λακάν (τόμος 1 & 2), εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα.

- Evans Dylan, *Εισαγωγικό της λακανικής ψυχανάλυσης*, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2005.
- Freud Sigmund, *Ο ποιητής και η φαντασίωση*, εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα 2011.
- Freud Sigmund, *Ο Μωσής του Μιχαήλ Άγγελου*, εκδόσεις Έρασμος, Αθήνα 2010.
- Freud Sigmund, *To ανοίκειο*, εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα 2009.
- Freud Sigmund, *To ευφυολόγημα και η σχέση του με το ασυνείδητο. Το χιούμορ*, εκδόσεις Πλέθρον, Αθήνα 2009.
- Freud Sigmund, *Τέχνη και ψυχανάλυση*, εκδόσεις Κοροντζής, Αθήνα 2006.
- Freud Sigmund, *Μια παιδική ανάμνηση του Λεονάρντο Ντα Βίντσι*, εκδόσεις Ερατώ, Αθήνα 2006.
- Freud Sigmund, *Δοκίμια μεταψυχολογίας*, εκδόσεις Καστανιώτης, Αθήνα 2000.
- Freud Sigmund, *H ερμηνεία των ονείρων*, εκδόσεις Επίκουρος, Αθήνα 1996.
- Freud Sigmund, *Γκραντίβα*, εκδόσεις Άγρα, Αθήνα 1994.
- Johnson Barbara, «Το πλαίσιο αναφοράς: Πόε, Λακάν, Ντεριντά», στο Bleich D., Baudry J.L., Brook P., Hertz N., Muller J.P., Johnson B., *Λογοτεχνία και ψυχανάλυση*, εκδόσεις Εξάντας, Αθήνα 1990.
- Kofman Sarah, *To πρωτόλειο της τέχνης*, εκδόσεις Κανάκη, Αθήνα 2009.
- Λινάρδου-Blanchet Νασία, «Πένθος και αποχωρισμός στην τέχνη της Μαρίνας Αμπράμοβιτς», περιοδικό *H ψυχανάλυση*, τεύχος 8 - Ανοιξη 2014.
- Lacan Jacques, *H διδασκαλία μου*, εκδόσεις Εκρεμμές, Αθήνα 2009.
- Lacan Jacques, *To Σεμινάριο. Βιβλίο XI. Οι τέσσερις θεμελιακές έννοιες της ψυχανάλυσης*, εκδόσεις Ράππα, Αθήνα 1982.
- Michaux Ginette, «Psychanalyse et art dans l' orientation lacanienne: une introduction», περιοδικό *Quarto*, τεύχος 40/41 «Psychanalyse et création», 1990.
- Nominé Bernard, «Stratégie du peintre et stratégie du psychanalyste», περιοδικό *Quarto*, τεύχος 50 «L' écrit», 1992.
- Παπαχριστόπουλος Νίκος, *Τέχνη και ασυνείδητο. Ψυχαναλυτικά δοκίμια*, εκδόσεις Opportuna, Πάτρα 2013.
- Παπαχριστόπουλος Νίκος, *Ψυχανάλυση και γραφή. H μετουσίωση στον Φρόιντ και τον Λακάν*, εκδόσεις Βιβλιόραμα, Αθήνα 2005.
- Σκολίδης Βλάσης, «Ψύχωση και δημιουργία στον Γιαννούλη Χαλεπά», περιοδικό *H ψυχανάλυση*, τεύχος 6 - Ανοιξη 2009.
- Wajceman Gérard, «Η τέχνη, η ψυχανάλυση, ο αιώνας», στο Aubert J., Cheng F., Milner J.-C., Regnault F., Wajceman G., *Ο Λακάν, το γραπτό, η εικόνα*, εκδόσεις Ψυχογιός, Αθήνα 2003.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ:

(Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)

Σύντομες ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ, ΜΕΛΕΤΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ, ΣΥΖΗΤΗΣΗ πάνω στα κείμενα, παρουσίαση και ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ έργων τέχνης, ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.

ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [74]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΤΕ-ΙΣΘΕΤΑ 202
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ	ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	ΝΑΙ
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Πανεπ. Υπότροφος
<u>Ωρες διδασκαλίας:</u>	τρεις (3)
<u>Αίθουσα:</u>	[βλ. ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του Τμήματος]
<u>Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:</u>	kvatzia@yahoo.com
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ:	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι η σχέση τέχνης και τεχνολογίας και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με τα ιστοριογραφικά ζητήματα που προκύπτουν στον ορίζοντα αυτής της σχέσης.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	Α) Γνωσιακοί στόχοι: <ul style="list-style-type: none">• Βασική χαρτογράφηση της σχέσης τέχνης και τεχνολογίας.• Ανάλυση των κυριότερων μεθοδολογικών προσεγγίσεων κατά τη μελέτη των μέσων στην τέχνη και γενικώόρεα στον πολιτισμό.• Εξοικείωση με πρωθημένες καλλιτεχνικές πρακτικές του όψιμου 20ού και 21ου αιώνα.• Βασικές γνώσεις της ιστορίας των μέσων.• Στόχος του μαθήματος δεν είναι να προσφέρει μία εξαντλητική περιγραφή της ιστοριογραφίας της τεχνολογίας τέχνης αλλά κατανόηση των βασικών μεθοδολογικών ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τη μελέτη της.

	<p>Β) Αναπτυξιακές ικανότητες:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Συγγραφή κειμένου και εμβάθυνση στην ακαδημαϊκή γραφή. • Κατανόηση της ακαδημαϊκής ξενόγλωσσης ορολογίας του πεδίου και εποπτεία των βασικώτερων ερευνητικών περιοχών. • Ικανότητα προφορικής παρουσίασης της έρευνας.
<p>ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα ή προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)</p>	-----
<p>ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:</p>	<p>Εισαγωγή στις ψηφιακές μορφές τέχνης και την ιστορία τους στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.</p> <p>Α. Εισαγωγή στις πειραματικές τεχνικές της σύγχρονης τέχνης του 1960 με έμφαση στη στροφή στο Video.</p> <p>Β. Η στροφή στα «νέα μέσα» και το ζήτημα της ιστοριογραφίας των νέων μορφών τέχνης σε σχέση με την ιστορία της σύγχρονης τέχνης.</p> <p>Γ. Εκδοχές των νέων μέσων, από τις ψηφιακές μορφές τέχνης στις bioarts.</p>
<p>ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: <u>Προτεινόμενα συγγράμματα:</u> (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ)</p> <p><u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lev Manovich. 2017. <i>Η γλώσσα των νέων μέσων</i>, μτφρ. Κ. Σπαθαράκης, Θ. Δρίτσας, επιμ. Μ. Σαντοριναίος, Αθήνα: ΑΣΚΤ (κωδικός Ευδόξου: 68339443). <p>Βιβλιογραφία Κείμενων (ράφι με βάση τα διαθέσιμα τεκμήρια της βιβλιοθήκης, αλλαγές μπορεί να γίνουν με τεκμήρια που θα παρέχει ο διδάσκων):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Edward Shanken. 2010. “Historicizing Art and Technology”, στο O. Grau (επιμ.), <i>MediaArt Histories</i>, Cambridge, MA : MIT Press. • Clement Greeneberg. 1986 [1940]. “Toward a Newer Laocoön”, στο J. O'Brian (επιμ.), <i>Collected Essays and Criticism</i>, τόμ. I, Chicago: Chicago University Press. • Walter Benjamin. 2013 [1939]. «Το έργο τέχνης στην εποχή της δυνατότητας της τεχνικής του αναπαραγωγής», στο <i>Τρία κείμενα για την τέχνη</i>, μτφρ. Α. Αντωνίου, Αθήνα: Πλέθρον. • Pierre Francastel. 1956. <i>Art et technique aux XIX et XX siècles</i>, Παρίσι: Denoël (θα δοθεί και σε αγγλική μετάφραση). • Jack Burnham. 1968. <i>Beyond Modern Sculpture</i>, Λονδίνο: Lane/Penguin. • Rosalind Krauss. 2008 [1976]. “Video: The Aesthetics of Narcissism”, στο T. Leighton (επιμ.), <i>Art and the Moving Image</i>, Λονδίνο: Tate/Afterall. • Lucy Lippard. 1997. <i>Six years after the Dematerialisation of the Art Object</i>, Berkeley, CA: University of California Press. • Oliver Grau. 2003. <i>From Virtual Art to Immersion</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Vilém Flusser. 2008 [1985], <i>Προς το σύμπαν των τεχνικών εικόνων</i>, μτφρ. Γ. Ηλιόπουλος, Αθήνα: Σμίλη. • Siegfried Zielinski. 2006. <i>Deep Time of the Media</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Nicolas Bourriaud. 2014 [1998]. <i>Σχεσιακή αισθητική</i>, μτφρ. Δ. Γκινοσάτης, Αθήνα: ΑΣΚΤ. • Peter Weibel. 2010. “It is forbidden not to touch”, στο O. Grau

	<p>(επιμ.), <i>MediaArt Histories</i>, Cambridge, MA: MIT Press.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Julian Stallabrass. 2003. <i>Internet Art</i>. Λονδίνο: Tate. • Christine Paul. 2007. 'The Database as System and Cultural Form', στο V. Vesna (επιμ.), <i>Database Aesthetics</i>, τόμ. I, Minneapolis: University of Minnesota Press. • Yves Michaud. 2007. 'Art and Biotechnology', στο E. Kac (επιμ.), <i>Signs of Life. Bio-Art and Beyond</i>, Cambridge, MA: MIT Press. • Jeffrey Deitch. 1992. <i>Posthuman</i>. Αθήνα: ΔΕΣΤΕ.
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΜΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ, ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Ακαδημαϊκό έτος 2018-2019

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ [75]

ΜΑΘΗΜΑ (Τίτλος):	ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών)	Σ-ΑΝ-ΦΙΤΑΕ 908
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ/ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ
ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: (Με βάση το Πρόγραμμα Σπουδών) ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ/ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ, ΣΥΝΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ/ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ	ΚΑΤ' ΕΠΙΛΟΓΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΥΠΟΒΑΘΡΟΥ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ/ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ/ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟ, ΔΙΑΛΕΞΗ/ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΤΟΣ/ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ:	4ο / Η'
ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ:	9 ΦΟΡΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 225
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	
ΟΝΟΜΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ/-ΟΝΤΩΝ:	ΜΙΧΑΗΛ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗΣ (υπεύθ. καθηγητής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΑΤΟΣ)
ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΟΧΟΙ	Αντικείμενο του σεμιναρίου είναι οι σύγχρονες τάσεις στη μουσειολογία και στόχος του η εξοικείωση των φοιτητών με το εν λόγω πεδίο μελέτης και εμπειρίας.
ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: [Αποκτώμενες γνώσεις, δεξιότητες, ικανότητες (γενικές/ειδικές) με βάση τα μαθησιακά αποτελέσματα του Προγράμματος Σπουδών]	<p>Μετά το πέρας του σεμιναρίου οι φοιτητές θα είναι σε θέση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να περιγράφουν και να προσδιορίζουν τις σύγχρονες τάσεις της μουσειολογίας (αρχιτεκτονικό κέλυφος, εκθεσιακούς χώρους μουσείων κτλ.), • να εκτιμούν το σύγχρονο εκπαιδευτικό ρόλο των μουσείων ως χώρων δια βίου μάθησης και τις προεκτάσεις τους σε όλες τις κοινωνικές ομάδες συμπεριλαμβανομένων των μειονοτήτων (ΑμΕΑ, μετανάστες κλπ.), • να κρίνουν συμβολή της κοινωνιολογίας και της ψυχολογίας ως εργαλεία προσέγγισης του κοινού για τη διάχυση της πολιτιστικής ανάτασης και ευεξίας, • να εκτιμούν την αξιοποίηση των σύγχρονων τεχνολογιών στην υπηρεσία της πολιτιστικής και πολιτικής του μουσείου (στην Ιαπωνία, για παράδειγμα, με καλώδια αλλά και με οπτικές ίνες μεταδίδονται πληροφορίες για όλες τις δραστηριότητες του μουσείου). <p>Πρόκειται για μια αέναη δυνατότητα γνώσης και ανάγνωσης των εκθεμάτων του μουσείου. Ακόμα σε αρκετά μουσεία η περιήγηση γίνεται εκτός των χώρων του μουσείου, με τη βοήθεια της τρισδιάστατης οπτικής εμπειρίας, VR / Intelligent Museum).</p> <p>Τέλος, θα αποκτήσουν δεξιότητες στο</p> <ul style="list-style-type: none"> • να αξιολογούν το Marketing στους χώρους του Μουσείου. <p>Οι παραπάνω γνώσεις θα βοηθήσουν τους υποψήφιους ιστορικούς της</p>

	<p>τέχνης και επιμελητές των έργων τέχνης</p> <ul style="list-style-type: none"> • να διευρύνουν τον πληροφοριακό τους ορίζοντα και • να εμπλουτίσουν το γνωστικό επίπεδο της επιστήμης τους με καινοτόμα και ρηξικέλευθη διάσταση.
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ: (Μαθήματα η προηγούμενη επιτυχής παρακολούθηση των οποίων απαιτείται για την παρακολούθηση του μαθήματος)	KANENA
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ:	<p>Τα περιεχόμενα του μαθήματος έχουν οργανωθεί ως εξής:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Η Γέννηση του μουσείου 2) Η διακίνηση των ιδεών στο μουσείο διαμέσου των εκθέσεων 3) Το μουσείο ως χώρος διαφύλαξης και προβολής της πολιτισμικής μνήμης 4) Η διοικητική οργάνωση του μουσείου 5) Οργανωτική διάρθρωση των χώρων του μουσείου 6) Νέες τάσεις της Μουσειολογίας 7) Η Αρχιτεκτονική των μουσείων και η στρατηγική της ανάδειξης των μουσειολογικών αντικειμένων. <p>Τα παραπάνω θα δέχονται αλλαγές και προσαρμογές για το βέλτιστο αποτέλεσμα του σκοπού του μαθήματος.</p>
ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Προτεινόμενα συγγράμματα: (για το σύστημα ΕΥΔΟΞΟΣ) <u>Ενδεικτική βιβλιογραφία:</u>	<p>ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ ΤΟΥ Κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 30607 Έκδοση: 2/2006 Συγγραφείς: HOOPER-GREENHILL-EILEAN ISBN: 978-960-244-090-2 Τύπος: Σύγγραμμα Διαθέτης (Εκδότης): ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΟΜΙΛΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ</p>
ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ: (Τρόπος παράδοσης, Χρήση Τεχνολογιών Πληροφορίας και Επικοινωνιών, Οργάνωση Διδασκαλίας)	Το μάθημα καλύπτει ένα ευρύτατο φάσμα θεμάτων τόσο μέσω ΘΕΩΡΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ ΚΑΙ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ ΟΣΟ ΚΑΙ ΜΕΣΩ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ. Για την επίτευξη αυτού του στόχου υπάρχει ήδη επικοινωνία και συμφωνία με πολύτειρους και έμπειρους επιμελητές εκθέσεων, καθώς και επιστήμονες όλων των κλάδων, για να καταθέσουν τη σοφία τους και την εμπειρία τους.
ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ/ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ/ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ